

तमसो मा ज्योतिर्गमय

SANTINIKETAN
VISWA BHARATI
LIBRARY

954.184

Sr 32

SOURCES OF KARNĀTAKA HISTORY

SOURCES OF KARNĀTAKA HISTORY

VOLUME I

S. ŚRĪKANTHA ŚĀSTRI, M.A.

PUBLISHED BY
THE UNIVERSITY OF MYSORE
MYSORE
1940

All Rights Reserved

PRINTED AT THE BANGALORE PRESS, MYSORE ROAD, BANGALORE CITY

FOREWORD

THE scientific study of the history of Karnāṭaka began more than half a century ago when Dr. J. F. Fleet, Sir R. G. Bhaṇḍārkar, Elliot, Lewis Rice and other scholars began the work of collecting, editing and elucidating the numerous lithic records of the Kannāḍa districts. But excavations were not widely undertaken and literary sources were comparatively neglected. Dr. Fleet, however, was convinced that much real history might be brought to light by examining the *praśastis* or introductions of the works of the early Kannāḍa authors, especially among the Jainas.¹ But hitherto no systematic attempt was made to collate these sources except for the purpose of a history of Kannāḍa Literature by Rao Bahadur R. Narasimhāchār. In this volume not only Kannāḍa but also Telugu, Tamil, Samskr̥t, Greek, Chinese, Persian and Marāṭhi sources have been arranged in an approximately chronological order for the use of scholars interested in the study of Karnāṭaka history and culture.

The principle adopted in the selection of epigraphic records is that of arranging the extracts in such a way as to yield a continuous account, with as few gaps as possible. Thus for example a history of the Gangas of Talakāḍ can be extracted by following the chronological order of the extracts from the records of the Ganga dynasty. Each extract is furnished with a short historical note and important references to the problems raised therein are given in the foot-notes.

The work of compiling the sources was undertaken in 1928 and much new material that has come to light since then has been included. The extracts in this volume refer to the dynasties of the later Śātavāhanas, the Gangas of Talakāḍ, the Kadambas of Banavāsi, the Chālukyas of Bādāmi, the Rāshṭrakūṭas of Malkhed, the Chālukyas of Kalyāṇi, the Kālachūryas of Kalyāṇi and the Yādavas of Dēvagiri. It is proposed to include in a separate volume the Sources of the

¹ Fleet, *Dynasties of the Kanarese Districts*, p. 381.

History of the Hoysalas and Vijayanagara. The chronology and some of the conclusions are necessarily tentative.

In conclusion, I desire to express my deep gratitude to Rājakāryapravīna N. S. Subba Rao, M.A. (Cantab.), Bar-at-Law, the Vice-Chancellor of the University of Mysore, for his gracious help. I am deeply indebted to Professor S. V. Venkatēswara, M.A., formerly of the University of Mysore, for valuable suggestions. To Mr. G. Srinivasa Rao, the Superintendent of the Bangalore Press, I desire to express my thanks for his keen interest in seeing this work through the press.

S. ŚRĪKANTHA ŚĀSTRI.

INTRODUCTION

I. GEOGRAPHY OF KARNAȚAKA

THE Karnāṭaka country for the purpose of its history, has been taken to comprise that part of Dakshināpatha which extends from the Gōdāvarī in the North down to the Kāvērī in the South, bordered on the West by the Aīabian Sea and in the East extending approximately to 78° longitude. According to Nṛpatunga's *Karirājamārga*, there were four important centres where Kannada was spoken in all its purity in the 9th century A.D., viz., Puligere, Onkunda, Kōraṇa and Kisuvālal.

‘Karnāṭa’ was also used in a narrower sense to distinguish it from other portions of the country like Aparānta, Mahārāshṭra, Vanavāsi, Kunta-la, Kalbappu, Daṇḍaka, Konkaṇa, Punnāṭa, Pannāṭa, etc. Yaśodhara in his commentary on *Vātsyāyana* says that Mahārāshṭra was between the Narmadā and Karnāṭa vishaya ; Aparānta was the country near the western sea ; east of Konkaṇa was Vanavāsi vishaya ; Draviḍa was to the south of Karnāṭa vishaya.

The Periplus (70 A.D.), Pliny (77-78 A.D.) and Ptolemy (140 A.D.) refer to the main divisions—Lārike (Lāṭa), Barygaza (Bharukaccha), Ariake (Āryaka) and Limyrike (Dramiḷa). A Greek farce of the third century A.D. refers to the River Psolichus and Malpi on the west coast. Varāhamihira refers to Kankāṇa, Tenkāṇa, Vanavāsi, Phanikāra, Konkaṇa, Karṇāṭa, Mahāṭavi, Kollagiri, Kāvērya, R̥shyamūka, Vellūra, Piśika, R̥shika, Āryaka, Baladēvapāṭṭaṇa, Daṇḍakāvana, Kunta-la, Kuñjaradāri, Ishika, Gōmaṭi. The *Prapanchahṛdaya* of uncertain date, enumerates the seven Konkaṇas thus :—Kūpaka, Kēraṭa, Mūshaka, Āluva, Paśu, Konkaṇa, Para-konkaṇa. Erumaiyūran was defeated by Neduncheliyan the victor at Talaiyālarkālam. Mahishavishaya is mentioned in the Hebbāṭa grant of Kadamba Vishṇuvarman II.

The later divisions of the country were the three Mahārāshṭrakas, Gangavāḍi 96,000, Banavāsi 12,000, Naļavāḍi, Noļambavāḍi 20,000, Tardavāḍi 1,000, Raṭṭapāḍi, Karahāṭa 4,000.

In the north of Karnāṭaka, we have Śilāravāḍi, Khūṇḍi 3000, Ruddavāḍi, Tardavāḍi 1000, including Gondavāḍi, Bāgevāḍi, Bāgaḍige ; South of the Kṛṣṇa, Kisukāḍ 70, Keṭavāḍi 300, Sindavāḍi, Erambarige, Nalavāḍi, Belvḍi 300, Puligere 3,000, Tōrangal 6,000, Edēnāḍ 70, Karahāḍ 4,000, Pānumgal 500 and Hosanāḍu, included in Noṭambavāḍi and Raṭṭapāḍi.

South of Noṭambavāḍi there was Gangavāḍi in the east including Taḍigaippāḍi, Idigūr vishaya, Kalbappunāḍu, Hadināḍu, Pūnāḍu, Gōvindavāḍi, Eḍetorenāḍu, Haḍaḍabayil, Talakāḍu, Kīggaṭanāḍu, Kuḍimalaināḍu, Eruṭṭaināḍu. Towards the west, Konkaṇa, Sāvimalai, Sāntalīge, Haive 500 and Ālvara Khēṭa were included in Banavāsē 12,000.

Jinasēna II desribing the conquests of Bharata in Dakshināpāṭha mentions Trikaṭīṅga, Aūśa(Aucha of Sōmadēva), Kachha-Āndhra, Prāṭara, Kēraḷa, Chōra, Punnāṭa, Kūṭa of the Auṭaka (Āluka), Mahishāka, Mēkura, Pāṇḍya, Antara Pāṇḍya, Śapta-Gōdāvarī, Sannīra, Pravēṇi, Karnāṭaka and Vaijayanti mahādvārā.

Rājaśēkhara places in Dakshināpāṭha these kingdoms :— Mahārāshṭra, Māhishka, Aśmaka, Vidarbha, Kuntaḷa, Kauśala, Suppāra, Kāñchī, Kēraḷa, Kavēra, Muraḷa, Vanavāśī, Simhaḷa, Chōḍa, Dāṇḍaka, Pāṇḍya, Pallava, Ganga, Nāśikya, Konkaṇa, Kollagiri and Vallūra.

II. POLITICAL HISTORY

The Jaina inscriptions and literary records from about the seventh century assert that Chandragupta the contemporary of Śrutakēvalin Bhadrabāhu accompanied Bhadrabāhu on the way to Kalhappu. The inscriptions of Aśōka are found in Central Karnāṭaka (Brahmagiri, Jaṭīṅga Rāmēśvara, Kōpaṇa, Maski, Erraguḍi, etc.) and the *Makāramśa* says that Aśōka sent Buddhist preachers to Vanavāsi and Mēhisha vishayas. Since there is no indication that the Mauryas conquered Karnāṭaka they must have inherited this province from the Nandas, who are said to have been in possession of Nāgarakhaṇḍa.

The Purāṇic legends regarding Agastya and Paraśurāma throw meagre and uncertain light on the condition of Karnāṭaka.

The Śātavāhanas are essentially a Karnātīc dynasty and their rule extended from the Narmadā and Gōdāvarī to the Tungabhadrā. Their alliance with the Chūṭus resulted in the foundation of the Pallava empire. As a reaction against the misrule of the Pallavas, the Śātāhanihāra passed into the hands of the Kadambas in c. 250 A.D.

The Kadambas were the heirs to the Śātavāhana empire in the south. Mayūra Śarman, the founder of the dynasty, became independent of the Pallavas and having defeated Br̥hadbāṇa, Trēkūṭa, Abhīra, Pallava, Pāriyātra, Śakasthāna, Sayindaka, Punāṭa and Maukhari chiefs, he established himself at Banavāsi.¹ His son Kanga (Skanda ?) renewed the grant to Maṭṭapattidēva. His son Bhagīratha probably issued coins with the legend “*Bhagi*”. His son Raghu probably had to fight with the Pallavas and caused the world to be enjoyed by his own family. He probably died in battle and was succeeded by his younger brother Kākusṭha who gave his daughter to Gupta and other kings. His date is given as the year 80 (*Halsi* plates, I.A., VI) and referred to the Gupta era conjecturally. It may well refer to the year of the foundation of Kadambā dynasty in c. 250 A.D., and Kākusṭha may have had connection with Gupta (Chandra Gupta I).

Śāntivarman, the son of Kākusṭha, probably united the three Kadambā provinces Banavāsi, Tri-Parvata and Ucchangī, as three *paṭṭas* adorned his figure. His son Mṛgēśa was for a time eclipsed by Kṛṣṇavarman I the younger brother of Śāntivarman, and Kṛṣṇavarman founded the Tri-parvata (fantastically identified with Belur) branch. He is said to have conquered the Nāgas and probably celebrated Aśvamēḍha like his grandson Kṛṣṇavarman II.

Siva Mṛgēśa ruled for a short period of eight years and the Halmiḍi inscription is one of the earliest Kannada records.

¹ Mr. Jayaswal's conjectural reading eliminates Śakasthāna, Punāṭa, Mokari and Pāriyātrika. He reads:—

कदंबाणं मयूर शम्मणा विणिम्मि अं

तटी कांची त्रेकूट आभीर पल्लव पुरी

(यात्रि)केण सातहनीस्थ सेन्द्रक पुरि दमन कारिणा ॥

The Áluvas were subject to him. His reign was troubled by feuds between Sēndrakas, Rāṇas and Pallavas. Mrgēśa is said to have overthrown Gangas and Pallavas who seem to have come to the assistance of Vishṇuvarma I of the Tri-parvata branch. Mrgēśa's queen Prabhāvati the mother of Ravivarman belonged to the Kēkaya family. Śivanandivarman, who on his mother's side belonged to the Kēkaya family probably perished after being defeated about this time by Pallava Naṇakkāsa (?).

The Parivi branch of the Gangas and the Tri-parvata branch of the Kadambas had intimate relations with the Pallavas. Vishṇuvarma I, Kadamba, was crowned by Pallava Śāntivarman. His rival Avinīta was protected by Māndhāṭīvarma, the younger brother of Mrgēśa. Vishṇuvarma I, the son of Kṛshṇavarma I, claims to have been the lord of Karnāṭa and had his capital at Kūḍalūr in Mahisha vishaya, while southwards Avinīta was struggling to retain his hold near Talakāḍu. Vishṇuvarma's son Simhavarma had a short reign and his son Kṛshṇavarman II was in possession of Bellāvi vishaya and Sēndraka vishaya. But Ravivarman, the son of Mrgēśa, defeated him and the Pallava Chāṇḍadārḍa. He established his brother Bhānuvarma at Halsi and ruled for more than thirty-five years (E.I., XVI, p. 268). His son Harivarman ruled from c. 520 A.D. to 540 A.D., and was the last independent Kadamba ruler.

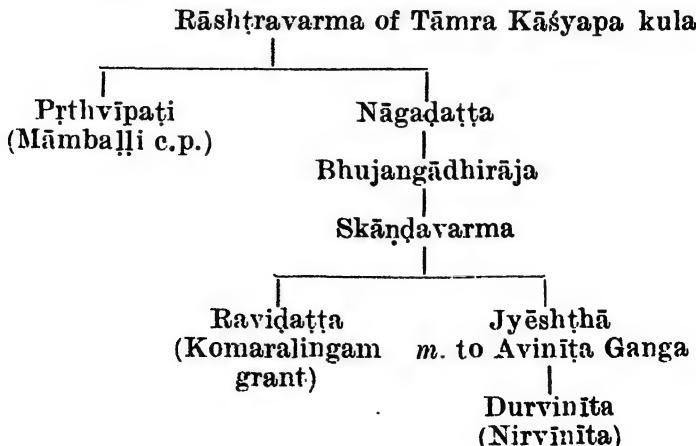
The sixth century which saw the decline of the Kadamba power witnessed the rise of the Rāshṭrakūṭas, Gangas and the Chālukyas into prominence. The family of the Rāshṭrakūṭa emperor Mānāṅka was in effective possession of Vidaṛbha and Aśmaka, probably taken from the Vākāṭakas, and their sway extended from Mānpur in Mālava (near Mhow) to Pāṇḍurangapalli in the south. In the Kadapa district the village of Muḍivēmū was the first centre of the Chālukyā power. This portion of the country was in the possession of the Pallavas. Vijayāditya of the Chālukyā family probably married the daughter of Ganga Durvīnīta and though he conquered the Pallava Trilōchana, he died and his posthumous son brought up by Vishṇubhaṭṭa was called Vishṇuvardhana. Vishṇuvardhana was the title of Jayasimha according to Ranna.

Duryinīta helped his daughter's son Jayaśimha Vishṇuvardhana to reign in his hereditary kingdom by defeating the Kāḍuveṭṭi.

The Gangas of Talakāḍu were the natural enemies of the Pallavas. Dadīga and Mādhava came to Pērūr and with the help of Śimhanandin conquered Bāṇamaṇḍala and made themselves masters of the cities Kōlāla and Talakāḍu. The Pērūr branch began with Āyyavarma and the Kaivāra branch with Kṛṣṇavarma, the younger brothers of Harivarma. These three were the sons of Mādhavamahādhirāja who wrote a gloss on the *Vaiśīka sūtras* of *Dattaka* and was proficient in *Nītiśāstra*. The Kuḍithiyam grant of Kṛṣṇavarma (M.A.R., 1932, No. 1) shows that he was in possession of Pērūr vishaya, probably displacing Āyyavarma. Āyyavarma had been placed on the throne by a Pallava Śimhavarman and again the Pallava Skāṇḍavarman had to come to the help of the Pērūr branch by placing Mādhava (of the Penukonḍa and Nittūr grants) on the throne. The Pallava Śimhavarman and Skāṇḍavarman can be identified with Śimhavarman, the elder brother of Yuvamahārāja Vishṇugōpa, and his son Skāṇḍavarman (c. 450 A.D.).

Harivarma was succeeded by Vishṇugōpa and his son was Mādhava known as Tadangāla Mādhava. Mādhava married the sister of Kadamba Kṛṣṇavarman II (the son of Simhavarman). His son was Avinīta who was anointed on the lap of his mother and he married the daughter of Skāṇḍavarman of Punnāṭa.

The rulers of Punnāṭa are mentioned in the Komaralingam and Māmballī grants thus :—

Avinita ruled for not less than thirty years and was succeeded by Durvinita who ruled for at least forty years (according to the Gumiñareddipura and Nallāla grants) from c. 495 to 535 A.D. He was the contemporary of Bhāravi whose reputation had been firmly established by 630 A.D. (Ihole inscription) and therefore must have lived long before that date, probably in about 530 A.D. Bhāravi was also the friend of Vishṇuvardhana (Jayasimha I Chālukya, who was placed on the throne by Durvinita) and Simhavishṇu (Simhavarman II, the father of Vishṇugōpa of Palakkad).

Durvinita had two sons Polavīra and Mushkara. Mushkara's son was Śrivikrama. Śrivikrama had two queens a Chōla princess (the mother of Bhūvikrama) and a daughter of Sindhurāja. In his reign Kirtivarman I conquered the Naṭas, Kaṭambas, Gangas and Ālukas, and probably put an end to the Parivi and Kaivāra branches, and Koṭāla again became the possession of the Talakāḍu branch of the Gangas. The later Gangas of Kaṭīnga now migrated from Kōṭāhalapura and established themselves in Kaṭīnga.

The seventh century began with the rule of Chālukya Mangalēśa (597-610 A.D.) who conquered the Kaṭachhuri prince Buddha son of Śankaragāṇa, and also took Rēvati dvīpa. His nephew Pulakēśin II (610-649 A.D.) after a period of exile ousted from power Mangalēśa and his son and began a period of conquest on all sides. The Pallava Mahēndravarman was invading the eastern portions of Karnāṭaka. Śilāditya, from the north, came conquering and Satyāṅka (a Chālukya name) caused fear to Mahēndra and defeated the Malapas. Though there are many Śilādityas, Harsha Śilāditya of Kanūj seems to have made an attempt to conquer the south as far as Kāñchi according to an eulogistic verse of Mayūra¹

¹ भूपालः शशिभास्करान्वयभुवः केनामुनासादिता ।

भर्तीरं पुनरेक एव हि भुवः त्वां देव मन्यामहे ।

येनांगं परिमृश्य कुन्तलमथाकृष्य व्युदस्यायतं ।

चोळं प्राप्यच मध्यदेशमधुना कांच्यां करः पातितः ॥

(J.R.A.S., 1926.)

Compare Rudraṭa's *Kāvyaśālaṁkāra*, X-10-

आकम्य मध्यदेशं विदधसंवाहनं तथांगानाम् ।

पतित करः कांच्यामपि तव निर्जित कामरूपः ॥

(the father-in-law of Bāṇa), probably in order to rescue his sister Rājyaśrī who had taken refuge in the Vindhya forest.

After the formal coronation, Pulakēśin defeated Appāyika and Gōvinda, the Kadambas of Banavāsi, the Gangas, the Āluvas, the Mauryas of Puri, the Lātas, the Mājavas, the Gūrjaras and Harsha, the lord of Uttarāpatha. The northern frontier was extended up to the Rēvā. In the east, Kōsala and Kaṇṭīga under the Kongōdu Bhitas submitted to him. He captured Pishṭāpura and Konāla lake and established his younger brother Kubja Vishṇuvardhana in the Vēngi country in 615 A.D. He defeated next, Mahēndravāīman of Kāñchi and brought prosperity to the Chōlas, the Pāṇḍyas and the Kēraḷa. In 634 A.D., he entered the capital Vātāpi and his influence extended to the islands beyond the seas. He sent ambassadors to Persia in 625 A.D. in the reign of Khusru II. After the defeat of Harsha, he had assumed the imperial title Paramēśvara. In 638-39 A.D. Yuvan-Chwang travelled through Konkāna and Mahārāshṭra and gives a graphic description of the king and his people. Pulakēśin was probably killed by Narasimhavarma Pallava and his general Śiūttonḍa who burnt Vātāpi, after the battles of Pariyala, Maṇimangala and Śūramāra.

Pulakēśin was probably succeeded by Chaṇḍrāditya and Ādityavāīman but the Pallavas had for the time effectively put an end to the Chālukya power. It fell to the lot of Vikramāditya I (654-78 A.D.) to fight single-handed against the Pallavas, the Chēras, the Chōlas, the Pāṇḍyas and the Kalabhras. At Peruvayinallūr Isvarapōtavāīman claims to have conquered Raṇaraśika. But in 674 A.D., Vikramāditya was in possession of Uragapura on the Kāvēri in Chōlika vishaya.

His son Vinayāditya (678-96 A.D.) conquered the Pallavas and levied tribute from Kāvēra, Pārasika and Śimhaṭa. He also defeated a lord of Uttarāpatha, probably Ādityasēna (c. 672 A.D.). His feudatories were the Gangas and the Āluvas. His son Vijayāditya II (696-733 A.D.) had assisted his father and grandfather in the wars against the Pallavas. One of his enemies (probably the Pāṇḍya Kochediyan Raṇadhīran) had taken him captive but Vijayāditya escaped from prison and defeated his enemies.

Vākpati in his *Gaudarāhō* says that Yaśōvarman in c. 730 A.D. conquered Aparānta, Konkaṇa, Dravida and the Mahānādi region under Pāraśikas.

Vijayāditya's son Vikramāditya II (733–43 A.D.) defeated Nandipōtavarman, entered Kāñchi and endowed many temples like the Rājaśimhēśvara temple. In this he was assisted by his son Kīrtivarman II (743–57 A.D.). The Pāṇḍya ruler Māravarman Rājaśimha (740–65 A.D.) conquered Kongu and defeated a Vallabha at Vembai.

The weakened power of Kīrtivarman II gave a fresh impetus to the Ganga and Rāshṭrakūṭa powers that were in abeyance. Bhūvikrama had been succeeded by Śivamāra I Navakāma, and after him there is some confusion in the Ganga genealogy. In 725 A.D. Śripurusha Muṭṭaiasa the grandson of Śivamāra gave his daughter to the Pāṇḍya Kongar Kōn the son of Rājaśimha, defeated the Pallavas at Chilaide and obtained the title Permādi. He is also called Śrivallabha, Lōkadhūrta and Rājakēsari. He seems to have ruled upto 788 A.D. He defeated Mahāvali Bāñarāya at Nekkundi and another Bāñā Dīṇḍiga was his subordinate in Kalbappunādu.

The middle of the eighth century saw the foundation of Dantidurga's power. Dantidurga Rāshṭrakūṭa crushed the power of Chālukyas in 753 A.D. and assumed the imperial title Rājaparamēśvara. He conquered Śindabhūpa, Pallava Nandivarman, Pāṇḍya Nedunjeliyan Parāntaka, Śri Harsha, Paramāra, Vajrāta, Kōśala, Mālava, Lāṭa and Tanka (Thakka in Punjab).

He was succeeded by his uncle Kṛṣṇa I (758–72 A.D.) who finally put an end to the Chālukyas and invaded the Ganga kingdom of Śripurusha in c. 768 A.D. He constructed the Ellōra (Vellūra or Vēralūr) temple to Kannēśvara.

The sons of Kṛṣṇa I, Gōvinda II (772–79 A.D.) and Dhruva Nirupama (779–93 A.D.) had direct dealings with the Gangas. Saigotṭa Śivamāra II and his son Yuvarāja Māraśimha interfered in the fratricidal war but when Dhruva came out victorious Saigotṭa Śivamāra was placed in prison. Śivamāra II claims to have defeated the Rāshṭrakūṭa, the Chālukyas and the Haihaya armies of the Vallabha, before 798 A.D. at Mudugundūr and captured Dhruva's wealth. He

compelled Gōvinda (III) and Nandivarman Pallava to crown him. Dhruva defeated the Pallavas, the Gaudas and drove Vaṭsarāja into the deserts of Maru. Jinasēna I, when he completed his *Harivamśa* in 783 A.D., says that in the north Indrāyudha was ruling, in the south, Śrīvallabha (Dhruva) son of Indrāraja, in the east the king of Āvanti, in the west- Vatsarāja and in Sourāshṭriā Jaya Varāha held sway. Dharmapāla of Gauda assisted Chakrāyudha (probably related to Indrāyudha). According to the Sanjan grant of Amoghavarsha (E.I., XVIII) Dhruva first defeated Vatsarāja and then Dharmapāla in the *antarrēdi* between the Ganga and the Yamunā. Jayaviravarāha was probably a Chōpōṭaka prince.

Dhruva died in 793 A.D. Gōvinda III (793-813 A.D.) on his accession released the Ganga who tried to revolt but was again captured in c. 799 A.D. The Ganga kingdom was placed in the charge of Kambhadēva the son of Dhruva, upto 808 A.D. Gōvinda III levied tribute from the Pallava Dantivarman who had succeeded Nandivarman in 799 A.D. He defeated Gūrjaras, and the Mālavas and received tribute from Māra Śarva near the Vindhya. The Vengi king, like an obedient vassal built the outer walls of Mānyakhēṭa (or cleaned the floor of the Kaṭaka).

The ninth century was remarkable for the reign of Amoghavarsha (813-78 A.D.). He was placed on the throne by Kakka of Gujerat after defeating many enemies. He conquered the Pāṇḍyas. His teachers were Śākaṭāyana, Jinasēna II and Mahāvīrāchārya. He was well-versed in Syādvāda.

In the Ganga territory, Vijayādiṭya Raṇavikrama and his son Rāchamalla tried to become independent. But Bankēśa captured Kaidāla and Talavanapura and as a reward obtained Banavāsi 12,000, where the city of Bankāpura was founded.

Amoghavarsha sacrificed his left finger to avert some calamity to the kingdom, according to the Sanjan grant¹ (E.I., 18).

¹ सर्पं पातुमसौ ददौ निजतत्तुं जीमूतकेतोः सुतः ।
शेयनायाथ शिबिः कपोत परिरक्षार्थं दधीच्यर्थिने ।
तेष्योक्तमतर्पयन् किल महालक्ष्म्येस्व वामांगुलिम् ।
लोकोपद्रव शान्तयेस्म दिशति श्री वर्वनारायणः ॥

Soon after this, he seems to have abdicated the kingdom according to the *Praśnottara Ratnamālikā*. Amōghavarsha's daughter was married to Būtuga I.

Amōghavarsha I was succeeded by Kṛṣṇa II (878-912 A.D.) and in 915 A.D., Indra III succeeded his grandfather Kṛṣṇa II and invaded Ujjaini, Kanūj and upto the Ganges and Yamuna. The Chālukya chief Naraśimha defeated Mahipāla of Kanūj and bathed his horse in the Ganges. The *Chānda Kauśika* of Kshēmēśvara says that Mahipāla managed to drive out the Karnāṭakas. Indra III patronised Nēmāditya and his son Trivikramabhaṭṭa (the author of *Nālachampu*).

Amōghavarsha II succeeded Indra in 917 A.D. but died soon after in 918 A.D. Gōvinda IV (918-36) came to power after his brother Amōghavarsha II. But he is said to have taken to evil courses and the nobles requested Amōghavarsha III, the uncle of Gōvinda IV, to become king in 937 A.D. He gave his daughter to Būtuga II. After a short reign of two years, he was succeeded by his son Kṛṣṇa III in 939 A.D.

Kṛṣṇa, with the help of his brother-in-law Būtuga II, defeated Lallēya and became king. Būtuga conquered Achalapura, Bija, Dantivarma, Rājavarma, Dāmari of Nulugugiri and captured Chitrakūṭa and Kālanjara. He subdued Rājāditya of Emaganduga dēśa. He killed his brother Rāchamalla II and was crowned as the ruler of Gangavāḍi and Banavāśi. He accompanied Kṛṣṇa in his southern campaign and slew Chōla Rājāditya on the back of the elephant at Takkōlam. Kṛṣṇa defeated the Chōla, the Pāṇḍya, the Kēraḷa, the Kaṭabhra, the Auchā, the Śimhaṭa chiefs and set up a pillar of victory at Rāmēśvaram. On his return he encamped at Mēlpāṭi in 959 A.D. He married his daughter to Maruṭa. The Ganga Māraśimha and his general Chāvūṇḍarāya conquered the Noṭambas, the Gūrjaras, the Kirāṭas, Banavāśi, Ucchangi, and several chiefs Allaṇa, Vajjvaṭa, Mudu Rāchayya, etc.

After the death of Kṛṣṇa III, Khottiga (967-71 A.D.) came to the throne. Siyaka Harsha of Mālva invaded Tardavāḍi or Raṭṭapāḍi and burnt Mānyakhēṭa in 971 A.D. and probably killed Khottiga. Kakka II (971-73 A.D.) claims to have

conquered the Pallavas, the Gūrjaras, the Hūṇas and the Pāṇḍyas but in Śrimukha (973–74 A.D.) Taila II probably killed him and became the founder of the family of the Chālukyas of Kalyāṇi.

The Gangas tried to re-establish the Rāshṭrakūṭa power by placing Kṛṣṇa III's grandson Indra IV in Mānyakhēṭa. But the attempt failed and Indra IV (who was proficient in polo) spent his last days at Śravāṇa Belagoṭa where he lived upto 982 A.D. But Māraśīmha died by voluntary starvation at the feet of his guru Ajīṭasēna in 975 A.D. He was the last great Ganga ruler to wield influence in imperial politics. The later Gangas mentioned in the Humcha record became the subordinates of the Chālukyas.

The last quarter of the tenth century saw two great empires flourishing in the south. The Chālukyas of Kalyāṇi and the Chōlas were constantly at war and invaded each other's territories. Tailapa II (973–97 A.D.) invaded Karahāṭa, Konkaṇa, Pallikōṭa, Bhadraka, Kīṭakalika, Rāshṭrakūṭa, Gūrjara and Mālava and killed Pāñchaladēva. At Toragale, Raṭṭahallī and Ājiragōla he defeated the Bēḍas, Būṭuga, Biruga and Gōye. His son defeated Aparāditya of Konkaṇ and burnt his city. Muñja of Mālva had invaded the Chālukyā country sixteen times but Taila captured and beheaded him between 994 and 997 A.D.

His son Satyāśraya Iiiva Beḍanga fought with Rāja Rāja Chōla in the latter's third campaign. Satyāśraya retaliated by invading the Vēṇgi country in 1006 A.D. and placed Śaktivāman on the throne of Vēṇgi. Paḍēvala Taila, his feudatory patronised Ranna. Satyāśraya's son Kundamarasa had to yield the throne to Dāsavarma's son Vikramāditya V (1008–13 A.D.). Ayyaṇa II the younger brother of Vikrama V probably ruled for a year (1013–14 A.D.). Jayasimha II (1014–42 A.D.) his brother fought with Bhōja of Mālva, and Rājēndra Chōla between 1019 and 1021 A.D. His reign witnessed a great output of literature. His son Śōmēśvara I (1046–68 A.D.) killed the Chōla king, entered Kāñchi, drove away Bhōja from Dhārā and destroyed the power of Karna. Rājādhirāja Chōla was killed at Koppam in 1052 A.D. Rājēndra II claims to have taken Raṭṭapāḍi and set up a

pillar of victory at Kollāpuram before 1063 A.D. In 1063 A.D. Vīra Rājēndra frustrated the attempts of the Chālukyas to interfere in Vēngi affairs and at Kūḍal Sangama defeated Sōmēśvara in 1068 A.D. He sent a challenge to Sōmēśvara but Sōmēśvara being afflicted with an incurable fever committed suicide by drowning himself in the Tungabhadrā on the 30th March 1068 A.D. (E.C. VII; H.C., 1).

Sōmēśvara enlarged and beautified Kalyāṇi. He wanted to make his younger son Vikramāditya VI his heir but Vikrama declined to accept sovereignty as long as his elder brother Sōmēśvara II lived. Sōmēśvara II (1068–76 A.D.) is said to have tried to harm his brothers Vikrama and Jayaśimha. Vikrama had placed Adhirājēndra on the Chōla throne but Sōmēśvara II with the help of Kulōṭṭunga Rājiga, attacked Vikrama who took his brother prisoner and became king.

The long reign of Vikramāditya VI (1076–1128 A.D.) was one of constant wars with the Chōla, the Mājava, the Chālukyas of Vēngi, Gauḍa, Kāmarūpa, Kēraḷa and minor feudatories. Two new powers were coming to the fore in the Chālukya empire—the Kākaṭiyas in the north and Hoysalas under Vishṇuvardhana Bīṭṭiga in the south.

Sōmēśvara III (1127–39 A.D.) succeeded Vikrama VI. He is known as *Sarvajña* and was the author of *Abhilāshī-tārtha Chintāmani* or *Rājamānasollāsa*. His son Jayaśimha III (1139–52 A.D.) lost much of his territory to Vishṇuvardhana Hoysala. His younger brother Taila III (1148–63 A.D.) and Jagadēkamalla III (1163–84 A.D.) were succeeded by Kālachūrya Bījāla who occupied the capital Kalyāṇi.

The Kālachūryas claimed descent from Śiva and had leanings towards Śaivism. In 1155 A.D. Bījāla became independent in Tardavāḍi. He was a Śaiva and patronised the Pāśupata ascetics of Balligāve. His reign witnessed the rise of Vīraśaivism into prominence. He seems to have abdicated in 1167 A.D. and there is no evidence to prove that he was killed by zealous Vīraśaivas. His sons Sōmēśvara (1167–75 A.D.), Sankama (1175–82 A.D.) and Āhavamalla (1178–82 A.D.) continued to rule at Kalyāṇi, but the Kālachūrya power was diminished by the attacks of the Yādavas

of Dēvagiri and the Hoysalas. In about 1183 A.D., Chālukya Sōmēśvara IV tried to restore the Chālukya power by putting an end to the Kālachūrya dynasty. Sōmēśvara IV seems to have continued to hold some territory upto 1210 A.D. But the Chālukya Empire suffered the same fate as that of the Kālachūryas and was partitioned—the Hoysalas holding sway upto the Tungabhadrā and the Yādavas from the Tungabhadrā upto Gujerat.

The Yādavas of Dēvagiri had come into prominence in the reign of Satyāśraya Irivabedanga, when Bhillama II took part in the campaign against Muñja and Bhōja. Under Sōmēśvara I Bhillama III was a *mahāsāmanī* and married the sister of Sōmēśvara. Sēuṇa II assisted Vikrama VI to ascend the throne. Bhillama V (1187-91 A.D.) was the real founder of the independent Yādava Empire. He took Kalyāṇi but made Dēvagiri his capital. But in December 1190, he was defeated at Soratūr by Vīra Ballāla II and fled beyond the Kṛṣṇā. Bhillama's son Jaitugi (1191-1210 A.D.) killed Kākatiya Rudra and placed Gaṇapati on the throne. His son Śimhaṇa (1210-47 A.D.) defeated Ballāla and occupied Banavāśi upto 1222 A.D. He invaded Gujerat and in 1231 A.D. Lāvaṇyaprasāda made a treaty with him. He is said to have defeated Arjuna. Lakshmidhara, Śimha of Bhambhāgiri, Jajjalla, Kakkala, Hammīra, and others. His son Jaiṭugi probably predeceased him and Śimhaṇa was succeeded by his grandson Kṛṣṇa (1247-60 A.D.). Kṛṣṇa conquered the Mālava, the Gūrjara, the Konkaṇa and the Chāla countries. Kṛṣṇa's son was set aside by Mahādēva who seems to have ruled conjointly with his brother Kṛṣṇa for some time. Mahādēva (1260-70 A.D.) was defeated by the Hoysala Naraśimha in c. 1268 A.D. Mahādēva tried to hand over the sovereignty to his son Āmaṇa but Rāmachandra, the son of Kṛṣṇa, blinded Āmaṇa and became king.

The long reign of Rāmachandra (1270-1309 A.D.) saw the decline of the Yādava power. In 1276 A.D., Rāmachandra was defeated by the Hoysala Naraśimha but in 1277 A.D. the Yādavas seem to have captured Dōrasamudra. In 1296 A.D. Allāudin Khilji attacked Dēvagiri suddenly and Rāmachandra promised to pay tribute to Delhi. But when the

tribute ceased to be paid, Malik Kafur invaded Dēvagiri again in 1307 A.D. and imprisoned Rāmachandra for six months. In 1309 A.D. Malik Kafur on the way to Warangal was hospitably entertained by Rāmadēva who seems to have died in the same year (*Khazain-ul-Fuṭuh*).

Rāmachandra's son Śankara (1309–12 A.D.) refused to pay tribute to Delhi and was put to death by Malik Kafur. In 1318 A.D. Harapāla, the son-in-law of Rāmachandra expelled the Muhammadans from Dēvagiri. Mubarak Shah attacked Dēvagiri and capturing Harapāla had him flayed alive.

III. LITERATURE AND FINE ARTS

The Kannada language is said to have been spoken from the Kāvēri to the Gōdāvarī and in a Greek drama of the second century A.D. some words are identified as Kannada spoken at Malpi on the western coast. But the restorations from Greek hitherto attempted have all failed to conform to the laws of the evolution of the Kannada language. The earliest datable Kannada inscription is that of Kākusṭhavarman at Halmidi of c. 450 A.D. Long before Amōghavarsha, there existed a Kannada literature in prose and poetry. Nṛpaṭunga mentions Vimala, Udaya, Nāgārjuna, Jayabandhu, and Durvinita as early authors. *Voddārādhana* of Śivakōti probably belongs to the seventh century. To the same century may be assigned some Kannada inscriptions at Śravaṇa Belagoḷa. Śrīvijaya Kavīvara was a great poet in the court of Amōghavarsha. Among the Ganga rulers, Śivamāra is said to have composed a *Gajāshṭaka* in the vernacular. The reign of Kṛṣṇa III was remarkable for the patronage given to the great Kannada poets Pampa, Ponna and Chāvundārāya. Tailapa II and his son Satyāśraya patronised Ranna. In the reign of Jayasimha II, Nāgavarma, Dūrgasimha, Chandrarāja flourished. Śridharāchārya who probably wrote also in Kannada was patronised by Sōmēśvara I. Vikramāditya VI patronised Kirtivarma. Bijjala's reign witnessed the rise of Vachanakāras like Basava and Madivāla Mācha.

The Telugu literature owes its origin to the Chālukyas who occupied Vēngi. This is acknowledged by the author of *Kumāra Sambhavamu*, Nannechōda.

ಮನು ಮಾರ್ಗ ಕವಿತ್ತ ಲೋಕಂ
 ಬಂ ಶೆಲಯಂಗ ದೇಶಕವಿಶೇಷಬ್ಳಾಷ್ಟಿಂಧಿ ತೆನುಂ ।
 ಗುನಿಂದಿ ರಂಗ್ರಂ ವಿಷಯಮುನ
 ಜನ ನತ್ಯಾಶ್ರಯನಿ ತೊಟ್ಟಿ ಚಾಷ್ಟಕ್ಯ ಸೃಪುಲ್ ॥ I-23.

Many important Kannada authors like Pampa, Ponna and Nāgavarma, who originally belonged to Vēngi vishaya, preferred to write in the pure Kannada language of Purigere. Telugu literature assumed a distinct form only in the time of Rājarāja Narēndra (the patron of Nannayabhaṭṭa and Nārāyaṇa—a Kannada poet who began the Telugu Bhārata) and Nanneya Chōda.

Karnāṭaka made the most valuable contribution to Samskṛt literature. Though Buddhism prevailed in Karnāṭaka up to the twelfth century, there is no extant Buddhist literature of Karnāṭaka. But the Jainas by giving up the Prākṛts and writing in Samskṛt from the fifth century onwards brought into existence many important polemical works. The illustrious names of Samantabhadra, Pūjyapāda, Bhāttākalanka, Pātrakēsari, Vidyānandin, Prabhāchandra, Jinasēna I, Māṇikyanandin, Padmanandin, Vakragrīva, Paravādimalla, Śrivardhadēva (praised by Daṇḍin), Jinasēna II, Asaga, Chāmuṇḍarāya, Guṇabhadra occur in the Ganga and Rāshṭrakūṭa histories.

Under the Chāluκyas of Kalyāṇi, Vādirāja, Vādibhaśimha, Ajiṭasēna, Nēmichandra, Kamalabhadra, Hēmasēna, Ananta-virya and Prabhāchandra wrote upon Jaina philosophy.

The Jaina Kāvya literature was enriched by the works of Jinasēna I, Jinasēna II, Sōmadēva, Vīranandin, Vādirāja, Vādibhaśimha, Jinasēna (III) and others. Jaina grammatical system had two famous exponents in Karnāṭaka—Pūjyapāda and Śākaṭāyana. The Jaina medical work *Kalyāṇa Kāraka* was written by Ugrāditya Pandita in the time of Amōghavarsha.

The Brahmanic literature in Karnāṭaka flourished from about the sixth century when Śamkarāchārya wrote his commentaries in the dominion of the Chāluκyas—Balavarma and

Jayasimha. Sarvajñātman lived in the time of Manukulāditya. Amalānanda wrote his commentary *Kalpataru* in the time of Kṛṣṇa Yādava. Rāmānuja is said to have written his commentaries at Sāligrāma. Madhvāchārya seems to have lived in the reign of Hoysaḷa Sōmēśvara or Yādava Mahadēva.

Vijñānēśvara, Aparārka and Hēmādri systematised Hindu law and ritual. In Kāvya literature the illustrious names are Trivikrama of *Nala Champu*, Dhananjaya, Kavirāja (author of *Rāghava Pāṇḍaviya*), Bilhaṇa, Sōdhaḷa (of *Udayasundari Champu*).

Bhāṭṭabhāskara (the author of *Siddhānta Śiromāṇi*) was a native of Bijjalabidu and his system of astronomy was studied in a college established by Simhaṇa Yādava. In music the greatest exponents were Sōmēśvara III, and Śārṅgadēva who was patronised by Simhaṇa Yādava. Śārṅgadharā's work *Sangita Ratnākara* is perhaps the earliest extant work on the theory of Karnāṭaka music. Directions for painting are given by Sōmēśvara, and the famous Ajanta and Ellora paintings are the works of the Karnāṭaka people.

The Viraśaiva and Śaiva authors who wrote in Samskr̥t are Śrikanṭha Śiva and Śūripatipāṇḍita. They expounded the qualified monistic theory of Śaivism.

IV. RELIGION

Buddhism existed in Karnāṭaka from the days of Aśoka who sent missionaries to Vanavāsi and Mahishamandala and established his edicts at Erragudi, Kopāṇa, Māski, Jaṭinga Rāmēśvara, Brahmagiri, etc. Yuvan-Chwang found in Konkaṇa and Mahārāshṭra both the Mahāyāna and the Hinayāna flourishing and at Konkaṇapura, he found the *Stūpas* of Aśokarāja. In the Ganga records there are references to several chaityas of Bōdhisattva. Tārā Bhagavatī continued to be worshipped at Balligāvē upto the twelfth century. In the University of Balligāvē the *chatus-samayas* (of Śiva, Viṣṇu, Jina and Buddha) were taught.

Jainism entered Karnāṭaka earlier than Buddhism, in the days of Chandragupta Maurya and Śrutakēvalin Bhadrabāhu. The Digambara sect became distinct in the first century of

the Christian era. Kunda Kunda was the first great scholar of this sect and wrote *Prabhṛta Sāra*, *Rāyaṇa Sāra*, *Samaya Sāra*, *Pravachana Sāra* and *Dvādaśanuprēksha*. Arhadbali is credited with the formation of the four *Samghas* of Konda-Kundānvaya—Nandi, Dēva, Sēna and Śimha. Umāsvāti wrote in Samskr̥t the *Tattvārthādhigama Sūtras*. Samantabhadra, a native of Sōragapura in Phaṇimandala, wrote his *Derāgama Stōtra* criticising all rival creeds and toured all India defeating his opponents at Kāñchi, Puṇḍra, Daśapura, Vārāṇasī, Pāṭali-putra, and in Mālava, Sindhu, Ṭhakka, Vidēśa and Karahāṭa. Simhanandin helped Daḍiga and Mādhava to found a kingdom near Pērūr. Pūjyapāda was a contemporary of Durvinita.

The Chālukyas of Bādāmi patronised many Jaina scholars like Ravikirti. Among the Rāshtrakūṭas the greatest patron of Jainism was Amōghavarsha Nīpatunga who was personally a Jaina. In the reign of Kṛṣṇa III, Būṭuga II, Maruṭa (Mamala) and Mārasimha were great patrons of Jainism. Mārasimha's general Chāvunḍarāya caused the colossal statue of Gommaṭa to be erected in c. 930 A.D. In the reign of Tailapa II and Satyāśraya Irivabedanga, Attimabbe was the greatest devotee of Gommaṭa and her donations won for her the title “*Dāna Chintāmaṇi*”. In the reign of Jayasimha II, Vādirāja and Vādībhasimha were the greatest champions of Jainism. Jainism, however, began to decline from the twelfth century due to the growing importance of Śrīvaishṇavism and Viraśaivism.

Pāśupata Śaivism flourished in Karnāṭaka from a very early period. The Kannēśvara temple at Ellōra was constructed for Pāśupata ascetics. Gōvinda III authorised the construction of Bhōganandīśvara at Nandi. Kṛṣṇa III made a grant to the Pāśupata ascetics of Karahāṭa, from Mēlpāṭi. The Chālukyas of Kalyāṇi were mostly Śaivas. The Kēdāra matha at Balligāve became an important University centre and wielded great influence throughout Karnāṭaka for nearly two centuries. In the time of Jayasimha II, Vādi Rudragaṇa Lakulēśvara Pandita claims to have defeated Vādirāja, Jñānānanda and others. Śrīśailam, Hūli and Alampur were other important centres of the Pāśupatas.

Pāśupata Śaivism had much in common with Vīraśaivism. The Vīraśaiva religion as a distinct entity may be traced to the days of Jayasimha II in the middle of the eleventh century when Jēḍara or Dēvara Dāsimayya* is said to have converted Jayasimha and his queen Suggala at Poṭṭalakere. Basavēśvara went to Kūḍala Sangama and probably studied under Isāna guru, a Pāśupata ascetic. But he went further than the Pāśupatas in condemning caste-restrictions and soon by his piety and earnestness won a huge following. But the Kālāmukha influence continued in the Ārādhya Sampradāya and five Āchāryas Rēvaṇa, Maruḷa, Siddha, Ekōrāma, Viśva and Paṇḍitārādhya reconciled Brahmanical tradition with Vīraśaiva ideals while Basavēśvara preached a more democratic faith. Vīraśaivism continued to flourish in Karnāṭaka until it received a check at the hands of the Vaishṇava āchārya Madhva in the thirteenth century. It was only in the fourteenth century in the time of Dēva Rāya II of Vijayanagara that Vīraśaivism once again became rejuvenated.

V. SOCIAL AND ECONOMIC CONDITIONS

The *Periplus*, Pliny and Ptolemy in the first two centuries of the Christian era testify to the great foreign trade carried on in the west coast. Pepper, pearls, beryl, ivory, cotton and silk, cloths, diamonds, amethysts were exported and the imports were specie in abundance, stibium, coral, white glass, brass, tin, lead, cinnabar, but "very little wine". That the Karnāṭaka people were unaccustomed to strong drinks is also attested to by the Greek farce, for one character says "in these regions wine is not for sale. Therefore if they get hold of this kind of thing, they will drink it not against their will". Yuwan-Chwang in the seventh century says that the land was regularly cultivated and produced large crops. The people were honest and simple, grateful to benefactors, but if insulted, sacrificed their own lives in order to avenge themselves. The king had a special band of champions who probably were like the Garudas of the Hoysalas, pledged to die along with their master.

The inland trade was in the hands of the Ayyāvāle 500 and similar corporations. Mahāvīrāchārya in the ninth century

mentions the coins *gaṇḍaka*, *gunja*, *pana*, *dharaṇa*, *karsha*, *pala*, *māshaka*, *purāṇa*, *drāchma*, stater used as weights also. The measures of grain were *kuḍuha*, *prastha*, *āḍhaka*, *droni*, *māṇi*, *khāri*, *pravartika*, *rāha* and *kumbha*. Sōmēśvara III mentions *Manjādi* or *Gunja*, *Rūpaka* and *Kaḷanju*, and gives directions for the construction of accurate scales.

The empire was divided into *Mahāmaṇḍalas*, *Vishayas*, *Nāḍus*, *Grāmas* and *Kampayās*. There were officers over one, ten, twenty, hundred-and thousand gramas grouped probably according to income (e.g., Banavāsi 12,000, Gangavādi 96,000, etc.). There were local *sabhas* presided over by a government officer and all disputes if unsettled there, were to be referred to the next superior officer, according to the *Rājamānasōllāsa*. The taxes formed $\frac{1}{6}$ th, $\frac{1}{8}$ th, $\frac{1}{12}$ th or $\frac{1}{20}$ th according to the value of the article. The *Mahāmaṇḍalēśvaras* were also *Dandā-nāyakas* and usually eight of them formed the King's Council. Women of the royal family sometimes governed provinces. Akkādēvi, the sister of Jayasimha II, was ruling Kisukāḍu in 1021 A.D. when in the memory of her elder brother Vikramāditya IV gave Pērūr to the temple of Tīaipurushas where students were educated in the four tenets (Bauddha, Jaina, Śaiva and Vaishṇava).

Nṛpatunga says that the people of Karnāṭaka were born poets and even the illiterate were highly intelligent. Yuwan-Chwang also says that the people were greatly interested in learning. Among their amusements was a form of polo in which Indra IV was very proficient.

VI. KARNAȚAKA CULTURE

The pattern of Karnāṭaka culture was the result partly of the physical environment and partly of the various racial and religious forces. Karnāṭaka is the heart of South India and occupies the central place in the Dakshināpatha. The Gondids, the Malids, the South Melanids, the Kolids and the Indid races fused together to form the Karnāṭaka people. The language shows a similar fusion of Dravidic and Āryan and extended in the north upto Sindh (Brāhui) and Bundelkhand and in the south upto the Nilagiris. The religious influences which moulded the life of the people were Jaina,

Buddhistic, Vira Śaiva and Brahmanical. The principle of religious toleration is much in evidence until the thirteenth century. It is not uncommon to find in the same family three different faiths Jaina, Śaiva and Vaishnava followed, and inter-marriages were quite common.¹ Akalanka who defeated the Buddhists, says that he did so not out of arrogance or hatred but out of compassion. Therefore Karnāṭaka culture was in a fluid state capable of adapting itself to a changing environment until the thirteenth and fourteenth centuries, when it degenerated into a rigid civilisation in order to protect itself from the invasions of the Muhammadan rulers of the North. Karnāṭaka influence extended even over northern India upto Nēpāl. The Nēpāl royal family of Nānyadēva is of Karnāṭaka origin. The Sēnas of Bengal trace their descent from Sāmantasēna a Karnāṭaka feudatory born in the family of Virasēna, a *Brahmakshatra* (E.I., I, p. 300; J.A.S.B., V, p. 467). The *Gahadawālas* of Kanūj trace their descent from Nandapāla who became a king of Karnāṭa. The Rathōds of Jōdhpur and Bikaner were also the descendants of Karnāṭaka rulers (cf. Nayasūri's *Rambhāmanjari Nāṭaka*). The Gangas and Kadambas of Kaṭinga similarly trace their descent from the Gangas and Kadambas of Karnāṭaka.² The Barbhujya Rājas of East Bengal came from Karnāṭa.

Thus in art, literature, religion, philosophy, science, administration and political history Karnāṭaka has made a very valuable contribution to Indian Culture.

¹ See 124 & 53, E.C., II, Dg. 90, E.C., VII, Tk. 45, Kd. 30, E.C., VI, etc.

² The Vaishnava teachers Rūpa Gōsvāmi and Sanātana Gōsvāmi of Bengal were of Karnāṭaka descent (D. C. Sen, *Bengali Language and Literature*).

ABBREVIATIONS

<i>An.Bh.Or.I.</i>	..	The Annals of the Bhandarkar Oriental Institute, Poona.
<i>E.C.</i>	..	The Epigraphia Carnatica.
<i>E.I.</i>	..	The Epigraphia Indica.
<i>I.A.</i>	..	The Indian Antiquary.
<i>I.H.Q.</i>	..	The Indian Historical Quarterly.
<i>J.A.S.B.</i>	..	The Journal of the Asiatic Society of Bengal.
<i>J.B.B.R.A.S.</i>	..	The Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society.
<i>J.B.H.S.</i>	..	The Journal of Bombay Historical Society.
<i>J.B.O.R.S.</i>	..	The Journal of the Bihar and Orissa Research Society.
<i>J.I.H.</i>	..	The Journal of Indian History.
<i>J.O.R.</i>	..	The Journal of Oriental Research.
<i>J.R.A.S.</i>	..	The Journal of the Royal Asiatic Society.
<i>Q.J.M.S.</i>	..	The Quarterly Journal of the Mythic Society.

CHIEF COIN TYPES

THE WESTERN CHĀLUKYAS OF BĀDĀMI¹ PULAKĒŚIN I (?)

(1) Ai ; 55 ; Double die type struck before the revival of punch-marked coins.

Obv.—Caparisoned boar with horn ? Sun and Moon.

Rev.—Eight-petalled lotus.

(2) Ai ; 57 ; Cup-shaped.

Obv.—Boar and lotus with eight petals. *Samkha* and strung bow.

Rev.—Lines forming a square.

THE RĀSHTRAKŪTAS OF MĀLKHĒD

No Rāshtrakūṭa coins seem to be extant, though Cunningham attributes some types to the Rāshtrakūṭas. It is likely that Rāshtrakūṭa coins were punch-marked and were of the lion type, having a weight of 57 gr.

THE CHĀLUKYAS OF KALYĀṇI TAILAPA II

Weight 57, 58.

Obv.—Five maned lions with looped tails and left paw raised as on Kadamba coins. Two *Śrīs* in Kannada legend and *Pa Ra* struck two times.

Rev.—Blank.

SATYĀŚRAYA IRIVABEDANGA OR VIKRAMĀDITYA V

Obv.—Five lions and legend *Mā Na* (not Malla as read by Hultzsch).

Rev.—Blank.

YASĀVARMA OR JAYASIMHA I

Weight 57, 59, 69.

A. *Obv.*—Five lions; legend *Śrī*, spear-head and dot; legend *Ya Ja*.

Rev.—Blank.

B. *Obv.*—Temple with dome and *Chakra*; legend *Śrī* and *Jugadē*

Ka Ma La.

Rev.—Blank.

C. *Obv.*—Five lions and legend *Śrī Ja Ya*
Dē Va.

Rev.—Blank.

¹ *Mysore Archaeological Reports, 1933-35.*

D. *Obv.*—Five lions and legend *Ju ga dē*.

Rev.—Types from Kōdūr in Nellore District have four or five petal-lotuses and an eye with pupil.

Types from Khandēsh have blank reverses.

SOMĒŚVARA I

Coins from Central Provinces

A. Lions and legend *Trē Lō .. Malla* in Kannadā.

B. *Śrī* and spear-head? Nāgari legend *Śrī Ja ga dē va*.

Rev.—Blank.

SOMĒŚVARA II

Coins from Kōdūr in Nellore District

Weight 54 gr.

Obv.—Five lotuses; *Śrī Śrī*; Sun, Moon and goad. Kannadā legend *Bhū va na*.

Variants.—Goad in place of sun and moon and lions.

Elephant, Sun and Moon. Legend *Ba va na* (found at Kondāvidū).

JAYASIMHA III

Weight 54.3 gr.

Four lotuses; *Śrī Śrī Ga Ja*. Boar, Sun, dagger and Moon.

VIKRAMĀDITYA VI

Weight 54.5 gr.

A. Five lions; Kannadā legend *Śrī Śrī*, goad, Sun, Moon; Legend *Bhu Ja*.

Weight 53.4 gr.

B. Five lions; *Śrī Śrī*; goad, Sun and Moon. Legend *Bu Ja ba*.

Weight 52.5 gr.

C. As above with Tamil legend *Bhu ja ba*.

JAGADEKAMALLA II

Obv.—Lions, goad and Tamil legend *Bhu ja ba*.

TAILAPA III (?)

Weight 52.4 gr.

Lions and goad. No legend.

THE KADAMBA FEUDATORIES (?)

Weight 53.5 gr.

Obv.—Legend *Śrī*; Sun and Hanumān.

Rev.—Blank.

CONTENTS

	PAGE
FOREWORD	v
INTRODUCTION	vii
GENEALOGICAL TABLES	xxvii
ABBREVIATIONS	xxxix
CHIEF COIN TYPES	xl
1. <i>Periplus Maii Erithriæa</i>	1
2. <i>Geographike Huphegesis</i> of <i>Klaudios Ptolemaios</i>	2
3. A Greek Farce in the <i>Oxyrhynchus Papyri</i> (No. 4137)	5
4. <i>Kāmasūtras</i> of <i>Vātsyāyana</i>	10
5. <i>Banavāsi</i> Inscription of <i>Vin̄hukada Duṭukulānanda</i> ..	11
6. <i>Aganānūru</i>	12
7. <i>Chandravallī</i> Inscription of <i>Mayūra Śarman</i> ..	15
8. <i>Malavallī</i> Inscription of <i>Śivaskandavarman</i> ..	16
9. <i>Tālgunda</i> Inscription of <i>Śāntivarman</i> ..	17
10. <i>Halmidi</i> Inscription of <i>Kākusthavarman</i> ..	20
11. <i>Hireśakuna</i> Grant of <i>Mrgeśavarman</i> ..	21
12. Epitaph of <i>Śivanandivarman</i> ..	22
13. <i>Hebbaṭa</i> Grant of <i>Vishṇuvavarman</i> ..	23
14. <i>Koramanga</i> Grant of <i>Ravivarman</i> ..	24
15. <i>Bṛhatsamhitā</i> of <i>Varāhamihira</i> ..	25
16. <i>Prapanchahṛdaya</i>	26
17. <i>Pāṇḍurangapalli</i> Grant of <i>Avidhēya</i> ..	27
18. <i>Keṛgalūr</i> Grant of <i>Mādhava II</i> ..	28
19. <i>Niṭṭūr</i> Grant of <i>Mādhava</i> ..	29
20. <i>Komaralingam</i> Grant of <i>Ravidatta</i> ..	31
21. <i>Mercara</i> Grant of <i>Avinīta</i> ..	32
22. <i>Aranti Sundarī Kathā</i> of <i>Danḍin</i> ..	33
23. <i>Dēvarahaṭṭī</i> Inscription of <i>Durvinita Ereyappa</i> ..	34
24. <i>Chellūr</i> Grant of <i>Vīra Chōda</i> ..	35

	PAGE
25. <i>Mahākūṭa</i> Inscription of Mangaliśa	36
26. <i>Āptamīmāṃsā</i> of Samantabhadra	38
27. Gaddemane Inscription of Satyāmīka	39
28. Ihoṭe Inscription of Pulakēśin II	40
29. Records of the Western World by Yuwan Chwang	44
30. History of Persia by Tabārī	48
31. Vokkalēri Plates of Kīrtivarman II	49
32. Bedirūr Grant of Bhūvikrama	52
33. <i>Akalaṃkāshṭaka</i>	54
34. <i>Śaṅkara Bhāṣya</i>	55
35. <i>Śaṅkshēpa Śārīraka</i> of Sarvajñātman	56
36. Samangad Grant of Dantidurga	57
37. Kovalavetṭu Grant of Śrīpurusha	59
38. Ālūr Grant of Yuvarāja Mārasimha	60
39. Badanaguppe Grant of Kambadēva	62
40. <i>Pramēyakamala Mārtāṇḍa</i> of Prabhāchandra	65
41. <i>Nyāyakumuda Chandrōdaya</i> of Prabhāchandra	66
42. <i>Harivamśa</i> of Jinasēna I	67
43. <i>Pārśvābhuyudaya</i> of Jinasēna	68
44. <i>Amōghavṛtti</i> of Sākaṭāyana	69
45. <i>Vardhamāna Charita</i> of Asaga	70
46. <i>Ganitasāra Saṃgraha</i> of Mahāvīra	71
47. <i>Mahāpurāṇa</i> of Jinasēna II	74
48. <i>Jayadhavaṭa Tīkā</i> of Jinasēna II	77
49. <i>Praśnōttara Ratnamālikā</i> of Amōghavarsha	78
50. <i>Kavirājamārga</i> of Nr̥patunga	79
51. <i>Kalyāṇakāraka</i> of Ugrāditya	81
52. <i>Naṭa Champu</i> of Trivikrama Bhaṭṭa	83
53. <i>Chāṇḍakauśika</i> of Kṣhēmēśvara	84
54. Chitaldrug Inscription of Amōghavarsha II	85
55. <i>Ādīpurāṇa</i> of Pampa	87
56. <i>Vikramārjuna Vijaya</i> of Pampa	88
57. Karhad Grant of Krshna III	92

	PAGE
58. <i>Yaśastilaka Champu</i> of Sōmadēva	94
59. Ātakūr Inscription of Būtuga II	96
60. Keregōde Rangapura Grant of Rāchamalla II	98
61. <i>Kavi Rahasya</i> of Halāyudha	101
62. <i>Jvālāmālinikalpa</i> of Indranandin	103
63. <i>Samayabhūshana</i> of Indranandin	104
64. Kūdalūr Grant of Mārasimha	105
65. <i>Laghu Mānasa</i> of Munjaṭa	108
66. <i>Uttara Purāṇa</i> of Guṇabhadra	109
67. <i>Trishashṭhilakṣaṇa Purāṇa</i> of Chāmuṇḍarāya	111
68. <i>Chāritrasāra</i> of Chāmuṇḍarāya	113
69. <i>Gommaṭasāra</i> of Nēmichandra	114
70. <i>Navasāhasāṅka Charita</i> of Padma Gupta	115
71. <i>Śānti Purāṇa</i> of Ponna	117
72. Śravaṇa Beḷagoḷa Epitaph of Indra IV	119
73. <i>Kāvya Mīmāṃsā</i> of Rājaśēkhara	122
74. Huṁcha Inscription of Nanni Sāntara	123
75. <i>Yājñavalkiya Nibandha</i> of Aparārka	129
76. <i>Śrīkaṇṭha Charita</i> of Mankhaka	130
77. <i>Sāhasa Bhīma Vijaya</i> of Ranna	131
78. <i>Ajitanātha Purāṇa</i> of Ranna	134
79. Chebrolu Inscription of Āhavamalla	139
80. Balagāmve Inscription of Jayasimha II	140
81. <i>Madana Tilaka</i> of Chandra Rāja	142
82. Kollipara Grant of Arikēsari	143
83. <i>Panchatantra</i> of Durga Simha	145
84. <i>Bhāshābhūshana</i> of Nāgavarma	147
85. <i>Chandombudhi</i> of Nāgavarma	148
86. <i>Karṇāṭaka Kādambarī</i> of Nāgavarma	149
87. <i>Kāvyaavalōkana</i> of Nāgavarma	150
88. <i>Chandraprabha Charita</i> of Viranandin	154
89. <i>Lōkōpakāra</i> of Chāvunḍa Rāya	155
90. <i>Nyāyaviniśchaya Vivarāṇa</i> of Vādirāja	156

	PAGE
91. <i>Yaśodhara Charita of Vādirāja</i> ..	157
92. <i>Ekibhāva Stōtra of Vādirāja</i> ..	158
93. <i>Pārśvanātha Charita of Vādirāja</i> ..	159
94. <i>Gadya Chintāmaṇi of Vādibhasimha</i> ..	162
95. <i>Kshatra Chūḍāmaṇi of Vādibhasimha</i> ..	163
96. <i>Parikshāmukha Sūtra Laghurṛti of Anantavīrya</i> ..	164
97. <i>Alamkārachintāmaṇi of Jinasēna III</i> ..	166
98. <i>Udayasundarī Kathā of Sōḍhala</i> ..	167
99. <i>Mahāpurāṇa of Mallishēṇa</i> ..	168
100. <i>Nāgakumāra Charita of Mallishēṇa</i> ..	170
101. <i>Sajjana Chitta Vallabha of Mallishēṇa</i> ..	171
102. <i>Chandra Chūḍāmaṇi Śataka of Nāgavarma</i> ..	172
103. <i>Jātaka Tilaka of Śrīdharāchārya</i> ..	173
104. <i>Mitākshara of Vijñānēśvara</i> ..	174
105. <i>Vikramānka Charita of Bilhaṇa</i> ..	175
106. Nilgunda Grant of Vikramāditya VI ..	177
107. <i>Gōvaidya of Kīrtivarman</i> ..	182
108. <i>Rājamānasollāsa of Sōmēśvara</i> ..	183
109. <i>Dharmāmṛta of Nayasēna</i> ..	187
110. Vizagpatam Grant of Ananta Varma Chōḍa Ganga	189
111. Śravaṇa Belagoḷa Epitaph of Mallishēṇa ..	190
112. Davanagere Inscription of Bijjaḷa ..	197
113. <i>Vachanas of Basava</i> ..	199
114. <i>Siddhānta Śiromāṇi of Bhāskarāchārya</i> ..	200
115. <i>Rāghava Pāṇḍavīyam of Kavirāja</i> ..	201
116. Abbalūr Grant of Ēkāntaḍa Rāmāyya ..	202
117. <i>Śrikarabhbāshya of Śrīpati Paṇḍita</i> ..	208
118. <i>Basavēśa Vijaya of Śankara</i> ..	210
119. <i>Śivatattva Sāramu of Mallikārjuna Paṇḍita</i> ..	211
120. <i>Pakshika Pratikramāṇa Kriyā</i> ..	212
121. <i>Pushpadanta Purāṇa of Guṇabhadra II</i> ..	216
122. <i>Chandranāthāśhṭaka of Guṇabhadra II</i> ..	217
123. <i>Sangīta Ratnākara of Śārṅgadēva</i> ..	218

		PAGE
124.	<i>Lēkha Panchāśikā</i>	219
125.	<i>Sūktimuktāvalī</i> of Jalhaṇa	220
126.	Arjunavāda Inscription of Kṛshṇa	223
127.	<i>Kalpataru</i> of Amalānanda	225
128.	<i>Vratakhaṇḍa Praśasti</i> of Hēmādri	227
129.	<i>Vijñāneśvarī</i> of Jñānadēva	233
130.	<i>Bhānuvijaya</i>	234
131.	<i>Vṛshādhipa Śatakamu</i> of Pālkurike Sōmana	235
132.	<i>Jinēndra Kalyāṇābhūdaya</i> of Hastimalla	237
133.	<i>Vikrānta Kaurava</i> of Hastimalla	238

I. PERIPLUS MARI ERITHRIÆA

Ariake.—Under Mambarus and subject to Minnagara.

Barygaza.—A part of Ozene on Namados.

Tagara.—In Ariake (subject to Baleokoorus whose capital was at Hippokaora and who was king of kings connected with Siropolemius of Baithana).

Limyrike.—7000 Stadia from Barygaza, commences at Naoora, 50 miles north of Nelkunda.

Akabarous.

Oopara (Sopāra).

Kallienā (abandoned in the time of the *Periplus*). A former sovereign Sāragan fostered commerce but his successor Sandanees admitted no vessels from Egypt and compelled them to go to Barygaza.

Semylla (Chaul).

Mandagora.

Palaiptmai (Baleyapatañā).

Melizeigara.

Toparon of Buzantians.

Turamios boas.

Sesekreienai islands.

Aigidii island.

Kainctai island (of pirates).

Leuke (white island).

Nelkunda near Barakē or Ela Barake. Exported pepper peculiar to this place called of Cottonara, superior pearls, ivory, fine silks, spikenard, betel, precious transparent stones, diamonds, amethysts, tortoise-shell.

Imports.—Specie in abundance, topazes, plain cloth, stribium, coral, white glass, brass, tin, lead, cinnabar, orpiment, corn for sailors and very little wine.

II. GEOGRAPHIKE HUPHEGESIS OF KLAUDIOS PTOLEMAIOS

<i>In Larikē</i>	..		(Lāṭa)
Mouth of R. Mophis	114°	-18° 20'	(Mahī)
Pakidare (a village)	113°	-17° 50'	
Cape Malēo	.. 111°	-17° 30'	
<i>In the Gulf of Barygaza</i>			(Bharukachha)
Kamane	.. 112°	-17°	
Mouth of			
R. Namados	.. 112°	-17° 45'	
Nausaripa	.. 112° 30'	-16° 30'	(Nausāri)
Pauli poula	.. 112° 30'	-16°	
<i>Ariake Sādinōn</i>			(Āryaka Śātavāhanā)
Soupara	.. 112° 30'	-15° 30'	(Sopāra)
Mouth of			
R. Gouaris	.. 112° 15'	-15° 10'	(Gōdāvari)
Dounga	.. 111° 30'	-15°	
Mouth of R. Benda	.. 110° 30'	-15°	(Bēṇā or Bhīvanḍī)
Simylla (a mart and			
a cape)	.. 110°	-14° 15'	(Chaul)
Hippoukoura	.. 111° 45'	-14° 10'	(Ghoregaon)
Baltipatṇa	.. 110° 30'	-14° 20'	(Baladevapattana Baleapatam)
<i>Ariake of the Pirates</i>			(Āryaka or of Āndhra)
Kandagera	.. 113°	-14°	
Byzanteion	.. 113° 40'	-14° 40'	(Vaijayanti)
Khersonēsos	.. 114° 20'	-14° 30'	
Armagara	.. 114° 20'	-14° 20'	
Mouth of			
R. Nanagouna	.. 114° 36'	-13° 50'	(Nānāguṇa, Tapti ?)
Nitra (a mart)	.. 115° 30'	-14° 40'	(Mangalore on the Nētrāvati)
<i>Limyrike</i>			
Tyndis (a city)	.. 116°	-14° 30'	(Dramilaka) (Tanjūr)
Bramagara	.. 116° 45'	-14° 20'	(Brahmāgāra)
Kalaikarias	.. 116° 40'	-14°	(N. E. of Kranganūr)
Mouziris			
(an emporium)	.. 117°	-14°	(Muyiri Kōṭṭam or Cranganore)

Ptolemy's *Geography*, ed. Nobbe, Leipzig, 1843; *ibid.*, Geirini; Cunningham's *Geography of India*, ed. by Majumdar (Calcutta).

74. In like manner the parts under *Mount Betligo* are occupied by *Brakhmanai Magoi* as far as the city *Batai* with this city, *Brakhmē* $128^{\circ}-19^{\circ}$.

75. The parts under the range of *Adeisathros* as far as the *Arouraioi* are occupied by the *Badamaioi* with this city.

Thathilba .. $134^{\circ}-18^{\circ} 50'$ (Badāmi ?)

76. The parts under the *Ouxentos* range are occupied by the *Drylophyllitoi* with these cities :

Sibrion .. $139^{\circ}-22^{\circ} 20'$

Opotoura .. $137^{\circ} 30'-21^{\circ} 40'$

Ozoana .. $138^{\circ} 15'-20^{\circ} 30'$ (Seoni)

82. In the parts of *Ariake* which still remains to be described, are the following inland cities and villages ; to the west of the *Bendā* these cities :

Malippala .. $119^{\circ} 30'-20^{\circ} 15'$

Sarisabis .. $119^{\circ} 30'-20^{\circ}$

Tagara .. $118^{\circ}-19^{\circ} 20'$ (Tēr)

Baithana .. $117^{\circ}-18^{\circ} 30'$ (the royal seat of Sire Polemaios or Ptolemaios) Paithāna

Deopali (or Deopala) $115^{\circ} 40'-17^{\circ} 50'$ Devapalli

Gamaliba .. $115^{\circ} 15'-17^{\circ} 20'$

Omēnogara .. $114^{\circ}-16^{\circ} 20'$ (Minnagara ?)

83. Between the *Bendā* and *Pseudostomos*

Nagarouris .. $120^{\circ}-20^{\circ} 15'$ (Nagara ?)

Tabasō .. $120^{\circ} 30'-20^{\circ} 40'$ (Tāpasa)

Inde .. $123^{\circ}-20^{\circ} 45'$

Tiripangalida .. $221^{\circ} 15'-19^{\circ} 40'$

Hippoukoura .. $119^{\circ} 45'-19^{\circ} 10'$ (the royal seat of Baleokouros—Vili-vāykura)

Soub'outtou .. $120^{\circ} 15'-19^{\circ} 10'$

Sirimalaga .. $119^{\circ} 20'-18^{\circ} 36'$

Kalligeris .. $118^{\circ}-18^{\circ}$ (Kollagiri-Kolhāpur)

Modogoulla .. $119^{\circ}-18^{\circ}$ (Mudgal)

Petirgala .. $117^{\circ} 45'-17^{\circ} 15'$

Banaouasei .. $116^{\circ}-16^{\circ} 45'$ (Banavāsi)

84. The inland cities of the *Pirates* are these :

Olokhoira	..	114°	-15°	(Ālvara Khēta)
Mousopalle	..	115° 30'	-15° 45'	(the Metropolis Mūshakapalli)

85. The inland cities of *Lymyrike* (to the west of the *Pseudostomos*) are these :

Naroulla	..	117° 45'	-15° 50'
Kouba	..	117°	-15°
Paloura	..	117° 51'	-14° 50'

86. Between the *Pseudostomos* and the *Baris* these cities :

Pasage	..	124° 50'	-19° 50'	(Palāsika)
Mastanour	..	121° 30'	-18° 40'	
Kourellour	..	119°	-17° 30'	
Pounnata	..	121° 20'	-17° 30'	(where there is beryl) Punnāṭa
Aloē	..	120° 20'	-17°	(Yellapura ?)
Karoura	..	119°	-16° 20'	(the royal seal of Kerobothros) Vanjī
Arembour	..	121°	-16° 20'	
Bideris	..	119°	-15° 50'	
Pantipolis	..	118°	-15° 20'	(Pantiyapura)
Adarima	..	119° 30'	-15° 40'	
Kareour	..	120°	-15°	(Kareyūr)

87. The inland town of *Aioi* :—

Morounda	..	121° 20'	-14° 20'	(Murunda)
----------	----	----------	----------	-----------

Ptolemy's geography was written in c. 140 A.D. Ptolemy made every degree of the latitude and longitude at the equator equal to fifty instead of sixty geographical miles. His longitudes reckoned eastwards were 6° 50' less than the real calculations from the prime meridian of Ferro in the Fortunate Islands. He also placed the equator 230 miles higher than the real position. He places Cape Comorin only 200 geographical miles, south of Barygaza, instead of 800 miles and thus the shape of South India was distorted in his maps. The positions are given here after making the necessary corrections.

III. A GREEK FARCE IN THE OXYRHYNCUS
PAPYRI (No. 4137)

B. Lady Charition ! Rejoice with me at my escape !
 A. Great are the Gods !
 B. What gods, Fool ?
 A. Cease, fellow.
 D. Wait for me here and I will go and bring the ship to anchor.
 A. Go ! For see, here come their women from the chase.
 B. Oh ! What huge bows they have !
 A woman. *Kraunou.*¹
 Another. *Lalle.*²
 Another. *Laitaliana lalle.*³
 Another. *Kotakos anabiosara.*⁴
 B. Hail.
 All. *Laspathia.*⁵
 B. Ah ! Lady, help !
 A. *Alemaka.*⁶
 All. *Alemaka.*⁷
 B. By Athena ! there is no (harm) from us.
 A. Wretch, they took you for an enemy and nearly shot you.
 B. I am always in misfortune. Will you them . . . to the river *Psolichus* ?⁸
 A. As you like (*Drums*).
 B. . . . *porade.*⁹
 All. *Minei.*¹⁰
 F. Lady Charition. I see the wind is rising, so that we may cross the Indian Ocean and escape. So enter and fetch your property, and if you can, carry off one of the offerings to the Goddess.
 A. Prudence, fellow ! Those in need of salvation must not accompany their petitions to the gods with

Mysore Archaeological Report, 1923.

¹ ಕರೆವನೋ.

⁶ ಅಲೆಮಕ.

² ಲಲ್.

⁷ ಅಲೆಮಕ.

³ ಲೇ (ಎನು)ತೆಲೆಂತ ಲಲ್.

⁸ ಹೊಡಕ.

⁴ ಕೂಡಕೂಸಿನ ಬಯಸರ.

⁹ ಪೂರಡಿ.

⁵ ಲೇಸು ಬಡಿಯ.

¹⁰ ವಿಾನ್.

- sacrilege. For how will the gods listen to men who try to win mercy with wickedness ?
- B. Don't you touch ? I will fetch it.
- D. Fetch your own things then.
- A. I do not need them either but only to see my father's face.
- D. Enter then ; and do you serve them . . . and give their wine strong, for here they come.
- B. I think they are the daughters of swine ; these too I will get rid off (*Drums*).

All. *Ai Arminthi*¹¹ (*Drums*).

- B. They also have run away to the Psolichus.
- C. Yes. But let us get ready, if we are to escape.
- B. Lady Charition ! Get ready if you can take under your arm one of the offerings to the Goddess.
- A. Hush ! Those in need of salvation must not accompany their petitions to the gods with sacrilege. For how will they listen to the prayers of those who are about to gain mercy by wickedness ? The property of the goddess must remain sacred.
- B. Don't you touch. I will carry it.
- A. Don't be silly, but if they come serve them the wine neat.
- B. But if they will not drink it so ?
- C. Fool, in these regions wine is not for sale. Therefore if they get hold of this kind of thing, they will drink it neat against their will !
- B. I will serve them, lees and all.
- C. Here they come, having bathed . . . (*Drums*).

King. *Brathis*.¹²

All. *Brathis*.

- B. What do they say ?
- C. Let us draw lots for the shares, he says.
- B. Yes ; let us.

King. *Stouke paiomello Koroke*.¹³

- B. Back, accursed wretch.

¹¹ ଓ ଅରାମୁଂଦ୍ରୀ.

¹³ କୋଷ୍ଟକ ପ୍ରୋତ୍ସମା ମୁଲ୍ଲା ନଗରକେ.

¹² ବେଳେ ଅକ୍ଷୁ.

King. *Brathic¹⁴ (Drums).* *Bere konzei damun petrekio paktei kortames bere ialerode pomenzipetrekiiodamut Kinze paxei zebes lolobia bradis kottos.¹⁵*

All. *Kottos.*

B. May you be kicked by “ *kottos* ”.

King. *Zopit¹⁶ (Drums).*

B. What do they say ?

C. Give them a drink quick.

B. Are you afraid to speak, then ? Hail thou whose days prosper ! (Drums).

King. *Zeisoukormosede¹⁷ (Drums).*

B. Ah ! not if I know it !

C. It is watery, put in some wine (*much drumming*).

G. *Skalmakata baptiragoumi.¹⁸*

H. *Tougommi nekelekethro.¹⁹*

G. *Eitou belle trachoupterugoumi.²⁰*

B. Ah ! None of your disgusting ways ! Stop ! (Drums). Ah ! what are you doing ?

II. *Trachountermana.²¹*

G. *Boullitikaloumbai plata goulda bi. . . .²²*

B. (?) *Apuleukasar²³ (Drums).*

King. *Chorbonor bathorba. . . .toumion axizdespit plata-goulda bi. . . .Seso srachis (Drums) ora dosaturou amesare sumpsara dara ei ia da. . . .²⁴*

¹⁴ ବେରେ ଅଦି.

¹⁵ ବେରେ କେଂଚ ଦମୁନା ପେଟ୍ଟିରେଇଯୋଇ, ପକ୍ଷୀ କେଇରିପିନେଥି ବେରେ କୁରୁଳା ଏରୋଡ଼ପ୍ରେଲଂ ଏଣ୍ଟିଥି ପେଟ୍ଟିରେଇଁ ଇଦଂ, ଉପି କେଂଚ ପକ୍ଷୀ. . . . ବେରେ ଅଦିନୁ କୋଟ୍ଟିବନୁ.

¹⁶ ହୋଇ ବିତ୍ତ.

¹⁷ ହୋଇୟି କୋଳା ମୋଇଦେ.

¹⁸ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୁକତା ବା ବପୁତ୍ର ତେରକେ ଅନନ୍ତ କୁ. . . .

¹⁹ ତୋଳିଯିଗେ ଅନନ୍ତିରା ନିଇ କେଇକେ ନତିରୋ.

²⁰ ଅଯିବୁ ବେଳ୍ଲି ଦାରକୁ ବପୁତ୍ର ତେରକେ ଅନଂ କୁ. . . .

²¹ ଦାରକୁ ନଂ ତେରନ୍ତାନ.

²² ବା ବେଳ୍ଲିଦୁ କୁ କରା ଉପିବ୍ବେ ବାଲ୍ତାଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରେ.

²³ ଆ ପୁରୀକୁରା.

²⁴ ତୋଳିନାହିଁ ତୋଳିନାହିଁ ତୋଳିବରି. . . . ତାବ ନିବ୍ରେନା ଅକ୍ଷିଦେଇ ବିଟ୍ଟ ବାଲ କଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରେ. . . . ତେଣୁରକୁରା. ବିଲୋଲ ଦରା. ନୋମେଇରେ ସଂଶାରଦ ଆରି ନାହିଁ. . . .

B. (?) *Martha marithouma edmaimai maitho tharmouna-martha marithouma* (*Drums*). *tun.*²⁵

King. *Malpinaik ouroukoukoub* (*n?*) *i karako* *ra.*²⁶

All. *Aba.*²⁷

King. *Zebede za biligidouumba.*²⁸

All. *abaoun.*²⁹

King. *Panoumbretikatemouman brethououeni*

Panoum bretikatemouam brethououeni parakoum bretikatemouan bretououeni olu sadu zaparda piskou piskate man areci man ridaou oupatei *a.*³⁰ (*Five drum-mings*).

King. A boundless barbaric dance I lead O Goddess Moon ! with wild measure and barbaric step ; Ye Indian Chiefs, bring the drum of mystic sound. The frenzied Seric step (*much drumming and beating*).

All. *Orkis.*³¹

B. (?) What do they say again ?

C. He says " dance ".

B. Just like living men (*Drums*).

C. Throw him down and bind him with the sacred girdles (*much drumming. Finale*).

B. They are now heavy with drink.

C. Good ; Charition, come out here.

A. Come brother, quickly ; is all ready ?

C. Yes, all ! the boat is at anchor close by. Why do you linger ? Helmsman, I bid you bring the ship alongside here at once.

D. (?) Wait till I give him the word.

25 మంత్రమంరె దుషుద వ్యువ్యు వాలిద పూర్ణ మంత్ర మరిదేవమ్మ.. .

26 మంల్పనాయు శా అవరమ్మగే కరెదుశోల్శ. . . .

27 అట్ట !

28 యట్టదేడె యట్టదేడెగే ఇదనుంబి.

29 అట్ట ఎనా.

30 పానవనా చేరే ఎత్తిచ్చుదె మానవనా చేరే ఇట్టిప్ప అమ్మనిఇ. పానవనా చేరే ఎత్తిచ్చుదె మానవనా చేరే ఇట్టిప్ప అమ్మనిఇ పరశేయం చేరే ఎత్తిచ్చుదె మానవనా చేరత్తె అమ్మనిఇ. ఒలిసదిఫం తప్పిసిశోల్శ ఒప్పిసిశోట్టి ఎమ్మనారెమ్మనారిదు ఒప్పితే. . . .

31 ఒరగిసు.

B. (?) Are you talking, again, you bungler ! Let us leave
him outside to kiss the ship's bottom. . .

C. Are you all aboard ?

All. Aboard.

A. Oh unhappy me ! A great trembling seizes my
wretched body. Be propitious Lady Goddess, save
thy hand maiden !

IV. *KĀMASŪTRAS OF VĀTSYĀYANA*

दाक्षिणात्या :—

मातुल कुलानुवर्ती दक्षिणापथे । . . . दाक्षिणात्यानां लिंगस्य कर्णयोरिव व्यधनं बालस्य हस्तंति कर्म सहिष्णूनि विकल्प योजनासुच स्वेच्छावपातीनि दाक्षिणात्यानाम् ।

मध्यमान्युभय भांजि महाराष्ट्रकाणाम् ।

कीलालमुरसि, कर्तरीं शिरसि, विद्रां कोलयोः, संदशंकं स्तनयोः पार्श्वयोश्च इति पूर्वैः सह प्रहरणनमष्टविधमिति दाक्षिणात्यानाम् ।

तद्युवतीनामुरसि कीलानि च तत्कृतानि दृश्यन्ते-देशसात्म्यमेतत् । कर्तर्या कुन्तलः शातकर्णिः शातवाहनी महादेवीं मलयवर्तीं (जघान) । रतियोगे हि कीलया गणिकां चित्रेसनां चोलराजो जघान । नरदेवः कृपाणि विनदया दुष्प्रयुक्तया नटीं काणां चकार । अधोरतं पायावपि दाक्षिणात्यानाम् । मृद्यमानाश्चाभियोग-न्मंदंमंदं प्रसिद्धंते द्राविडः ॥ मध्यमवेगाः सर्वमहाः स्वांग प्रछादिन्यः परांग हासिन्यः कुत्सिताश्लील परुष परिहारिण्यो वानवासिक्यः ॥

सकल चतुष्प्रष्टप्रयोग रागिन्योऽश्लील परुष वाक्यप्रियाः शयने च रभसीपकमा महाराष्ट्रिक्यः ।

यथा दाणिडक्यो नाम भोजः क्रमाद् ब्राह्मणकन्यामभिमन्यमानः सर्वं धु राष्ट्रे विननाश ॥

परिष्वंग त्रुंवन नखदंत चूपण प्रधानाः क्षतवर्जिताः प्रहणनसाध्या मालव्य आभीर्व शत क्षत्रिय संज्ञकैर्तःपुर रक्षिभिरेवार्थं साधयन्त्याऽभीरकानाम् । आभीरं हि कोट्टराजं परभवन गतं ब्रातृं प्रयुक्तीं रजको जघान ॥

दर्शनायाः स्वभायाः प्रीतिदायमेव महामात्र राजभ्यो ददत्य परान्तकानाम् . . . नाति सुरक्षितत्वादापरांतिकानाम् ॥

The *Kāmasūtras* of Vātsyāyana generally assigned to the c. 3 A.D. mention certain peculiarities of the peoples of the south, such as circumcision, etc. The Śātavāhana, Kuntala Śātakarṇi is said to have killed Malayavati Mahādevī. A Chola-rajā killed Chitrasena. Naradeva, a general of the Chola king, blinded a woman. A Bhoja named Dāṇḍikya having coveted a Brāhmaṇa girl, perished with all his family and kingdom. The women of Dravida, Vanavāsika, Mahārāshṭra, Ābhīra and Aparānta had their peculiarities.

V. BANAVĀSI INSCRIPTION OF VΙΝHUKĀDA
DUTUKULĀNANDA

सिधं । राणो हारितिपुतस विष्णुकड्डुकुलानंदस सातकन्निस वास सताय
वच्छरं 102 हेमंताब पखो 8 दिवस । महाभुविय महाराज बालिकाय जीवुपुत जयु
[पजाय] सौम [सुकुभाराय] राह [शिव] खड़ नागसिरिय देय धर्मं नागो तडांग
विहारो च एथ कामांति को अमचो खड़ सातिस जयतकस अचरियस दायोरकस
सिसेण नटकेन नागो कटो ॥

This inscription of Hāritiputra Vishṇuskanda of Chūṭu (Dutu) family is dated in the year 102 and assigned by Bühler to about the beginnings of the second century. Vishṇuskanda is taken to be the husband of Mahābhojī and the grandfather of Śivaskandavarma (?) of the Malavalli inscription.

Cf. I.A., XLVI, p. 154; E.C., VIII; Rapson, Cat. of Coins of Andhras, pp. liii-lv; Nilakanṭha Śāstri, J.R.A.S., 1926 Oct. ; S. Śrikanṭha Śāstri, Q.J.M.S., 1927.

VI. AGANĀNŪRU

செய்வது தெளிந்திதிற் ரோ மூயல்கலு
 மகலுளாண்மை யச்சறகக்ரி
 சொற்பழுதாகு மெண்றுமஞ்சா
 தொல்கியன் மடமயிலொழித்த பீவி
 வான்போழ் வல்வி ற்கற்றி நோன்சிலை
 யவ்வார்விலிம்பிற் கமைந்த நொவ்வியற்
 களைகு விசைக்கும் விரை செலற்கடுங்களை
 முரண்மிகு வடூார் முன்னுற மோறியார்
 தெ ன்றிசை மாதிர முன்னிய வரவிறகு
 விண்ணுற வோங்குய பளி யினங்குன்றத
 தொ ண்ககுர்த்திகிரி யுனியகுறைத்த
 வரை யிறங்கவ ரோ சென்றனர்
 பறையறைந்த ண்ணவலர் நமக்கோழித்தே ॥

* * * * *

—Agam, 281

நெருப்பெனச்சிவந்த வருப்பவர் மணடிலம்
 புலங்கடை மடங்கக் தெறுதவின் ஞாண்சி
 சிலம்புடை பெயர்வதன்று கொவின ரென
 மன்னுயிர்மடிந்த மனழிமாற மையத்
 குலையில் வெரங்கி சிலையுயர் யாத்து
 மேற்கவட் டிருந்த யார்ப்பினங்கட்குக்
 கல்லுடைக்குறும்பின்வயவர்விலவிட
 சினவரிக்குறைந்த நிறத்தவதர் தொறுங்
 கணவிர மாலையிலேக கழிந்தன்ன
 புண்ணுமிழ குருதி பரிப்ப க்கு டந்தோர்
 கண்ணுமிழகமுகுன்கானநீந்திச்
 சென்று ரென்பிலர் தோழிலென்றியெடு
 வில்லலைத் துண்ணும்வல்லா ன வாழ்க்கைத்
 தமிழகைமழுவர்ச்சாத்கும்
 மொழிபெயர் தோத்த பன்மலையிறங்தே

* * * * *

 னினம்தெ விழுத்தடிஞரு பபிவைத் தெதெடுத்
 தணங்கரு மாபிற் பேளப் போல

விணருன றின்ற வேட்கை நீங்கக்
 துகணிற விழைந்த தோப்பி பருகுக்
 குலா அவில்விற் கோடு நோக்காடவர்
 புலா அற் கையர் பூசா அவாய
 ரீராராத வந்துஇங் குடுமிக்கு ராகவொடு
 மரா அஞ் சிருர் மருங்கிற்றுங்குன்
 கெந்துதல்யானை வேங்கடந்தழிஇ
 வெம்முனை யருஞ்சர பிறங் தோர் ॥

வலம்டுமூரசிற் சேரலாதன்
 முங்க் ரோட்டிக்கடம் பேறி மயத்து
 முண் நேர் மருள வணங்குவிற்போறித்து
 நண் நேகர் மாங்கை முற்றத தொண்ணார்
 புணிதி றைதந்த பாடுசா னன்கலம்
 போன் கெய பாவை வயிர மொடு

சால் பெருங் தாணைச் சேர லாதன்
 மால்கட லோட்டிக கடம்பறுத்தியற்றிய
 பண்ணமை முரகிண் கண்ணதிர்ந்தண்ண

கொய்சல்ற் புரவிக் கொடித் தேர்ச்செ மீய
 னுலங் கானத்த கண்றலை சிவப்பச்
 சேரல் சேம்பியன்சினங் கேழுதிதியண்
 போர்வல் யாணைப் பொ வம்புளொழிள்
 ரேங்கமழுகலத்துப் புலர்ந்தசாந்தி
 னிருங் கோ வேண். மானியவொருபுகன
 மூரசொடு வெண்குடை யகப்புடுத்துரைசெலக்
 கொன்று ந்னாம் வேட்ட ॥

—Aganamiru, 31.

வெல்கொடித்
 துளைகாலன்னபுனை தேர்க் கோசர்
 தோன்மு தாலத்தரும் புனைப் பொதியி
 விண்ணி சை முரசங்கடிப்பிகுத்திங்கத்
 தெப்முனை சிறைத்த ஞாள் ஸற மொகூர்
 பணியா மையிற் பகைதலை வந்த
 மா கெ முத் தாளை உம்ப மொரியர்

புனை தேர் நெமி யுரு னியகுறைத்த
விலங் குவெளா எரு வியவறைவாய் ||

—*Agam*, 251, ll. 6-12.

விண்பொரு நெடுவரை யிய நேர் மோ ரியர்
போன் புனை திதிரிதி ரிதரக குறைத்த
வாய் ||

—*Agam*, 69.

வென் வேல்

விண்பொருங உங் கொடைக் கோடித் தேர் மோரியர்
திண்கதிர்த் திகுரிதிரி தரக்குறைக்க
வலகவிடை கழியறைவாய்

—*Puram*, 175, ll. 5-8.

மகத வினைஞ மராட்டக் கம்மா
மவங்திக் கொ ல்லரும் யவ னத்த ச்சருங்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடுக்டி

—*Manimekhala*, XIX, 107.

The passages from *Ahanānūru* of Māmūlānār refer to the Moriyars who tried to reach the southern ocean, but their progress was stopped near the Venkaṭam hills. These Moriyars had in their vanguard fierce Vaḍukas.

Pasum Pūn Pāṇḍyan is said to have defeated the Chiefs of Paṇṇāḍu.

Nedunjeliyan, the victor at Talaiyālankālam is said to have defeated the Chief of Erumaiyūr (probably Mahisha-maṇḍala).

Paranār says that Nedun Sēralātan and his son conquered the Kadamba tribes on the west coast, cut down their Kadambu tree and fashioned a war-drum out of its trunk.

The passage from *Manimekhala* refers to expert craftsmen from Magadha, Marāṭṭam, Avanti and Yavana.

VII. CHANDRAVATI INSCRIPTION OF
MAYŪRĀŚARMAN

कदंबाणं मयूर शम्मणा विणिम्म अं ।
तटाक दूभ त्रेकूट आभीर पल्लव पारि- ।
यात्रिक सकस्याण सविन्दक पुणाट मोकरिणा ॥

This is a record of Mayūrāśarman who caused a tank to be constructed and who subdued (?) Trēkūṭa, Ābhīra, Pallava, Pāriyātrika, Śakasthāṇa, Sayindaka, Punāṭa and Mokari.

The Ābhīras of *Trikūṭa* are said to have ruled for 67 years and placed along with Andhrabhrtyas and Śrīparatiyas in the *Purāṇas*. Īśvaradatta, Śivadatta and his son Māṭharīputra Īśvarasena are assigned to the third century A.D. and it is possible that a Traikūṭaka era was started in 242 A.D. In the fifth century we have the Traikūṭaka chiefs Dahrasena, his son Indradatta and his son Vyāghrasena (c. 490 A.D.). Kālidāsa mentioning the conquests of Raghu, says that at Trikūṭa the king established a pillar of victory.

The *Pallava* who celebrated the horse-sacrifice (*Aśvā-samsthā*) is Dharmamahārāja Śivaskanda of Kañchi who celebrated Agnīṣṭoma, Vājapeya and Aśvamedha according to the Hira Hadagalli grānt (*E.I.*, I, p. 5).

Sakasthāṇa.—In about 250 A.D., there was a great expansion of the power of the Śakas of Ujjaini in the south. The Karāḍa hoard of coins found near Satāra include the issues of Rudragaṇa, Vijayasena III, Dāmajadaśri III, Rudrasena, Viśvasimha, Bhāṛṭḍāman and Viśvasena (296–300 A.D.). The Pallava Skandaśishya captured the *Ghaṭikā* of Kañchi from one Satyasena who is identified with Satyasimha (sena) Mahākshatrapa, the father of Rudrasimha (388 A.D.). The Amarāvati hoard of coins found in Berar also testifies to the wide dominion of the Śaka-Kshatrapas in the third century.

Sendrakavishaya is mentioned in the Kadamba and Chālukya records (*I.A.*, VI, p. 31; *ibid.*, XXIV, p. 10, etc.).

Punāṭa is Punāṭa (Mysore District) where according to Ptolemy beryl was found. Its capital was at Kīrtipura (Kittur).

Mokaris are the Maukhāris mentioned in a Gayā seal as *Mokkhaliṇam*.

VIII. MALAVALLI INSRIPTION OF
4 SIVASKANDAVARMAN

सिद्धम् । जयति भगवान् मट्टपट्टिदेवो वैजयन्ती धर्म महाराजाधिराजो पतिकत
साइजाय चच्चापरो कदंबाणं राजा शिवः . . . वम्मणा मानव सगोत्तेन हालिती पुतेन
वैजयन्ती पतिना पुव्वदत्तीति सोत्वेन परित्यक्त्येण¹ मनसःसि स मातुलाय वितीयं
दत्तम् कोण्डिन्यसगोत्ताय कोसकी पुत्ताय कोण्डमानाकुलतिलकाय सिरिनागदत्ताय
पूव्वोच्चितागमामा सोमपट्टि कोण्डिनगरं मरियसाकरि पेन्दीला परमुच्चण्डीक पेन्जाल
कुन्द तपुकं वेष्टकि वेगूरं कोणतपुकलि ऐक्षद्वाहारं सहलाएतेगमा अभट्टपवेसं
संसिद्धिकं सर्वपरिहारेण दिणं आयुबलं वद्धति 4 सव्वच्छरं पडमसरदपकखं
वितीय दिवसं पडमनखत्तं रोहिणियं संपदत्तं च, तदेवभोगं महासरण्ण मट्टपट्टिदेवा
य च उत्तं खन्दो “विश्वाकम्मा बद्धदेवं से कदंबे सक्रुधमाति विससतु चातुर्पञ्चं
सिद्धितं निगम विदितं च” । एवं राजा आणपयति नागदत्तेन अप्पक्ते उचित सैले
तम्भे लिखापितं जयति लोकनाथो नन्दतु गोबम्हण सिद्धिरस्तु श्रीरस्तु ॥

This Prākṛit inscription of a Kadamba monarch Śiva . . . varman registers a grant to Sirināgadatta of Koundinya gotra and Kondaimānakula. Mr. K. P. Jayaswal attributes it to Mayūraśarman himself and elsewhere it is attributed to Kanga or Skanda varman.² The date given is year 4 the first Saratpaksha, second day and first constellation (padama nakhattam) Rōhiṇī.

¹ परितुरुद्देन (?)

² *History of India*, 150-300 A.D.; *I.A.*, XLVI, p. 154; *E.C.*, VII, *Sk.*, 244; *J.I.H.*, XII.

IX. TĀLGUNDA INSCRIPTION OF ŚĀNTIVARMAN

सिद्धम् नमश्चिवाय । जयतिविश्वेदसंधात निश्चितैकमूर्तिस्सनातनः ।
 स्थाणुरिदुरश्मिवच्छुरित वृत्तिमज्जटाभार मण्डनः ॥ तमनु भूसुर द्विज प्रवरा
 स्सार्मग्यजुर्वेदवादिनः । यत्प्रसादखायतेनिलं भुवनत्रयं पाप्मनो भयात् ॥ अनुपदं
 सुरेन्द्रतुल्यवपु ष्काकुस्थवरमी विशालधीः । भूपतिः कदंबसेनानी बृहदन्वय व्योम
 चन्द्रमा ॥ अथ बभूव द्विजकुलं प्रांशुचरदुरुण्डशुमण्डलं त्र्यार्थ्य वर्तमन् हारिती पुत्र-
 मृषि सुख्य मानव्य गोत्रजम् ॥ विविध यज्ञावभृत पुण्यांशुनियताभिषेकार्मूर्धजम् ।
 प्रवचनावगाह निष्णातम् विधिवत्समिद्धामि सोमपम् । प्रणवपूर्व षड्धाध्ययना
 नर्घ मानांतराल्यम् । अकृश चातुर्मास्य होमेष्टि पशुपार्वण श्राद्ध पौष्टिकम् ॥
 अतिथिनित्य संश्रितावसथ समनंतरयावन्ध्य नैत्यकम् । गृहसमीपदेश संरूढ
 विकसत्कदंबैकपादपम् ॥ तदुपचापरादृतदास्य तरो स्सानाम्य साधर्म्यमस्यतत् ।
 प्रवद्वृते सतीर्थ्य विप्राणाम् प्राचुर्यत स्तद्विशेषणम् ॥ एवमागते कदंबकुले श्रीमान्
 बभूव द्विजोत्तमः । नामतो मयूरशम्र्मेति श्रुतशील शौचाश्वलंकृतः ॥ यः प्रयाय
 पल्लवेन्द्रपुरीं गुरुणा समं वीरशमर्मणा । अधिजिगांसुः प्रवचनं निस्तिलं धटिकां
 विवेशाशुतर्कुकः ॥ तत्र पल्लवाश्वसंस्थेन कलहेन ताव्रेण रोषितः । कलियुग्मस्मिन्नहो !
 बत क्षत्रात्परिपेलवा विप्रतायतः ॥ गुरुकुलानि सम्यगाराध्य शाखामधीत्यपि यत्क्रितः
 ब्रह्मासिद्धिर्यदिनृपाधीना किमतः परम् दुःखनित्यतः ॥ कुश समिद्वषात्सुगाज्य
 चरुग्रहणादिदक्षेण पाणिना । उद्वर्वहदीसि मच्छस्त्र विजगीषमाणो वसुंधराम् ॥
 योऽन्तपालानां पल्लवेन्द्राणां सहसाविनिर्जित्य संयुगेऽध्युवास दुर्गमामटवीं
 श्री पर्वतद्वार संश्रिताम् ॥ आददे करान् बृहद्वाण प्रमुखाद्दूहन् राजमण्डलान् ।
 एवमेभिः पल्लवेन्द्राणां भुकुटी समुत्पत्तिकारणैः ॥ प्रतिज्ञा पारणोत्थान लघुभिष्टतार्थैश्च
 चेष्टित भूषणैरिवा बर्मै बलवद्यात्रा समुत्थापेन च ॥ अभि युयुक्ष्या गतेषु भृशं
 कांचीं नरेन्द्रेष्वरातिषु । विषमदेश प्रयाण संवेश रजनी ष्ववस्कन्न भूमिषु ॥
 प्राप्य सेना सागरं तेषां प्राहन्वली इयेन वत्तदा । आपदनान् धारयामास भुजखड्मात्र
 व्यपाश्रयः । पल्लवेन्द्रायस्य शक्तिमिमां लब्धवा प्रतापान्वयाविषि नास्यहानिः
 निःश्रेयसीत्युक्ता यंमित्रमेवाशु वन्निरे ॥ संश्रितस्तदा महीपालान् आराध्य युद्धेषु
 ख्विकमैः । प्रापपद्मन्धसंपूजां करपल्लवैः पल्लवैर्धतम् ॥ भंगुरोर्मिवल्गतैः
 चृत्यदमर्णवां भस्त्रतावधिं । प्रेहारान्ता मनन्य संचरण समयस्थिताम् भूमिषेवच ॥
 विबुध संधमैलिं संरुष चरणारविन्दष्टाननः । यमभिषिक्तवाननुध्याय सेनापति
 मातृभिस्सह ॥

तस्युत्रः कंगवर्मोऽप्र समराध्वर प्रांशुचेष्टिः । प्रणत सर्वमण्डलोरकृष्ट
 सितचरणोद्भूत शेखरः ॥ तत्सुतः कदंब भूमि वधूरच्चितैक नाथो भगरीथः ।
 सगरसुख्य खयं कदंबकुले प्रसञ्जनन्म जनाधिपः अथ गृह महितस्य पुत्रो प्रथित

यशा रधुपार्थिवः पृथुश्री पृथ्वीं प्रसृत्य योऽरीनकृत पराक्रमतः स्ववंशभो-
ज्याम् ॥ 'प्रतिभय समरेष्वरातीपुशास्त्रोळिखित मुखोऽभि मुखद्विषां प्रहर्ता श्रुतिपथ-
निपुणोक्तिः प्रदाता विविधकला कुशलः प्रजाप्रियश्च ॥

ब्रातस्य चारु वपुरब्द गभीर नादो मोक्षत्रिवर्गपटुरन्वय वत्सलश्च । भागीरथी
नरपति र्घृगराजलीलः काकुस्थ इत्यवन्निमण्डल धुष्ट कीर्तिः ॥ ज्यायाभिस्सह विग्रहो-
र्थिषु दया सम्यक् प्रजापालनं । दीनाभ्युद्धरणं प्रधान वसुभिः मुख्यद्विजाभ्यर्हणम् ।
यस्यैतत्कुल भूषणस्य नृपतेः प्रज्ञोत्तरं भूपूरणं । भूपालः खलु मेनिरे सुरसखं काकुस्थ
मत्रागतम् ॥

धर्माकान्ता इव मृगगणा वृक्षराजं प्रविश्य छायासेवामुदित मनसो निर्वृतं
प्राप्नुवन्ति ॥ तद्वज्जयये विहत गतयो बांधवा स्सानु बन्धाः प्रापुद्दर्शमा व्यथित
मनसो यस्य भूमि प्रविश्य ॥ नानाविध द्रविण सारसमुच्चयेषु । मत्तद्विपेन्द्र मद
वासित गोपुरेषु । संगीत वल्गुनिनदेषु गृहेषु यस्य लक्ष्म्यंगना दृतमंती सुचिरं
चरेमे ॥

गुप्तादि पार्थिव कुलांबुरुहस्थलानि स्त्रेहादरप्रणयसंभव केसराणि श्रीमन्त्यनेक-
नृपष्ठद्वद्सेवितानि योऽबोध्यददुहितृ दीधितिभिः नृपार्कः ॥ यन्दैवसंपत्र मदीनचेष्टं
शक्तित्रयोपेतमथासनस्थं शेषैर्गुणैः पञ्चभिरप्यसाध्यास्सामंत चूडामण्यः प्रणेमुहुः ॥

स इह भगवतो भवस्यादि देवस्य सिद्धालये, सिद्धगांधर्व रक्षोगर्णस्सेविते,
विविधनियम होमदीक्षापैरब्राह्मणे स्त्रातकैः स्तूयमाने, सदामन्त्रवादै श्शुभैस्सुकृतिभि-
रवनीश्वरारात्मनिः श्रेयसंप्रसुभिः शातकर्णीदिभिः श्रद्धयाभ्यर्चिते, इदमुससलि-
लोपयोगाश्रयं भूपतिः कारयामास काकुस्थवर्मा तटाकं महत् ॥

तस्यैरसस्यतनयस्य विशालकीर्तिः । पट्टत्रयार्पण विराजित चारुमूर्तेः । श्री
शान्तिवर्म नृपतेः वरशासनस्य । कुञ्जः स्वकाव्यमिदमश्मतले लिलेख ॥

नमो भगवते स्थान कुन्दूर वासिने महादेवाय । नंदतु सर्व सम्मतागतो-
यमधिवासः ॥ स्वस्ति प्रजाभ्य इति ॥

This famous record gives an account of the foundation of Kadamba power by Mayūraśarman. There existed a Brāhmaṇa family belonging to Mānavya gotra and called Hāritiputra, who acquired the name Kadamba from the existence of a Kadamba tree near their house. Mayūraśarman of this family went to Pallavendrapuri with his teacher Viraśarman, to study at the *ghatikā* of that place. Because of a quarrel at the time of a horse-sacrifice (*asvasamstha*) where the Brāhmaṇas were not treated with proper respect by the Kshatriyas, he became a warrior and taking refuge in

Śrī- (Tri- ?) parvata, he began to harass the Pallava frontier and levied tribute from Bṛhat-bāṇa and others. The Pallavas having failed to subdue him, crowned him king of the country between Amarārṇava and Premāra (Tungabhadrā ?).

His son ~~was~~ Kangavarman, famous in battle. His son Bhagiratha was the father of Raghu who was a poet and a scholar. Raghu's brother was Kākustha who was like the Sun and by means of rays (daughters) caused the lotuses of Gupta and other Pārthiva families to bloom in friendliness, eagerness and love. He came to Sthāṇukundūru on a hunting expedition and near the temple of Mahādeva (who had been worshipped by Śātakarnī and others previously) caused a big tank to be excavated. His son who had three crowns was Śāntivarman. Śāntivarman caused this inscription (composed by Kubja) to be inscribed on a stone.

X. HALMIDI INSCRIPTION OF KĀKUSTHAVARMĀN

जयति श्रीपरिष्वज्ञा शार्ज्ञमानतिरच्युतः ।

दानवाक्षणोर्युगांतामिः शिष्टानांतु सुदर्शनः ॥

నమః శ్రీమత్సుదంబ పనా త్యాగసంపన్న కొస్తోరనా ఆరి
కుకుస్తభచోరరనాళి సరిదావిళినాడుళి నృగీశనాగీనాప్రభిఇళర్
భటపరస్త్మీర్ శ్రీమృగీశనాగాప్య యరివచరాబట్టిర కులాములవ్యోమ
తారాధినాథన్ ఆళపగణపతుపతియా దక్షిణాపథ బహుశతవనా
హనదుళి పతుప్రదాన శాయోయిద్యుము భరితోనా దానపతుపతియెను
శ్రోగళి శ్రోష్టుణపతుపతి నామధేయనా సరక్షేపిభటపియా ప్రేమాలయ
సుతన్నీ సేన్నికబజోభయదేశదా వీరాపురుష సమక్షదే కేశయ
పల్లవరం కాదిఱిదు పేత్తుజయనా విజ ఆరసన్నీ బాట్లుట్టు పల్లిడి లుం
మూటివట్లులం కోట్టార్ బట్టారికులదించులు కదప్పునా కళ్ళోనా
మహాపాతకేన్ ఇవ్వచ్చుం సట్టబ్బదర్ విజారసరుం పల్కుడిగి కురుమ్మి
విట్టార్ ఆదానిల్లిప్పేన్ని మహాపాతకేన్ స్పృష్టి భట్టగ్గిగ్గయిది ఒడ్డులి
ఆపత్తోన్ని విట్టారకర్ ||

This inscription¹ is of great importance because it is the earliest datable record in the Kannada language of the fifth century. It says that under Kakustha, who was the enemy of Kalabhōra, Mṛgeśa and Nāga were governing Naridāvile-nādu. They gave the villages Palmidi and Mulivalli to Vija Aarasa (the son of Ella Bhaṭari), who in the presence of Sendraka and Bāṇa fought with Kēkaya and Pallava at the command of Paśupati of Baṭarikula. Paśupati was the lord of Alapa ganas and had won many victories in Dakshināpatha.

The Tālgundā door inscription² mentions Paśupati who was identified with Kakustha by R. Narasimhāchar. But it is probable that Āluva Paśupati was the son-in-law of Kākustha and had a son Bhaṭṭari Kakustha of the Āluva dynasty, who signed this grant. This inscription is assigned to *c.* 450 A.D. and is therefore earlier than the Aṇaji inscription of Śivānandivarman³ which also refers to a fight with the Pallavas. The Pallava was probably Simhavaraman mentioned in the *Lōkavibhāga*⁴ (436-58 A.D.). Palmadigrāma in Sendraka Vishaya is also mentioned in the Benṇūr grant of Kṛṣṇa-varman.⁵

¹ M.A.R., 1936, No. 16.

⁴ *M.A.R.*, 1909, p. 31.

² *M.A.R.*, 1911, p. 33.

⁵ *E. V., Bl. 245.*

³ *E.C.*, XI, *Dq.* 161.

XI. HIREŚAKUNA GRANT OF MRGEŚAVARMĀN

स्वस्ति विजय वैजयन्त्याम् । खामि महासेन मातृगणानुध्याताभिषिक्तानां
मानव्य सगोत्राणां हारितीपुत्राणां प्रतिकृत स्वाध्याय चर्चापारगाणां कदम्बानामा-
श्रितांबानां श्रीमत्कामुस्थप्रियतनयस्य सुतः श्री मृगेशवर्मा अनन्य पूर्व्या स्व वैजयिके
अष्टमसंवत्सरे वैशाखपौर्णमासां सोदकपूर्व सदक्षिण मुदितोदित कुलप्रसूतानां कोटके-
न्याधिलानि कनुसोमशर्मार्याय कडलकणि ग्राम एतावन्मात्रं दत्तवान् ।
देशग्राम ग्रामभोजकानाम् श्रावित श्रावणं कृत्वा सर्वं परिहारं च अभटप्रवेशं च ॥

This grant of Mrgeśavarman is dated in the 8th regnal year Vaiśākha Pournima. Mrgeśa is called the son of the dear son of Kākustha.

One of the earliest Kannada inscriptions recently discovered at Halmiḍi (Belur Taluk) has been assigned to his reign. It is a grant of two villages Palmiḍi and Mūlivalli as *bālgalchu* to Vija Arasa by a Kadamba King (?) of Bhatari kula. There is a reference to a battle between Sendraka, Bāṇa and Pallava. The Āluvas are said to have been on the side of Kadambas.

I.A., VI, p. 248; Proc. of 8th Or. Conf.—Halmiḍi Inscription (it is probable that this is another inscription of Kākustha himself).

XII. EPITAPH OF ŠIVANANDIVARMAN

स्वस्ति । परम माहेश्वरः मातापितृपादभत्कः आत्रेयसगोत्रः सोमवंशोऽव्वः
 इक्ष्वाकुभिरपि राज्यिभिष्टुतावाहः, विवाहानां केकयानां कुलेजातः शिवनंदिवर्मा
 स्वदेशस्थक्षेये नणक्कास पल्लवराज वृष्णवर्मराजयोः समरे तुमुलिने प्रवृत्ते कृष्णवर्म-
 राज सैन्य भग्ने प्रशमितहृदयः संकलित संकल्पः कृतदर्भ शयनः पवित्रमध्यवहारय-
 माणः चिरकालावस्थायिनीम् कीर्तिमभिलषन श्रुतिस्मृति विहित शील गुणी जनानः
 मनुष्य विरक्तमनाः स्वर्गावासिकृतेश्चणः इन्द्रलोक सुखमकामयत आचन्द्राकर्मात्मनो
 वंशस्य परमशिवं वितन्वन् वीर्यशौर्यं विक्रम प्रतापैः वशः शौर्यं कर्मपरं परश्लाधा
 विशेषण विशेषितः शूरगणनामभिमतांमभिगतः । अभिगम्यादि स्ववंशस्थापक
 जनपुण्यं कर्मणा युक्तः यावदशोलोके विचरति तावत् कालेपुरुषः दिविनिवसति
 प्रमुदितहृदय—इति ॥

This inscription records the death of Šivanandivarman of the Lunar race, Ātreyā gōtra and on his mother's side related to Kekayas and crowned by Ikshvāku rājāśhis. When his dominion was destroyed by the Pallava Naṇakkāsa and Kṛṣṇavarmanarāja, he committed suicide.

XIII. HEBBATA GRANT OF VISHNUVARMAN

स्वस्ति जितं भगवता । तेन विष्णुना यथा वक्षसि श्री स्वयं भाति देवश्च नाभि
पञ्च पितामहः । स्वामिमहासेन मातृगणानुध्याताभिषिक्तानां मानव्यसगोत्राणां हारिती
पुत्राणां प्रतिकृत स्वाध्याय चर्चा पारगणाम् कदंबानाममर प्रतिबिंबस्याश्वमेधयाजिनः
श्रीकृष्णवर्म महाराजस्य ज्येष्ठप्रियतनयेनानेक समर संकटोपलब्ध विजयेन सर्वशास्त्र
कला पारगेण सम्यक्प्रजा पालन दक्षेण सत्यसंघेन परम ब्रह्मण्येन शान्तिवर्म महाराज
पल्लवेन्द्राभिषिक्तेन श्री विष्णुवर्म महाराजेन कूडलूराधिष्ठने आत्मनः प्रवर्धमान
विजयसंवत्सरे पञ्चमे कार्तिक पौर्णमास्यां महिप विषये हेब्बटग्रामः
अग्रहारो दत्तः

The Kadamba king Vishnuvarman was the eldest and dearest son of Śrī Kṛṣṇavarma who performed the Aśvamedha sacrifice. Vishnuvarman was crowned by the Pallavendra Śāntivarman Mahārāja. His capital was at Kūḍalūr and in his fifth year, he made a grant of Hebbata situated in *Mahisha Vishaya*.

XIV. KORAMANGA GRANT OF RAVIVARMAN

सूर्यशुद्धिं परिषिक्तं पंकजानां । शोभां यद्वहति सदास्यपादपद्मम् ॥
देवानां मकुट मणि प्रभामिषित्तं । सर्वज्ञः स जयति सर्वलोकनाथः ॥
..... । कदंबामल वंशाद्वेः मौलिता मागतो रविः ॥

नृपः छलनकी विष्णुः दैत्य जिष्णु रथं स्वयम् । हिरण्य चलन्मालां स्वत्का
चक्रं विभावितः ॥ साम्राज्ये नंदमानोऽपि न माद्यति परंतपः । श्रीरेषा मदयत्यन्यान्
अति पीतेव वारुणी ॥ नर्मदांतं महीप्रीला यमाश्रित्याभि नंदति । कौस्तुभा भारुण
छाया वक्षो लक्ष्मीर्हरेत्व ॥(?) रेवावधि जयंतीयं सुरेन्द्र नरारी श्रिया । वैजयन्ती
चलचित्रं वैजयन्ती विराजते ॥ रवेमुजां गदासीव चन्दनं प्रीतमानसा । तथा श्री
र्नीभवत्प्रीता मुरारेपिकक्षसि । विश्वावसुमतीनाथन् नाथते नयकोविदम् ॥ द्यौरिकेन्द्रं
ज्वलद्वज्रं दीपिकारकितांगदम् ॥ यस्य मूर्धि स्वयं लक्ष्मी हेमकुम्भोदरच्युतैः ।
राज्याभिषेकमकरोदं भोज(धिः)शबर्लैर्जलैः ॥ रथुणालंबितामीली कुण्डो गिरिरधारयत् ।
रवेराजां वहत्यय मालमिव महीधरः ॥ धर्मार्थं हरिदत्तेन सोयं विज्ञापितोनृपः ।
स्मित ज्योत्स्नाभिषिक्तेन वचसा प्रत्यभाषत ॥ चतुर्भिंशतमे श्रीमद् राज्यवृद्धि समा
समा । मधुर्मासस्तिथिः पुण्ड्रा शुक्रपक्षश्च रोहिणी ॥ यदातदा महाबाहु रासंद्याम
पराजितः । सिद्धायतनं पूजार्थं संधर्य परिवृद्धये ॥ वैष्टिकादे त्रिनिवर्तनं ।
.... उच्चादि परिहर्वये समाधि स हितं हितं । दत्तवान् श्री महाराजः सर्वसामन्त
सन्तिश्वौ ॥

Ravivarman who came from the crest of the hill (called Kadamba family) ruled the country upto the Narmadā. His sway extended upto the hill Milikunḍa, once resorted to by Raghу. At the request of Haridatta, in his 34th year, Madhumāsa, Śuklapaksha, Rohinī, he gave grants in Veṭikāṭa for the worship in a Siddhāyatana and for the prosperity of the Saṅgha.

XV. *BRHATSAMHITĀ OF VARĀHAMIHIRA*

अथ दक्षिणे लंका कालजिन सौरिकीणे तालिकटाः ।
 गिरिनगर मळुय दुर्दर महेन्द्र मालिंद्य भरुकच्छाः ॥
 कंकण टेंकण वनवासि शिविक फणिकार कोकणाभीराः ॥
 आकर वेणावर्तक दशपुर गोनर्द करेलकाः ॥
 कर्णाट महाटवि चित्रकूट नासिक्य कोल्लगिरि चोळाः ।
 क्रौंचदीप जटाधर कोविर्ये कहरयपूकश्च ॥
 वैद्युर्य शंख मुक्ता त्रिवारि चर धर्मपट्टनद्वीपाः ।
 गणराज्य कृष्ण वेल्दूर पिशिक शूर्पादि कुसुमनगाः ॥
 तुंववन कार्मणेयक याम्योदाधि तापसाश्रमा ऋषिकाः ।
 कांची मरुचिपट्टण चेर्यार्थक सिंहळा ऋषभाः ॥

 वलेदव पट्टण दंडकावनं तिमिंगिलाशना भद्राः ।
 कछोडथ कुंजरदरी सताम्रपणीति विजेयाः ॥

—Ch. XIV.

द्रविड विदेहानन्द्राश्मक भासापुर कोकणाः समान्तर्विषिका ।
 कुंतल केरल दंडक कांतिपुर म्लेछ संकरजाः ॥
 नासिक्य भोगवर्धन विराट विध्यादि पार्श्वगोदेशाः ।
 ये च पिबन्ति सुतोयां तारीं येचापि गोमती सलिलम् ॥

—Ch. XVI.

Varāhamihira (505–87 A.D.) mentions the countries and towns situated in the south:—Lankā, Kālajina, Saurikīrṇa, Tālikaṭa, Girinagara, Malaya, Durdara, Mahendra, Mālindya, Bharukachha, Kankāṇa, Tenkāṇa, Vanavāsi, Śibika, Phaṇikāra, Konkāṇa, Ābhīra, Ākara, Veṇāvartaka, Daśapura, Gonarda, Karelaka, Karṇāṭa, Mahāṭavi, Chitrakūṭa, Nāsikya, Kollagiri, Chola, Kraunchadvīpa, Jaṭādhara, Kāverya, R̥ṣyamūka, Trivārichara, Dharmapatṭāṇa, Gaṇarājya, Vellūra, Piśika, Śūrpādri, Kusumanaga, Tumbavana, Kārmanēyaka, Yāmyodadhi, Tāpasāśrama, R̥ṣhika, Kānchi, Maruchi-patṭāṇa, Cherya, Āryaka, Simhaṭa, R̥shabha, Baladeva Paṭṭāṇa, Daṇḍakāvana, Kuntaṭa, Kunjaradarī, Keraṭa.

XVI. *PRAPANCHAHRDAYA*

तत्र मलयद्वीपवर्तिनो मलय पर्वतस्य मध्यम शिखरे लंकापुरी । सा प्रसिद्धपरा सह्यपादे परशुराम भूमिः । सा सप्त कोंकणाख्या कूपक ~~केरल~~ मूषक आलुव पशुकोंकण परकोंकण भेदेन दक्षिणोत्तर आयमेन स व्यवस्थिता ॥

Prapanchahrdaya (attributed to the seventh century) mentions countries near the Sahya range known as the land of Paraśurāma. Among the seven Konkaṇas *Kūpaka*, *Kerala*, *Mūshaka*, *Āluka* (va ?), *Paśu*, *Konkaṇa* and *Parakonkaṇa* are mentioned.

XVII. PĀNDURANGAPALLI GRANT OF AVIDHEYA

स्वस्ति वसुधाधिपति रंग विद्भीश्मकविजेता मानांक नृपतिः श्री सात्कुन्त
धरायः प्रईसिता (?)

प्रजा सुशान्त्या विनयेन सामुषु द्विषत्सु शौर्येण नयेन राजसु ।

त्यगेन सर्वत्र च यः प्रकाशते लोकांतरस्योपि गुणैरितिस्थितः ॥

देवराजसुतस्तस्य देवराज इलाश्रितः ।

चकारासम संपर्तिं धीरत्वे यःस्वतो जयम् ॥

छद्मव्यतीतं विनयेन शौर्य त्यागादिना सूरिभिरप्रमेयः ।

सत्यक्रियाभिश्छल विप्रयुक्तं शुद्धागुणात्सस्य बभुः प्रकाशः ॥

तस्यापि सनुः नृपतीन्विजेतो प्रत्नान् न वि(?)नोपि गुणैर्विशुद्धैः ।

षड्गर्गशत्रो रविधेयकारी राजा यतस्तेन किलाऽविधेयः ॥

अदीतमात्र दात कृत प्रणयनै नृपैः ।

खस्त्यायपि प्रणोतीयं(?)प्रिदातुं प्रियमस्य गीः ॥

पूरिताशोऽपि सच्चकः सदा . . तन विप्रायः . . आत्मनः प्रजा यशोऽभि

वृद्धेये महादेवगिरे: पूर्वतः अनंवरि छाल कदंकदुदु पल्लि सहित पांडरंगपत्ती . .

लिखितं चेदं राज्यकरवरिसे षोडशे भाद्रपदे कार्तिकस्य बहुलं पंचम्यां
राजानुज्ञातेन देवदत्तेन पण्डराद्रीशेन

Avidheya, a king of an early Rāshṭrakūṭa family, belonged to the dynasty of Mānāṅka who conquered Vidarbha and Aśmaka and obtained Sātkunta country (?). His son was Deva Rāja and his son was Avidheya who granted Pāṇḍurangapalli to Brahmins. The grant was made in the 16th year. Bhādrapada Kārtika Bahula Panchami, by the subordinate Devadatta, the lord of Pāṇḍarādri.

XVIII. KEREGALŪR GRANT OF MĀDHAVA II

खस्ति श्री जितं । भगवता गतधन गगनाभेन पद्मनाभेन । श्रीमज्जाहवेय कुलामल व्योमावभासनभास्करः, खखड्क प्रहार खंडित महा शिलास्तम्भ बलपराक्रमः, काष्ठायन सगेत्रः श्रीमत्कोणुणि महाधिराजो भुविविभुतमो भवत् । तत्पुत्रो नीतिशास्त्र कुशलो दत्तक सूत्रस्य वृत्तेः प्रणेता श्रीमन्माधव महाधिराजः । तदौरसः द्विरद तुरंगादिरोहण निपुणो धनुरभियोग संपादित संपदिशेषः श्रीमद्विवर्म महाधिराजः तदंगजः श्रीमद्विष्णुगोप महाधिराजः । तच्चंदनः श्रीमन्माधव महाधिराजस्य खवरोचित गुणगणालंकृतस्य खभुजबल वीर्यवासु राज्येन अर्थशास्त्रज्ञावाचाहित संस्कारोप बृहितात्म शक्ति समुत्पादिताशेष रिपुमण्डलेन, खकालोपभुक्त वर्गत्रयेण, सतत परिचार्यमाण देवद्विजगुरुणाऽर्थं जन वांछितार्थं प्रदान कल्प पादेन, अनेक समर विजयलब्ध यशसा, विजित षड्गेण, मन्त्र चारदूत संधिविग्रह संधनीय विगृह्यासन संभूय(?) प्रयाण पार्णिग्रहण मण्डल यात्रा दुर्गविधान जानपद कोश पौरामात्य विभाग कुशलाः, देव मानुष नयापनय निपुणाः प्रत्यक्षप्रत्यक्षदेवाः, सद्यो रोषप्रसादाः प्रजापतयः, वर्णाश्रम धर्माणां पालयितार :—

तस्मिन् सेन्द्रकविषये संगमपुरं स्थापयित्वा प्रासाद प्राकार बद्धोद्योगानां चतुर्दशाष्ट कुदुंबानां पट्कर्मनिरतानां वेदपारगानां वैशाखपौर्णमास्यां शाला भेगेन अष्टसहस्र विषये कृच्छ्र वर्द्धिषीण बल्लावि विषये पण्डितोमे केगेगाक्षर् पोसवल्लिं मीदुण्डवल्लिं काच्चापल्लिं कातुल्लमालियुं देवलगेविषये किरिमुण्ड नीरिणां न करस्य दशभो भागः चतुर्दशाष्टकी सभाजनं वलीं द्वौ तात्रभाजनं विष्णुः सर्वाभरणानां मणिग्राम श्रेणि चतुर्सामंतं टेगुरे आमणिय नंद्याल संबाल देश प्रकृत्यध्याक्षाणां . . . तुवि(रि)यल श्रोष्ट सर्वाध्यक्षाणां सर्वपरिहारदत्तम् ॥ श्री कोङ्लरा नागाण्णना कृतमिदम्—श्रीः ॥

This is a genuine grant of the Ganga ruler Mādhava II. The first ruler was Konguṇi mahādhīrāja who split up a pillar with his sword. His son was Mādhava mahādhīrāja who was versed in *Nītiśāstra* and wrote a *ṛytī* on Dattaka's *Sūtīas*. His son was Harivarman. The son of Harivarman was Vishṇugopa, the father of Mādhava II. Mādhava obtained the kingdom by his own valour and was well versed in polity and diplomacy (cf. *Mahākūṭa* inscription of *Mangalēśa*). He founded Sangamapura in *Sendrakavishaya* and in the Bellāvi 8000 country, granted Pandagrāma, Keregajūr, etc., and in *Devālgavishaya* some lands.

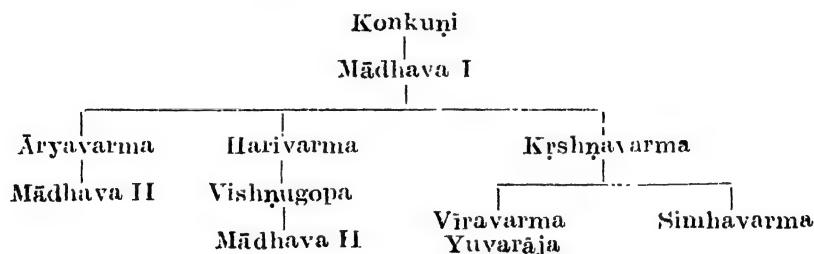
XIX. NITTŪR GRANT OF MĀDHAVA

भारद्वाजसगोत्रस्य हरितुल्यस्वविक्रमे ।
 श्रीपिल्लव कुलेन्द्रस्य राज्ञः श्रीस्कंदवर्मणः ॥
 स्वस्ति धर्मात्पालयतो भूभिं वर्धमानेतु शारदे ।
 चैत्रेमासि शुचौपक्षे पंचम्यां रोहिणी दिने ॥
 जाह्नवी विमलाकाशा जलामल कुलस्य च ।
 जाह्नवेय कुलेन्द्रस्य सुरेन्द्र समतेजसः ॥
 राज्ञः काण्वसगोत्रस्य श्रीमत्कोंगुणि वर्मणः ।
 पुत्रस्य सर्वमुख्यस्य माधवस्य नृपस्य च ॥
 औरसस्याथ पुत्रस्य कर्तुर्धर्ममनुत्तमम् ।
 महाराजेन विधिना जय श्री सिंहवर्मणा ॥
 अभिषिक्तस्य शूराणां वीरस्यातुल्य कर्मणः ।
 श्रीमतो गंगराजस्य गंगवंश ध्वजस्य च ॥
 आर्याणां वर्मभूतस्य नामतोष्यार्यवर्मणः ।
 तस्य पुत्रेण धीरेण प्रगल्भेन महात्मना ॥
 शत्रूणां सूर्य तुल्येन मित्राणां चेदुकांतिना ।
 पालने कृष्ण तुल्येन क्षमणे भूसेमनच ॥
 श्री पल्लवेन्द्रेण श्री विजयस्कंदवर्मणा ।
 न्यायतोष्यभिषिक्तेन सर्वप्रकृतिभिसहाः ॥
 गुरुभिः कृतनामाच सत्सु माधववर्मणा ।
 कौशिकगोत्राभ्यां मनुजाभ्यां च विशेषतः ॥
 कुमार भव शर्माभ्यां तैत्तरीयाभ्यां तु धर्मतः ।
 मरुकर विषये ग्रामं कूडलूर् नाम संज्ञितम् ॥
 पश्चिमतो पेरुरात् पूर्वतःस्थितम् ।
 श्रीमन्माधव राजेन ब्रह्मण्येन सुबुद्धिना ॥
 जलदत्त्या प्रदत्तन्त ब्रह्मदेय क्रमेण च ।
 गांगेयो वाप्यगांगेयो विप्रेभ्यो(?) ग्राममीदशम् ॥
 हर्ता हार्यथायो वावानुसंतोषदेशकः ।
 महापातकसंयुक्त स्सभवेत्सकलनकः ॥

• • •

इति भारद्वाजसगोत्रेण कुमार शर्मणा लिखितेयं तात्र पट्टिका ॥

This grant of Mādhava of the Perūr branch of the Gangas, is similar to the Penukonḍa plates of Mādhava (J.R.A.S., 1915, p. 471) accepted as genuine by Dr. Fleet, and assigned to c. 475 A.D. This grant begins with a reference to Pallava Skāndavarman of the Bhāradvāja gotra. The son of Konguṇi was Mādhava. His son was Āryavarman crowned by *Jaya Śrī Simhavarman*. His son was Mādhava crowned by Vijaya Skāndavarman, who gave the village Kūḍalūr in Marukere vishaya to two Brahmins Kumāra Śarma and Bhava Śarma. Putting together the Nittūr plates of Mādhava, the Keṭegālūr plates of Mādhava of Talakādu branch and the Chukuttūr grant of Simhavarma, the following genealogy may be constructed (M.A.R., 1924, p. 17):—

XX. KOMARALINGAM GRANT OF RAVIDATTA

स्वर्ति ॥ तदनु जयति राजा राजमानः स दीप्त्या रविरिव रविदत्तो दत्तवान् धर्मकारः । दशद्विशिविजितारेयस्य वीर्यं प्रतापाः सकलमवनिदेशं संपत्तंति विद्याविनयं विहित वृत्तः गीतिशास्त्रं प्रयोगात् आसीद्राजा विदित विजयः काङ्गयो राष्ट्रवर्मा । तत्पुत्रोभूत् समर मुखद्वयं प्रहत शूरपुरुष तुरगवर वारणः, चतुर्दश विद्यास्थानाधिगत विमलमतिः गजवरुथगतिर्नागदत्तो नरेन्द्रः । तत्पुत्रस्य चातुर्दन्तं विमर्दविमर्दितं विश्वभगाधिप मौलिमालामकरंद पुंज पिंजरित शत्रुचूडा(?) विहितयशः कान्त्यनंगो युवतिषु नृपशी(?) भुजंगाधिराजः श्रीसंगवर्म नृपतेस्तनया विभाति विद्या नयनो, तत्पुत्रस्य स्वभुजबलपराक्रम क्रयवीर्यं संपत्तं स्वंदर्वमेणः, तत्पुत्रस्य एच्छाट राजस्यायनो द्वंतं स्वभुज विक्रमादित्तमाल्यादैरैन्द्र(?) विक्रमो मृदंग गंभीर निनाद निस्वनः, समस्तं सामंतं भट्टं प्रवर्धनः, प्रशस्तिराजा सुचिरं वसुंधरां श्रीमान् रविदत्तं नामं धेयः कीर्तिपुरं मधिवसति विजयस्कंधावारे चेरम्मनुज्ञेयात् फाल्युणामावास्यायां(?) आदित्यवारे रेवती नक्षत्रे सूर्यग्रहणे पुञ्चाङ्गुविषये कुडगूर नाडोळ पूर्वमध्यदेशं पुंगिसोगे नामं ग्रामः उदकपूर्वं दत्तः ॥

This grant dated Phālguṇa Amāvāsyā, Sunday, Rēvati, on the occasion of a solar eclipse was issued from Kīrtipura and gives a genealogy of the Punnāṭa rulers :

Ravidatta		Bhujangādhira (m. the d. of Singavarma)
Kāśyapa Rāshṭravarma		
Nāgadatta		
Skāndavarma		
Ravidatta (subordinate of Chermma)		

XXI. MERCARA GRANT OF AVINITA

.... श्रीमान् माधव महाधिराजः । तस्यपुत्रः श्रीमत्कदंबकुल गगन गभस्ति
 मालिनः कृष्णवर्म महाधिराजस्य प्रियभागिनेयो विद्या विनयाद्विशय परिपूरितांत-
 रात्मा, निरवग्रह प्रधान शौर्यो, विद्वत्सु प्रथमगण्यः, श्रीमान् कोंगुणि महाधिराजः
 अविनीत नामधेय दत्तस्य देशीगण कोण्डकुंदान्वय गुणचंद्र भटार(प्र)शिष्यस्य,
 गुणनंदि भटारशिष्यस्य चंद्रनंदि भटारर्गे अष्टाशीत्युत्तर त्रयोशतस्य संवत्सरस्य
 माघमासं सोमवारं खाती नक्षत्र शुद्धपंचमी अकालवर्ष पृथ्वीवल्लभ मन्त्र तत्त्वन
 नगर श्री विजय जिनालयके पूनाडु छा सहस्रांडेनाडु सप्तति मध्ये बदणगुप्तेनाम
 अविनीत महाधिराजेन.... दत्तं....

This grant was considered spurious because of the mention of Akālavarsha (Kṛṣṇa III). The date is given as year 388, Māgha māsa, Monday, Svāti nakshatra, Śuddha panchami. Burnell accepted the grant as unquestionable.

The historical details about Avinita are confirmed by other grants. He was the son of Mādhava II and the cousin of the Kadamba king Kṛṣṇavarma. The village Badanaguppe also figures in the grant of Kambadēva (*M.A.R.*, 1929, No. 122).

XXII. *AVANTI SUNDARI KATHĀ OF DANĀDIN*

ललित नितं बिनीकदंबक नितं व विव प्रलंबित मंजु शिंजान कांचीधामा कांची
पुरं नाम राजधानी . . . । सर्वराजक हरिण यूथमथन राजसिंहः सिंहविष्णुः . . . स
इमामार्यामाकर्ण्य गुणकुतूहली तमप्राक्षीत । भद्र ! कस्यतान्यक्षराणि विकट बद्धान्यो-
जस्तीनि च लक्ष्यंते ॥ . . . सतुप्राणिपत्य व्यज्ञापयत् । देव . . . कृत निवेशितमचल पुरं
नाम . . . संभृत धृति रथिवसति कुशिक वंशवर्धनो . . . नारायण स्वामिनो नाभिपद्म
इव ब्रह्मैक धामा दामोदर स्वामि नायात्तमेत (?) . . . सर्वांग मनोहरया रावज्ञया
विदग्धया सर्व भाषाप्रवीणया प्रमाण युक्त्या ललित पदविन्यास . . . स्तेहमस्त्यज्यत ।
. . . यतः कौशि . . . व पुण्यकर्मणि विष्णुवर्धनाख्ये राजसूनौ प्रणय मन्व बधात् ।
एकदाच मृगयां गच्छतामुना नोतः . . . यात्राप्रसंगेन दिगंतराणि भ्रमणशील
कीर्ते: गांगेय ध्वजस्य दुर्विनीत इति विपरीत नामः . . . वदनादि सौजन्यं दर्शयिता
वशीकृतः तदभ्यासे वसत्यार्थेयमित्यं च ॥

Danādin mentions that Bhāravi, a native of Achalapura, became a friend of Vishṇuvardhana whom he accompanied in a hunting trip and was forced to eat forbidden food. Then Bhāravi went to the court of Durvinita (of the Ganga family) and from that place was invited by Simhavishṇu of Kāñchi.

XXIII. DĒVARAHALLI INSCRIPTION OF DURVINĪTA
ERÉYAPPA

ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮತು ! ಕೊಂಗುಣ ಮಾಧವಶ್ಚೈವ ನಿ
ಷ್ಟುಗೋತ್ತಮಃ ಮಾಧವೋ ರ ವಿನಿತಶ್ಚ ದುರ್ವಿನಿತಿ..
.. ವಿಕ್ರಮಶ್ಚ ದುಗ್ಗಶ್ಚ ಶಿವಮಾರಸ್ತಧೈವಚ ಕೊಂಗುಣ
ಪೃಥಿವೀರಾಜ್ಯಂಕೆಯೇ ದುರ್ವಿನಿತೆಯಿಃ ಅಪ್ಯೈರಾಕೊ
ಸರುಪುಟ್ಯಾಂದಿದಿರು ಪಯ್ಯಾದಿದಿರುದ
ಇನಾಮನಾಭಾದಿಗಳು ಪಗಳೊತ್ತಿಪ್ಪಾದಿನಿಷ್ಟರು ನರ
ಮೋಕರಮನೋಡಿದೋಡಿಪ್ಪಾಡಿತ್ತದು ಪುಣಿಸೂಪ್ರೀರಲ
ಸೇಲ್ಪಾಣಿಯುವಳಿವದು ಸರ್ವಪರಿತ್ಯೋಷಿತ್ವಪ
ಕೆಡಿಪುರ್ವೋನು ಕೊಳ್ಳಿನು ಪಜ್ಞಮಹಾಪಾತಕನಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕ
ಲುಳುದುಣ್ಣ ಕಾದುವೋಂಗಿದು ಕಣೆಟ್ಟಿ ತೊಲ್ಪುತ್ತವಕ್ಕೆ ॥

This is perhaps the earliest stone-record giving the genealogy of Ganga kings. It mentions Konguni Mādhava, Vishnugottama (omitting Harivarman), Mādhava, Avinīta, Durvinita, (Śrī) Vikrama (omitting Mushkara), Dugga and Śivamāra. When Konguni was ruling the earth, Durvinita Ereyappa made a grant.

XXIV. CHELLŪR GRANT OF VĪRACHŌDA

.... ततः प्रसृतिष्ववच्छिन्नसंतानेषु अयोध्यासिंहासानेष्वेकाज्ञाष्टि चक्रवर्तिषु गतेषु तद्वंश्यो विजयादित्य नामराजा विजिगीषया दक्षिणापथं गत्वा त्रिलोचनपल्लव-मधिक्षिप्य देवदुरीहया लोकान्तरमगमत् । तस्मिन्संकुले पुरोहितेन वृद्धामालैश्च सार्थमंतेर्वतीतस्यमहादेवी मुदिवेषु नामाग्रहारमुपगम्य तद्वास्तव्येन विष्णुभद्रसोमया-जिना महामुनिप्रभावेन दुहितृनविशेषर्षमाभरक्षितासती विष्णुवर्धनंदनमसूत् । स तस्यकुमारकस्य मानव्यसगोत्रं हारितोपुत्रं द्विपक्षोपचितानि कर्माणि कारयित्वा तमवर्धयत् ॥

सच मात्राविदित वृत्तांतः सज्जिर्गत्य चलुक्यगिरौ नंदाभगवतीं गौरीमाराध्य कुमारनारायणमातृगणांश्च संतर्प्य श्वेतातपत्रैकशंखं पंचमहाशब्दं पालिकेतन प्रतिढक्का वराहलांछन पिंछ कुंत सिंहासन मकरतोरणं कनकदण्डं गंगायसुनादीनि स्वकुलक्रमा-गतानि निश्चितसाम्राज्यं चिह्नानि समादाय, कदंबं गंगादिभूमिपाञ्चिंत्यं नर्मदामध्यं सार्धससलक्षं दक्षिणापथं पालयामास ।

तस्यासी द्विजयादित्यो विष्णुवर्धनं भूपतेः ।

पल्लवान्वयं जाताया महादेव्याश्च नंदनम् ॥

तत्सुतः पुलकेशिवल्लभं, तत्पुत्रः कीर्तिवर्मा तस्य तनयः....सत्याश्रयवल्लभे-न्द्रस्य भ्राता विष्णुवर्धनोऽष्टादशवर्षाणि वेंगिदेशमपालयत् ॥

This grant records the legend about the foundation of Chālukyā power, as current in the eleventh century. Among the rulers of Ayōdhya was Vijayāditya who came south and defeated Trilōchana Pallava. But he died and his family-priest and ministers took the queen who was pregnant to Muḍivēmu, where Vishṇubhāṭṭa Sōmayāji protected her. She bore a son named Vishṇuvardhana, who worshipped Nandābhagavatī Gaurī, Kumāra, Nārāyaṇa and the Māṭr gaṇas on the hill Chālukyagiri. He obtained the royal insigniae rightfully belonging to his family, and having conquered the Kadambas, the Gangas, etc., he became the master of Dakshināpatha. His son, born of a Pallava princess, was Vijayāditya. His son was Pulakēśivallabha, his son was Kirtivarman, his son Vishṇuvardhana was the brother of Satyāśraya Vallabhēndra and protected the Vengī country during eighteen years.

XXV. MAHĀKŪTA INSCRIPTION OF MANGALIŚA

ॐ स्तुति । मानव्य सगोत्राणाम् हरितीपुत्राणां अप्रतिहतोत्साह बल मति प्रताप शौर्यं धैर्यं वीर्याणां मातापितृपादानुध्यातानाम् यथाविधि हुतामिनाम् यथाकामाचित्तार्थिनाम् अनेक धर्मं कर्म पुण्यं प्रसवानां चलिक्यानामन्वये सम्भूतः श्री जयसिंहवल्लभेन्द्रो नृपः माधवानिव गुणसंपन्नः ऋद्ध्या वैश्वरणोपमः । तस्यानुरूपगुणशौर्यं ऋद्धिस्तेजोत्साह विक्रमस्मृतिमतिप्रतापं नयविनयाधानं भूतात्समुत्पन्नः सुगृहीत नामधेयः रणरागाख्यनृपः ; येनरणस्यरागेन जनितः खजनानुरागः दुदृदन्मनस्संतापश्च ॥ तस्य सद्वशगुणस्य नृपते: प्रियतनुजः सत्याश्रयं श्री पृथ्विविल्लभरणविक्रमांकं नृपः अग्निष्टोमाभिन्नचयनं वाजेपयं बहुसुवर्णं पौण्डरीकाश्वर्मेधावभृतस्नानं पुण्यं पवित्रीकृतं शरीरः हिरण्यगर्भसंभूतः वृद्धोपदेशग्राही ब्रह्मण्यः सत्यं वाग्विसंवादकः । तस्य धर्मरतं बुद्धेः वासुदेवं प्रतिमप्रभावः ख बलं वासुभद्रोपम् गुणौ सुतौ समुत्पन्नौ ॥ ज्येष्ठ श्रेष्ठगुणसमुदयोदितं पुरुरणपराक्रमांकं प्रियः स्वादुबलपराक्रमोपाजितं राज्यं संपन्नः ; बहु सुवर्णाभिष्टोमावभृतस्नानं पुण्यं पवित्रीकृतं शरीरः ; वंगांगकलिंगं वद्धूरं मगधं मद्रकं केरलं गंगमूषकं पाण्डवं द्रमिलं चोलियालुकं वैजयन्त्यं प्रभृतिरनेकं परनृपतिं समूहावमर्दलबधविजयी दिवमारुडे काम्यान् उरुरणविक्रान्तं मंगलीशं पृथ्वीवलभेन्द्राख्यो नृपो बभूव ॥ देवाद्विजचरणानुध्यातः चलिक्यवंशांवरं पूर्णचन्द्रः नयविनयविज्ञानं दानं दया दाक्षिण्यं संपन्नः । भट्टशकुनं गणाभिलिषितं युवतिमधुकरीं कुलं कालित ललितगुणं कुसुमाकुलं पुण्यं सूर्यकिरणं विद्वाधितं विभवं श्रीनिष्ठं नृपतिं कमलं वनं कमलवन्नयसौम्यः । रिपुजनसुखकुलभयजातं समदाहतत्परचरं सेवा कमलनयनं शौर्योग्रहस्तं प्रतापं वेगोद्भूतं नृपतिसंधः । मन्त्रं चारं वूतं संधिविग्रहस्थानं ग्रथाणं पाण्डिग्रहणं मंडलयात्रा दुर्गविधानं जानपदं पौरं मान्यं विभागं कुशलः ॥ किं वहुना—महेन्द्र इव दुर्धर्षः, राम इवापराजितः ; शिवि औशीनर इव प्रदातारः ; युविष्टिर इव सत्यसंधः ; वासुदेव इव श्रीमंतः ; मांधानृ इव कीर्तिसंपन्नः ; धिया वृहस्पतिं उशनस्समः ; समुद्र इव गम्भीरः ; क्षमया पृथ्वीसमः कुतिलकं भूतः ; सदुत्तरादिग्विजयं कृतं बुद्धिः बुद्धनृपमवजित्य तस्य वसुभेषणसुपगुह्यं भागीरथीकूले शक्तिं जयस्तम्भं निरोपणांत्सुक्येन, मनसाजयस्तम्भं शक्तिं प्रथमतरमेव निरोपयितव्येत्यवदत्य, तदनुकरणयोगभूतं मायन्तीमिव महापतिवतां बप्पूरं कुलललाम भूतं नैकविधर्मफलं भाग्यं पवित्रीकृतं शरीरं । खगुरुपल्लं दुर्लभानामधेयां देवीमाहूय इदं मधिकारं संबोधयति ॥ कल्पसुरिगणसंदेवं गृहदेवं द्रोणागतीमदंच द्रव्यं स देवद्रोणां मकुटेश्वरं नाथस्यास्माकं पित्राज्येष्टेन चोपदत्तम्—श्रियंबाटकं तिर्मरि द्वेनस वे द्वे त्रीहिमुखं ग्रामं केसुवोललकेन्दोर्मान्यं नंदिग्रामप्रभृति दशग्राम भोगेन समर्पयध्वं—इति ॥

तदुत्तरोत्तरं प्रवर्धमानं राज्यं पंचप श्रीवर्षे प्रवर्तमाने सिद्धार्थं वैशाखं पौर्णमास्यामिमं प्रतिष्ठापित वान् ॥.....

In the Chālukya lineage there was Jayasimhavallabha. His son was Rañarāga. His son Pr̥thvīvallabha Rañavikramāñka performed *Agnishṭōma*, *Agnichayana*, *Vājapeya*, *Bahu-suvarṇa*, *Paundarika*, *Āsvamedha*, etc., and emerged from *Hiranyagarbha* (the golden cow). He had two sons, Puru-*rañaparākrama* who performed *Bahu-suvarṇa* and *Agnishṭōma* and who obtained victory over Vaṅga, Aṅga, Kaṅginga, Vaṭṭūra, Magadha, Madraka, Kēraḷa, Mūshaka, Pāṇḍya, Dramila, Chōliya Āluka and Vaijayanti. After his death, Ururāṇavikrānta Mangalīśa Pr̥thvīvallabhēndra defeated Buddhanṛpa and established a pillar of victory on the banks of the Ganges. At the request of Durlabhādēvī of Bappūra family, the wife of his elder, gave the wealth captured from the Kaṭatsuris to the god Makuṭēśwara and also ten villages were given.

The date is given as the fifth regnal year Siddhārthī Vaiśākha full moon (April 12th, 602 A.D.).

XXVI. *ĀPTAMĀMĀMSĀ* OF SAMANTABHADRA

देवागम नभोयान चामरादि विभूतयः ।
 मायाविष्वपि दृश्यन्ते नातस्त्वमसि नोमहान् ॥
 जयति जगति क्लेशा वेशप्रपंच हिमांशुमान् ।
 विहित विषमैकान्त ध्वान्त प्रमाण नयांशुमान् ॥
 यतिपतिरजोयस्यदृष्ट्यान्यतांबु निधिर्लवान् ।
 स्वमतमतय स्तीर्थ्या नावापरे समुपासते ॥

इति फणिमंडलालंकार सोरग पुरस्याधिप सूनोः स्वामि समंतभद्रदेवस्य मुनेः
 कृतावास मीमांसायाम्—

Sāmantabhadra's *Āptamāmāsa* or *Dēvāgama Stotra* is an important Jaina work written in refutation of *Pratyakshai-kānta*, *Avinābhāva* school; *Advaikānta*, *Nityatvaikānta*, *Kshāṇi-kaikānta*, etc.

In the colophon, Samantabhadra is said to have been the son of a ruler of Sōragapura, the ornament of Phaṇimāṇḍala (probably Nāgarakhaṇḍa).

Samantabhadra also wrote the *Gandhahasti Mahābhāshya* on the *Tattvārtha Sūtras* of Umāsvāti; a medical work (referred to by Ugrāditya in his *Kalyāṇa Kāraka*), an astrological work (mentioned by Bhaṭṭōtpala in his commentary on the *Bṛhaj-jātaka*); a *Vyākarna* (referred to by Pūjyapāda) and on Jaina ritual, etc.

According to the Śvētāmbara Pattavalis, he is assigned to Vira Nirvāṇa 889 (c. 360 A.D.).

XXVII. GADDEMANE INSCRIPTION OF SATYĀMKA

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶಿಲ ಅದಿತ್ಯನ್ ದಿಶಾಂಭಗ್ನನ್ ಆಕೆವಾಳನ್ ಅಗ್ಗಳ-
ಕಂಟಿಕನ್ । ಹೇಱಾಂತಿವಣಿ ಹೆಟ್ಟಿಣಿಸತ್ಯಾಂಕನ್ ಅಟ್ಟಿಪ್ಪಣಿಭಟನ್ ಬೆದಣಿ
ಮಹೇಂದ್ರನ್ । ಬೇಡರರಾಯರನುಲಪ್ಪರ ಕಾಳಗದುಣಿ ವಿಣಿದು ಸ್ವಗಾರ-
ಲಯ । ಕ್ಷಾರಿದೊನ್ ಬೆಳೆಯ ವಾಳಕಾದೊನ್ ಕಲ್ಯಾಣಮಕ್ಕೆ ಅಣಿಪೋನ್
ಪಂಚನು(ಹಾವಾತಕನಕ್ಕೆ)

This stone-record in the characters of seventh century records the death of one Pettani Satyāmka in a fight when Śila Adityan came conquering and Mahēndra fled in fear. In the battle, the Bēdas and Malapas were engaged.

XXVIII. IHOLE INSCRIPTION OF PULAKESIN II

जयति भगवजिनेन्द्रो . . . ण जन्मनो ज्ञानसमुद्रान्तर्गतमस्तिल जगदन्तरीप-
मिव ॥ तदनु चिरमपरिचेय श्वलुक्य कुलविपुल जलनिधिर्जयति ॥ पृथ्वीमाँलि
ललामो यः प्रभवः पुरुषरत्नानाम् ॥ शरे विदुषिच विभजन् दान ममानंच
युगपदेकत्र । अविहित यथातथ्यो जयति च सत्याश्रयस्सुचिरम् ॥ पृथ्वीवलभ
शब्दो येषामन्वर्थं चिरं जातः । तद्वंशेषु जिगीषुषु तेषु बहुध्यतीतेषु ॥

नानाहेति शताभिधात पतित श्रान्ताश्च पत्तिद्विपे ।

नृत्यद्वीम कवं खड्गं करिण ज्वाला सहस्रे रणे ॥

लक्ष्मीर्भावित चापलादि विकृता शौर्यार्णवेनात्मसात् ।

राजासीजयसिंह बलम इतिख्यातश्वलुक्यान्वयः ॥

तदात्मजो भूद्वरणराग नामा दिव्यानुभावो जगदेकनाथः ।

अमानुषवं किल यस्यलोकः सुप्तस्य जानाति वपुः प्रकाशात् ॥

तस्याभवत्तनुजः पुलकेशिः यः श्रितेन्दुकानितरपि श्रीवलभोऽप्ययासीद्वातापि
पुरी वधूवर ताम् ॥ यत्त्रिवर्ग पदवीमलंक्षितौ नानुगंतु मधुनापि राजकंभूश्वयेन
हयमेध याजिना प्राप्तितावभृथमजना बभौ ॥ नल मौर्य कदंब काल्लात्रिस्तनयस्तस्य
बभूव कीर्तिवर्मा । परदारविद्वत्तचित्त वृत्तेरपि भीर्यस्य रिपु श्रियानुकृष्टा ॥
रणपराक्रम लङ्घ जयश्रिया सपदियेन विरुण मशेषतः नृपति गंध गजेन महौजसा
पृथु कदंब कदंब कदंबकम् ॥

तस्मिन् सुरेश्वर विभूति गताभिलाषे राजाभवत्तदनुजः . . . किलमंगलीश
यः पूर्व पश्चिम समुद्र तटोषिताश्च सेनारजः पट विनिर्मित दिवितानः ॥ स्फुरन्मयूखै-
रसिदीपिकाशतैः व्युदस्य मातंगतमिष्ठ संचयम् । आवासप्राप्तान्यो रणरंगमंदिरे कटच्चुरि
श्रीललना परिग्रहाम् ॥ पुनरपि च जिवृक्षो स्सैन्य माकान्तशालं । रुचिर बहुपताकं
रेवती द्वीपमाशु । सपदि महदुद्वन्तोय संक्रान्त विंबम् वरुण बल मिवाभूदागतम्
यस्य वाचा ॥

तस्याग्रजस्य तनये नहुषानुभवेत् । लक्ष्म्या किलाभिलिषेते पुलकेशिनाङ्गि ।
सासूयमात्मनि भवन्तमतः पितृव्यं । ज्ञात्वापरुद्ध चरित व्यवसाय बुद्धौ । स
यतुपचित मन्त्रोत्साह शक्तिप्रयोग क्षणित बल विशेषो मंगलीशः समंतात् खतनयगत
राज्यारम्भयलेन राज्यं सार्धं निजं तसुनुच राज्य जीवितं चोज्जितस्म ।

तावत् तछत्र भंगे जगदस्तिलमरात्मधकारोपरुद्धम् ।

यस्यासह्य प्रतापद्युति ततिभिरिवाकान्त मासीत्प्रभातम् ॥

नृत्यद्विद्युत्पत्ताकैः प्रजविमरुति क्षुण्ण पर्यन्तभागैः ।

गर्जद्वौ वीरिवाहै रात्रिकुल मर्लिनं व्योमयातं कदा वा ॥

लब्ध्वा कालं भुवनमुपगते जेतुमाप्यच्यकाख्ये ।
 गोविंदे च द्विरद निकरै रूत्तरांभोधिरथ्यः ॥
 यः स्थानकैः युधि भयरसज्जत्वमेकः प्रयातः ।
 तत्रावासं फलमुपकृत स्यापरेणापि सद्यः ॥
 वरदा तुंगतरंगरंग विलसद्धंसानदी मेखलाम् ।
 वनवासी मवमृद्धत स्तुरपुर प्रस्फर्थिनीं सम्पदां ।
 महतायस्य बलर्णवेन परित स्संछोदितोवांतलां ॥
 स्थलदुर्ग जलदुर्ग तामवगतं तलक्षणे पश्यताम् ॥
 गंगांबुपीत्वा व्यसनानि सप्त
 हित्वा पुरोपार्जित सम्पदोऽपि ।
 यस्यानुभावोपनतास्सदा सन्
 नासन्न सेवामृत पान शौण्डः ॥
 कोंकणेषु यदादिष्ट चण्डदण्डांबु वीचिभिः ।
 अदस्तास्तरसा मौर्यं पल्वलांबु समृद्धयः ॥
 अपरजलघर्लक्ष्मीं यस्मिन्पुरीं पुराभितप्रभे ।
 मदगजधटाकारैः नावांशतैरव समृद्धति ॥
 जलद पटलानीका कीर्णचबोतपलमेचकम् ।
 जलनिधिरिव व्योम व्योक्ति समो भवदंबुधिः ॥
 प्रतापोपनता यस्य लाटमालव गूर्जराः ।
 दण्डोपनत सामन्त चर्या वर्या इवाभवन् ॥
 अपरिमितिभूतिस्फीति सामन्त सेना ।
 मकुटमणि मयूखाकान्त पादारविंदः ॥
 युधि पर्तित गजेनद्रानीक भीमत्स भूतो ।
 भयविगलित हर्ये येन चाकरि हर्षः ॥
 भवमस्मिरनीकैः शासते यस्य रेवा ।
 विर्विधि पुराळन शोभावंध्य विन्ध्योपकण्ठा ।
 अधिकतरमराजत् स्वोन तेजो महिमा ।
 शिखरिभिरवज्या वर्मणां स्फर्धयेव ॥
 विधि बदुपचिनाभि इशक्तिभि इशक कल्पः ।
 तिमृभिरपिगुणांधैः स्वैश्च माहाकुलायैः ।
 अनमदधिपतिनं यो महराष्ट्रकाणां ।
 नव नवति सहस्र ग्राम भाजं त्रयाणाम् ॥
 गृहिणां स्व स्वगुणे द्विवर्गं तुंगा ।
 विहितान्यत् क्षितिपाल पान भंगः ॥

अभवनुपजात भीतिलिंग ।
 यदनीकेन स कौसला कलिंगाः ॥
 पिष्टं पिष्टपुरं येन जातं दुर्गम दुर्गमम ।
 चित्रं यस्य कलेवृत्तं जातं दुर्गम दुर्गमम ॥
 सन्द्वद् वारण घटा स्थगितांतराळं नानायुधश्वत नरक्षतजां तरागं ।
 आसीजलं यदवमर्दित मग्र भाग भाडकोऽनालांवरमिवार्जित मांध्यरागम् ॥
 उद्धूतामल चामर ध्वज शत छत्रांश्कारबैर्लः ।
 शौर्योत्साह रसोद्धतारि मर्थनै मौलादिभष्टुधैः ॥
 आकान्तात्म बलोन्नतिं बलरजस्संछन्न कांचीपुरः ।
 प्राकारान्तरित प्रतापमकरोद्यः पल्लवानां पतिम् ॥
 कावेरीहृत शफरी विलोल नेत्रा चोलानां सपदि जयोद्यतस्य यस्य ।
 प्रश्वयोत्तमदगज सेतुरुद्ध नीरा सप्तर्षी परिहरतिम्म रत्नराशः ॥
 चोल केरल पाण्ड्यानां योभूतत्र महर्घये ।
 पल्लवानीक नीहार तुहिनेतर दीधितिः ॥
 उत्साह प्रभुमन्त्रशक्ति सहिते यस्मिन्समन्तादिशे ।
 जित्वा भूमिपतीन् विमृज्य महिता नाराध्य देवद्विजान् ॥
 वातापीं नगरीं प्रविश्य नगरी मेकामिवोर्वामिमां ।
 चंच ज्ञारधि नीलनीर परिखाम् सत्याश्रयो शासति ॥
 त्रिशत्सु त्रिसहस्रेषु भारतादाहवादितः ।
 सप्ताब्दशत युक्षु शतेष्वब्देषु पंचसु ॥
 पंचाशत्सुकलौ काले षट्सु पंचाशतासु च ।
 समासु समतीतासु शकानामपि भूभुजाम् ॥
 तस्यांतुधित्रय निवारित शासनस्य सत्याश्रयस्य परमासवता प्रसादम् ।
 शैलंजिनेन्द्र भवनं भवनन्महिमा निर्मापितं मतिमता रविकीर्तिनेदम् ॥
 प्रशास्ति वसतेश्वास्य जिनस्य त्रिजगदुरोः ।
 कर्ता कारयिता चापि रवि कीर्ति कृतिस्त्वयम् ॥
 येनायोजिनवेश्म स्थिरमर्थविधां विवेकिना जिनवेश्मस्स विजयतां रविकीर्तिः
 क्षविताश्रित कालिदास भारवि कीर्तिः ॥

In the illustrious Chāluhya line was born Jayasimha Vallabha. His son was Rañarāga. His son was Pulikēsi Śrīvalabha. The eldest son of Pulikēsi was Kirtivaiman who conquered the Naṭas, the Mauryas and the Kadambas. His younger brother captured the wealth of Kaṭachhuris and conquered Rēvati dvīpa. He tried to pass on the sovereignty

to his own son instead of Pulikēśin II, the son of Kīrtivarman. But Pulikēśin after a period of exile, defeated his uncle, and became the master of Vātāpi.

After defeating Appāyika and Govinda near the northern sea, he subdued the Vanavāsi country bounded by Varadā and Hamsā, the Gangas, the Konkaṇas under Chanḍadāṇḍa, captured Pūri by means of ships, humbled the Lāṭa, the Mālava and the Gūrjara kings, frightened Harsha; annexed the three Mahārāshṭrakas. In the east he conquered Kāliṅga, Pishṭapura, Kāñchi and the Chōlās on the banks of the Kāvērī. In the south the Keralas and the Pāṇḍyas submitted to him. Then Pulikēśin entered his capital Vātāpi.

In §. 556 and 3375 (?) years after the Bhārata war, Ravikīrti (whose poetic fame was equal to that of Kālidāsa and Bhāravi) caused a Jinēndrālaya to be constructed.

XXIX. RECORDS OF THE WESTERN WORLD
BY YUWAN-CHWANG

*Kong-kin-na-pu-lo*¹.—This country is about 5000 *li* in circuit. The capital is 3000 *li* or so round. The land is rich and fertile. It is regularly cultivated and produces large crops. The climate is hot, the disposition of the people ardent and quick. Their complexion is black and their manners fierce and uncultivated. They love learning and esteem virtue and talent. There are about 100 Samghārāmas with some 10,000 priests. They study both the great and little vehicle. They also highly reverence the Dēvas and there are several hundred temples in which many sectaries dwell together.

By the side of the royal palace is a great Samghārāma with some 300 priests who are all men of distinction. This convent has a great *vihāra*, a hundred feet and more in height. In it is a precious *tiara* belonging to Sarvārtha Siddha, the prince. It is somewhat less than two feet in height and is ornamented with gems and precious stones. It is kept in a jewelled casket. On fast days it is brought out and placed on a high throne. They offer to it flowers and incense on which occasion it is lit up with radiance.

By the side of the city is a great Samghārāma in which is a *vihāra* about fifty feet high. In this is a figure of Maitrēya Bōdhisattva carved out of sandal wood. It is about ten feet high. This also on fast days emits a bright light. It is the work of Arhat Śrutavimśatikōti.

To the north of the city, not far, is a forest of Tāla trees about 30 *li* round. The leaves are long and broad, their colour shining and glistening. In all the countries of India these leaves are everywhere used for writing on. In the forest is a Stūpa. Here the four former Buddhas sat down and walked for exercise and traces of them still remain. Besides this is a stūpa, containing the bequeathed relics of the Arhat Śrutavimśatikōti.

Not far to the east of the city is a stūpa which has sunk down into the ground from its foundations, but is still above

¹ *Konkanapura* identified with Banavāsi.

thirty feet high. In this stūpa is a relic of Tathāgata and on holy days it exhibits a miraculous light. In old days when Tathāgata was in the world, he preached in this place and exhibited his miraculous power and converted a multitude of men.

Not far to the south of the city is a stūpa about a hundred feet high built by Aśokarāja. Here the Arhat Śrutavimśati-kōti exhibited great miraculous prowess and converted a great many people. By the side of it is a Samghārāma of which only the foundations remain. It was built by the forenamed Arhat.

From this going north-west we enter a great forest wild, where savage beasts and bands of robbers inflict injury on travellers. Going thus 2400 or 2500 *li* we come to the country of *Mo-ho-la-cha*.²

This country is about 5000 *li* in circuit. The capital borders on the west of a great river. It is about 30 *li* round. The soil is rich and fertile. It is regularly cultivated and very productive. The climate is hot and the disposition of the people is honest and simple. They are tall of stature and of a stern vindictive character. To their benefactors they are grateful; to their enemies relentless. If they are insulted they risk their lives to avenge themselves. If they are asked to help one in distress they will forget themselves in their haste to render assistance. If they are going to seek revenge they first give their enemy warning; then each being armed they attack each other with lances. When one turns to flee the other pursues him but they do not kill a man down. If a general loses a battle they do not inflict punishment but present him with women's clothes and so he is driven to seek death for himself. The country provides for a band of champions to the number of several hundred. Each time they are about to engage in conflict, they intoxicate themselves with wine and then one man with lance in hand will meet ten thousand and challenge them in fight. If one of these champions meets a man and kills him, the laws of the country do not punish him. Everytime they go forth they beat drums before them. Moreover they inebriate many hundred heads of elephants and

² *Mahārāshṭra*.

taking them out to fight, they themselves first drink their wine and then rushing forward in mass, they trample everything down, so that no enemy can stand before them.

The king in consequence of possessing these men and elephants treats his neighbours with contempt. He is of the Kshatriya caste and his name is *Pu-lo-ki-she*.³ His plans and undertakings are widespread and his benificent actions are felt over a great distance. His subjects obey him with perfect submission. At the present time *Śilāditya Mahārāja* has conquered the nations from east to west and has carried his army to remote districts ; but the people of this country alone have not submitted to him, though he has gathered troops from the five Indies and summoned the best leaders from all countries and himself gone at the head of his army to punish and subdue these people but has not conquered their troops.

So much for their habits. The men are fond of learning and study both heretical and orthodox (books). There are about 100 Samghārāmas with 5,000 or so priests. They practise both the great and small vehicle. There are about 100 Dēva temples in which very many heretics of both persuasions dwell.

Within and without the Capital are five stūpas to mark the spots where the former Buddhas walked and sat. They were built by *Āśokarāja*. There are besides these other stūpas made of brick or stone, so many that it would be difficult to name them all.

Not far to the south of the city is a Samghārāma in which is a stone image of *Kwan-tsž-tsai* Bōdhisattva. Its spiritual powers extend (far and wide) so that many of those who have secretly prayed to it have obtained their wishes.

On the eastern frontier of the country is a great mountain with towering crags and a continuous streach of piled-up rocks and scarped precipices. In this there is a Samghārāma constructed in a dark valley. Its lofty halls and deep side aisles open into the face of the rocks. Storey above storey they are backed by the crag and face the valley.

³ *Pulikeśi*.

This convent was built by the Arhat Achala or Achāra... The great *vihāra* of the convent is about 100 feet or so in height. In the middle is a stone figure of Buddha about 70 feet or so high. Above it is a stone canopy of seven stages towering upwards apparently without support. The space between each canopy is about three feet. According to the old report this is held in its place by the force of the vow of the Arhat. They also say it is by the force of his miraculous powers ; others say the virtue of some magical compound, but no trustworthy account has explained the reason of the wonder. On the four sides of this *vihāra* on the stone walls are painted different scenes in the life of Tathāgata's preparatory life as a Bōdhisattva ; the wondrous signs of good fortune which attend his acquirement of the holy fruit and the spiritual manifestations accompanying his *Nirvāna*. These scenes have been cut out with greatest accuracy and fineness. On the side of the gate of the Samghārāma, on the north and south, at the right hand and left there is stone elephant. The common report says that sometimes these elephants utter a great cry and the earth shakes throughout. In old days Jina Bōdhisattva stopped at this Samghārāma.

Going from this 1000 *li* or so to the west and crossing the *Nai-mo-to*⁴ river we arrive at the kingdom of *Po-lu-kie-cha-po*.⁵

⁴ The *Narmadā*.

⁵ *Bharukachha*.

XXX. HISTORY OF PERSIA BY TABĀRĪ

“ Two years ago the King of India sent to us in the thirty-sixth year of our reign, ambassadors carrying a letter imparting to us various news and presents for you and our other sons. He also wrote a letter to each of you, and presented—don’t you remember it ?, an elephant, a sword, a white falcon and a piece of gold brocade—when we looked at the presents and the letters, we remarked that yours bore the mark ‘ private ’ on the cover, in the Indian language. Then we ordered that the presents and other letters should be delivered to each of you, but we kept back your letter on account of the remark written on the outside. We then sent for the Indian scribe, had the seal broken, and the letter read. The contents were ‘ Rejoice and be of good cheer for on the day of Dai-ba-Ādhan of the thirty-eighth year of the reign of Khusru, thou wilt be crowned king and be the ruler of the whole empire. Signed *Pr̥mēsha*. ’ ”

Khusru II in defending himself from the charges of his son Shiruyieh, says that in his thirty-sixth year (627 A.D.) the King of India, *Pr̥mēsha* sent an embassy to the Court of Persia. This King assured the rebellious son that in two years he would ascend the throne of Persia.

Pr̥mēsha was taken to mean Pulakēśi by Nöldeke. It evidently stands for Paramēśvara, an imperial title won by Pulakēśin after defeating Harsha, the Lord of Uttarāpatha in 608 A.D. A frescoe at Ajanta represents a scene of the Persian ambassadors paying homage to an Indian king.

XXXI. VOKKALĒRI PLATES OF KĪRTIVARMAN II

....श्रीमतां सकल भुवन संस्तूयमान मानव्यसगोत्राणां हारितीपुत्राणां सप्तलोक मातृभूमि स्सप्तमातृभिरभिर्वर्धितानां कार्तिकेय परिरक्षणप्राप्त कल्याण परंपराणां भगवन्नारायण ग्रसाद समासादित वर वराहलांच्छनेशेषण वशीकृताशेष मौळिभृतां चालुक्यानां कुलमलंकरिष्णोः अश्वेधावभृतल्लान पवित्रीकृत गात्रस्य श्री पुलकेशिवल्लभ महाराजस्य सूतुः । पराकमाकान्त वनवास्यादि परनृपति मण्डलः प्रणिवद्ध शुद्ध कीर्तिः श्री कीर्तिवर्म पृथिवीवल्लभ महाराजः । तस्यात्मजः समर-संसक्त सकलोत्तरापथेश्वर श्री हर्षवर्धनं पराजयोपात्त परमेश्वरशब्दः । तस्य सत्याश्रय पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वरस्य प्रियतनयस्य प्रज्ञात नयस्य खड्गमात्र-सहायस्य चित्रकण्ठाभिधान प्रवर तुरंगमेणैकेनैवोत्सादिताशेष विजिगीषोरवनिपति त्रितयांतरितां स्वगुरुरो इश्व्रयमात्म सात्कृत्य प्रभाव कुलिश दलित पाण्डय चोल केरल कलश प्रभृति भूमुददध्र विभ्रमस्यानन्वयावनत कांचीपति मकुट चुंबित पादांबुजस्य विक्रमादित्य सत्याश्रय श्री पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर भद्रारकस्य प्रियसूनुः ।

पितुराज्या वालेन्दु शेखरस्य तारकारातिरिव दैत्यबलमति समुद्रतं त्रैराज्य कांचीपति वलमवृषभ्य, करदी कृत कावेर पारसीक सिंहलादि द्वीपाधिपत्य, सकलोत्तरापथनाथ मथनोपार्जितोर्जित पालिध्वजादि समस्त पारमैश्वर्य चिह्नस्य, विनयादित्य सत्याश्रय श्री पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर भद्रारकस्यात्मजः ।

शैशव एवाधिगताशेषाद्वाशेषो दक्षिण विजयिनि पितामहे समुन्मूलित निखिल कण्टक संहरितः । उत्तरापथविजिर्णीयोः गुरोरग्रत एवावह व्यापारं चरन् अराति गज घटा पाटन विशीर्यमाण कृपाण धारा समग्र विग्रहाग्रेसरः । सु साहसरसिकः समुखीकृत शत्रुमण्डलो, गंगा यमुना पालिध्वज पटहठक्कामहाशब्द चिह्न माणिक्य मतंगजादीन् पितृसार्कुर्वन् परैपलायमनै रासाद्य कथमपि विधिवशादानीतो प्रतापादेव प्रकोपं मार्गकण्टकमुत्सारयन् वत्सराज इवानपेक्षित सहायः । तदवग्रहान्निर्गत्य स्वभुजावश्चंभ प्रसाधिताशेष विश्वंभरः प्रभुरखण्डित शक्तित्रयत्वात् छत्रमत्भंजनत्वादुदार त्वाश्रद् निरवयत्वात् यः समस्त भुवनाश्रयः सकलपारमैश्वर्य व्यक्तिहेतु पालिध्वजादुज्जवल प्राज्यराज्यो विजयादित्य सत्याश्रय पृथिवीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर भद्रारकस्य प्रियपुत्रः ।

सकलभुवन साम्राज्यलक्ष्मी स्वयंवराभिषेक समयानंत समुपजात मदोत्साहः आत्मवंशज पूर्वनृपति छायापहारिणः, ग्रकृत्यमित्रस्य पल्लवस्य समूलोत्तुलनाय कृतमतिः, अतित्वरया तुण्डाक विषयं प्राप्याभिमुखवगतं नंदिपोत वर्माभिधानं पल्लवं रणमुखे संप्रहृत्य प्रपलाय्य कनकमुख वादित्र समुद्रघोषाभिधान वाद्यविशेषान् स्वत्रांगध्वज प्रभूतप्रख्यात हस्तिवरान् स्वकिरणनिकर विकास निराकृत तिमिरं

माणिक्यराशि च हस्ताकृत्यकलशभर्वानिलय हरिदंगनांचित कांचीमयानां कंचामिवि-
नाश्य प्रविश्य, सतत प्रवृत्त दानानंदित द्विजदीनानाथजने, नृसिंहपोत वर्म
निर्मापित शिलामय राज सिंहेश्वरादि देवकुल सुवर्णराशि प्रत्यर्पणोपार्जित पुण्यः,
अनिवारित प्रताप प्रसर प्रतार्पित पाण्डय चोल केरल कलभ्र प्रभृति राजन्यकः,
क्षुभित कारे मकर कर हस्त दक्षिण शुद्ध मुक्ताफल प्रकर मरीचिजाल विलसित
वेलाकुले धूर्णमानार्णोभिधाने दक्षिणार्णवे शरदमल विसर विशद यशोराशिमयं
जयस्तम्भमातिष्ठपद् विक्रमादित्य सत्याश्रय पृथिवीवलभ महाराजाधिराज भट्टारकस्य
प्रियसूनुः ।

बाल्ये सुशिक्षित शस्त्रशास्त्रः, शत्रु षड्गुणं निग्रहपरः, स्वगुण कलापानंदित
हृदयेन पित्रा समारोपित योव्वराज्यः स्वकुल वैरिणः कंचीपतेः निग्रहायमानं प्रेषय
इति आदेशं प्रार्थ्य लब्ध्वा, तदनंतरमेव कृतप्रयाणस्सन् अभिमुखमागत्य प्रकाशयुद्धं
कर्तुं अममर्थं प्रविष्टदुर्गं पलुत्रं भग्नशक्तिं कृत्वा, मत्त मातंगज सुवर्णं कोटिरादाय
पित्रे समर्पितवान्, एवं कमेण सार्वभौमपदः प्रतापानुरागावनत सामंत मकुटमाला
रजः पुंजिंजरित चरणसरमीरुहः कीर्तिर्वर्म सत्याश्रय श्री पृथिवीवलभ महाराजाधि-
राज परमेश्वर भट्टारकः सर्वमेव माज्ञापयति—

विदितमस्तुवास्माभिः नवसप्रत्युत्तर षट्ठतेष्वनीतेषु शकवर्षेषु प्रवर्धमान विजय
राज्य संवत्सरे एकादशे वर्तमाने भीमरथी नद्युत्तरटस्य भण्डारगाविट्टिगे नाम
ग्राममधिवसति विजयस्कंधावारे भाद्रपद पौर्णमास्यां श्री दोसिराज विज्ञापनया....
सुल्लियूरुनाम ग्रामो दत्तः.... इति महासंविर्विग्रहि श्रीमदनिवारित धनंजयस्य
श्री पुण्यवलभस्य लिखितमिदं शामनम् ॥

This grant was issued in the eleventh year of Kirthivarman II in S. 679 (2nd September 757 A.D.), when the king was at Bhaṇḍāragāvāṭṭige on the banks of the Bhīmarathī. Pulakēśin II was succeeded by Vikramāditya who, by the help of his own sword and favourite horse Chitrakaṇṭha, won back the wealth captured by the *Three kings* and vanquished the Pāṇḍya, the Chōla, the Kēraḷa, the Kaṭabhra, etc., and humbled the king of Kāñchi.

His son Vinayāditya also defeated the Trairājya Pallavas and levied tribute from Kavēra, Pāraśika, Simhaṭa and other island countries. He also defeated a lord of Uṭṭarāpaṭha.

His son Vijayāditya, even in his boyhood, fought in the southern campaigns of his grandfather. And when his father defeated the lord of Uṭṭarāpaṭha, Vijayāditya captured the

Gangā Yamunā Pālidhvaja, Paṭaha, Dhakka and other musical instruments.

His son was Vikramāditya II, who made a sudden incursion into *Uṇḍaka vishaya* to uproot the “natural enemy,” the Pallavas. He captured the *Kanakamukha Samudra ghōsha* musical instruments, the *Khatvāṅgu dhvaja*, etc., from Nandipōtavarma and having entered Kāñchi without destroying it, he gave much gold to several stone temples built by Narasimha Pōtavarma. He defeated the Pāṇḍya, the Chōla, the Kērala, the Kalabhra kings and established a pillar of victory near the southern sea.

His son Kīrtivarman II appointed Yuvarāja in boyhood by his father, obtained his father's permission to carry on the war against the Pallavas. Though the Pallava hid himself in a fort, afraid to risk an open battle, Kīrtivarman destroyed his *sakti* and captured his wealth. Thus gradually Kīrtivarman came to occupy the place of *Sārvabhouma*.

XXXII. BEDIRŪR GRANT OF BHŪVIKRAMA

.... श्रीमन्माधव महाधिराजः । तस्य पुत्रः श्रीमत्कदंबकुल गगन गभस्ति-
मालिनः कृष्णवर्म महाधिराजस्य प्रियभागिनेयो विद्याविनयातिशय परिपूरितांतरात्मा
निरवग्रहप्रधानशौर्यो यो विद्वत्सु प्रथमगण्यः श्रीमत्कोंगुणि मंहाराजस्याविनीति
नामधेयः । तस्य पुत्रः श्री स्कंदवर्म दुर्गाधिराजस्य प्रियपुत्रीपुत्रः, विजृभमाण
शक्तियः, ^१आङ्डरि आळत्तूरि पोहळरे पेर्नगराच्यनेक समरमुखमख हुतवह
प्रहत शूर पुरुष पशुपहार विधसविहस्तीकृत कृतांतामिसुखः, कारित किरातार्जुनीय
पंचदशसर्ग टांकाकारेण, श्रीमत्कोंगुणि महाधिराज दुर्विनीति नामधेयः । तस्य पुत्रः
दुर्दीतविमर्दविमर्दित विश्वभाधिप मौळिमाला मकरंद पुंज पिंजरी कियमाण चरण-
युग्म नळिनो मुख्कर नामधेयः कोंगुणि महाधिराजः । तस्य पुत्रः ततोधिकः सकल
दिगंतरांत प्रासद्संधुराज दुहितृ वरः, चतुर्दशविद्यास्थानाधिगत विमल मतिविशेषस्य
नीतिशास्त्रस्य वक्तृ प्रयोक्तृ कुशलो, रिपु तिभिर निराकरणोदय भास्करः, श्री विक्रम
नामधेयः । तस्य पुत्रः कारित कावेरीतीर करिकाल(?)कुल वंशोत्पन्नः चोळनृप पुत्री
पुत्रोनेक समर संपादित विजृभित द्विरद रदन कुलिशाभिघात व्रणश्वरुद्धाश्वंदिः(?)जय
लक्षण लक्षीकृत्वावशाल वक्षस्थल ; समधिगत सकल शास्त्रार्थ तत्त्व निरूप
समरादित्य(?)त्रिवर्गो निरवद्य चरितः ; प्रतिदिनमभिवर्धमान प्रभावो भूविक्रम नाम-
धेयः । अपि च—

नाना हेति प्रहार प्रविधित भट्टारः कवाटोत्थितासुग्

धारा स्वादप्रमत्तद्विपशत चरणशोद सम्मर्द भीमे ।

संग्रामे पल्लवेन्द्रो नरपति विजयोद्युद्दिष्टःभिधाने(?)

राजा श्री वल्लभारुपः समर शत जयावास लक्ष्मी विलासः ॥

कोंगुणि महाधिराजेन कोळाळ पुरेस्थित्वा षट्पंचाशत्युत्तर पंचशतेषु गतेषु शकवर्षेषु
समतीतेष्वात्मनः प्रवर्वमान पंचविंशति वर्तमान विजृयश्वर्य संवत्सरे चैत्र शुक्लपक्षे
दशम्यां मध्यानक्षत्रे बृहस्पतिवरे कोळाळ विषयाधिपः सुपूर्विणां सच्छूद्रः केशिगनबलि
सिंहस्थिरमेणि बाणविद्याधरः प्रभुमेसु गावुण्डः ; तस्य सूनुः विजयादित्य गौडः ; तस्य
सूनुः प्रभुमेसु गौडः, तस्य सूनुः मार गौडः, तस्य सूनु ममम(?)वीर भटः विक्रमादित्य
गावुण्डस्य होदलिविषये विदिरूर् मया दत्तम् ॥....

भूविक्रम गंगभूप श्रीवाक्येन तुशासनः ।

गंगनारायणाचार्य लिंखतमिदं शासनम् ॥

इत्थं कृतः पशुपतिदंडाधिपेन, इत्थं कृतः पारिश्वदण्डाधिपेन

यावच्छंदविवाकरौ तावत् शाश्वतः केशगः ।

अहं बेदरुद्दास्यामि गंगविक्रम भूभुजः ॥

¹ Text: अंतरिक्ष अलतूरु प्रोलिहले वययिसकराच्यनेक

This grant continues the history of the Gangas after Avinīta. The son of Avinīta and his queen (a daughter of Skāndavarma Durgādhīrāja) was Durvinīta, who won the battles of Āndari, Ālattūr, Poruḷare, Pernagara, etc. He caused a *ṭīkā* to be written on the fifteenth chapter of *Kirātārjunīya*.

His son was Konguṇi Mahādhīrāja Mushkara. Śrī Vikrama, the son of Mushkara had, as his queen, a daughter of Sindhu rāja and was proficient in the fourteen branches of learning. His son Bhūvikrama fought with a Chōla, born in the lineage of Karikāla (who had built an embankment to the river Kāvēri). He defeated the Pallavēndra at Viliṇḍa (Uddanḍa ?). He was known as Śrīvallabha Konguṇi Mahādhīrāja and had his residence at Koṭālapura. In his twenty-fifth year in S. 556 Chaitra Śuddha Daśamī, Maghā, *Thursday* he granted Bedirūr in *Hodali vishaya* in the jurisdiction (?) of Vikramāditya Gāvunḍa, the son of Māra Gounḍa, the son of Prabhūmēru Gounḍa, the son of Vijayāditya Gounḍa, who was the son of the *Satsūdra* Bāṇavidyādhara Prabhūmēru Gounḍa. The grant was written by Ganga Nārāyaṇāchārya. Bhūvikrama had also the title Gangavikrama.

XXXIII. AKALAMKASHTAKA

योविश्वं वेदवेद्यं जनन जलनिधेर्भगिनः पारदश्वा ।
 पौर्वपर्याविरुद्धं वचनमनुपमं निष्कलंकं यदीयं ।
 तं वंदेसाधुवंयं सकलगुणनिधिं ष्वस्तदीषंद्रिषंतं ।
 बुद्धं वा वर्धमानं शतदलनिलयं वा केशवं वा शिवं वा || 8 ||

नाहंकार वशीकृतेन मनसा न द्वेषिणा केवलं ।
 नैरात्म्यं प्रतिपद्य नश्यति जने कारुण्यं बुद्धया मया ।
 राज्ञः श्री हिमशीतलस्य सदसि प्रायो विदग्धात्मनां ।
 बौद्धाधान् सकलान् विजित्य स घटः पादेन विस्फोटिनः || 12 ||

किं वायो भगवानमेय माहमोद्वेऽकलंकः कलौ ।
 काले यो जनतासु धर्मनिर्वहनो देवोऽकलंको जिनः ।
 यस्यस्फार विवेकमुद्गलहरी जालप्रमेयाकुला ।
 निर्मग्रातनुते तरां भगवती तारा शिरः कंपनम् || 15 ||

सा तारा खलु देवता भगवतीमन्यापि मन्यामहे ।
 षष्ठ्मासावधि जाज्यशांख्य (?) भगवद्वद्वाकलंक प्रमोः ।
 वाक्षलील परंपराभिरमते नूनं मनोमजजन ।
 व्वापारं सहृतेस्म विस्मितमातः संताङ्गतेतत्स्ततः || 16 ||

Akalamka, according to *Akalamka Charita*, is assigned to c. 642 A.D. (Vikrama Sam. 700) when he defeated the Buddhists at the court of Hināśītala of Kāñchi. This *śiōra* refers to the victory over Tārā Bhagavatī.

XXXIV. ŚAMKARA BHĀSHYA

Brahma Sūtra Bhāshya.—

उभय व्यामोहात् तत्सिद्धेः ।

—IV-3-5.

तथाच लोक प्रसिद्धेष्वपि आतिथात्रिकेषु एवं जातीयक उपेदशोदयते ।
गच्छत्वं इतो बलवर्मीणं ततो जयसिंहं ततः कृष्णगुप्तमिति ॥

तथा प्राणः

—II-4-1.

सादृश्येहि सति उपमानंस्यात् यथासिंहस्तथाबलवर्मेति ॥

Upanishad Bhāshya.—

त्रयो धर्मस्कंधाः ॥

—*Chhāndōgya*, II-23.. . . . यथा पूर्णवर्मणः सेवाभक्तं परिधान मात्रफला, राजवर्मणस्तु
राजतुल्यं फला इति, तद्वत् ॥

आदित्यो ब्रह्मत्यादेशः ॥

—*Chhāndōgya*, III-10-1.आदित्य निमित्तो हि लोके सदिति व्यवहारः । यथा असंदेवदं राज्ञः
कुलं सर्वगुणं संपन्ने पूर्णवर्मणि राजन्ये सतोति, तद्वत् ॥

Śaṅkara in his commentaries mentions several kings probably contemporary : Balavarma whose prowess was leonine, and whose kingdom was next to that of Jayasimha who was next to Kṛṣṇagupta. He also mentions Rājavarma who was a great monarch and Pūrṇavarman, who though a petty ruler, was born in a good family.

Śaṅkara's date is now narrowed down to the sixth century as he was later than Diñṅāga (400 A.D.), and earlier than Bhavabhūti (720 A.D.). He was also the contemporary of Kumārila (600 A.D.) and Dharmakīrti (620 A.D.).¹

¹ I.A., XI, pp. 95, 174; *An. Bh. Or. I.*, XII, Pt. III, p. 252; *I.H.Q.*, 1930, VI, p. 169; *J.O.R.*, 1930; *Q.J.M.S.*, 1927; *J.O.R.*, 1928; *I.H.Q.*, V, 1929; *J.O.R.*, I, Pt. I; *VIII Or. Conf. Proc.*

XXXV. *SAMĀKSHĒPA ŚĀRĪRAKA* OF
SARVAJĀTMAN

श्रीदेवेश्वर पादपद्मजरजसंपर्कं पूताशयः ।
सर्वज्ञात्मं गिरांकितो मुनिवरः संक्षेप शारीरकम् ।
चक्रे सज्जनं बुद्धिवर्धनमित्रं राजन्यं वंशयो नृपे ।
श्रीमत्यक्षतशासने मनुकुलादित्यो भुविं शासति ॥

..

विशेषाद्विश्वदेवस्य प्रत्यग्निवर्णोश्चबुद्धयोः ।
व्याख्यानं अद्भुतालेखि गुरुणांतौ हि नो गुरु ॥
यदीयं संपर्कमवाप्य केवलं वयं कृतार्थं निरवद्य कीर्तयः ।
जगत्सुते तरति शिष्यं पंक्तयो जयंति देवेश्वर पादरेणवः ॥

Sarvajñātman was a pupil of Dēvēśvara (who is taken usually to be Sureśvara). But in his work *Pramāṇa Lakṣaṇa* he says Dēvēśvara was the pupil of Dēvānanda who was the pupil of Śreshṭhānanda (*J.O.R.*, 1936, April-June). In the *Samākshēpa Śārīraka* he mentions one Manukulāditya, probably the Chālukya Ādityavarman (*I.A.*, 1882), a son of Pulakeśin II who ruled in the Karnūl district near the confluence of the Kṛṣṇā and Tungabhadrā.

XXXVI. SAMANGAD GRANT OF DANTIDURGA

आसीद्विषत्तिमिर मुद्यतमण्डलाग्रो ध्वस्तोन्नयनाभिमुखो रणशर्वरीषु ।
 भूपः शुचिर्विधिरिवाप्त दिगंतं कीर्तिः गोविदंराज इति राजसुराजसिंहः ॥
 दृष्ट्वा च मूर्मभिमुखीं सुभटाद्वासां मुन्नायितं सपदियेन रणेषु नित्यम् ।
 दष्टाधरेण दधता भृकुर्टीं ललाटे खड़ं कुलं च हृदयं च निजं च सत्त्वम् ॥
 खड़ं कराग्रान्मुखतश्शोभामानोमनस्तस्समेव यस्य ।
 सहाहवे नाम निशाम्य सद्य ख्यरिपूणां विगळत्य काण्डे ॥
 तस्यात्मजो जगतिविशुद्धकीर्ति ज्ञार्तार्तिहारं हरिविश्रुतधाम धारी ।
 भूपालः कृतिष्वपकृतानुकृतः कृतज्ञः श्री कक्कराज इति गोत्रमणिर्भूव ॥
 अस्मिन् प्रशास्ति महीं नरपोद्विजानाम् ।
 वैतान धूम निचयैः परिकर्वराणि संध्यासुसौध शिखराणि विलोक्यकेकाः ।
 कुर्वन्ति वेशम शिखिनी जलदागमोत्कः ॥
 यस्यद्विजनाः शान्ताः शांति वाचन वारिणा ।
 प्रत्यहं गुल्फदमेन जनश्वरति मंदिरे ॥
 तस्य प्रभिन्न करटच्युत दानदन्ति दन्त प्रहार सचिरोल्लिखितांस पीठः ।
 क्षमापः क्षितौ क्षपति शत्रुरभूतनूजः सद्राष्ट्रकूट कनकादिरिवेन्द्रराजः ॥
 पूरिताशा शुचिर्वस्ता धूलिज्योत्तेव मात्रितः ।
 राजी सोमान्वयी तस्य पितृतश्च सङ्कुक्यजा ॥
 श्रीमद्युवतिगणानां स्वर्धा नामापसापदम् ।
 रक्षणाद्वरणालोकः परिचार निरापदम् ॥
 सनयं तनयं तस्याः स लेभे भूमृदुत्तमम् ।
 नीतावरोध मिवाशेष जगतिः पालयितायतिः ॥
 ध्वस्त तेजस धामौध प्रक्षाळित दिगंतरे ।
 श्री दन्तिदुर्ग राजाख्यः स्वकुलाम्भोजभास्करः ॥
 यस्याजौ राजसिंहस्य वित्रस्ता वैरिवारणाः ।
 सलज्जाः स्तम्भमुन्मूल्य ज्ञायंते क्वापिनोगताः ॥
 साद्वालकानि दुर्गाणि हृदयैस्सह विद्विषाम् ।
 पतन्ती यत्प्रयातोग्रा कोपामंकुर समुद्रकैः ॥
 मही महानदीरेवा रोधोभित्ति विदारणं ।
 लोकाविलोक्यत्युच्चैः कृतं यजयकुंजरैः ॥
 मातृभक्ति प्रतिग्रामं ग्रामलक्ष्म चतुष्यम् ।
 दधत्याभूप्रदानां यस्य मात्रा प्रकाशिता ॥

XXXVIII. ĀLŪR GRANT OF YUVARĀJA MĀRASIMHA

....श्रीपुरुष प्रथम नामधेयेन पृथिवी कोंगुणि महाराजः । तत्पुत्रः प्रताप विनमित सकल महीपाल मौळिमाला लालित चरणारविदः युग्मो, निजभुजविराजित निशित खड़ पट्ट समाकृष्ट धरापाल वल्लभ जय श्री समालिगितः ; समरमुख समुख्यागत रिपुनृपति धटा कुंभ निर्भेदनोच्चलित रक्त छटापान पाटलित निज भुजस्तंभः ; आकर्ण समाकृष्ट चाप चक्रविनिर्मुक्त नाराच परंपरापात पातितारातिमण्डलो बहु समर समार्जित जयपताकाशतशवलित नभस्थळः ;

यस्मिन् प्रयात वति कोपवशं महीशे

क्षणादहित भूमि भुजो रणाग्रे ।

अंत्रावलीवलय भीषणमंतकस्य

वक्त्रांतरं क्षतज कर्दम दुर्निरीक्षम् ॥

स तु शिशिर कर निकर निर्मल निजयशोराशि विशदीकृत दशदिशा चक्र समस्त बल क्षणोपलक्षितो ; निरपेक्ष परोपकार रंपादनैकव्यसनः ; प्रवर्तितन्यायवल समुन्मूलित कलिकालः ; विलसितो निपुण निजनीति प्रयोगापहसित बृहस्पतिः ; कुच्छपति कदंबक कपट कोटि विघट्टित धर्मालंबन शिलास्तभायमान चरितः ; सतत प्रवृत्त दान संतर्पित द्विजाति लोकः । ग्रोन्मूलित विकारेण सर्वलोकोपकारेण ; यस्य दानेन दिज्ञागदान धाराप्यधः कृता । अपि च ।

जटानां संघार्तैरिह भुवि कृतानून विपदां ।

कलानामाधारो बुधजनहितापादन परः ॥

गुणानां शुद्धानामपि नियतमुत्पत्ति भवनं ।

नृपाणां नेता यः कविरितिमतमिति काव्य कुशलैः ॥

दुर्विग्राह फणिसुत मत पारावार पारदृश्या, प्रमाण ज्ञान निशितीकृत धीर घिषण हस्तिनी वक्त्रोद्धव यतिप्रवर मतावबोधन गभीर मतिः ; विद्वन्मति वितति विकल्पित यातायात विचार विचक्षणोऽगीकृत तुरंगमागम प्रयोग परिणतो धनुर्विद्यामोरुह वन गगन विकसन विद्वध मरीचिमाली, निज निर्भित गजदंत कल्पागमानल्पचेता विरचित सेतुबंधनिबंधनानंदित विष्णुन्मण्डलः, सकल नाटकविषय संधि संध्यंगादि योजना चतुरो, निष्पम निजरूप मकरध्वजो ; मकरध्वज गुरु चरण सरोज विनमन पवित्रीकृतोत्तमांगः ; मुहुर्गुद्गुरुनाम ग्रामोपविष्ट राष्ट्रकूट चालुक्य हैह्य प्रमुख प्रवार सनाथवल्लभ सैन्य विजय विस्त्रयात प्रभावः ; अपि च—

घोरा श्रीयं समंतात्प्रवलमुपगत व्यास दिक्चक्रवालं

निर्जित्यानेक संख्यैः निशित निजभुजोन्मुक्त नाराच जालैः ।

देवोयः प्राज्य तेजः तिभिरमित्रमहत्तीव्रभानुर्मर्यूखैः

दुर्वारोदारपातैरुद्यमभिलषन् स्वंनिवेशं विवेश ॥

स तु....राष्ट्रकूट पलुवान्वयतिलकाभ्यां मूर्धाभिषिक्त गोविंदराय नंदिवर्माभिधेयाभ्यां समनुष्ठित राज्याभिषेकाभ्यां निजकर घटित पट्टविभूषित ललाटपट्टः विख्यात विमल गंगान्वय त्रुभस्थल गभस्तिमाली कोंगुणि महाराजाधिराज परमेश्वर शिवमारदेवः ॥

तत्पुत्रः....यस्मिन् छासति सत्यधात्रिविमले राजन्वती मेदिनी ।
यस्मिन् स्थैर्यमुपेत्य बृंहितबलो धर्मोधिकं जृभते ॥
यस्यैवाभय दायिताऽतिदयिता दोशशालिनः शाश्वती ।
लक्ष्म्या यत्र यशोनिधौ पतिमिर्जाता जगद्वलभे ॥....

....मारसिंगः....तेन लोकत्रिणेत्रापर नामधेयः समधिगत यौव्वराज्यपदेन भगवत्सहस्रकिरण चरण नक्लिन षट्चरणायमान मानसेन....मान्यपुरस्मधिवसति विजयस्कंधावरे थ्रोमद्युवराज मारसिंहः एकविंशत्युत्तरेषु सप्तशतेषु शकवर्षेषु समतीतेषु आत्मनः प्रवर्थमान संवत्सरेषु त्रिषु समतीतेषु थ्रावणपौर्णमास्यां सोमवरे धनिष्ठानक्षत्रे सोमग्रहण वैलायां मान्यविषये कोटिवनाम ग्रामं सर्ववाधा परिहारो-पेतमदात्....

This extract continues the Ganga history after Śripurusha. The son of Śripurusha, who confiscated the wealth of Dharāpāla Vallabha, who was versed in various arts and sciences, like Grammar, Nyāya, Gajaśāstra, Hayaśāstra, and wrote a *Sētubandhanibandhana*, was Śivamāra II Saigōtṭa. He was the disciple of Makaradvaja guru, and defeated the Vallabha army, composed of Rāshṭrakūṭa, Chāluvya and Haihaya forces at Mudugunḍūr. He conquered Dhōra and was crowned by Gōvinda Rāya and Nandivarma, the ornaments of Rāshṭrakūṭa and Pallava families.

His son was Lōkatrinētra Mārasinga Yuvarāja, residing at Mānyapura. In §. 721 in the third regnal year, on Monday Śrāvaṇa Pourṇima, when there was a Lunar Eclipse, he granted the village Kotīimba in *Mānyavishaya*.

XXXIX. BADANAGUPPE GRANT OF KAMBADĒVA

भूपो भवद्वृहदुरस्थळ राजमान श्री कौस्तुभायतकरैरुणगृढकण्ठः ।
 सत्यान्वितो विपुल बाहु विनिर्जितारि चक्रोऽप्य कृष्णचारितो भुवि कृष्णराजः ॥
 पक्षच्छेदभयाश्रिताखिल महा भूमृत्कुल भ्राजितां ।
 दुरुद्वयद्यपरैरनेक विपुल भ्राजिष्णु रत्नान्वितात् ॥
 यश्चालुक्य कुलादनून विवृथव्राताश्रयो वारिधेः ।
 लक्ष्मीं मंदरवत्सलील मचिरादाकृष्णवान् वल्लभः ॥
 तस्याभूत्तनयः प्रतापविसैरैराकांत दिव्यमंडलः ।
 चण्डाशोस्सदशोप्यचंडकरतो प्रह्लादितक्ष्माधरः ॥
 धीरो धर्मधनो विपक्षविता वक्त्रांवुज श्रीहरो ।
 हारी कृत्य यशो यदीयमनिश्च दिव्यायिकाभिर्धृतम् ॥
 ज्येष्ठोदलंघन जातयाप्यमलया लक्ष्म्या समेतोपि सन् ।
 यो भूर्जिमल मंडलस्थितियुतो दोषाकरो नक्षचित् ॥
 कर्णाधः कृत दान संततिभूतो यस्यान्य दानाविकं ।
 दानं वीक्ष्य सुलजिता इव दिशां प्रान्तेस्थिता दिग्गजाः ॥
 अन्यैर्नेजातुविजितं गुरुशक्तिसारं
 आक्रान्तभूतलमनन्य समानमानं ।
 येनेह बद्धमवलोक्य चिराय गांगं
 द्वेर स्वनिग्रहायियेवकलिः प्रयातः ॥
 एकत्रत्य वलेन वारिनिधिनाप्यन्यत्ररुध्वा धनान् ।
 निष्कृष्टासि भटो द्वैतेन विहरत् ग्राहाति भीमेन च ॥
 मातंगान् मदवारि निर्जरसुचः प्राप्यानतत् पखलवात् ।
 तच्चित्रं मदलेशमप्यनुदिनं यः स्पृष्टवाचकाचित् ॥
 हेलास्वीकृत गौडराज्य कमलान् चांतः प्रवेश्याचिरात् ।
 उन्मार्गे मरुमध्यम प्रतिबलैः यो वत्सराजं बलैः ॥
 गौडीयं शरदिंदुपाद धवलचत्रदयं केवलं ।
 तस्मादाहृत तद्यथेपि ककुभां प्रांतेस्थितं तत्क्षणात् ॥
 लङ्घ प्रतिष्ठितमचिराय कलिं सुदूरमुत्सार्य शुद्धत्रिर्तीर्धरणीतलस्य ।
 कृत्वायुनः कृतयुग श्रियमप्यशेष चित्रकथं निरुपमः कलिवलमोभूत् ॥
 प्राभूतधर्म परात् निरुपमात् . . . गोविंदराजस्सताम् ॥
 येनाल्यंत दयालुनाथ निगलक्ष्मेशादपस्यानतं ।
 खंदेशंगमितोपि दर्पविसराद् यः प्रातिकूल्येस्थितः ।
 लीला भूकुटिले ललाटफलके यावच्चनालक्ष्यते ।
 विशेषणविजित्य तावदचिरादाबद्ध गंगंपुनः ॥

संधायासु (?) शिलीमुखान् स्वसमयात् बाणासनस्योपरि ।

प्राप्तं वधित बंधुजीवं विभवं पद्माभिवृद्धयन्वितं ।

सर्वक्षेत्रमुदक्ष्य यंशरद्दुरुं पर्जन्यवद्वुर्जरो ।

नष्टःक्रीपि भयात् तथापिसमयं स्वप्नप्यपश्यन्यथा ॥

यत्पादानति मात्रेमेकं शरणानालोक्य लक्ष्मीयित्या ।

दूरान्मालवं नायको नश्यपरो यत्ताण बद्धांजलिः ।

योविद्वान्वलिना सहाल्पवलवान् स्फर्वीन धत्तेपरान् ।

नीतेस्सूतिरसौ यदात्मं परयो राधिक्यं मंवदेनम् ॥

विन्ध्याद्वः कटके निविष्टकटकः श्रुत्वाचर्वयन्निर्जः ।

संदेशं समुपागताः धुर्वर्मात ज्ञात्वा धियोप्रेरितः ।

माराशर्वं महीपर्तिः दृतमगादप्राप्तपूर्वं परैः ।

यस्येषामनुकूलयन् खलु धनैः पादप्रणामैरपि ॥

नीत्वा श्रीभवने घना घन घन व्याप्तं परं प्रावृष्टम् ।

तस्मादगतवान् समं निजबलै रातुंगभद्रातटम् ।

तत्रस्थस्वकरागतं प्रकृतिभिः निशेषमाकृष्टवान् ।

विशेषपैरपि चित्रमानतरिपुर्जग्राहतं पल्लवात् ।

लेखाहारं सुखोदितार्थं वचमा यत्रान्य वैगीश्वरो ।

नित्यं किंकरवद् व्यधाद विरतं कर्मः स्वमात्मेष्या ।

वाद्यादीर्घ्यतिरस्येन रचिता व्योमावलम्बारुचं ।

धात्रीमौक्तिकं मालिकामिव धृता मूप्रिस्वतारागणः ॥

.....तेनेदं.....ब्रह्मदेयोयं.....स च परमभद्राकं महाराजाधिराजं पर-
मेश्वरं श्रीमद्भारवर्षदेवपादानुध्यात परमभद्राकं महाराजाधिराजं परमेश्वरं पृथ्वीबलभ-
प्रभूतवर्षं श्रीगोविंदराजदेवः ॥

धारावर्षं श्रीवल्लभमहाराजाधिराजम्य पुत्रः.....रणावलोकं श्रीकंभराजः ;
पुज्ञाडेणेनाङ्कविषये बदनगुप्तेनामग्रामः ; तलवनं नगरमधिवसति विजयस्कंधावारे
—त्रिशदुत्तरेष्टीतेषु [सप्तशतेषु] शकवर्षेषु कार्तिकमासं पौर्णमासां रोहिणीनक्षत्रे
सोमवारे कोंडकुन्दान्वयं सिर्मलंगं गुहणगं कुमारनंदिभद्राकस्यशिष्यः एलवाचार्यगुरुः
तस्यशिष्यः वर्धमानगुरुः.....तस्मै तं ग्राममदात् स्वपुत्रं श्रीशंकरगणं विज्ञापनेन
श्रीकंभदेवं श्रीविजयवसतये तलवनं नगरे प्रतिष्ठितायै ॥

The son of Kṛṣṇarāja (who captured the wealth of the Chālukeyas) was Dhōra, who “leaped over his elder” (Gōvinda II). Dhōra imprisoned the Ganga who had proved formidable to other kings, defeated the Pallava and the Gauḍa, drove Vatsarāja into the deserts of Maru and captured two

white parasols of the Gauḍa. Such was Dhruva Nirupama. His son was Gōvinda (III) who out of great pity, ordered the Ganga king to be released from prison, but when the Ganga after going back to his own territory, tried to revolt, Gōvinda defeated and reimprisoned him. Gōvinda also defeated the Gūrjaras and the Mālavas. In his camp at the foot of the Vindhya Mārāśarva came to pay homage. From Śribhavana after the rainy season, Gōvinda came again to the banks of the Tungabhadrā and took the wealth of the Pallava. The lord of Vēṇgi on the written orders of Gōvinda came like a servant and built the high outer fort walls in the city precincts.

Such was Prabhūtavarsha Gōvindarājadeva meditating on the feet of Dhārāvarsha dēva. The son of Dhārāvarsha was Raṇāvalōka Kambha rāja, residing at Talavanaganagara, who granted the village of Badanaguppe in Punnāḍa Eḍenāḍu in Ś. 730 Kārtika Pournima, Rōhinī, Monday to Vardhmāna, of Sirmalage gaṇa. The grant was made at the request of Kamba's son Śankaragaṇṇa.

XL. *PRAMEYAKAMALA MĀRTĀNDĀ OF
PRABHĀCHANDRA*

गुरु॥ श्रीनंदि माणिक्यो नंदिताशेष सज्जनः ।

वंदताद्विरत्कान्तरजो जैनमतार्णवः ॥

श्री पद्मनंदि सैद्धान्ति शिष्योऽनेक गुणालयः ।

प्रभाचंद्रश्चिरं जीयात् रत्ननंदिपदेरतः ॥

श्री भोजदेवराज्ये श्रीमद्वारानंवासिना परापर परमेष्ठि प्रणामार्जितामल-
पुण्यनिराकृत निखिल मल कळकेन श्रीमत्प्रभाचंद्रपंडितेन निखिलप्रमाणप्रमेय स्वरूपो-
द्योत परीक्षामुख पदमिदं विवृतमिति ॥ (Ch. VI.)

XLI. *NYĀYAKUMUDA CHANDRÖDAYA OF*
PRABHÄCHANDRA

माणिक्य नंदि पदमप्रतिम प्रबोधं
 व्याख्याय बोधिनिधिरेष पुनः प्रवंधः ।
 प्रारभ्येत सकल सिद्धिविधौ समर्थे
 मूले प्रकाशित जगत्त्राय वस्तु सार्थे ॥
 बोधः कोऽप्यसमः समस्त विषयं प्राप्याकलंकं पदं ।
 जातस्तेन समस्त वस्तुविषयं व्याख्यायेत तत्पदं ॥
 किं नः श्रीगणभृजिनेद्र पदतः प्राप्त प्रभावः स्वयं ।
 व्याख्याय प्रतिमं वचो जिनपते: सर्वात्म भाषात्मकम् ॥

Prabhächandra was the pupil of Akalamka in his boyhood and then the pupil of Māṇikya (*Ratna*) Nandi and Padmanandi. Since Jinasēna II mentions Prabhächandra as the author of *Chandrōdaya*, Prabhächandra's date cannot be later than 800 A.D. And since there is no evidence to distinguish the author of *Chandrōdaya* from the author of *Māriānda*, the reference to Bhōjadēva of Dhārā is spurious and the later Prabhächandra, contemporary of Bhōja and Aviddhakarṇa Padmanandi, cannot be the author, the earlier Prabhächandra, with whom he might have been confused.

XLII. *HARIVAMŚA OF JINASĒNA I*

जितात्म परलोकस्य कवीनां चक्रवर्तिनः ।

वीरसून गुरोः कीर्तिरकलंकाव भासते ॥

यामितोभ्युदयेतस्य जिनेन्द्रगुणसंस्तुतिः ।

स्वामिनो जिनसेनस्य कीर्तिसंकीर्तयत्यसौ ॥

वर्धमान पुरेणोद्यदादित्योक्तिगमस्तयः ।

प्रस्फुरंति गिरीशांतः स्फुर स्फटिक भित्तिषु ॥

1—41

..

तपोमर्यां कीर्तिमशेषदिक्षु यः क्षिपन् वर्मो कीर्तितकीर्तिषेणः ।

तदग्रशिष्येण शिवाप्रसौख्याभा रविष्टनेमीश्वर भक्तिभाविना ॥ 66—33

स्वशक्तिभाजा जिनसेनसूरिणा वियात्प्रयोक्ता हरिवंशपद्धतिः ।

यदत्र किञ्चिद्र्विचंतं प्रभादतः परंपरव्याहृति दोषदूषितम् ॥ 34

तदा प्रसादास्तु पुराणकेविदाः सजंतु जंतुस्थिति शक्तिविदिनः ।

प्रशस्तवंशो हरिवंश पर्वतः कमे मतिः काल्पतरात्प शक्तिता ॥ 35

शोकञ्चलदशतेषु राससुर्दशं पंचोत्तरेषून्नरां ।

पार्तीद्वायुधनामि कृष्णनृपजे श्रीवल्लभे दक्षिणां ।

पूर्वी श्रीमदवंतिभूम्भूदिनपृष्ठे वत्साधिराजेऽपरां ।

सौर्याणामधिमण्डलं जययुते वीरे वराहोवतु ॥

कल्याणैः पार्वत्यमान विपुल श्री वर्धमाने पुरे ।

श्री पार्श्वालय नन्नराजवसतौ पर्याप्तिशेषः पुरा ।

पश्चाद्वास्तुटिका प्रजाप्रजनित प्राज्यार्चनावर्चने ।

शांतेशांतिगृहं जिनेश रचितो वंशो हरीणामयम् ॥

53

व्युत्सृष्टाखिल भंघसंतति बृहत्पुज्ञाट संघान्वये ।

प्राप्त श्री जिनसेन सूरिकविना लाभाय वोधेः पुनः ।

दष्टोऽयं हरिवंश पुण्य चरितः श्री पार्थतः सर्वतो ।

व्यपाशामुखमण्डलः स्थिरतरः स्वेयात्पृथिव्यां चिरम् ॥

54

व्युत्सृष्टाखिल भंघसंतति बृहत्पुज्ञाट संघान्वये ।

प्राप्त श्री जिनसेन सूरिकविना लाभाय वोधेः पुनः ।

दष्टोऽयं हरिवंश पुण्य चरितः श्री पार्थतः सर्वतो ।

व्यपाशामुखमण्डलः स्थिरतरः स्वेयात्पृथिव्यां चिरम् ॥

55

Jinasēna mentions as his gurus Vīrasēna and Kirtishēṇa. He wrote this work in Śaka 705 (783 A.D.) when the north was ruled by Indrāyudha, the south by Śrīvallabha, the son of Kṛṣṇa, in the east there was the lord of Avanti, in the west Vatsādhirāja and in Souryamāṇḍala Jaya Vīra Varāha.

The work was finished in the Nannarāja Basadi of the Pārśva temple and then in the Śāntinātha temple was worshipped by the people of Daustatikā. Jinasēna belonged to the Bṛhat Punnāṭa Saṅgha.

XLIII. *PĀRSVĀBHYUDAYA OF JINASĒNA*

इति विरचितमेतत्काव्यमावेष्ट्य मेघं ।
 बहुगुणमपदोषं कालिदासस्य काव्यम् ॥
 मलिनितपर काव्यंतिष्ठतादाशशांकं ।
 भुवनमवतु देवः सर्वदामोघवर्षः ॥
 श्रीवीरसेनमुनि पाद पयोज भृंगः ।
 श्रीमानभूद्विनयसेन मुनिर्गरीयान् ।
 तच्चोदितेन जिनसेनमुनीश्वरेण ।
 काव्यं व्यधायि परिवेष्टिमेघदूतम् ॥

इत्यमोघवर्षपरमेश्वर परमगुरु श्रीजिनसेनाचार्यविरचित मेघदूत वेष्टित वेष्टिते पार्श्वाभ्युदये—

Pārvābhuyudaya is a *vēshṭita kāvya*, adapting the lines of Kālidāsa's *Mēghasandēśa* to suit Pārvā story. Jinasēna was prompted to write this by his fellow-student Vinayasēna, the disciple of Vīrasēna. Jinasēna calls himself the *parama-guru* of Amōghavarsha Paramēśvara.

XLIV. *AMĀGHAVRTTI OF ŚĀKATĀYANA*

ख्याते दश्ये ॥—VI-3-202.

भूतेऽनव्यतीने, ख्याते लोकविज्ञाते, दश्ये प्रयोक्तुःशक्य दर्शने, वर्तमानाद्वातो-
र्लङ्घप्रत्ययोभवति । लिङ्पवादः । अरुणदेवः पाण्डयम् । अदहदमोघवर्षोऽरातीन् ।
ख्यात इति किं । चकार कटं देवदत्तः । दृश्ये इति किं । जघान कंसं किल
वासुदेवः । अनव्यतन इति किं । उदगादादित्यः ॥

Śākaṭāyana—a Śvētāmbara scholar wrote his grammar and a *vṛtti* on it, at the court of Amōghavarsha. The *vṛtti* is named *Amōghavṛtti* after the patron. Śākaṭāyana in illustrating the *anadyatana bhūta* tense, refers to the conquest over Pāṇḍyas and the “burning of enemies” by Amōghavarsha.

XLV. *VARDHAMĀNA CHARITA OF ASAGA*

श्रियंत्रिलोकीतिलकायमाना माल्यनितकी ज्ञात समस्त तत्त्वं ।
 उपाततं सन्मतिमुज्ज्वलोक्तं वन्दे जिनेन्द्रं हतमोहतन्द्रम् ॥ १
 मुनि चरण रजोभिः सर्वदाभूतधात्र्यां प्रणति समयलम्भैः पावनीभूत मूर्धा ।
 उपशम इवमूर्तः शुद्ध सम्यक्त्वयुक्तः पदुमतिरितिनामा विश्रुत श्रावकोभूत ॥
 तनुमपितनुतां यः सर्वपर्वोपवासैः तनुमनुपमधीः सः प्रापयन् संचिनोति ।
 सततमपि विभूतिं भूयसीमन्नदान प्रभृतिरुपपुर्णं कुंद शुभ्रं यशश्च ॥
 भक्तिं परामविरतां समपक्षपाता मातन्वती मुनिनिकाय चतुष्प्रयेपि ।
 वेरित्तिरित्यनुपमा भुवितस्य भार्या सम्यक्त्वं शुद्धिरिव मूर्तिमती सदाभूत ॥
 पुत्रस्तयोरसग इत्यवदात कीर्ति रासीन्मनीषि निवह प्रमुखस्यशिष्यः ।
 चन्द्रांशु शुभ्रं यशसोभुवि नागनन्दाचार्यस्य शब्द समयार्णवं पारगस्य ॥
 सद्वृत्तं दधता खभाव भृदुना निःश्रेयसं प्रार्थिना ।
 साधूनां हृदयोषमेन शुचिना संप्रेरितः प्रेयसा ।
 एतत्सादरं मार्यनंदिं गुरुणा सिद्धैव व्याधत्तासगः ।
 कीत्युत्कीर्तिनमत्र चारु चरितं श्री सम्मतेः सम्मतं ॥

The *Vardhamāna Charita* was written in the year 910. If it is the Śaka year, A.D. 988 will be too late a date for Asaga as Ponna in his *Śānti-Purāna* refers to Asaga as a Kannada poet also. Asaga was the son of Paṭumati and Vēritti and the disciple of Āryanandin (the disciple of Nāganandin). Asaga was at first a disciple of Bhāvakīrti at Moudgalyaparvata in Śrīnātharājya and then went to Varāṭa in the Chōla country where he wrote eight works (*Cat. of Skt. and Pkt. MSS. in C.P. and Berar*, Vol. 22, 111). Asaga's date is probably 852 A.D.

XLVI. *GANITASĀRA SAMGRAHA OF MAHĀVĪRA*

प्रणिपत्य वर्धमानं विद्यानन्दं विश्वगुणनिलयं ।	
सूरिं च महावीरं कुर्वे तद्विषयतत्त्वं तद्वित्तिम् ॥	I-1
प्रीणितः प्राणि सस्यैवैनिर्वाति निरवग्रहः ।	
श्रीमतामोघवर्षेण येन स्वेष्ट हितैषिणा ॥	3
वशीकुर्वजगत्सर्वं स्वयं नानुवशः परैः ।	
नाभिभूतः प्रभुस्तसात् अपूर्वं मकरध्वजः ॥	5
यो विक्रमं कांति चक्री चक्रकृतं क्रियः ।	
चक्रिकाभंजनो नाम्ना चक्रिका भंजनोजसः ॥	6
विश्वस्तैकान्त ¹ पक्षस्य स्याद्वादन्याय वेदिनः ।	
देवस्य नृपतुंगस्य वर्धतां तस्यशासनम् ॥	8
..	

भान्य परिभाषा:—

विद्धि षोडशकास्तत्र चतुरः कुडहो भवेत् ।	
कुडहाः चतुरः प्रस्थः चतुःप्रस्थानथादकम् ॥	36
चतुर्भिरादकद्वैर्णो मानी द्रोणैश्चतुर्गुणैः ।	
खारी मानी चतुर्षेण खार्यः पंच प्रवर्तिका ॥	37
सेयं चतुर्गुणा वाहः कुम्भः पंच प्रवर्तिका ।	
इतः परं सुवर्णस्य परिभाषा विभाष्यते ॥	38

सुवर्ण परिभाषा:—

चतुर्भिर्गण्डकैर्जुंजा गुंजाः पंच पणोच्यते ।	
धरणं धरणे कर्षः पलं कर्षचतुष्टयम् ॥	
धान्यद्वयेन गुंजैका गुंजायुग्मेन माषकः ।	
माषषोडशकेनात्र धरणं परिभाष्यते ॥	

रजत परिभाषा:—

तदद्वयंसार्धकं कर्षः पुराणांश्चतुरः पलम् ।	
रूपे मागधमानेन प्राहुस्संख्यान कोविदैः ॥	

लोह परिभाषा:—

कला नामा चतुर्पादाः सपादाः षट्कला यवः ।	
यवैश्चतुर्भिरंशाः स्यात् भागोशानां चतुष्टयम् ॥	

¹ विद्वदैकान्त

द्रक्षूणि भागषट्केन दीनारोस्माद्द्विसंगुणः ।

द्वौदीनारौ स्ततेरस्यात् प्राहुलौहेत्र सूरयः ॥

पलैः द्वादशभिस्सार्थैः प्रस्थः पल शतद्वयं ।

तुला दशतुलाभारः संख्यादक्षाः प्रचक्षते ॥

44

वस्त्राभरणवेत्राणां युगुलान्यत्र विंशतिः ।

कोटिकान्यतरं भाष्ये परिकर्मणि नामतः ॥

45

..

विष्वस्तदुर्नयध्वान्तः सिद्धःस्याद्वादशासनः ।

विद्यानंदो जिनोजीयात् वादीन्द्रोमुनिपुंगवः ॥

III-2

Mahāvīra, the author of this mathematical work, was the disciple of Vidyānanda Vādīndra and the teacher to Amōghavarsha. Amōghavarsha had the titles Dēva, Nīpatuṅga, Chakrikābhājanā, etc. Mahāvīra gives some account of the coins, weights and measures of his time.

Grain—

4 Kuḍuhas	= 1 Prastha
4 Prasthas	= 1 Āḍhaka
4 Āḍhaka	= 1 Drōṇī
4 Drōṇī	= 1 Mānī
4 Mānī	= 1 Khārī
5 Khārī	= 1 Pravartika (?)
4 Pravartika	= 1 Vāha
5 Pravartika	= 1 Kumbha

Gold—

4 Gandaka	= 1 Gunja
5 Gunjas	= 1 Paṇa
2 Dharanās	= 1 Karsha
4 Karsha	= 1 Pala
2 Dhānyas	= 1 Gunja
2 Gunjas	= 1 Māsha
16 Māshas	= 1 Dharana

Silver—

2½ (Dharanās ?)	= 1 Karsha
4 Palas	= 1 Purāṇa (according to Māgadha weights)

Metal—

4 Pādas	= 1 Kala
6 Kalas	= 1 Yava
4 *Yavas	= 1 Amśa
4 Amśas	= 1 Bhāga
6 Bhāgas	= 1 Drakshu (Drachma)
2 Drakshus	= 1 Dīnāra (Dīnārieus)
2 Dīnāras	= 1 Stātēra (Stater)

XLVII. *MANĀPURĀNA OF JINASĒNA II*

कवयः सिद्धसेनाद्या वयं च कवयोमताः ।
 मणयः पद्मरागाद्यः ननुकाचोपिमेचकः ॥
 यद्वचोर्दप्येण कृत्स्नं वाङ्मयं प्रतिविवितम् ।
 तान्कवीनवहून्मन्येऽहं किमन्यैः कविमानिभिः ॥
 नमः पुराणकारेभ्यो यद्वत्काब्जे सरखती ।
 येषामन्य कवित्वस्य सूत्रपातायितं वचः ॥
 प्रवादि करियूथानां केसरी नय केसरः ।
 सिद्धसेन कविर्जयात् विकल्पनखरांकुरः ॥
 नमस्समंत भद्राय महते कवि वेधसे ।
 यद्वचो वज्रपातेन निर्मित्वाः कुमताद्रयः ॥
 कवीनां गमकानांच वादिनां वाग्मिनामपि ।
 यशः सामंतभद्रीयं सूर्भिं चूडामणीयते ॥
 श्रीदत्ताय नमस्तस्मै तपः श्री दीप्तमूर्तये ।
 कंठीरवायितयेन प्रवादीभ्रमेदिन ॥
 विदुष्वणीषु संसत्सु यस्य नामाणि कीर्तिं ।
 निखर्वयति तदर्व यशोभद्रः सपातुनः ॥
 चंद्रांशु शुभ्र यशसा प्रभाचंद्रकविस्तुवे ।
 कृत्वा चंद्रोदयं येन शश्वदाहादितं जगत् ॥
 यदा कल्यमनाम्लायि(नि) सतां शेखरतां गतं ।

..

शीतीभूत जगद्यस्य वाचाराध्य चतुष्टयम् ।
 मोक्षामार्गं समापन्नः शिवकोटिमुनीश्वरः ॥
 काव्यानुचितनेयस्य जटाः प्रबल वृत्तयः ।
 अर्थान्म्भानुवदंतीव जटाचार्यः सनोवतात् ॥
 धर्म सूत्रानुगा हृद्या यस्य वाङ्मणयोमला ।
 कथालंकारतां भेजुः काणभिक्षुर्जयत्यसौ ॥
 कवीनां तीर्थकृदेवः किंतरां तत्र वर्णयते ।
 विदुषां वाचमलध्वंसि तीर्थं यस्य वचोऽमयम् ॥
 भट्टाकलंक श्रीपाल पात्रकेसरिणां गुणाः ।
 विदुषां हृदयारुद्धा हारयंतेति निर्मला ॥
 कवित्वस्य परासीमा वाग्मित्वस्य परंपदं ।
 गमकत्वस्य पर्यन्तो वादिसिंहोर्जयतेनकैः ॥

श्री बरिसेन इत्यात्त भद्रारकपृथुप्रथः ।
 सनः पुनातु पूतात्मा कविवृद्धारको मुनिः ॥
 लोकवित्त्वं कवित्त्वं स्थितं भद्रारके द्वयं ।
 वाज्जिता वामिता यस्य वाचा वाचस्पतेरपि ॥
 सिद्धान्तोप निबद्धानां विधातुर्मद्गुरोश्चिरं ।
 मन्मनः सरसि स्थेयान् मृदुपाद कुशेशयम् ॥
 धवलां भारतीं तस्य कातै च विद्युनिर्मलां ।
 धवलीकृत निःशेष भुवनां तं नमाम्यहम् ॥
 जन्मभूमिस्तपोलक्ष्म्याः श्रुतप्रशमयोविभिः ।
 जयसेनगुरुः पातु बुध वृन्दाग्रणिः स नः ॥
 सपूज्यः कविभिर्लोके कवीनां परमेश्वरः ।
 वागर्थं संग्रहं कृत्स्नं पुराणं यः समग्रदीत् ॥

I-60

तदापीदमनुमर्तुं प्रभाविष्यति धीधनाः ।
 जिनसेनाग्रजाः पूज्याः कवीनां परमेश्वरः ॥

153

इत्थं स पृथिवीमध्यात् पौरस्त्वान् निर्जयन्त्पान् ।
 प्रतस्थेदक्षिणामाशां दाक्षिणात्य जिगीपथा ॥ XXVII-77
 यतोयतोवलं जिष्णोः प्रचलत्युद्धनायकं ।
 ततस्ततः समासन्ता नमन्त्यानप्रमौलयः ॥
 त्रिकल्पिगायिपा नौशान् कच्छान्प्र विषयाविपान् ।
 प्रातरान् केरलान् चोरान् पुच्चाटांश्च व्यजेष्टसः ॥
 कूटस्थानौलिकान्त्वय स माहिपक मेकुरान् ।
 पाण्डयानंतरपांडयांश्च दण्डेन वशमानयत् ॥
 सप्तगोदावरीतीर्त्वा पश्यन्गोदावरि शुचि ।
 सन्तीरांच प्रवेणींच व्यतीयाय समं वलैः ॥
 कर्णाटकान् स्फुटाटोप विकटोद्धट वेषकान् ।
 हरिद्रांजन ताम्बूल प्रियान् प्रायो यशोधनान् ॥
 आंध्रान्नंप्रहरेषु कृतलक्ष्यान् कदर्यकान् ।
 पाषाण कठिणानंगेनपरं हृदयैरपि ॥
 करग्रहेणसंपीड्य दक्षणाशां वधूमिव ।
 प्रसभं हृतत्सारो दक्षिणाविधमगात्प्रभुः ॥

98

अथ तस्मिन् वनामेंगे सैन्यमावसयद्विभुः ।

वैजयंत महाद्वार निकटेनुनिधेस्ते ॥

103

लेभेऽभेद्यमुरश्छदं वरतनोग्रैवेयकं च स्फुरद् ।

चूडारन्मुदंशु दिव्य कटकान् सूत्रं च रक्षोज्ज्वलं ।

सद्रैवरिति पूजितः स भगवान् श्रीवैजयन्त्यार्णवे ।

द्वारेण प्रति सन्निवृत्य कटकं प्राविश्वदुत्तारणम् ॥

167

Jinasēna II mentions great Jaina scholars who preceded him :—Siddhasēna, Samantabhadra, Śrīdaṭṭa, Yaśobhadra, Prabhāchandra (of *Nyāyakumuda Chandrōdaya*), Śivakōti, Jaṭāchārya, Kāṇabhipikshu (of *Kathālamkāra*), Dēva, Bhāttā-kaṭamka, Śripāla, Pātrakēsari, Vādisimha, Vīrasēna (who put Vāchaspaṭi to silence), Jayasēna Kavi Paramēśvara.

In enumerating the conquests of Bharata, Jinasēna mentions the following southern kingdoms :—Trikaṭīṅga, Auśa, Kachhāndhra, Prātara, Kēraḷa, Chōra, Punnāṭa, Kūṭastha-Aulika (Āluka ?), Māhishaka, Mēkura, Pāṇḍya, Antara Pāṇḍya. Having crossed the *Sapta Gōdāvarī*, he saw the *Gōdāvarī* and then crossed the *Sannīra* and *Pravēṇī*. He defeated the Karṇāṭakas who wore strange dress and were fond of turmeric and betel-leaves. The Āndhras and Kadaryakas were captured and a tribute was levied from the south. Then the victor came to Vaijayantamahādvāra near the sea (Banavāsi).

XLVIII. JAYADHAVAĀA TĪKĀ OF JINASĒNA II

इति श्रीवीरसेनीया टीकासूत्रार्थबोधिनी ।
 मट्टग्रामपुरे श्रीमद्भूर्जरार्यानुपालिते ॥
 फाल्गुणमासिपूर्वाहे दशम्यां शुक्ल पक्षके ।
 प्रवर्धमानपूजायां नन्दीश्वरमहोत्सवे ॥
 अमोघवर्षराजेन्द्र प्राज्यराज्य गुणोदया ।
 निष्ठित प्रचयंयागादाकल्पांत मनलिपका ॥
 षष्ठिरेव सहस्राणि ग्रन्थानां परिमाणतः ।
 श्लोकेनानुष्टुभेनात्र निर्दिष्टान्युनु पूर्वशः ॥
 विभक्तिः प्रथमस्कंवो द्वितीयः संकमोदयः ।
 उपयोगश्च शेषास्तु तृतीयस्कंध इष्यते ॥
 एकान्नषष्ठि समधिक सप्तशताब्देषु शकनरेद्रस्य ।
 समर्तातेषु समाप्ता जयधवळा प्राभृतव्याख्या ॥
 गाधा सूत्राणि सूत्राणि चूर्णसूत्रंतु वार्तिकम् ।
 टीका श्री वीरसेनीयाऽशेषापद्धति पंजिका ॥
 श्री वीरप्रभुभाषितार्थघटना निर्लोडितान्यागम ।
 न्याया श्री जिनसेन सन्मुनिवरै रादेशितार्थःस्थिथिः ॥
 टीका श्री जयचिह्नितोह धवळा सूत्रार्थ संबोधिनी ।
 स्थेयादारविचंद्रमुज्ज्वलतमा श्रीपाल संपादिता ॥

Jinasēna wrote this gloss on the work of Virasēna in
 §. 759, Phālguṇa Śuddha Daśami Nandisvara festival day,
 when Amōghavarsha was ruling. The work was finished in
 Maṭagrāma in the jurisdiction of Gūrjarārya.

**XLIX. PRAŚNÖTTARA RATNAMĀLIKĀ OF
AMÖGHAVARSHA**

प्रणिपत्य वर्धमानं प्रश्नोत्तरं रत्नमालिकां वक्ष्ये ।
 नागनरामरवंद्यं देवं देवाधिपं वीरम् ॥
 कः खलु नालंकियते दग्धादृष्टसाधनं पटीयान् ।
 कण्ठस्थितया विमलं प्रश्नोत्तरं रत्नमालिकया ॥
 नलिनीदल्गतं जललवतरङ्गं किं धनमथायुः ।
 के शशधरं करविकरानुकारिणः सज्जनाएव ।
 दानं प्रियवाक्सहितं ज्ञानमगर्वं क्षमान्वितं शौर्यं ।
 स्यागमहितं च वित्तं दुर्लभमेतच्चुतुर्भद्रं ॥
 इति कण्ठगतार्विमला प्रश्नोत्तरं रत्नमालिका येषां ।
 ते मुक्ताभरणा वर्त्तिं विद्रृत्समाजेषु ॥
 रचिता सितपट गुरुणा विमला विमलेन रत्नमोलेव ।
 प्रश्नोत्तरं रत्नमोलेयं कण्ठगता कं नभूषयति ॥

 विवेकात्त्वक्त्वं राज्येन राज्येयं रत्नमालिका ।
 रचितामोधवर्षेण सुधिया सदलंकृतिः ॥

This work has been attributed to various authors like Śamkarāchārya and Vimalā, but Tibetan authorities and the last verse attribute it to Amōghavarsha, who is said to have abdicated his kingdom. Probably this abdication took place after the king had sacrificed his left finger in order to avert some national calamity (E.I., 18, *Sanjan grant*).

L. *KAVIRĀJAMĀRGA OF NRĀPATUMĀGA*

ಶ್ರೀ ತಳ್ಳುರ್ದೊಳ್ಳು ಕೊಸ್ತುಭಜಾತದ್ಯುತಿ ಬಳಸಿ ಕಾಂಡಪಟದಂತಿರೆ ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿನಾವನನಗಲಳ್ಳಾ ನೀತಿನಿರಂತರನುದಾರನಾ ನೃಪತುಂಗಂ || I-1
ಕೃತಕೃತ್ಯಮಲ್ಲಿನಪ್ರತಿಹತ ವಿಕ್ರಮನೋಸೆದು ವೀರನಾರಾಯಣನ್ |
ಪ್ರತಿಶರ್ಯಧವಳಂ ನಮಗೀಗ ತಕ್ಷಿತೋಪಸ್ಥಿತ ಪ್ರತಾಪೋದಯಮಂ ||

I-2

ಶ್ರುತದೇಳಳ್ಳುವಿಸಿ ನೋಟಿಷ್ಟುಡಿ ಸತತಂ ಕವಿನೃಷಭರಾಪ್ರಯೋಗಂಗ
ಳೋಳಂ |
ಕೃತಪರಿಚಯ ಬಲನಪ್ಪನತಿಶಯಧವಳನ ಸಭಾಸದರ್ಬಾ ಮನ್ಮಿಸುವರ್ಬಾ ||

I-5

..
ಮಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಗಬ್ಬಂಗಳೋಳಗಳಿತಗುಣ ಗದ್ಯ ಪದ್ಯ ಸಂನಿತಿತಮಂ |
ನಿಗದಿಸುವರ್ಬಾ ಗದ್ಯಕಥಾ ಪ್ರಗೀತಿಯಿಂ ತಚ್ಚಿರಂತನಾಚಾರ್ಯರ್ಕರ್ಳಾ ||

I-27

ವಿನುಲೋದಯ ನಾಗಾಜುರ್ನ ಸಮೇತ ಜಯಬಂಧು
ದುರ್ವಿನಿಂತಾದಿಗಳೇ |
ಕ್ರಮದೊಳ್ಳು ನೆಗಟ್ಟಿ ಗದ್ಯಾಶ್ರಮಪದ ಗುರು ತಾ ಪ್ರತೀತಿಯಂ
ಕೃತೋಂಡರ್ಬಾ || I-29

..
ವರಮು ಶ್ರೀವಿಜಯ ಕವಿಶ್ವರ ಪಂಡಿತಚಂದ್ರ ಲೋಕಪಾಲಾದಿಗಳಾ |
ನಿರತಿಶಯ ವಸ್ತು ವಿಸ್ತರ ವಿರಚನೆ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ತದಾದ್ಯಕಾವ್ಯಕ್ಷೇಂದುಂ ||

I-33

..
ಕಾವೇರಿಯಂದಮಾ ಗೋದಾವರಿ ವರಮಿರ್ ನಾಡದಾ ಕನ್ನಡದೊಳ್ಳು |
ಭಾವಿಸಿದ ಜನಪದಂ ವಸುಧಾವಳಯ ವಿಲೀನ ವಿಶದ ವಿಷಯ ವಿಶೇಷಂ ||

I-36

ಅದಱೋಳಗಂ ಕಿಸುವೊಲಲಾ ವಿದಿತ ಮಹಾಕೋಪಣ ನಗರದಾ
ಪ್ರಾಣಿಗೆಱಿಯಾ |
ಸದಭಿಸ್ತುತಮುಕ್ಕೊಂಕುಂಡದ ನಡುವಣ ನಾಡಿ ಕನ್ನಡದ ತಿರುಳ್ಳಾ ||

I-37

ವದನಱಿದು ನುಡಿಯಲುಂ ನುಡಿದುದನಱಿದಾರಯಲು ನೂರ್ವರ್ಬಾ
ನಾಡವರ್ಗಳ್ಳಾ |
ಚದುರರ್ಬಾ ನಿಜದಿಂ ಕುಱಿತೋದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯಪ್ರಯೋಗ ಪರಣಿತ
ಮತಿಗಳ್ಳಾ || I-83

..
ಅತಿಶಯ ಪ್ರತಿಭಾವಿಭನಂ ಮಹಾಜತುರ ವೃತ್ತಿನಿತಾಂತಮನಾಕುಳಂ ।
ಪ್ರತಿವಿತಕ್ರಿತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಮಾತ್ರಿತ ಮಹಾನೃಪತುಂಗಸಭಾಸದಂ ॥

III-220

..
ನಿರವದ್ಯಾನ್ವಯನುದ್ವನುದ್ವತ ಮಹಾಕ್ಷೇರಾಭಿ ಡಿಂಡಿರ ಪಾಂ ।
ದುರ ಮಾಕ್ರಾಂತ ಸುಕ್ಕೆಲಸಾಗರಧರಾಶಾ ಚಕ್ರವಾಳಾಂ ಬರಂ ।
ಪರಮ ಶ್ರೀವಿಜಯ ಪ್ರಭಾತಿಜಯಶಂ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲ ವೃದ್ಧಾಹಿತಂ ।
ಪರಮಾನಂದಿತ ಲೋಕಮೋಪೈ ನೆಲಗೊಳ್ಳಾ ಚಂದ್ರತಾರಂಬರಂ ॥

III-237

ಇದು ಪರಮ ಸರಸ್ವತೀ ತೀಥಾವತಾರ ಸೃಪತುಂಗದೇವಾನುಮತ ಮಪ್ಪ ಕೆವಿರಾಜಮಾರ್ಗಂ.

This is the earliest extant Kannada poetic work and is attributed to Nṛpatuminga Amoghavarsha though it might have actually been written by Śrīvijaya or Kavīśvara, a courtier of the king. Karnātaka extended from the Kāverī to Gōdāvarī and four important centres were Kisuvolal, Kopaṇa, Purigere and Onkunda. Previous authors like Vimala, Udaya, Nāgārjuna, Jayabandhu, Durvinita, Śrīvijaya Kavīśvara, Pañditachandra, and Lōkapāla are mentioned.

LI. KALYĀNAKĀRAKA OF UGRĀDITYA

पादाल्यंगः पादपूज्यार्चिताय नश्यंशीतंचांजनं सिद्धसेनैः ।
 अक्षमो मूध्रास्त्वर्णं श्रीजटाख्यविरुद्धातैर्द्विसंहारकाले ॥

 श्रीनंद्याचार्यादशंशागमज्ञाद् ज्ञात्वादेषान् दोषजानुग्रोगान् ।
 तद्वैषज्यप्रक्रमंचापि सर्वं प्राणापायादेतदुद्भूत्य नीतम् ॥
 शालाक्यं पादपूज्य प्रकार्तुमधिकं शल्यतन्त्रांच पात्र- ।
 स्वामिप्रोक्तं विषेषग्रह शमनधाराः सिद्धसेनैः प्रसिद्धः ॥
 काये यासाचिकित्सा दशरथगुरुभिर्मैथनादैःशिशूनां ।
 वैद्यं वृद्ध्यंच दिव्यांमृतमपि कथितं सिंहनादैः मुनींदैः ॥
 अष्टांगमध्यख्यिलमत्र समंतभद्रैःप्रोक्तं सविस्तरवचोविभवैर्विशेषात् ।
 मंक्षेपतो निर्गदितं तदिहात्मशक्त्या कल्याणकारकमशेषपदार्थयुक्तम् ॥
 वेंगीशत्रिकलिंग देशजननं प्रस्तुत्य सानूक्तटा ।
 ग्रोद्यदक्षलता वितानानिरतैः सिद्धस्मविद्याधरैः ।
 सर्वैर्मदर कंदरोपमगुहा चेत्यालयालकृते ।
 रम्येरामगिरौ गिरौविर्गन्तं शास्त्रंहितं प्राणिनाम् ॥
 भूयाद्वात्रीममन्ता निरतरमनुलान्युत्सवोद्भागमाना ।
 जीयाद्वमोजिनम्य प्रायिभल विलगद्वद्व्यतत्त्वैकधामा ।
 पायाद्वाजाधिराजः राकल वस्त्रमतां जैनमार्गानुरक्तः ।
 ष्टेया उज्जैनद्वैयं शुभकरमस्तिर्लं प्राणिनां मान्यमेतत् ॥

 जीयाल्ललितकीर्त्याख्यो मद्भूर्मुनिपुण्गवः ।
 देवचंद्रयर्ताद्राघ्यो दयापालप्रसन्नधीः ॥
 उक्तानुक्तपदार्थंशेषमखिलं रांगृह्यं सर्वात्मनां ।
 वक्तुं सर्वावदा प्रणीतनर्दर्शकं कोवासमर्थः ॥
 इत्येवं सुविचार्य वर्जितमापि प्रारब्धश शास्त्रं वुद्धेः ।
 पारं मन्त्रपुष्पः प्रयात्वरमनो वक्ष्यामि संक्षेपतः ॥
 स्थानं रामगिरीद्रै सदृशः सर्वार्थसिद्धिद्रदं ।
 श्रीनंदिप्रभवोख्यिलागमविधिः शिश्नाप्रदान् सर्वदां ।
 प्राणापाय निरुपितार्थमाखलं सर्वज्ञं संभाषतं ।
 सामग्री गुणताहि सिद्धमधुना शास्त्रं स्वयं नान्यथा ॥
 थां विष्णुराजपरमेश्वरमांलमाला संलालितांघ्रियुग्मः सकलागमज्ञः ।
 आलापनीयगणनुब्रतमन्मुनीदैः श्रीनंदिनंदितगुरुरुजितोहम् ॥

तस्याज्ञयाविविध भेषजदानसिद्धैः सद्वैद्यवत्सलतपः परिहारणार्थ ।
 शास्त्रं कृतं जिनमतोद्धृतं भेतदुद्यतं कल्याणकारकामिति प्रथितं धरायाम् ॥
 इत्येतदुत्तरमनुत्तरमुत्तमज्ञः विस्तीर्णमस्तुयतमस्त समस्तदोषान् ।
 ग्राम्भाषितं जिनवरैरघुनामुर्नाद्वोऽग्रादित्यं पांडितं महागुरुरभिः प्रणीतम् ॥
 इति जिनवत्कनिर्गतं सुशास्त्रं महाबुंनिधेः ।
 सकलं पदार्थं विस्तृतं तरंगं कुलाकुलकः ।
 उभयभवार्थसाधनं तरुद्वयं भासुरतो ।
 निस्तुतमिदं हि शीकरानिभं जगदेकहेतम् ॥
 इत्युग्रादित्याचार्यं विरचितं कल्याणकारकस्समाप्तः ॥

This medical work was written by Ugrāditya *apanīḍita* at Rāmagiri in Vengīśa Trikālāṅga (?). His teacher was Śrīnandyāchārya who was worshipped by Śrīvishṇurāja (probably Vishṇuvardhana, the Eastern Chālukya, a subordinate of Amōghavarsha, who is referred to as Rājādhīrāja, interested in Jainism). Ugrāditya also refers to Lalīta Kīrti, Devachandra and Dayāpāla. One Dayāpāla lived in the eleventh century. The authorities quoted by Ugrāditya are Meghanāda, Simhanāda, Pūjyapāda, Samantabhadra, Siddhasena and Pātrasyāmi.

LII. *NALA CHAMPU OF TRIVIKRAMA BHATTA*

जयति मधुसहायः सर्वसंसारवल्ली
 जनन जरठकन्दः कोऽपिकंदर्पदेवः ।
 तदनु पुनरपांगोत्संग संचारितानां
 जयति तरुण योषि लोचनानां विलासः ॥
 अस्ति शार्णिडल्यनाम्नो महर्षेवंशः ।
 तेषां वंशे विशदयशसां श्रीधरस्यात्मजोभूत् ।
 देवा (नेमा) दित्यः स्वर्मातविकसदेवविद्याविवेकः ।
 उत्कल्लोलां दिशिदिशिजना कीर्तिपीयूषसिधुं ।
 यस्याद्यापि श्रवणपुटकैः कूणिताक्षाः पिवंति ॥
 तैस्तैरात्मगुणं रेन त्रिलोक्यास्तिलकाग्नितम् ।
 तस्मादस्मि सुनोजातो जाडयपात्रं त्रिविक्रमः ॥ I-20

..

इति श्री त्रिविक्रमभट्ट विरचितायां दमशन्तीकथायाम् हरचरणसरोजांकायां—

Trivikramabhatta was the son of Nemāditya the composer of the Bāgumra grant of Indra III in 915 A.D. Kandarpa probably is an allusion to Raṭṭakandarpa Indra III.

LIII. *CHANDAKAUSIKA OF KSHEMESVARA*

नान्यन्ते सूत्रधारः :—

अलमति विस्तरेण । आदिष्ठेस्मि दुष्टामात्य बुद्धि वागुरात्लम्ध्य सिंहरंहसा
शूभंग लीलासमुद्भूताशेष कण्टकेन, समर सागरान्तर्मध्यमद्भुजादण्ड मन्दराकृष्ट लक्ष्मी-
स्थंवर प्रणयिना श्री मंहीपालदेवेन । यस्येमां पुराविदः प्रशस्त गाथामुदाहरति . . .

यः संथित्य प्रकृतिगहनामार्य चाणक्यनीति ।

जित्वानंदान् कुसुमनगरं चंद्रगुप्तो जिगाय ।

कर्णाटत्वं ध्रुवमुपगतानय तानेव हंतुम् ।

दौर्दर्पाङ्ग्यः स पुनरभव च्छ्रीमहीपालदेवः ॥

..

येनादिश्य प्रयोगं घनपुलकमृता नाटकस्यास्य हर्षात् ।

वस्त्रालंकार हेमां प्रतिदिनमक्षशाराशयः संप्रदत्ताः ॥

तस्य क्षत्रप्रभूतेः भ्रमतु जगदिदं कार्तिकेयस्य कीर्तिः ।

पारे क्षीराख्यसिंध्रार्प कवि यशसा सार्धमग्रेसरेण ॥

..

LIV. CHITALDRUG INSCRIPTION OF
AMOGHAVARSHA II

ಸ್ವಸ್ತ್ಯವೋಽಫವರ್ಣದೇವ ಶ್ರೀ ಪೃಥ್ವಿವೆಲ್ಲಿಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
ವರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭರ್ತ್ಯಾರಕರ ವಿಜಯರಾಜ್ಯಮಾಚಂದ್ರಾಕ್ರಿತಾರಂ ಬರಂ
ಸಲುತ್ತಮಿರೆ—

ಸರಕ ಸ್ವಪ ಕಾಳಾತೀತ ಸಂವತ್ಸರಂಗಳ ಅರ್ಥನೆಯ ಹೇವಿಳಂಬಿ ಸಂವತ್ಸರಂ
ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ, ತದ್ವಾಂಬ್ಯಂತರ ಭಾದ್ರಪದ ಬಹುಳದವಾವಾಸ್ಯೇ ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರ
ದಂದು ರಟ್ಟಿಭಾಸರ ನಂಶಾನಳಿ—

ಅಜಸುತನತ್ತಿಯತ್ತಿಯ ಸುತಂ ಕರೆ, ಸೋಮಸುತಂ ಬುಧಂ ಬುಧಾ
ಸ್ವಜನಜಿತಂ ಪುರೂರವನುದಾರ ಪುರೂರವ ನಂದನಂ ಜಗ
ದ್ವಿಜಿತ ಮಹಾಬಳಂ ಸಮವಂ ಸಹುಷಂಗೆ ಮಗಂ ಯಯಾತಿ ಭೂ
ಭುಜನಮಳಂ ಯಯಾತಿಗೆ ಮಗಂ ಯದು ಯಾದವರಾದರಾತನಸ್ವಜರ್ ||
ಯಾದವಕುಲರೋಳ್ಳಿಲರುಂ ಮೇದಿನಿಯಂ ಸುಖಿ ನಾಣ್ಯರವರಿಂ
ಬಳಿಯಂ |

ಶ್ರೀದಯಿತಂ ದಂತಿಗನುದಿತೋದಿತಮಾದಾತನಿಂದನಬಿಲ ರಾಜ್ಯ
ಶ್ರೀಯೋಳಾ ||

ದಂತಿಗನ ಪುತ್ರರುಂ ರಾಜ್ಯಾಂತರಮಾದಂದು ಕನ್ನರಂ ಕಿಂಜಂಯಮೃಂ |
ಸಂತಾನದೊಳಿಬ್ಬಿ ಬಳಿಕಂ ತಾತನ ತನಯನೋಪ್ಯೇ ನಿರುಪಮದೇವಂ ||
ಆ ನಿರುಪಮಂಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನಾನತ ಬಸ್ತುಸ್ವಪ ಕದಂಬಕಂ ಜಗತುಂಗಂ |
ತಾನಾ ಜಗತುಂಗನ ಮಗ ನಿಂನೆಲದೊಳ್ಳಿಗಳ್ಳಿನಮೋಽಫವರ್ಣ

ಮಹಿಶಂ ||

ನೆಗಳ್ಳಿದ್ವರೋಽಫವರ್ಣನ ಮಗನೆಂತುಂ ದೇವನೆನಿಸಿದಾ ದೇವನ ಹೇ- |
ಮರ್ಣಗ ನಿಂದರನಾತಂ ಕಲಿಯುಗದೊಳಾ ಚಾಗಿಯಿನಸಿದಂ ವಿಕ್ರಮದಿಂ ||
ಇಂದಿರನ ಮಗಂ ದೇವಂ ತಂದಿಯಪ್ರಾಲ್ಯೆಗಳ್ಳಿ ದೇವರಾಜ ಸುತಂ ತಾ |
ನಿಂದರನಾತನ ಮಗನಭಿವಂದಿತ ನಿಜಾವಕನ್ನರಂ ಧರ್ಮಪರಂ ||

....ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಧಿಗತ ವಂಚಮಹಾಶಿಂ ಮಹಾಸಾಮಂತಾಧಿಪತಿ
ರಣರಂಗಭೂರಿಶ್ವನಂ ಕಾಯ್ದಿರಜವಂ ಪ್ರತಿಬಿಂದಗ್ಗಳ ರಿಪುಗೆ ನಿಪ್ಪಸರಂ
ಕಲಿಯುಗರಾಮಂ ಜಯದುತ್ತರಂಗನತಿರಧಮಲ್ಲಂ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಶೂದ್ರಕಂ,
ಶ್ರೀಮತ್ಯನ್ನಯಂ ಕದಂಬಳಿಗೆ ಸಾಯಿರಮುಮಂ ನಿಧಿನಿಧಾನ ನಿಕ್ಷೇಪದಂಡಂ
ಮೋದಲಾಗಿ ದುಷ್ಪನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪ್ರತಿಪಾಳನಂ ಗೃಯಾಳುತ್ತಿರೆ ಕಾಕಂಬಾಯ
ವಂಚಮಂಟಸ್ಥಾನಮುಂ ಗಾವುಂಡಂ ಕಂಭಯ್ಯನುಂ....ಗೊಗ್ಗಿಯ ದೇಗುಲದ
ಧರ್ಮರಾಶಿ ಭರ್ತಾರರ ಕಾಲಂಕಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಸ್ವಿತ್ತಿ.

..
ಪಳಿಯಾಣಿಕೊಳ್ಳೀವನಾಟಿಂದಿಯಾದು ಮುಡಿಸಿದೊಂ ಹಾಂಡ್ಯನಂದಂ
ಗಳ ಕೊಂದಂ ವೀರನಂ ಶ್ರೀ ಪುರದೋಳಿಯಾದೊನಿಂದಾತ್ಮಜಂ ಹೆಲ್ಲವ
ಕರ್ಜಜಿಯಾದು(?) ನೆಗಟ್ಟಿರೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟಾನ್ವಯಕರ್ಜಾ ॥

The record of Amoghavarsha II, dated S. 859 (937 A.D.)
Hēviṇambi, Bhādrapada bahuḷa, Newmoonday, Thursday, gives
the genealogy of the Raṭṭas :

Dantiga
 |
 Kannara
 |
 Nirupama
 |
 Jagatumga
 |
 Amoghavarsha
 |
 Dēva
 |
 Indara
 |
 Deva
 |
 Indira
 |
 Irīva Kannara

This Irīva Kannara or Kannayya had the titles Rañaraṇga-bhūriśrava, Kaliyuga Rāma, Jayaduttaranga, Atirathamalla, was ruling Kadambalīge 1000 and gave a grant to Dharmarāśi Bhatarar of Goggi's temple. A mutilated verse at the end mentions some exploits of Rāshtrakūṭas: Deva killed the Pāṇḍya princes at Paleyar; the son of Indra killed a Vīra at Śripura; the Pallavas were also defeated.

LV. *ĀDIPURĀNA OF PAMPA*

ದುಂದುಭಿ ಗಭೀರ ನಿನದಂ ದುಂದುಭಿ ಸಂವತ್ಸರೋಧ್ಭವಂ ಪ್ರಕಟ
ಯಶೋ ।

ದುಂದುಭಿ ಸಿಂಹಾಸನ ಸುರದುಂದುಭಿ ಪತಿಚರಣ ಕವುಲಭ್ಯಂಗಂ
ಹಂಹಂ ॥ I-33

ಶಕವಷ್ಟವೇಂಟುನೂಜಿಕ್ಕೆ ಶಡೆಯೋಳಿಜವತ್ತುನೂಜು ಸಂದಂದು ಜಗ ।
ತ್ವಿಕಟ ಪ್ಲಾವ ಸಂವತ್ಸರದ ಶಾತೀಕಂ ಮುದಮನೀಯೆ ನಂದಿಶ್ವರ
ದೊಳ್ಳಾ ॥ 16-76

ಸಿತಪಕ್ಕುದ ಪಂಚಮಿ ದಿನ ಪತಿವಾರಂ ಶುಭದ ಮೂಲ ನಕ್ಕತ್ತದೊಳ್ಳ-
ಸ್ವಿತಮಾಗಿ ನೆಗಟ್ಟಿದೀ ಮತ್ತು ತಿಜಗದೊಳ್ಳ ಪುದಿದು ಸಾಗರಾಂತ
ಕ್ಷಮತಿಯಂ ॥ 77

LVI. *VIKRAMĀRJUNA VIJAYA OF PAMPA*

ಶ್ರೀಮಂಜ್ಞಾಂಕ್ಯವಂತ ಶಿಶಾಮಣಿ ಪ್ರೋಮಾಮೃತಕರಣನೆನಿಪ
ಕಾಂಟಯನೊಳಕೊಂ ।
ಡೀ ಮಹಿಯೊಳಾತ್ಮವಂತ ಶಿಶಾಮಣಿ ಜಸಮೇಸೆಯಿ ಯುಂಧ್ರಮಲ್ಲಂ
ನೆಗಲ್ಲಂ ॥

ಅತಂ ನಿಜಭುಜಬಲ ವಿಖ್ಯಾತನುಮೆನೆಯಾಳ್ಳನಧಿಕಬಲನವನಿಪತ್ತಿ ।
ವಾತ ಮಣಿಮಕುಟಿ ಕರಣದ್ಯೋತಿತ ಪಾದ ಸಪಾದಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಷೀತಿಯಂ ॥
..

ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ಯುಂಧ್ರಮಲ್ಲಂ ಮಹಿಂಪತಿಗೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿದನವಿಲ ।
ಕಾಂಟಪಾಲ ನೊಳಿ ಮಣಿಕರಣಾಪಾಳಿತ ನಖಮಯಾಳಿ ರಂಜಿತ ಕರಣಂ ॥
ಅರಿಕೇಸರಿಯೆಂಬಂ ಸುಂದರಾಂಗನತ್ಯಂತ ಪಸ್ತುವಂ ಮದಕರಿಯಂ ।
ಭರದಿಂ ಪಡೆವಡೆಗುರ್ಭಿದ ಕರವಾಳಿನೆ ತೋರ್ಯಾ ನ್ಯಪತಿ ಗೆಲ್ಲಂ ಗೊಂಡಂ ॥
ನಿರುಪಮದೀವನ ರಾಜ್ಯದೊಳಿಕೇಸರಿಯೆಂಬವಂ ವಿಷಯ

ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂ ।

ಬೆರಸೊತ್ತುಕೊಂಡು ಗರ್ವದೆ ಬರೆಯಿಸಿದಂ ಪಿಸರನವಿಲ ದಿಗ್ಂತ್ತಿಗಳೊಳ್ಳಾ ॥
ಅರಿಕೇಸರಿಗಾತ್ಮಜರಿನರಪಶಿರೋದಜನಪರಣಿತೋರ್ಯಾಗ್ರಸಿಭಯಂ ।
ಕರರೀಕಲಿಯಾವರ್ಗರೊಳಾದೊರ್ಗರೆಯನೆ ನರಸಿಂಹ ಭದ್ರದೇವರ್
ನೆಗಟ್ಟಿರ್ ॥

ಬಲ್ಲಿರಿಕೆಯೊಳಿನ್ಯಾವರ ಪದಲ್ಲಿಡೆ ತಭ್ಯಾಜಿದು ರಣದೊಳಾ ವಿಕ್ರಮಮಂ ।
ಸೋಲ್ಯಾನಮಾ ವರ್ಜಿಸಿದಂ ನಾಲ್ಪುತ್ತೀರಡರಿಕೆಗಾಳಗಂಗಳೋತ್ತಂ ॥

ವನಧಿಪರಿತ ಭಾತಭಾದೋತ್ತನೆ ಸೋಲಿದ ಗಂಡನೆಂಬ ಹೆಂ ।

ಸಿನ ಪಿಸರಂ ನಿಮಿಂಚಿದುದಮಲ್ಲಿಡೆ ವಿಕ್ರಮದಿಂದೆ ನಿಂದ ಗು ।

ವೆನಲಿಜ್ಞಾದಾಂತರಂ ನೊಷಳೆಯೆಂ ಪಿಡಿವಂತಿರೆ ನೀರೊಳಾತ್ತಿ ಭೀ ।

ಮನನತಿ ಗರ್ವದಿಂ ಪಿಡಿಯೆ ಮೆಯ್ಯಲಿ ಬದ್ದೆಗನೆನ್ನನಾವನೋ ॥

ಆ ಬದ್ದೆಗಂಗೆ ವೈರಿತವೋಬಲದಶಶಕರಂ ವಿರಾಜಿತ ನಿಜಯ ।

ಶ್ರೀಬಾಹು ದುಗ್ಧಮಲ್ಲನಿಳಾ ಬಹುವಿಧ ಲಕ್ಷ್ಯಣ ಪ್ರವೀಣ ನೃಪಾಲಂ ॥

ಆತ್ಮಭುವನಾ ಸರಾಧಿವನಾತ್ಮಜನಾ ನಳಿ ನಹುಷ ಪ್ರಧಾ ಭಗೀರಥ ಮಾ ।

ಹಾತ್ಮರ ನಿಳಿಜ್ಞಾನಿಸಿ ನೆಗಲ್ಲಂ ಮಹಾತ್ಮಂ ನರಸಿಂಹನಜ್ಞಾವನೊಳನು

ಪಮಾತ್ಮಂ ॥

ವಟುಂ ಮೊಳೆಳಮುಯ್ಯಾಂ ಪಾಣಿತಗಟ್ಟಿಂದು ನರಗನುರುಬಿ
ದೊಡೆಕರಿಂ ।
ಕೇಣಿಸಿದಾತನ ತೇಜದ ಬೀಬಿಲನನುಕರಿಪುವಾದುಪ್ರಾಗೆದುರಿಪುರಿಗಳಾ ॥

ವಿಜಯಾರಂಭ ಪುರಸ್ಕರ ವಿಜಯ ಗಜಂಗಳನೆ ಪಿಡಿದು ಗೂಜರ ರಾಜ ।
ಧ್ವಜಿನಿಯ ನಿಱ್ಱ್ಱದೋಡಿಸಿ ಭುಜವಿಜಯದೆ ವಿಜಯನುಮನಿಱ್ಱ್ಱಿಸಿದಂ
ನರಸಿಂಹಂ ॥

ಸಿಡಿಲಪೂರ್ವೀಜಗುವ ನರಗನ ಪಡಿಗಿದುಮೃಳದಿನುಣ್ಣಿಡೆ
ಯೋಳುಣ್ಣಿ ದೆಯುಂ ।

ಕೆಡದೆಡೆಯೋಳು ಕೆಡಯದೆ ನಿಂದೆಡೆಯೋಳು ನಿಱ್ಱ್ಱದೆಯುವೋಡಿದಂ
ವಂಹಿಂಹಾಲಂ ॥

ಗಂಗಾವಾಧಿವರೋಳಾತ್ಮತುರಂಗನುಮಿಸಿಸಿ ನೆಗಬೆಂಳ್ಳಡಾತ್ಮ
ಪ್ರಿಯನೋಳ್ಳಾ ।

ಸಂಗನ ಗುಣಶೀಲತೆಯನೆಂಂಗೋಳಿ ಭುಜವಿಜಯ ಗವರ್ಡಿಂ
ಸಾಫ್ಫಾಪಿಸಿದಂ ॥

ಆ ನರಸಿಂಹ ಮನೋನಯನಾನಂದ ವಿಳಾಸವತಿ....ಜಾಕವ್ನೇಗುಣಾದ
ವೆಂಡಿದೋರೆಯೋ ॥

ಆ ಜಾಕವ್ನೇಗವಾವ ಸುಧಾಜಾಯಾ ಸದ್ಗೃಳ್ಳಭಂಗಮತಿವಿಶದ ಯಶೋ ।
ಭ್ರಾಜಿತನೇಸಿಪರಿಕೇಸರಿ ರಾಜಂ ತೋಜೋಗ್ರಿಮಂಗ್ರಿ ರಿಕ್ಷನ್ ವರೆಲಭಂ ॥
ಮಂಗನಾದಂ....

ಸಮನೆಸಿಸುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಕ್ರಮದೋಳಾ ಸ್ವಸ್ತಿಸಮಂಧಿಗತ ಪಂಚಮಾ
ಶಬ್ದಂ ।

ಸಮೇತರೆತೋಜಿಯೆನಲ್ಪುರ ಸಮನೆಸಿಪರೆ ಗುಣದೋಳಿಗನೋಳ್ಳಾ
ಸಾಮಂತರ್ ॥

..

..

..

..

ಅಂತು ಪಿರಿದುಮೋಸಗೆಯಂ ವಾಡಿ ದೇವಸಚಿಯುಂ ಬ್ರಹ್ಮಸಚಿಯು
ಮೋಡಸಿದುರ್ ನಾಮಕರಣೋತ್ಪವ ನಿಮಿತ್ತಂಗಳಪ್ಪ ನಾಮಂಗಳೋಳಿತಂ—
ಸಕಲಭುವನ ಸಂಸ್ಕಾರಯವಾನಂ ಚಾಳುಕ್ಯವಂಶೋಧ್ವಂಪಂ ಶ್ರೀಮದರಿಕೇಸರಿ
ವಿಕ್ರಮಾಜುರ್ ನಾರಾಯಣಂ ಪ್ರಚಂಡ ವೂತಾರ್ಂಡನುಮಂದಾರ
ಮಹೇಶ್ವರಂ, ವೈರಿ ಗಜ ಫಟಾ ವಿಫ್ಫಿಟ್ಟಂ, ವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣನರಾತಿ
ಕಾಲಾನಲಂ ರಿಪುಕುರಂಗ ಕಂಂಿರವಂ ವಿಕ್ಾರಂತತುಂಗಂ ಪರಾಕ್ರಮ ಧವಳಂ
ಸಮರ್ಪಿಕ ಮೇರು ಶರಣಾಗತ ಜಲನಿಧಿ ವಿನಯವಿಭೂವಣಂ ಮನುಧಾನ
ನೂನ ದಾನಿ ಲೋಕೈಕ ಕೆಲ್ಲಾದುಮಂ ಗಜಗಮನ ರಾಜಪುತ್ರನಾರೂಢ
ಸರ್ವಜ್ಞಂ ಗಂದೇಭ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಸೃಪವರಮಾತ್ಮಂ ವಿಬುಧಜನ ಕಲಹಂಸಂ
ಸುರತ ಮಕರಧ್ವಜಂ, ಸಹಜ ಮನೋಜಂ, ಆಂಧ್ರೀ ಕುಚಕ್ಕಳಶ ಪಲ್ಲವಂ
ಕಣಾಟೀ ಕಣಾಪೂರಂ, ಲಾಟ ಲಲಾಮಂ, ಕೇರಳ ಕೇಳೀ ಕಂದಪರ್ ಸಂಸಾರ
ಸಾರೋದಯಂ ಮಣಿವಕ್ಕೆದಲ್ಲಣಂ, ನೋಡುತ್ತೀ ಗೆಲ್ಲಂ ಪಾಣಿರಂಕುಸಂ,

ಅಮ್ಮನ ಗಂಧವಾರಣಂ ಹಡೆನೇಚ್ಚೆ ಗಂಡಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗುಣನಿಧಿ ಗುಣಾಳ್ವಾವಂ ಸಾಮಂತ ಶೋಜಾಮಣಿಯಂತಿವು ನೊದಲಾಗಿ ಪಲವುಮನ್ನೊತ್ತರ ನಾಮಂಗಳನಿಟ್ಟು....

ಸೊಗಯಿಸಿ ಬಂದ ಮಾನುರನೆ ತಳ್ಳುಲೆನಳ್ಳಿಯೆ ಪೂತಜಾತಿ ಸಂ ಹಗೆಯೆ ಕುಕೆಲ್ಪ ಕೋಗಿಲೆಯೆ ಪಾಡುವ ತುಂಬಿಯೆ ನಲ್ಲಿಲ್ಲಾರೊಳೊಗ್ಗಂ ನಗಿವೊಗದೊಳ್ಳಲಂಚಲೆಯೆ ಕೂಡವ ನಲ್ಲಿರ ನೋಟಿಂದಾನ ಬೆ ಟ್ಪುಗಳೊಳ ಮಾವ ನಂದನವನಂಗಳೊಳಂ ಬನವಾಸಿ ದೇಶದೊಳ್ಳಾ IV-28

ಚಾಗದ ಭೋಗದಕ್ಕರದ ಗೇಯದ ಗೊಟ್ಟಿಯಲಂಪಿ ನಿಂಪೇಗ |

ಬ್ಯಾಗರವಾದ ಮಾನಸರ ಮಾನಸದಂತವರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಲೇ |

ನಾಗಮನೇನೊ ತೀರ್ಥ ಪುದೊತೀಱಿದೊಡಂ ಮಜ್ಜಂದುಂಬಿಯಾಗಿ

ಮೇಣ್ಣಾ |

ಕೋಗಿಲೆಯಾಗ ಪುಟ್ಟಿವುದು ನಂದನದೊಳ್ಳಾ ವನವಾಸಿ ದೇಶದೊಳ್ಳಾ ||

ತೀಂಕಣ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿದೊಡಮೊಳ್ಳುತ್ತಿಗ್ಗೆದೊಡಮಿಂವನಾಳ್ಳ ಗೇ |

ಯಂ ಕಿನಿವೋಕೊಡಂ ಬಿರಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಗಂಡೊಡಮಾದ ಕೆಂದಲಂ |

ಪಂಗಡಿಗೊಂಡೊಡಂ ಮಧುಮಹೋತ್ಸವಮಾದೊಡಮೇನಸೆಂಬಿ ನಾ |

ರಂಕುಸಮಿಟ್ಟೊಡಂ ಸೆನೆವುದೆನ್ನ ಮನಂ ವನವಾಸಿ ದೇಶಮಂ ||

ಅಮರ್ಧಂಮುಕ್ಕುಳಿ ಪಂತುಟಪ್ಪ ಸುಸಿಲೊಂದಿಂಪುಂ ತಗುಳಿಂದು ಗೇ ಯಮುಮಾದಕ್ಕರ ಗೊಟ್ಟಿಯುಂ ಚದುರರೊಳ್ಳಾತುಂ

ಕುಳಿಕೊರ್ರೆಯ್ಯಾ ಜೊಂ

ಪಮುಮೇವೇಯ್ಯಾದನುಳ್ಳ ಮ್ಯಾಸುಕಮುಮಿಂತೆನ್ನುಂ ಕರಂ ನೋಡಿ ನಾ ಡೆ ಮನಂ ಗೊಂಡಿರೆ ತೀಂಕನಾಡ ಮಜ್ಜಿಯಲ್ಲಿನ್ನೇಂ ಮನಂ ಬಕ್ಕಮೇ |

..

ಗೊಜ್ಜಿಗನೆಂಬ ಸಕೆಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಮಲೆಯೆ ತನಗೆ ಶರಣಾಗತನಾಡ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನಂ ಕಾದ ಬಲ್ಲಾಳ್ತುನದೊಳ್ಳರಣಾಗತ ಜಳನಿಧಿಯುಂ.... ಅರಿಕರಿಗಳಂ ಪಡಲ್ಪಿಸುವ ಬೀರದೊಳರಿಕೇಸರಿಯುಮಾಗಿ (XIV—

..

ಪಂಪಂ ಧಾತ್ರೀವಳಯನಿಳಿಂಪಂ ಚತುರಂಗಬಲ ಭಯಂಕರಣಂ ನಿ ಷ್ವಂಪಂ ಲಲಿತಾಲಂಕರಣಾಂಪ ದ್ವಿಪನೇಕರೂಪನಪಗತಪಾಪಂ ||

..

ಅತಂಗರಿಕೇಸರಿ ಸಂಪ್ರೀತೆಯೆ ಬಲ್ಯಾಯಟ್ಟಿ ಸಿರಿದನಿತ್ತು ನಿಜಾಭಿ | ಖ್ಯಾತಿಯ ನಿಳೆಯೊಳ್ಳಿಸುಸಲ್ಪೀ ತೆಱದಿತ ಹಾಸನೊಸ್ಪಿಸೆ ಕುಣಂತ ||

..
 ಬೀರದೆಟಿಯ ನೈಸ್ಯಿಯ ಚಾಗದ ಶಾಸನಂ ಚಂದ್ರಾಕ್ಷತಾರಂಬರಂ !
 ಮೇರು ನಿಲ್ಲಿನಂ ನಿಲವೇಯ್ಯಂ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನಿತ್ತಂ ಶಾಸನದಗ್ರಹಾರಂ !
 ಸಾರಮೆಂಬಿನಂ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ತಾನೀಯೆ ಹರಿಗನಧಮ್ಮಭಂಡಾರದಂತೆ !
 ಸಾರನಾದುದು ಬಟ್ಟಗ್ರಹಾರಮಾ ಬಜ್ಜೆ ಸಾಸಿರದೊಳಂ
 ಧರ್ಮವುರಂ ॥

ರಾಜ ಸುಧಾನಿಯ ಪುಟಿವವೆ ಸಾಜದ ಪುಲಿಗೆಣಿಯ ತರುಳ ಕನ್ನಡ
 ದೊಳಾ ನಿ !
 ವ್ಯಾಂಜದಿ ಸಕದೊಳಿ ಪುದಿದೊಂದೊಳಿಯ ಬಲದಿನಿಯ ಕವಿತೆ ಸಂಪನ
 ಕವಿತೇ ॥

Pampa in his *Ādipurāṇa* says that he was born in the year *Dundubhi* and completed the work in Śaka 863 *Plava*, *Kārtika* *Suddha Panchami*, *Sunday*, *Mūlā Nakshatra*, *Nandiśvara* festival day.

In his *Vikrmārjuna Vijaya*, he gives the genealogy of his patron *Arikēsari*. In the *Chālukya* family, there was *Yuddhamalla*, the lord of *Sapādalaksha* country (*Dāhala*). His son was *Arikēsari* (I) who rose to prominence in the reign of *Nirupamia* (*Dhruva*). His sons were *Narasimha* and *Bhadradēva*. *Baddega* (*Bhadra*) defeated a *Bhīma*. *Baddega*'s son was *Dugdhamalla*. His son was *Narasimha* (*Naraga*) who conquered the Seven *Mālavas*, repulsed *Gūrjara* king and drove away *Mahīpāla*. He bathed his horse in the *Ganges*. His wife was *Jākavve*. To them was born *Arikēsari* (II) who had the titles *Maruvakkadallāna*, *Ammanagandhavāraṇa*, *Guṇārṇava*, *Sāmantarhūḍamāṇi*, etc. He protected *Vijayāditya* from the wrath of the emperor *Gojjiga* (*Govinda*).

Pampa wrote this work in the pure *Kannada* of the capital *Puligere* and was rewarded by the grant of a village in *Bachhe Sāsira*. He describes the beauty of the *Banavāsi* country.

LVII. KARHĀD GRANT OF KRSHNA III

श्रीकृष्णराजनृपति स्तम्भात्परमेश्वरा जननि सूनुः ।
यः शक्तिधरः स्वामी कुमारभावेष्यभूद्धवेन ॥

V. 24.

• • • • •
श्री रष्ट्राज्य पुरवर रक्षा परिखां मदेन यस्याजां ।
विपुलां विलंघयंतः स्यगमपतन् द्रोहिणोऽधस्तात् ॥
येन मधुकैटभाविव पुनरुन्मग्नो जनोपमर्दय ।
श्रीवल्लभेन निहितौ भुवि दंतिगवध्युगौ दुष्टौ ॥
रच्यामल्लि विषदुम मदस्य निहितेन योऽकृत सनाथां ।
भूतार्थं पुण्यतरुणा वाटीमिव गंगवार्दीं च ॥
परिमलितार्णिणग पहुच विपत्ति रासीनविस्मय स्थानं ।
विस्फुराति यत्प्रतापे शोषित विद्वेषि गंगौषे ॥
यस्यपुरुषेक्षिताखिल दक्षिणदिग्दुर्ग विजयमाकर्ण्य ।
गळिता गूर्जरहृदया त्काळिंजर चित्रकूटाशा ॥
अनमन्नापूर्वापर जलनिधि हिमशैल सिंहलद्रीपात् ।
यं जनकाज्ञावशमपि मंडलिनः चण्डदण्डभयात् ॥
खिंध इयामरुचा प्रलंबभुजया पीनायतोरस्कया ।
मूर्त्या कीर्तिलतार्हितामृत जलै वृत्तैश्च सत्त्वोद्भवैः ।
ज्ञात्वा यं पुरुषोत्तमं भरसहं विश्रंभराभ्युदत्तैः ।
शान्तेधान्त्रिलयंगतः प्रथमिनामायः कृतार्थः पिता ॥
• • • • •
कृत्वा दक्षिण दिग्जयोत्सवधियो चोलान्वयोन्मूलनं ।
तद्भूमिं निजभृत्यर्वगं परितश्चेरम्म पांडयादिकान् ।
येनोच्चैस्सह सिंहलेन करदान् सन्मंडलाधीश्वरान् ।
व्यस्तः कीर्तिलतांकुर प्रतिकृत संभश्च रामेश्वरे ॥

स च परमभद्रारक महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीमदमोघवर्ष देव पादानुध्यात परमभद्रारक महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीमदकालवर्ष पृथ्वीवलभ श्री नरेन्द्रदेवः कुशली—सर्वानेव यथा संबध्यमानकान् राष्ट्रपति विषयपति ग्रामकूटमहत्तरायुक्तकान्समादिशत्यस्तुवः संविदितं यथा—शकनृप कालातीतं संवत्सर शतेष्वष्टुत्यस्त्रीत्यधिकेषु कालयुक्तं संवत्सरांतर्गतं फाल्गुण बहुल त्रयोदश्यां बुधे दक्षिणादिष्मंडलानि भृत्येभ्यो जीवनंकर्तुं मडेलेश्वर सर्वस्वानि प्रतिग्रहीतुं कालप्रिय गंडमार्तांड कृष्णेश्वरायात् तनानि निष्पादियितुं मेलपाटी समावासित श्रीमद्विजय कटकेन मया करहाटीय

वल्कलेश्वर स्थानपति करंच खेट संतति विनिर्गतेशान शिवाचार्य शिष्याय तपस्विने
सकलशिव सिद्धान्त पारगाय गगनशिवाय . . . कैके नाम ग्रामः . . . आचन्द्रार्क
नमस्यो दत्तः ॥

This grant to Gagana Śivāchārya of Karancha Khēṭa Santati in Karahāṭa, by Kṛṣṇa when he was at Mēlpāṭi, is dated Ś. 880, Kālāyukti Phālguṇa Bahula Trayōdaśi, Wednesday. Kṛṣṇa had given Gangavāṭi to Bhūtārya, taking it away from Rāchamalla. He had wrested Kāliñjara and Chitrakūṭa, uprooted the Chōla family, the Cheramma, the Pāṇḍya and the Simhaṭa and established a pillar of victory at Rāmēśvaram.

LVIII. YASASTILAKA CHAMPU OF SÖMADÈVA

लाटीमुखाब्ज संभोगहम्स ।
 कर्णाट युवति सुरतावतंस ।
 आनन्दीकुचकुट्टमल कृतविलास ।
 चोली नयनोत्पल वन विकास ।
 यवनी नितंब नख पदविदग्ध ।
 मलयस्त्री रतिभर केलिसुग्ध ।
 वनवासि योषिदधरामृतार्ह ।
 सिंहळ महिनानन तिलकर्वह ॥

—Ch. I—185.

गजिनी जहि भोजावनीश चेदीश विशाशम वशंप्रदेशं ।
 अश्मंतक वेशविहाय याहि पल्लव लघुकेलीरसमुपहि ॥
 चोलेश जलधिमुलंध्यतिष्ठ पाण्डवस्यमुजङ्गाहितप्रतिष्ठ ।
 वेरम पर्यट मलयोपकंठमाग-छत नो चेत्पादपीठम् ॥

—Ch. I—207ff.

केरलमाहिला मुखकमलहम्स वर्गीवनिता श्रवणावतंस ।
 चोलीखी कुच कुद्यलविनोद पल्लवरमणी कृतविरहयेद ॥
 कुंतल कांतालक भंग निरत मलयांगनांग नखदाननिरत ।
 वनवासियोषिदी क्षणविमुग्ध कर्णाट युवति कैतव विदग्ध ॥

—Ch. I—210ff.

शक नृप कालातीत संवत्सर शतोध्वष्टु एकाशीत्यथिकेषु गतेषु सिद्धार्थं
 संवत्सरांतर्गत चेत्रमास मदनत्रयोदश्याम् पाण्डवसिंहलो च (न) चेरम प्रमृतीन्
 महीपतीन् प्रसाध्य मेलयाटी प्रवर्धमान राज्यप्रभावे श्रीकृष्णराजदेवेसति—
 तत्पाद पद्मोप जीविनः समधिगत पंचमहाशब्द महासामंताधिपतेः चालुक्य
 कुलजन्मनः सामंतचूडामणेः श्रीमदरिकेसरिणः प्रथमपुत्रस्य श्रीमद्वागराज
 प्रवर्धमान वसुधारायां गंगधारायां विनिर्मापितमिदं काव्यम्—इति ॥

अब्दे सुधांशु युग सिद्धि धरायुतेऽस्मिन्

शुकानुजन्मनि शुभे युगपक्षमेके ।
 दर्शा तिथौ गुरुदिने वरकाव्यमेतत्
 यशोधरीयमगमत् समग्रतांहि ॥

श्रीमानस्ति स दैव संघ तिलको देवो यशः पूर्वकः ।
 शिष्यस्तस्य बभूव सद्गुणनिधिः श्रीनेमिदेवाह्यः ।
 तस्याश्र्वय तपः स्थितेऽखिनवतेः जेरुमहावादिनाम् ।
 शिष्यो भूदिह सोमदेव इति यस्तस्यैष काव्यक्रमः ॥

विद्या विनोद वन वासित कच्छुकेन
 पुस्तंव्यलेखि विलसिलिपिरच्छुकेन ।
 श्रीसोमदेव चरितस्य यशोधरस्य
 संलोकमान्य गुणरत्न महीधरस्य ॥

अपि च

यस्यक्षरावलि रथीर विलोचनाभि-
 राकांक्ष्यते मदन गासन लेखनेषु ।
 तस्मि विवेकिषु न यच्छति रच्छकाय
 को नामलेखक शिखामणि नामधेयम् ॥

इति श्री सकल तार्किक लोक चूडामणेः श्रीमन्नेमिदेव भगवतः शिष्येण
 सयोनवद्य गद्यपद्य विद्याधर चक्र चक्रवर्ति शिखण्डमण्डनीभूत चरण कमलेन श्री
 सोमदेव सूरिणा विरचिते यशोधर महाराज चरिते यशस्तिलकापर नाभ्नि महाकाव्ये—

Sōmadēva, a pupil of Nēmadēva of Dēva Sāṅgha, wrote this work in S. 881, Siddhārthi (Chaitra Madana-Trayōdaśi), when Kṛṣṇa was at Mēlpāti after defeating the Pāṇḍya (Pāṇḍya), the Sīnhaṭa, the Aucā, the Chērama, etc. Kṛṣṇa's feudatory was Vāgarāja, the first son of the Chāluṅkya Sāmantaka Chūḍāmaṇi Arikēsari, who caused this work to be written in Gangadhārā (?). The date of the completion is given as the year 1481 (?) counted by the moon, yugas, siddhis and earth), Thursday, *Darśā tithi*, second (?) paksha of Śukrānūjanma (?) Bhādrapada. If the date is assigned to Vīranirvāṇā Samvat and earth is taken to denote seven instead of one, the date tallies with 960 A.D. (Thursday, August 9th).

LIX. ĀTAKŪR INSCRIPTION OF BŪTUGA II

ಸ್ವಾಸ್ತಿ । ಶಕಸ್ಯಪ ಕಾಲಾತೀತ ಸಂವತ್ಸರ ಶತಂಗಳಿಂಟುನೊಜಿಪ್ಪತ್ತಿರದೆ ನೇಯ ಸೌಮ್ಯಮೆಂಬ ಸಂವತ್ಸರಂ ಸ್ವವರ್ತಿಸೆ ।

ಸ್ವಾಸ್ತಿ । ಅವೋಫವರ್ಷ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣ್ಯವಲ್ಲಭ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾರ್ಥಕ ಪಾದವಂಕಜ ಭ್ರಮರನಂತರತ್ತಿಂದ್ರಿಯ, ಆನೆವೆಂದಂಗಂ, ವನಗಜಮಲ್ಲಿಂ, ಕಚ್ಚಿಗ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಶ್ರೀಮತ್ಯನ್ನರದೇವ ಆಳ್ಳೋವದೆ ಜೋಳರಾಜಾದಿತ್ಯನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುಲಿದೊಳ್ಳಾ ಕಾದಿ ಕೊಂದು ಬಿಜಯಂ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದು ।

ಸ್ವಾಸ್ತಿ । ಸತ್ಯವಾಕ್ಯಕೊಂಗುಣಿ ವರ್ಮಾಧರ್ಮ ಮಧಾರಾಜಾಧಿರಾಜ ಕೋಳಾಲಪ್ರವರೇಶ್ವರ ನಂದಿಗಿರಿನಾಥ ಶ್ರೀಮತ್ಯವಾರನಡಿಗಳೂ ನನ್ನಿಯ ಗಂಗ ಜಯಮತ್ತರಂಗ ಗಂಗ ಗಾಂಗೀಯ ಗಂಗನಾರಾಯಣ । ಆತನಾಳು ।

ಸ್ವಾಸ್ತಿ । ಸಕಲಲೋಕ ಪರಿತಾಪ ವಿಹಿತ ಪ್ರಭಾವಾವತಾರ ಗಂಗಾ ಪ್ರವಾಹೋದಾರ ಸಗರವಂತ ವಲಭಿ ಪುರವರೇಶ್ವರ ಉದಾರ ಭಗೀರಥಂ ಇಉವ ಬೆಂದಂಗ ಸಗರತ್ತಿಂದ್ರಿಯ, ಸೇಣಸೆ ಮೂರಾರಿಪ್ಪೋನ್ ಕದನ್ಯೈಕ ಶೂದ್ರಕಂ ಬಾತುಗನಂತ ತೂರಂ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಣಾಲರಂಗಿ ಅನುವರದೊಳ್ಳಾ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿಂ ಎಂದೊಡಿ ದಯೆಯ ಮೆಜ್ಜಿಪ್ಪೋಳ್ಳಿಂಬ ಕಾಳಿಯಂ ದಯೆಗೈ ಎಂದು ಕೊಂಡನಾ ನಾಯ, ಕೆಳಲೆನಾಡ ಬೆಳ್ತೂರ ಪಡುವನಂ ದೇಸೆಯ ಮೋಜಿದಿಯೊಳ್ಳಾ ಸಿರಿಯ ಪಂದಿಗೆನಿಟ್ಟುದೆ ಪಂದಿಯುಂ ನಾಯುವೊಡ ಸತ್ತುವದಕ್ಕೆ ಯಾತಕೊರೊಳ್ಳಾ ಚಳ್ಳೀಶ್ವರದ ಮುಂದೆ ಕೆಲ್ಲನಡಿಸಿ ಸಿಉಯ ಕೆಜ್ಜಿಯ ಕೆಳಗೆ ಮುಣ್ಣ ಕಾಲಂಗಡೊಳ್ಳಾ ಇಕ್ರಂಡುಗಂ ಮಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿ ರಾವಾಣ್ಣನೊಕ್ಕಲ ನಾಡ ನಾ ಜೋಪ್ಪೋನ್ ಉರನಾಜೋಪ್ಪೂರ್... . . . ಈ ಮಣ್ಣನಬಿಡೋನ್ ಆ ನಾಯಗೈದ ಪಾಪಮಂ ಕೊಂಡೋನ್; ಆಸಾಫನಮನಾಜ್ಞಗೋರವನಾ ಕೆಲ್ಲಂ ಪೂಜಸದುಂಡ ರಸ್ವೈದೆ ನಾಯಗೈದ ಪಾಪಮಂ ಕೊಂಡ ॥

ಉಉಂದಿರಾಂತ ಜೋಳ ಚತುರಂಗ ಬಲಂಗಳನಟ್ಟಿ ಮುಣ್ಣ ತ ಟ್ಟಿಉಂದೆಡಿಗೊಪ್ಪರ ರಸ್ವೈದುವಿದಿಚರ್ಚವ ಗಂಡರನಾಂಪವೆಂದು ಪ್ರೋಟ್ಟಿಉಂದುವ ಬೀರರಂ ನೆಱಿಂದೆ ಕಾಣೆಮೆ ಜೋಳನೆ ಸಕ್ಕಿಯಾಗೆ ತ ಟ್ಟಿಉಂದುದನಾಮೆ ಕಂಡೆನೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿದೊರಾರ್ ಕದನತ್ತಿಂದ್ರಿಯ, ನರಪತಿ ಬಿನ್ನುಇಲ್ಲಿನಿದಿರಾಂತದು ವೈರಿ ಸಮಾಹವಿಲ್ಲಿ ಮ ಚ್ಚಿರಿಸುವರೆಲ್ಲರುಂ ಸೆಱಗುವಾಟ್ಟಪ್ಪೇರಿನ್ನಿರೆಂದು ಸಿಂಗದಂ ತಿರೀ ಹರಿ ಬೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೆರವಾಗಿರೆ ಜೋಳನ ಕೊಟ್ಟಿಯೆಂಬ ಸಿಂಧುರದ ಶಿರಾಗ್ರಮಂ ಬಿರಿಯಿ ಪ್ರೋಯಿದಂ (?) ಕದನ್ಯೈಕ ಶೂದ್ರಕಂ ॥

ಸ್ವಾಸ್ತಿ । ಶ್ರೀ ಎಱ್ಱಿಯಪ್ಪನ ಮಗಂ ರಾಜಮಲ್ಲಿನಂ ಬಾತಗಂ ಕಾದಿ ಕೊಂದು ತೊಂಬತ್ತಾ ಉಸಾಸಿರಮುಂಮುಂ ಆಳುತ್ತಿರೆ, ಕನ್ನರದೇವ ಜೋಳನಂಕಾದುವಂದು,

ಬೂತುಗಂ ರಾಜಾದಿತ್ಯನಂ ಬಿಸುಗೆಯೆ ಕರ್ಯಾನಾಗಿ ಸುರಿಗಿಂದು ಕಾದಿ ಕೊಂದು, ಬನವಸೀಪನ್ನಿಭಾರಸಿರಮುನುಂ ಬೆಳೆಷ್ಟುಲವುಂನೂಜುಂ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಮಾನೂಜುಂ ಕ್ಷಿಸುಕಾಡಿಪ್ಪತ್ತುಂ ಬಾಗಿನಾಡಿಪ್ಪತ್ತುವಂ ಬೂತುಗಂಗೆ ಕನ್ನರ ದೇವಂ ಮೆಚ್ಚಿಗೊಟ್ಟುಂ । ಬೂತುಗನುಂ ಮನಾಲರಂ ತನ್ನಮುಂದೆ ನಿಂದಿಂದು ದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಆತಕೂರ್ ಪನ್ನೆರಡುಂ ಬೆಳೆಷ್ಟುಲದ ಕಾದಿಯಾರಮುಂ ಬಾಯಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೊಟ್ಟು । ಮಂಗಳಮಹಾತ್ಮೀ ॥

This inscription is dated S. 872 Soumya, when Kṛshṇarāja Kannaradēva had killed Chōla Rājāditya at Takkōla. Kṛshṇa's feudatory was Nanniya Ganga, Jayaduṭṭaranga, Ganga Gāngēya, Ganga Nārāyaṇa (Būtuga); his subordinate Manāla belonged to the Sagara vamśa and had obtained a hunting dog called Kāli which attacked a big boar near Belatūr in Kalale-nāḍu. Both the dog and the boar were killed in the fight and Manālara gave two *Khandugas* of land in memory of the dog.

Manālara fought with the Chōla in front of his master and attacked the elephant which was like a fort to the Chōla. Būtuga fought with and killed Rāchamalla the son of Ereyappa and was ruling Gangavādi 96,000. When Kannara was fighting, Būtuga slew Rājāditya when the howdah itself became the scene of battle and obtained as his reward Banavase 12,000, Belvola 300, Purigere 300, Kisukāḍu 70, Bāgenāḍ 70. Būtuga pleased with Manālara for having fought in front of him, gave Ātakūr 12 and Kāsliyūr in Belvola.

LX. KEREGODE RANGAPURA GRANT OF
RACHAMALLA II

.... श्रीशिवमारदेवः सैगोद्धापरनामः, कविविजयादित्यभूपाभि भूतः
तस्मादभूत्सुतवरो जगतोहिताय
तेजोहतान्यतिमिरो नुतराजमळः
भूभृच्छिरोनिहित पादविराजमाने
राजांबुधेरिव शशी सकलं कलौधैः ॥

अपि च । यः खलु सकललोकसंगीयमाननीय महिमाविभासित निजभुजालान स्तंभलीयमान वीर श्रीकरेण विश्रमभ्राजित शिवमार महाराज हस्तकुशलापाय प्रच्युतां राष्ट्रकूट क्षितिपतिहृति मलिनदु (?) मुखि स्खलु योग्य प्राज्यराज्यलक्ष्मी युवतीमति शयामतिविताना । हेत्योग सिद्धि स्वभावेन नी (?) अनुदित महोदयाभिमुख कृत मंगलाभिषेक स्वयमभिमत गुणविभूषणै रमरमरमलं करोतिस्म । अपि च ।

क्षोणीवृत्त शिर्तिद्वेष्वपगतविषयं विश्रमोदिग्गजानां ।
जातोदीर्घश्च कालात् धरणिधरंतशेषतशेषतोस्या ।
व्यर्थो भूलोकपाला विधिरधिकतर तत्समाख्येष्वधर्शि ।
यस्मिन् वंकेशलेशं भुवन गुरुभरं सत्यवाक्ये दधाने ॥

दाना सत्संप्रदाना द्विषदसुहरणा विक्रमं लोकवेदुं (?) ।
सत्यः स्तुलः प्रभुत्वः कुलमतिविशद्द्वुद्धिमुद्योगसिद्धिः ।
चंद्रस्वाकान्तगैरं चरितमचलितं चाभिमाना मनोजा ।
कीर्तिं संकीर्तयन्ती विहरति भुवने यस्य चोद्यनप्रमोदात् ॥

अपि च ।

नादातुं तृष्णयार्थं नहि पृथुविषयं संग्रहीतुं प्रताप- ।
प्रश्न्यातिं नैव नेतुं ध्रुवमसुनिवहं नप्रहंतुप्रकोपात् ।
किंतादेल्यातिरिक्तिरयितुमुदितो दुष्टसामंतं चक्रं ।
द्वृष्टादीनाननं तत्पुनरपि कृपया जीजिवाप्यस्वदेशे ॥

यो गंगोधमशेषमहीश्वरोमद्धधारयः स्खस्मिन् भुवि राजमळदेवो धनेशः परिवरितो जयति ॥....गुर्वनुलङ्घनेन रणविक्रम नरेन्द्र पृथिव्यां राज्यं प्रतिष्ठायाप्य स्वयंवृत्त गृहीत यौवनराज्यसारभारः, पुनः स्वयं समनुष्ठित राज्याभिषेक पट्टपट्टोपशोभित ललाट-पट्टः । स्वप्रभाव विधेयीकृताशेष भुवनः त्रैकाल्यदर्शी, प्रतिदिनोदय प्रतापभर प्रोत्सारिताराति नृप निमिरनिकरस्सन्नीतिचतुरमतिवितानापहसित बृहस्पतिमतः

समवनत महीपाल मौळिमाला मणिगणक्षण किणीकृत चरणयुग्मः, सकल जगज्जनस्तुत्य
सत्यवाक्य कोंगुणिवर्म धर्ममहाराजाधिराज परमेश्वर श्रीराजमल्लदेवः ॥

तत्पुत्रो... अपि च ।

चापोन्मुक्त शरंधर्वष.... चण्डासि विद्युत्ततौ
कोपोद्वाम गजेन्द्रनील जलदे रक्तप्रवाहेऽसमे
भीमे युद्ध घनागमे हयमहा वाते रिपूनूर्जितान्
राजारामल्ल नाम्नियः समजयद्राजाग्रणिलोलया ॥

पल्लव राष्ट्रकूट कुरु मागध माल्व चोल लाल स-
त्पल चलुक्य वंशज महानृपति प्रमुखै रविष्टतं
बल्लभसेन्यमुच्चत मतंगज वाजि भटा कुलं च यः
तल्ललनाश्चि वारि निवहेन समं समे न्यपातयत् ॥

स तु नीतिमार्ग कोंगुणिवर्म महाराजाधिराज एरंगदेवः । तत्पुत्रः—

..
इमे वंगा: पौण्ड्रः मगधनरपाः कोसल नृपाः
अमी कलिगांध्राः द्रविड नरनाथास्त्वसुहदाः
विशीर्णाशश्वाधैः नरपति विमुक्तैरिति जन
प्रशंसा यस्यालं विद्वुरनिशं सामियरणे ॥

स तु सत्यवाक्य कोंगुणिवर्म धर्म महाराजाधिराजो राजमल्ल प्रथमनामः

तदवरजः—प्रताप परितापित पल्लवसत्कुलोत्करः प्रणतविशेष साधन परीत
सभांभोनिधिं कलिमलिन तर्जन गुणः, परिशुद्धयशोधनः, चातुर्बल बलगर्वितः
प्रभुरभिष्टुत वाग्नुत भूतुगाह्यः । तस्य गुणदुक्तरंगापर नामधेयस्य विशाल वक्षस्थल-
मधिवसति लक्ष्मीरिव विराजित सकल पृथ्वीवल्लभ वल्लभात्मजा अबबलब्बाभिधाना
विश्वविश्वभरोत्पत्तिस्थिति विलय कारण त्रिमूर्तिमत्विपुरहर विहित अमुण्डवल्ला
शुद्ध शैवान्वय गगन निर्मल ताराधिपतिः शाकारि नाम भट्टारकः, तदन्ते वासिने
नेत्रशिवाचार्याभिधानाय निर्गुद विषये सर्व बाधा परिहारं दत्तः केडसूर नाम ग्राम
शकवर्षेष्वतीते ष्वष्ट....

This grant the date of which is not complete, may be assigned to c. 880 A.D. After Saigotra Śivamāra his younger brother Vijayāditya became king. His son was Rāchamalla I who recaptured the kingdom which through the inadvertence of Śivamāra Mahārāja, had fallen into the hands of the Rāshṭrakūṭas. He defeated Bankēśa and gave the kingdom to

his father and himself remained only a *yuvarāja* as long as his father lived. His son was *Ereganga* who defeated the army of the *Vallabha* at *Rājārāmaḍu*. His son was *Rājamalla* (II) who won the battle of *Sāmiya*. His younger brother *Bhūtuga* (I) *Guṇaduṭṭaranga* defeated the *Pallavas* and married *Abbalabbā*, the daughter of *Pr̥thvīvallabha* *Vallabha* (*Amōghavarsha*). He gave *Kēḍasūr* in *Nirgunda* *vishaya* to *Nētrāśivāchārya* of *Amuṇḍavalā*; *Śuddha* *Śaivānvaya*.

LXI. *KA VI RAHAS Y A OF HALĀYUDHA*

अस्त्यगस्त्यमुनि ज्योत्स्ना पवित्रे दक्षिणापथे ।		
कृष्णराज इति ख्यातो राजा साम्राज्य दीक्षितः ॥		1
तोल्यत्यतुलं शक्त्या योभारं भुवनेश्वरः ।		
कस्तं तुल्यति स्थान्नां राष्ट्रकूट कुलोद्धवः ॥		
गाधां ग्रंथयति प्रसन्न ललितां श्लोकं च यो ग्रंथति ।		
श्लाघ्यं ग्राथयांति स्फुटार्थमधुरं गद्यं च हृदयं सदा ।		
भावालंकृतिपेशलं यथति यः स्पष्टाक्षरं नाटकं ।		
ग्रथनाति प्रथितावदात चरितः स्तोत्रं विचित्रं च यः ॥	12	
..		
खेलंति यन्नरानित्यं खेलयंति च योषितः ।		
खेलंति च जगत्योऽपि यत्प्रजा निरुपद्रवाः ॥	64	
..		
हितं मितं च यो वक्ति न वचत्यप्रियं वचः ।		
नानादेशसमुत्पन्नां वाचयत्यखिलां लिपिम् ॥	94	
..		
यो वाग्मी वाग्मिनां सध्ये वाचमुच्चैः प्रपंचते ।		
प्रपंचयति यत्कीर्तिं दिङ्मुखेषु महाजनाः ॥	147	
होमाग्नि धूम सुरभिः पवनं मास्तो मृदुः ।		
गोदावरी तरंगाद्वा पुनर्नाते यद्भूतं य प्रजाः ॥	181	
शीकन्ते शीकरासारं वायवी दक्षिणोदधेः ।		
शुभ्रावती तरंगाद्वा शीकयंति च यद्वपुः ॥	185	
कुशस्थलं पथयति पंथयत्युत्तरापथम् ।		
यद्विष्टखण्डताशेष प्रचंड रिपुमण्डलम् ॥	239	
यथा सुवति संग्रामे स्वयमेव जनेन यः ।		
सोमं सुनोति यज्ञेषु सोमवंशसमुद्धवः ॥	244	
दक्षते सर्वकार्येषु दक्षते च कुलद्विषाम् ।		
शिवं यक्षयते भक्त्या विभूत्या यथा यक्षिति ॥	269	
इति समाप्तमवास गुणोदयं		
कविरहस्यमिदं रसिकप्रियम् ।		
सदभिधान निधान हलायुध-		
द्विजवरस्य कृतिः सुकृतात्मनः ॥	274	

This grammatical work was written in the reign of Rāshtrakūṭa Kṛṣṇa III, who is referred to as the conqueror of Utṭarāpatha and Kuśasthala. Kṛṣṇa performed many sacrifices near the Gōdāvarī, patronised many scholars and was a devotee of Śiva.

LXII. *JVĀLĀMALINĪKALPA* OF INDRANANDIN

अष्टाशत् सैक षष्ठि प्रमाण शक संवत्सरेष्वतीतेषु ।
 श्रीमान्यखेट कटके पर्वणक्षय तृतीयायाम् ॥
 शतदल सहित चतुश्शत परिणाम ग्रंथरचनया युक्तम् ।
 श्रीकृष्णराज राज्ये समाप्तमेतन्मतं देव्याः ॥

Indranandin wrote this work in S. 861 on the Akshaya trtiya tithi at Mānyakhēṭa when Kṛṣṇarāja was ruling the kingdom.

LXIII. *SAMAYABHŪSHANA OF INDRANANDIN*

तदैव यतिराजोपि सर्व नैमित्तिकाग्रणी ।				
अर्हद्वालि गुहश्वके संघ संघटनं परम् ॥	6			
सिंहसंघो नांदिसंघः सेनसंघो महापथः ।				
देवसंघ इति स्पष्टं स्थानस्थितिविशेषतः ॥	7			
गणगच्छाद्यस्तेभ्यो जातास्त्वपर संख्यदाः ।				
नतत्र भेदः कोप्यस्ति प्रव्रज्यादिषुकर्मसु ॥	8			
कियत्यपि ततोऽतीते काले श्वतांबरो भवत् ।				
द्राविडो यापुनीयश्च काष्टासंघश्चमानतः ॥	9			
गोपुच्छक इश्वेतवासाः द्राविडो यापुनीयकः ।				
निःपिच्छेते पंचैते जैनाभासा प्रकीर्तिंताः ॥	10			
..	11			
श्रीभद्रबाहु इश्वीचंद्रो जिनचंद्रो महायतिः ।				
गृप्रपिंछ गुरु श्रीमलोहाचार्यो जितेन्द्रियः ॥	67			
एलाचार्यः पूज्यपादः सिंहनंदीमहाकविः ।				
जिनसेनो वीरसेनो गुणनंदा महातपाः ॥				
समंतभद्रः श्रीकुम्भः शिवकोटिः शिवंकरः ।				
शिवायनो विष्णुसेनो गुणभद्रो गुणाधिकः ॥				
अकलंको महाप्राज्ञः सोमदेवो जितेन्द्रियः ।				
प्रभाचंद्रो नैमिचंद्र इत्याद्यमुनिसत्तमैः ॥				
यच्छास्त्रं रचितं नूनं तदेवादेयमन्यकैः ।				
त्रिसंघैः रचितं नैव साध्वपिस्फुटम् ॥				

In this extract Indranandi speaks of orthodox and heterodox Jaina schools and mentions authors who in his view represent the orthodox school:—Bhadrabāhu, Śrichandra, Jinachandra, Gṛdhrapinchha, Lōhāchārya, Ēlāchārya, Pūjyapāda, Simhanandin, Jinasēna, Virasēna, Guṇanandi, Samantabhadra, Kumbha, Śivakōti, Śivāyana, Vishṇusēna, Guṇabhadra, Akālamka, Sōmadēva, Prabhāchandra, Nēmichandra, etc.

LXIV. KŪDALŪR GRANT OF MĀRASIMHA

.... श्रीराजमल्ल प्रथमनामधेयः ।

तस्यानुजोविजित दुर्जय राजराजो ।

लक्ष्मीपतिर्मुरमिव प्रथितं हरिर्वा ।

द्विष्टं महेन्द्रमजयत् विश्विरूर सुरूर ।

अन्यत्र सामियरणेऽप्यथ भूतुगन्द्रः ॥

तस्यानुजो (?) योजनि राजमल्लः

नाम्नादिना दुर्वद राजमल्लः

पूर्वावनीपालक नातिमार्गो

नाम्नापरेणापि च नातिमार्गः ॥

प्रादातं शरपंजरैरविरलै रथीयमुग्रासिना

हृत्वा हस्तिक्मेक गंधकरिणा मूर्या नोळवाणिणगम्

जित्वा विश्रुत कोद्धमंगलरेण वाणिणिर्दुद्रितं

कृत्वाविभ्यतमत्युवाह कृपया श्रीराजमल्लाधिपः ॥

स तु नातिमार्ग कोंगुणिवर्म धर्म महाराजाधिराज परमेश्वर श्रीराजमल्ल प्रथम
नामधेयः—८३५०८० । अपि च ।

तस्यानुजो निज भुजार्जित संपदर्थ

भूवल्लभं समुपगम्य ड़हालदेशे

श्रीबद्देशं तदनुतस्य सुतां सहैव

वाकन्यया व्यवहरदुर्लिपिविद्विषुर्याम् ॥

लक्ष्मीमिन्द्रस्यहर्तुं गतवतिदिवि यद्द्वद्देशांके महीशे ।

हृत्वा लेण्डय हस्तात् करितुरगसितच्छत्र सिंहासनार्नान् ।

प्रादात्कृष्णायराज्ञे क्षितिपतिगणनास्यग्रणीर्यः प्रतापाद् ।

राजा श्रीभूतुगाख्यः समजनि विजिताराति चक्रः प्रचण्डः ॥

कंचातः किनुनागादचलपुरपतेः कक्कराजोन्तकास्यम् ।

बिजाख्यो दन्तिवर्मा युधि निज वनवासित्वमेवाजवर्मा ।

शान्तत्वं शान्तलेशो नुकुगुगिरिपतिः डामरेदर्पभंग ।

वार्धन्तं नागवर्माऽभयमतिरभसाद गंगागेयभूपाद् ॥

राजादित्य नरेश्वरं गजघटाटोपेन संदर्पितं

जिव्वा देशत एमर्गंडुगमहो निर्दल्ल तंजापुरीं

नाळकेळो प्रमुखादि दुर्गानिवहान् दग्ध्वा गजेन्द्रान् हयान्

कृष्णाय प्रथितं धनं स्वयमदात् श्रीगंगनारायणः ॥

एकान्तमत मदोद्धत कुवादि कुम्भाद्र संभेदम् ।

नैगम नयादि कुलिशै रकरोद्जयदुत्तरंगनृपः ॥

तस्य कविनिकषभूमेः बहृगदेवस्य गुणनिधेः पुत्र्याः ।

रेवकनिम्मदिनास्याः चागवेषंगीति नामसंश्याः ॥

तत्पुत्रो मगध कलिंग पाण्डय चोल क्षमापालैरभिनुतपादपंकजस्य ।

कृष्णस्य प्रहृतरिपुव्रजस्य पुत्रां लीलतोव्यवहृदचिनत्य नीतिमार्गः ॥

स स्त्रेहात्सकल महीश कृष्णभूपात् भूनाथः खलु मदनावतार संज्ञाम् ।

छत्रं तन्नरपतिर्भिर्नरंश्रदासं संप्राप्तो मरुळ इति प्रसिद्धनामा ॥

स च . . . कीर्तिमनोभवः . . . गंगमार्ताण्डः . . . नीतिमार्गः . . . गंग चक्र-
युधांकः ; . . . कामदः . . . । . . . स तु नीतिमार्ग कोंगुणिवर्म धर्म महाराजाधि-
राज परमेश्वर श्रीयुग्मसेय गंग प्रथम नामधेयः, कालियुग भीमापरनामा ॥

आसीज्जगद्ग्रहन रक्षण राजसिंहः क्षमामंडलाद्वजवनमंडन राजसिंहः ।

श्रीमारसिंह इति बृंहित वाहकार्तिः तस्यानुजः कृतयुगक्षितिपाल कीर्तिः ॥

.... गुर्त्तिगंगः.... गंग चूडामणिः.... स तु स्तीकृताखिल चोळ भूमाणेन, पदावष्टव्यं सिंहलादि द्वीपक कर्दवेकेन, हस्तेकृत केरल धरा चक्रेण, पाणीकृत पण्ड-महीमंडलेन, स्वभोगान्तकृत कोंग कलिंग कोसलादि विषय विशेषेण.... नरपातना तुरगादि वलसंकुल प्रवर्लीभूत दोर्बलावलेपमश्वपर्ति विजगीषमाणेन उत्तरदिग्विजयस्य प्रयाणवत्ता.... श्रीकृष्णराजदेवेन स्वयंकृत गंगपाडि पट्टवन्धोत्सवो गंग-मांडलिकः सत्यवाक्य कोंगुणिवर्म धर्म महाराजाधिराज कोळाळपुर परमेश्वरः नंदगिरिनाथः चलदुत्तरंगः श्रीमान्मारसिंहस्वार्मा मलये शकनृप कालातीत संवत्सरेषु चतुरशीत्युत्तराष्टशतेषु प्रवर्तमानेषु सधिरोद्धारि संवत्सरे चैत्रमासे शुक्र पंचम्यां बुधवारे उत्तरदिग्गंगना वराट देश ललाट तिलकायमान पिष्पल ग्राम नामा-ग्रहाहर समुत्पन्नः पराशरगोत्रः चलुकि वडिच चरणः.... श्रीधर भट्टोऽपि । तत्पुत्रः समभवद्यथप्रभट्टः । प्रतापप्रसर परितोषित वराटाधीश्वर नरेश्वर साहसि वीरावतार इवा समसाहस प्रसरः । तत्सुतः.... समजनि मुञ्जार्य प्रथम नामा वादिधंघलभट्टः.... यस्य.... छात्रीभूत सकल विद्याविनोदाराम कलकण्ठ गंग-गंगेयभूपस्य, सकल राजविद्याग्रतिपादन प्रतिबद्धवोध प्रवेषित वल्लभराज कटकनेक विद्वज्जनापजनित पूजा प्रकटीकृत महिमोचत महनीय विश्वांवंभवस्य तदात्वायति सुघटमन्त्र क्रमोपदेशानुष्टान वशीकृताखिल दिगंगना सरभस संभोगसुख संपन्न कृष्णराजदेव विहृत वचन संभावना प्रभावोपनत सकल मांडलिक सामंत संतत

प्रसरस्य.... तस्मै श्री गंगमांडलिको मांडलिकत्रिणेत्रः श्रुतगुरु दक्षिणेति गंगपात्यां
पूनाङ्गुष्ट सहस्राभ्यन्तरे बडगारे शतत्रैमध्ये

वादिघंघलभद्राय मारसिंह महीपतिः ।
धारापूर्वमदाद्वामं बागेयूर् नामधेयकम् ॥

Mārasimha was the last great Ganga ruler and in this grant, he gives an account of the important part played by the Gangas in the history of the Rāshtrakūṭas. After Rāchamalla (I), his younger brother Bhūtuga defeated Rājarāja and Mahēndra at the battles of Biriyūr, Surūr and Sāmiya. His younger brother (? son) was Rāchamalla Kaccheya Ganga who defeated the Nolambas at Koṭamangala. His younger brother Bhūtuga (II) went to Baddega and married the emperor's daughter at Tripurī, in Dāhāḍadēśa. After Baddega's death, he captured the white umbrella, etc., from Lalleya and established Kṛshṇa III on the throne. He defeated the lord of Achalapura, Kakkarāja, Bijja, Dantivarman, Ajavarma of Vanavāsi, Śāntalēśa, Dāmari of Nuḷugugiri and Nāgavarma. Having conquered Rājāditya and invaded Ēmaganḍuga country, he attacked Tanjāpuri. He took the fort of Nālkēlō and gave the captured booty to Kṛshṇa. He was a Jaina and his queen was Chāgaveḍangi Rēvakanimmaḍi, the daughter of Baddega. His son Marula married the daughter of Kṛshṇa and obtained the parasol *Madanāvataṭa*, after defeating the Magadhas, the Kaṭingas, the Chōlas, and the Pāṇḍyas. He was known as Puṇēsēya Ganga, Kāmada, Kaliyuga bhīma, etc. His younger brother was Mārasimha Guttiya Ganga, who was crowned by Kṛshṇa himself. In Ś. 884 Rudhirōdgāri Chaitra Śuddha 5 Wednesday, he gave to his teacher Vādīghanghalabhatṭa Munjārya as Śruta guru *dakshinā*, the village Bāgeyūr in Badagare 300 in the district of Pūnāḍu 6000.

LXV. *LAGHU MĀNASĀ* OF MUÑJĀLA

प्रकाशादित्यवत्त्व्यातो भारद्वजोद्विजोत्तमः ।
 लघ्वपूर्व स्फुटोपायं वक्ष्येऽन्यलघुमानसम् ॥
 कृतशरवसुमति शाके चैत्रादौ सौरवारमध्याहे ।
 राश्यादिरजन्मपार्का रविरिदुर्भव धृति द्वियमाः ॥

 मानसार्थं ग्रहज्ञानं श्लोकषष्ठ्या मया कृतम् ।
 भवन्त्यतोऽयशोभाजः प्रतिकंचुककारिणः ॥
 इति श्रीमुंजलाचार्य विरचित मानसकरणं समाप्तम् ॥

The date of the work is Ś. 854 (? February 24th, 928 A.D.). Muñjāla was as famous as Prakāśāditya, and belonged to the Bhāradvāja-gotra. Alberuni refers to this work thus “Puñjala, the author of the *Small Mānasa*, says that in the year 854 of Śaka kāla, the real solstice preceded his calculation by $6^{\circ}50'$ and that this difference will increase in future by one minute”. Vādighanghaṭabhaṭṭa Muñjāla who lived in 932 A.D., however, belonged to Parāśara-gotra.

LXVI. *UTTARA PURĀNA OF GUNABHADRA*

अकालवर्षं भूपाले पालयत्यखिलामिळां ।
 तस्मिन्विष्वस्त निःशेष द्विषिवीश्र यशोजुषि ॥
 यस्योत्तुंगमतंगजः निजमदस्योतस्मिनी संगमात् ।
 गांगं वारिकलंकितं कदुमुहुः पीत्वाप्य गच्छत्तषः ।
 कौमारं घनचनचंदनं वनमपांपत्युस्तरंगानिर्लः ।
 मंदांदेलितमस्त भास्कर करछायां समाशित्रियन् ॥
 अभवदिह हिमांद्रः देवसिंधुप्रवाहो- ।
 ध्वनिरिव सकलज्ञात् सर्वं शास्त्रैकमूर्तिः ।
 उदयगिरितटाद्वा भास्करो भासमानो ।
 मुनिरनु जिनसेनो वीरसेनादमुष्मात् ॥
 यस्य प्रांशुनवांशुजालविसरद्वारांतराविर्भवत् ।
 पादांभोजरजः पिंशंग मकुट प्रत्यग्रलघुतिः ।
 संस्मार्ता स्वममोघवर्षं नृपतिः पूतोहमयेत्यलं ।
 स श्रीमान् जिनसेन पूज्य भगवत्यादो जगन्मंगलम् ॥

 विदित सकलशास्त्रो लोकसेनो मुनीशः ।
 कविराचिकलवृत्तः तस्य शिष्येषु मुख्यः ।
 सततमिहपुराणो प्राप्यसाहाय्यमुर्च्चः ।
 गुरुवरमनीषां मान्यतां स्वस्यसङ्घः ॥
 पद्मालय कुल मुकुल प्रविकासित सत्प्रतापतत महसि ।
 श्रीमति लोकादित्ये प्रध्वस्त प्रथित शत्रुसंतमसे ॥
 चेलपताके चेलध्वजानुजे चेलकेतन तनुजे ।
 जैनेद धर्मवृद्धि विधायिनिविधुवीश्र पृथु यशस्मि ॥
 वनवासिदेशमस्तिलं भुजमतिशति निष्कंटक सुखसुचिरं ।
 तत्पितृ निजानामकृते ख्याते बंकापुरेष्वधिके ॥
 शकनृप कालभ्यन्तर विशत्यधिकाश्रशतमिताददांते ।
 मंगल महार्य कारिण मंगल नामनि समस्त जन सुखदे ॥
 श्रीपंचम्यां बुधाद्रीं युगदिवसकरे मन्त्रिवारे बुधाशे ।
 पूर्वायां सिंहलंभं धनुर्विष धरणिजे त्रिश्वकाकौ तुलायां ।
 गर्वे शुक्रे कुल्लोरे गविच सुरगुराँ निष्ठितं भव्य वर्येः ।
 प्राप्तेजयं सर्वसारं जगतिविजयते पुण्यमेतत्पुराणम् ॥

Guṇabhadra completed the *Mahāpurāṇa* begun by his master Jinasēna II at Bankāpura in Ś. 820 on Śripanchamī Thursday (June 23, 897 A.D.), Simhalagna, when Mars was in Dhanus, Rāhu and Budha in Vṛschika, Śukra in Kaṭaka and in Tulā all the others and Guru in Vṛshabha. Akālavarsha was ruling the Kingdom and his feudatory Lōkāditya of Chellakētana family, was at Bankāpura in Vanavāsidēśa. Akālavarsha's elephants slaked their thirst in the Ganges and rested in the sandal forests near the southern sea. Jinasēna was worshipped by Amōghavarsha. His pupils were Lōkasēna and Guṇabhadra.

LXVII. *TRISHASHTHILAKSHANA PURĀNA*
OF CHĀMUNDARĀYA

శ్రీయద్భూతసరినే ధనుష్ప్రియరినే ధనూఫనురాగముం కూడి జగ ।
త్రైయదోళా వాడిద పేమాఫియు మణ్ణుమజితసేన
దేవరగుడ్దరూ ॥ I-20

అంతు గుణమణి విభూషణరుం సకలాలంకారరుం జగత్విత్రు
చూరిత్రుం విజిత దురితారాతిసేనరునునిసిదజ్జితసేన భట్టారకరి గురుగ
ళాగి, గాంగశులాచల శిఖరతేఖరనుం, గంగజూడామణియుం, జగదేక
విరనుం ధనూఫవతారనునెనిసిద సోఱింబుకులాంతకదేవనే తనగే
పరమ స్వామియాగి, జగత్విత్రు బ్రుక్కపైత్రియు వంశమేతన్న వంశమాగి
చలదిం రాజాయ్తనం తల్లిఱుద భుజబలం, రాజనం కొండ
విరం ।

నేలదిందంతాగి గోవిందరసనిరది బెంకోండ బలల్లాళ్తనం ముం ।
డల రాజ్యానక్కెనం రాజయునెనధికనం వాటాయోళా కొండ
శాయం ।

పలగాఫశ్చయు ప్రతాపోన్నతనేనే నెగచ్చం విరమాతాండ
దేవం ॥

..

ఆళ్లన బిసదిం బేడగ కాళదోళా వజ్జువ లేదేవనం గెల్లు సాహసదిం
సమర ధురంధరం, గోఎనూర బయలోళా బందోడ్దిద సోఱింబర
కాళగదోళి జగదేకవిరన ముంతె తన్న బలముం మేఱుదుదరిం విర
మాతాండం, ఉళ్ళంగియు కోటియోళా రాజాయ్తనోళా ఒవనే
రణముం మేఱుదుదరిం రణరంగసింగం, బాగియూర్ కోటియోళా
త్రిభువననవిరనం కొందు గోవిందరనం పుగిదుదరిం వ్యేరికుల
కాలదండం, స్వప్శకామన కోటియోళా రాజ బాస సివర కూణాంక
పోదలాద కలిగళం ఒందేమేయోళా పేణెదిఱుదుదరిం భుజవిక్రముం
తన్న తమ్మం నాగవముసం కొంద పగిగి చలదంక గంగం, గంగరభటి
సెనిసిద ముందురాజయనం కొందుదరిం సమర పరతురాముం, జట్టిగర
నట్టిద దండినోళి నిష్టంటికెం మాడిదుదఱ్మం ప్రతిపక్షరాక్షసం, విరభటి
కోటియుం తనె కొందుదరిం భుటువారి, నిశ్శంకాది గుణపరిక్షేణై
కార్యముపుదురుచుం సమ్మక్తప రత్నాకరం పరాంగనా పరద్వమై
పరాజ్ఞాఖినప్పుదరిం శాచాబరణం, పరిహాసదోళం సూన్యతవజన

ನವ್ಯದರಿಂ ಸತ್ಯಯುಧಿಷ್ಟಿರಂ, ಅತಿಸ್ವಚಂಡ ವೀರ ಮಾಂಡಲಿಕ ತಿಬಂಡ ನುಂಡನ ಮಣಿಯನ್ನು ದಾಳಿಂ ಸುಭಟ್ಟಿ ಜೊಡಾಮಣಿ....

..

ನವಶತ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಗಿ ಶಕ ಕಾಲಸಮಂ ನೆಗಟ್ಟೆಶ್ವರಾಬ್ದ ಮು ।
ತ್ಸವಕರಮಾಗಿ ಘಾಲ್ಯಾ ಇ ಸಿತಾಷ್ಟಮಿ ರೋಹಿಣಿ ಸೋನುವಾರಮೆಂ ।
ಬಿನ್ಯ ಶಭದಂಗಳಾಗಿ ಪರವೋತ್ಸವದಿಂ ಗುಣರತ್ನಭೂಷಣಂ ।
ಕವಿಜನಶೇಖರಂ ಬರೆಮು ಪ್ರಸ್ತುಕೆಕೆಂಜಾಸಿದಂ ಪೂರಾಜಮಂ ॥

This work was written in S. 900 Iśwara Phālguṇa Śuddha 8 Rōhiṇī Monday (18th February 978 A.D.). Chāmuṇḍa-rāya belonged to the Brahma-Kshatriya caste and was the feudatory of Mārasimha. The enemies defeated by him are Rājāyita, Rācha, Gōvindarasa, Rāchaya, Vajvala in the Khēdaga battle, Nolambas near Gōnūr, Rājāyita in Ucchaṅgi, Tribhuvanavīra in Bāgeyūr, Nṛpakāma, Mudurāchaya, etc.

LXVIII. *CHĀRITRASĀRA OF CHĀMUNDARĀYA*

तत्त्वार्थसिद्धान्तमहापुरेण्वाचार शास्त्रेषुच वित्तरोक्तं ।
आरुयत्समासादकयोगवेदी चारित्रसारं रणरंगसिंहः ॥

• • • • •

इति सकलागमसंयमसंपन्न श्रीमिज्जनसेनभट्टारक श्रीपादपद्मप्रसादासादित चतुरणुयोगपारावार पारगधर्मविजयि श्रीमच्चामुण्डमहाराज विरचिते भावनासार संग्रहे चारित्रसारे—

The author of this work was Chāmundaīamahārāja, the disciple of Jinasēna and who had the title Rañarangasimha. The title Rañarangasimha was obtained by Chāmunda as he fought single-handed with Rājāyita at Ucchaṅgi. Therefore he cannot be distinguished from the author of *Ādipurāṇa* as Dr. Winternitz does (*History of Sanskrit Literature*, Vol. II).

LXIX. *GÖMMATASĀRA OF NÈMICANDRA*

अज्जसेण गुणगणसमूह संधारि अजियसेणगुरु ।

भुवणगुरु जस्सगुरु सोराओ गोम्मटो जयउ ॥

—V-733.

..

यमह गुणरयण बूसण सिद्धन्तामिय महबिधभवभावं ।

वर वीरणंदिचंदं शिम्मल गुरु मिंदणंदि गुरु ॥

—*Karmakānda*, 896.

जंहिगुणाविसंता गणहरदेवादि इद्धिपत्राणं ।

सो अजियसेण णाहो जस्सगुरु जयउ सोरा ओ ॥ 966

सिद्धन्तुदय तद्गुणग्रन्थम्मल वर गोमिचंद करकलिया ।

गुणरयणबूसण बुहिमइवेला भरउ भवणयलं ॥ 967

गोम्मटसंगहसुतं गोम्मटसिहस्वरि गोम्मटजिणोय ।

गोम्मटराय विणिमिय दखिखण कुकट जिणोजयउ ॥ 968

जेणविणिमिय पाडमा वयणे सर्व दद्ध सिद्धि देवेहिं ।

सव्व परमोहि जोगिहिं दि द्वं सोगोम्मटो जयउ ॥ 969

वज्जयणं जिणभवणं ईसिपभारं सुवण्ण कलसंतु ।

तिहुवण पाडमार्णिकं जेणकयं जयउ सोराओ ॥ 970

जेणुत्रभियथं भुवरिम जकोरव किरीटगकिरण जलधोया ।

सिद्धाण मुद्धपाया सोराओ गोम्मटो जयउ ॥ 971

गोम्मट सुत्तालिहणे गोम्मटरायेण याकया देसा ।

सोराओ चिरं कालं णामेण य वीरमत्तण्डी ॥ 972

..

वर इदंदणंदि गुरुणो सासे सोल्ण सयल सिद्धन्तं ।

सिरि कणयणंदि गुरुणा सत्तद्वाणं समुद्धिठं ॥ 396

णमि ऊण अभयणंदि सुदसायर पारग इंदणंदि गुरु ।

वर वीरणंदिणाहं पय्र्णाणं पच्चयं वोच्छं ॥ 795

Nēmichandra refers to Kukkuṭa Jina Gommaṭa established by Chāmuṇḍarāya at whose request *Gommaṭasāra* was written. Chāmuṇḍarāya is also said to have been the author of *Vīra-Mārtāṇḍi*. The Jaina gurus of the time were Āryasēna, Ajitasēna, Viranandin, Indranandi and Kanakanandi. The Gommaṭa image was installed even before the days of Ranna who refers to it (c. 975 A.D.) and an inscription of Ganga Ereyappa II refers to the image. Therefore the installation cannot have taken place in the eleventh century (*M.A.R.*, 1923).

LXX. NAVASĀHASĀNKA CHARITA
OF PADMA GUPTA

निर्वृद्ध नानाद्वृत साहसं च रण व्रतं च स्वयमेव लक्ष्म्या ।
नाम्नायमेके नवसाहसांकं कुमारनारायणमाहुरन्ये ॥ —I-59.

आक्रान्त दिङ्मण्डल कुन्तलेन्द्र सांघ्रान्धकारांतरितम् रणेयः ।
स्वराज्यमन्त्रारुण मण्डलाग्रो गृहीतवान् दीधिति मानिवाहः ॥

—I-74.

साम्राज्य भारोद्धृहन प्रगल्भो यशेभटारुयः (धरा भटारुयः) सचिवेस्तितस्य ।
स्वसूक्तं चर्या स्वपरेण नाम्ना रामांगदं यं कवयो वर्दन्त ॥

विजित्य लंकामपि वर्ततेया यस्याश्च नामात्यलक्षिपि साम्यम् ।
जेतुः पुरी साप्यपरास्तियस्य धारेतिनाम्ना कुलराजधानी ॥ —I-90.

..
श्री सीयक इति क्षेत्रं यशसामुद्भूततः ।
दिलीप प्रतिमः पृथ्वीं सूक्तिमुक्ताफलं नृपः ॥
लक्ष्मी रघोक्षजस्यैव शशिमौलिरियाम्बिका ।
वडजे (वरमे)त्यभवदेवी कलत्रं तस्य भूरिव ॥

..
स्मितउयोत्त्वा दरिद्रेण वाष्पस्याविमुखेन्दुना ।
शिशंसुर्विजयं यस्य तर्दपाटी पतिक्षियः ॥
अकंकणमक्यूरं अनूपरममेखलम् ।
हूणावरोध वैधव्य दीक्षादानं व्यवहत् यः ॥

..
श्रीमद्वाक्पति राजोऽभूत् अग्रजोस्याग्रणीस्तताम् ।
सगरापल्य दत्ताच्छिपि परिखायाः पतिरभूवयः ॥
अतीते विक्रमादिये गतेऽस्तं शातवाहने ।
कविमित्रे विशश्राम यस्मिन्देवी सरस्ती ॥

—XI-85, 86, 89, 90-94.

..
श्रीमत्कविप्रिय सुहृच्छलदंकराम
राजेन्द्रुभक्त्वाधिगत प्रतिभाविशेषः ।
एतद्विनिद्र कुमुदद्युति पद्मगुप्तः
श्री सिंधुराजनृपतेः चरितं बबंध ॥

इति श्री मृगांक सूतोः परिमळापरनाम्नः पद्मगुप्तकृतिः ॥

Padma Gupta says that Sāhasāṅka Kumāranārāyaṇa defeated the ruler of Kunṭala. Sīyaka Harsha conquered Tardavādi (Ruddapāṭi ?) probably killing Khoṭṭiga in *c.* 971 A.D. His son Sindhurāja defeated Kṛṣṇa. The elder brother of Sindhurāja was Vākpati.

LXXI. ŚĀNTI PURĀNA OF PONNA

ಭುವನದ ಕನ್ನಡಸಕ್ಕದ ಕವಿಗಳ್ಳ ಸಲೆ ಸಾಲೆ ಸೋಲೆ ಸವಣಂಗಿತ್ತುಂ ।
ಸವಿನೇಕವುಂಭಯಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿವೆಸರಂ ನಿಜಾಹಿತೋಷ್ಣಂ

ಕೃಷ್ಣಂ ॥ I-9

..
ಎನಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಧರ್ಮವೇಶರಣ್ಣ ವೋನೆಗೊಡ್ಡಿದ ಭೂರಿವೈರಿ ಸಾ ।
ಧನಹರಣಂದಲೆಂದೆ ಜಿನಚಂದ್ರಮುನಿಂದ್ರರ ಪಾದಮೂಲದೊಳ್ಳಾ ।
ವಿನಮಿಶರಾಗಿ ಕೊಂಡು ಕೊನೆವರ್ಣ ಸಲೆ ವಾಣಿಯವಾದಿಯೋಳ್ಳಾ
ಮಹಾ ।

ವಸಿಪರದೇನ ಗಣ್ಯ ಕೃತಪುಣ್ಯಮೋ ಭಾವಿಸೆ ತನ್ಮನಿಂದ್ರನಾ ॥ 33
ಉಪಮಾತೀತಂ ಕೃತಿ ಶಾಂತಿಪುರಾಣಂ “ಸಲೆ ಪುರಾಣಜೊಡಾ
ಮುಣಿ”ಯೆಂ ।

ಮಹಂಕವುದಿಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಮಲ್ಲಪಯ್ಯನುಂ ಪ್ರಸ್ನಮಯ್ಯನುಂ ಪತಿ
ಯೆಸಿಸಿದರ್ರ ॥ 38

ವೆಂಗೀವಿಷಯಂ ತ್ವಿಭುವನಂಗಳೊಳಗ್ಗೇದ ವಿಷಯಮುಪಮಾತೀತಂ ।
ಸಂಗತ ಸಮಸ್ತ ಮತ್ಯತ್ವಂಗ ಫಲದ್ರಮಮೂಲ್ಯವಸ್ತುನಿಧಾನಂ ॥ 42

ಅತಿವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಕಮ್ಮೆನಾಡದನುದಾತ್ಮಂ ಕಾವನಿಂವಂ ದ್ವಿಜೋಃ ।
ಸ್ವತ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿಗಳ್ಳ ನೂನನುಪಮಾತೀತಂ ಚ್ಯಾಯಂ ಬಹು ।
ಶ್ರುತನಾಜ್ಞಾನಿಧಿಯಾಜ್ಞಾನಲ್ಪ್ಯಾ ಸದ್ಯಶಂ ಕೊಂಡಿನ್ಯಗೋತ್ತಂ ನಿರಾ ।
ಕೃತದೊಷಸ್ಥಿತಿ ನಾಗಮಯ್ಯನನಷ್ಟಂ ಶ್ರೀ ಭೂಮಿ ದೇವೋತ್ತಮಂ ॥

44

..
ಆ ಭೂಮಿದೇವತನಯರ್ ಪಾರ್ಬತರಿಪರ್ವತ್ಯಪೂರ್ವಶ್ರುತರು ।
ವೀರ ಭಾರತಭರಣ ಸಹರತಿ ಶೋಭಾಸ್ವದ ತನುಗಳನರೊಳಗ್ಗೆ ತನೂಜಂ ॥

46

ಅಮಿತ ಜ್ಯೋತಿಷ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಮಲ್ಲಪಂ....

..
ಅಮೃನ ಭಕ್ತನುಂ ಗುಣಗಣಾಶ್ರಯನಾತನ ತನ್ಮನಪ ಪ್ರ ।
ನೃಮೃನು ಮಲ್ಲಾಯಿಂ ಗುರು ಸಮಕ್ಕ ಪರೋಕ್ಕ ವಿನೇಯ ವೃತ್ತಿಯಿಂ ।
ದಂ ಮನದುಕ್ಕೆವಂ ತಗುಬೆ ನಿರ್ವಹಣಸಿತಿಗುಯ್ಯಾರೀ ಪುರಾ ।
ಣಂ ಮಹಿರತ್ನಮಂತಿದೆಯಳಂಕೃತಿ ತಾಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥

XII-61

..
ప్రకటిం లోకేశ్వర లోకిక పరిణతి పున్నిగంగే శాంతిశ్శర రా ।
మఁకధా ప్రతస్తియిందాద కృతిగళిం కృతియుగంగళన్నను వోళవే ॥

65

విదిత భువన్సైకరామాభ్యుదయుక్తం బెలేగనూ పుదంతరమింతీ ।
పదినాల్చుం భువనంగళా పదినాల్చుశ్శాపున రజనేగం బెలేయక్కుం ॥

66

Ponna, the author of *Śānti Purāṇa* and *Bhuranaika Rāmābhyyudaya*, obtained the title *Ubbhayakavichakravarti* from Kṛṣṇa III, and was patronised by the brothers Mallapa and Punnamayya. His *guru* was Jinachandra of Krāṇṭīrgaṇa-worshipped by great kings at *Vāṇiyavādi*.

LXXII. SRAVANA BELAGOLA EPITAPH OF INDRA IV

ಶ್ರೀ ರಾಜತ್ಯೈಷ್ಟಾರಾಜೀಂದ್ರನ ಮಗನ ಮಗಂ, ಸತ್ಯಶಾಚದ್ವಯಾಲಂ
ಕಾರಂ ಶ್ರೀ ಗಂಗ ಗಾಂಗೀಯನ ಮಗಳ ಮಗಂ, ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿನಿಳಾಸಾ
ಗಾರಂ ಶ್ರೀ ರಾಜಚೂಡಾಮನಿಯಾನಿದೇಂ ಸೆಂಪ್ರೋಪೇಷಿಂದಲಂಸಿಂ
ಭೂರಿಕಾಷ್ಟಕ್ರಮುಂ ಬಣ್ಣ ಸಲೆ ನೆಗಟ್ಟಿಂ ರಟ್ಟಿಕಂದರ್ಪದೇನಂ ॥

ಶ್ರೀಗ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ವಿದೀಗೆ ಚಾಗಕ್ಕೆದಟಿಂಗೆ ಜಸಕೆ ಪೆಂಪಿಂಗಿನಿತ- ।
ಕಾಗರಮಿದೆಂದು ಕಂದುಕದಾಗಮನದೊಳಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ಮಲ್ತೆ ಬೀರರ
ಬೀರಂ ॥

ಬಳಗಂ ದಕ್ಷಿಣ ಸುಕರ ದುಷ್ಪರಮುಂ ಪ್ರಾಣಗಣ ಸುಕರಮನ್ಯರ
ಭೇದಮಂ ।

ಬಳಿಗೆ ನಾಮದ ವಿಷಮವನಲ್ಲಿಯ ವಿಷಮ ದುಷ್ಪರಮನನ್ನಿಡರ ಪೋರಗ-
ಗ್ಗ ಕ್ಷಿಕೆಯೆನಿವತಿ ವಿಷಮವನದ ರತಿ ವಿಷಮ ದುಷ್ಪರಮೆಂಬ
ದುಷ್ಪರಮಂ ।

ಎಳಿಯೊಳೊರ್ವನೆ ಚಾರಿಸಲ್ ಬಿಭಿಂ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕರಣಮನುಮನಿದ್ರ
ರಾಜಂ ॥

ಚಾರಿಸೆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕರಣಂ ಚಾರಣೆ ಮುನೂರಮನತೆಂಟಿನಿಸಿದುವಾ ।
ಚಾರಣೆಗಳಶ್ರಮದಿಂ ಚಾರಿಸಂಗಂ ಕೋಟಿತರದಿ ಸೆಱಿವ ಬೆಡಂಗಂ ॥

ಬಳಸುನೇಯಾನ ಸುಳಿವ ಗಲ್ಲಿನ್ನತ್ವ ಚಾರಣ ದೋಷಮಲ್ಲದೆ ಪ್ರೋಟ್ಟಿವ
ಟ್ಟಿಂಗೆ ಸಮನಾಗೆ ಗಿರಿಗೆಯ ಕೋಲ್ಕುಟ್ಟಿ ಮಿಗಲುಂ ಸೆಲಲುಮಣ
ವಿಾಯದಂತೊಂ

ದಳವಿಯೊಳ್ಳಾ ಬರೆ ಪೂರಗೊಳಗೆದದೊಳಂ ಬಲದೊಳಂ ಕಡುಗಿಂದೆ
ಬರ್ವ

ವಳಯಂದವದೆ ಚಾರಿಸು ಪೋಚಿಯಂ ರಟ್ಟಿಕಂದರ್ಪನಂ ತಾವ ಬಲ್ಲಂ? ॥
ಮೆಳಸಿನಲಿರಿದು ಗಿರಿಗೆಯ ನಳದೂಗೆಂಟ್ಲೋಲೊಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಗಣ

ಮೆಚೆಪ್ಪೊಂಗೆ ಚಾರಿಪ ಬಹಲಿಕೆಯಳಿದು ಕೇವಳಮೆ ಕೀತಿನಾರಾಯಣನಾ ॥
ಗಿರಿಗೆ ಮೆಳಸಿಂದಂ ಕೀರಿದಕ್ಕೆ ಕಾಲೊಳ್ಳು ನಾಲ್ಪರಳಿಗೆ ಕೀರಿದಮಕ್ಕೆ
ತುರುಗಂ ಬೆಟ್ಟಿದಿಂ ಸಿರಿದಕ್ಕೆನಳಿಯಮುಂ ಭೂವಳಯದಿನತ್ತು

ಪಿರಿದುವಕ್ಕು
ಗಿರಿಗೆ ಕೋಲ್ಪುಳಿನಳಯಮೆಂತಿನುತುಮುಂ ಬಗೆಪ್ರೋಂಗೆ ಕೀರಿಮರಿದಿಂ

ತಿವಜಿಯೊಳ್ಳಾ
ಇರದೆ ಪತ್ತೀಂಟು ವಳಯಂ ಚಾರಿಸದನ್ನಂ ಭೋಗಮಿಕ್ಕವನಲ್ಲನಿಂದ್ರ

ರಾಜಂ ॥

ಕಡುಪುಗಳುದ್ದ ವರ್ತಣಗಡ ಬೆಡಂಗುಗಳ ಬೇರೆಭಂಗಿಗಳ್ ಲಳಿಗಳದೇ ೧೦ ।
ಕಡು ಜಾಣಿನೆ ಬಡಿಕೆಯ್ಯಾರಮುಡದರ್ ಪುಳನೆ ಬಿರ್ದ ಮೆಱ್ಣಿದು ಮೆಱ್ಣಿವ
ಬೆಡಂಗಂ ॥

ನೆಗಟ್ಟಿ ಮಂಡಲಮಾಲೆ ಶ್ರಿಮಂಡಲಮಾನಕಮಂಡಲಮಧರ್ಚಂದ್ರ
ಮಾರ್ಗಂ

ಬಗೆನೊಡರಿದಪ್ಪ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಮುದ್ದಪಟಿಂ ಚಕ್ರಪೂರ್ವಹಂ ಬಲೈಗಳಂ
ಪ್ರೋಗಲಿವಿಸಲ್ಲತ್ತ ಸೆಜವು ದುಷ್ಪರದೆಜಪಂಗಳನಶ್ರಮದಿ ನೆಱಿಯೋಳಾ
ಜಗದೊಳಿಜ್ಞವಬೆಡಂಗ ನೋರ್ವನೆ ಬಲ್ಲಿಂ . . . ನಾತಾರಾಳಂ
ಮಾಂತರನೆ ? ॥

ಉದ್ದವರ್ತಮನೆಱಿವರೆಂಬುದೆ ಬಿದ್ದು ಮುನ್ನಲ್ಲಿ ಕಡುಪಿನೋಳಾ ಬಹು
ವಿಧದಿಂ ।

ದುದ್ದವರ್ಜಿಮೆಱಿದುಮುರಿಗುಂ ಬಿದ್ದಮೆನಲ್ಲಾ ಬಲಳಪ್ರೋಳಿಗನೆಱಿವ
ಬೆಡಂಗಂ ॥

ಎಜಕಮುಳ್ಳದೆ ಪ್ರೋಳ್ಳಿದಾಗೆಱಗಿ ದೊರೆಕೊಂಡೆ ಕೊಟ್ಟಿ ತೆರನ್ನಲ್ಲದೆ
ನೆಱಿಯೆ ಬರಲೆ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸುವಲ್ಲಿಯು ಬೀಸಲರಿಯದೆಯಿಲ್ಲ
ಪಟ್ಟಿಯನಾ ದಿಟ್ಟಿಯ ಮುರಿವಲ್ಲಿ ಕಡುಪಿನೋಳಾ ಮುರಿದಲುಲ್ಲಿಯು
ಬಿನ್ನೆಣವಂ

ನೆಱಿಯೆ ಕಲ್ಪದ ಬೀರದ ಬೀರನಂ ಗಡಿಗಳಾಭರಣಂ ನೋಡಿ ಕಲಾಲ್ಲಾ ॥
ಅಸುವನುಂ ಕೂಕುವನುಂ ಬೀಸುವನುಂ ಗಡಿಯೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ತಕ್ಕಡಿ
ಯೋಳಿಸು ।

ತ್ರಾಸದೆಯುಂ ಕೂಕದೆಯುಂ ಬೀಸದೆಯುಂ ಬಿದ್ದ ಮೆಱ್ಣಿಗು ಮೆಱ್ಣಿವ
ಬೆಡಂಗಂ ॥

ಎಜಗಲರಿಯದೆಗೆಂಟು ಕಮ್ಮಗಟ್ಟಿಂ ಬರಲಣಮುಱಿಯದೆ ತಪ್ಪಂ ಸಿಂ
ತೆಱನನರಿಯದೆ ಭಂಗಮನಿಕ್ಕೆಯುಂ ಮೂಳಡಿಗಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಾಡಿಯುಂ
ಮುಱಿಯು ಪ್ರೋಯಿಸಿದನುರೆಯುಂ ಕೊಂದು ಧರಿಗೆಡೆ ತಗರ್ದಡಯಿವ
ನೆನಿಸದೆ

ನೆಱಿಯೆ ಕಡುಜಾಣನೆನಿಸಲ್ಪ್ರಿ ಬಕ್ಕಮೆಗಡಿಗಳಾಭರಣನ ಕಲ್ಲದನ್ನುಂ ॥
ಕಾಲ್ಲುಳ ಕೈಗಳ ತುರುಗನ ಕಾಲ್ಲುಳ ತಿಳಿವುಗಳೋಳಲ್ಲಿ ಬಂಚಿಸು
ತೆಱಿಗುಂ ।

ಗೆಲ್ಲು ಮೆನೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಮಾರ್ಗದೆ ಗೆಲ್ಲು ಮೆ ಪೆಣದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ
ನಾರಾಯಣನಂ ॥

ವನಧಿ ನಭೋನಿಧಿ ಪ್ರಮಿತ ಸಂಖ್ಯೆ ಶಕಾವನಿಪಾಲ ಕಾಲಮಂ
ನೆನೆಯಿಸೆ ಚಿತ್ರಭಾನು ವರಿವತ್ತಿಸೆ ಚೈತ್ರ ಸಿತೀತರಾಷ್ಟ್ರಮಿಂ

ದಿನಯುತ ಭೌಮವಾರದೀಳನಾಕುಲಚಿತ್ತದೆ ಸೋನ್ತು ತಾಳಿದಂ
ಜನಸುತ್ತಿಂದ್ರರಾಜನಿಖಾಮರ ರಾಜ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಂ ॥

This inscription of S. 904, Chitrabhānu Bahuļa Ashtāmi Tuesday, records the death of Indra IV, the grandson of Kṛṣṇa III and the son of the daughter of Ganga Gāṅgēya. Indra was very proficient in *Kandukāgama* (a species of Polo). The technical terms are to be explained in the light of the extract from *Rājamānasōllāsa*.

LXXXIII. *KĀVYĀ MĪMĀṂSĀ* OF RĀJAŚĒKHARA

रसः कोप्यस्तु काप्यस्तु रीतिः कोप्यस्तु वा गुणः ।
सगर्वं सर्वं कर्णाटाष्ठंकोरोत्तरं पाठिनः ॥

..
माहिष्मत्यापरतो दक्षिणापथः ; यत्र महाराष्ट्र माहिषकाश्मक विद्भं कुंतळ
कैशक सुप्पार कांची केरल कावेर मुरल वनवासिक सिंहल चोड दण्डक पाण्ड्य पल्लव
गंग नाशिक्य कोंकण कोलगिरि वल्लुर प्रभृतयो जनपदाः । विध्य दक्षिणपाद महेन्द्र
मलय मेकल पालमंजर सत्य श्रीपर्वतादयः पर्वताः । नर्मदा तापी पयोणी गोदावरी
कावेरी भैमरथी वैणावंजुरा तुंगभद्रा ताम्रपर्णी उत्पलवती रावण गंगाद्या नद्यः ॥

Rājaśēkhara refers to the fondness of Karṇāṭakas for musical readings. He gives a list of districts and places in Dakshināpatha : Mahārāshṭra, Māhishaka, Aśmaka, Vidarbha, Kuntala, Kaiśaka, Suppāra, Kāñchī, Kēraḷa, Kāvēra, Muraḷa, Vanavāsika, Simhaḷa, Chōḷa, Daṇḍaka, Pāṇḍya, Pallava, Ganga, Nāśikya, Konkaṇa, Kollagiri, Vallura ; Mountains : Mahēndra Malaya, Mēkala, Pālamāñjara, Sahya, Śriparvata, etc.; Rivers : Narmadā, Tāpī, Payōshnī, Gōdāvarī, Kāvēri, Bhaimarathī, Vaiṇā, Vanjurā, Tungabhadrā, Tāmraparṇī, Utpalavatī, Rāvaṇa Gangā, etc.

LXXIV. HUMCHA INSCRIPTION OF NANNI SĀNTARA

स्वस्ति समस्तभुवनाधीश्वरेक्षवाकु कुलगगन गभस्ति मालिनी पराक्रमाक्रान्त
कान्यकुब्जाधीश्वर शिरोविलम्ब निशित शिल्मुख पार्थिवपार्थः, समरकेळी धनंजयो
धनंजयः; तद्रुलभा गांधारीदेवी, तत्सुतो हरिश्चन्द्रः, तदग्रमद्विषी रोद्विणीदेवी,
तत्सुतौ रामलक्ष्मणौ, तां दण्डगमाध्वापर नामधेयौ; तदन्वयो गंगान्वयः ॥

వాధవన జయ శ్రీరానాధవన భుజావలేపవుం బణ్ణీ సలా
వాధవనుం త్రిభువనదొళు వాధవనుం సేఱియరుళిదవరా

ನೇಱದಪರೇ ? ||

ಅ ನೈವನಗ್ರಜನಾತನವಾನುವ ಶಾಯಾವಲೀವ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಭೃತ್ಯೇನೆಗೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಕೂರವ ಸೇನೆಯನಾ ಟಂಕುಬಡಿದ ದಡಿಗಂ ದಡಿಗಂ ॥
(ಆತನ ನಂದನೆಂ ಕಿಂಜು ವಾಧವಂ ಪರಾಕ್ರಮನೆಸಿಸಿ ನೆಗಟಿ)
ತತ್ತ್ವನಯಂ ಹರಿವನು ನುವಾತತ್ತ್ವನಯಂ ವಿಷ್ಣುಗೋಪನಾತನ ಸುತನುದ್ವಾಪ್ತರಿಪುನ್ಯಸತಿ ಸ್ವೇನ್ಯಾನ್ಯತ್ತದ್ವಿಪ ಸಿಂಹನಾನ್ಯಪಸಿಂಹನ ತನಯಂ ॥
ಅಂತತಿ. ಬಲಪರಾಕ್ರಮಂ ತಡಂಗಾಲಮಾದವನಾತನಾತ್ರಜರ್ —

ଅବିନୀତ ବଲାଟିବିଗିବିନୀତ ରନୋଷ୍ଟମେନିସି ବିଶ୍ଵଯୁମୁକ୍ତୁ-
ହନଦୋଳିବିନୀତ ରେନିସି ଦରବନୀଯୋଳିବିନୀତ ଦୁର୍ଵିନୀତ ନରୀଠଦୁର୍ରା ॥
ବସୁଧୀଗେ ରାଵଣପ୍ରତିମୁନେନ୍ଦ୍ର ନେଗଣ୍ଯୀରୁ କାଢାପାଇସ୍ତ୍ରୀଯ ।
ବିନେନ ରଂଗଦୋଳା ପିଦିଦୁ ତନ୍ମୁତନ୍ମାଜିଯୁ ପୁତ୍ରନେଂ ପୁତ୍ର-
ସ୍ତ୍ରୀ ଜଯିଶିଂହ ଵଲ୍ଲଭନ୍ତ୍ରୟରାଜ୍ୟଦୋଳିବିନୋଳା ବିଗୁ-
ବିନୀଦେନୀଦେନୀନେଗୁପୋଂ ନୀଜଦୋଳିବିନୀତ ଦୁର୍ଵିନୀତନା ॥

ಅಂತಾತನಿಂ ಮುಷ, ರ ನತಿ ಮುಷ, ರನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಂಗಿಯೆ, ತನ್ನಂದನಂ—

తావియు తడివరేగందరణీవలయమనాటు. బాహువిక, మదిం ।

ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮ ಭೂವಿಕ್ರಮ ಭೂವಲ್ಲಭರದಿಕ ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಭರಾದರ್ ||

ಅಂತಾತನನುಜ ಸ್ವಪಕಾಮಂ ಗಜದಾನನುಧಿಗಿತ್ತು ಚಾಗಿ ಎಂಬ ಪೆಸರಪಡಿದ ನಾತನ ಮಹ್ಯಂ ಶ್ರೀಪುರುಷ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭಸೇನಿಪ್ತನ್ನಧರಿಸಿ ಮಹಂ ತಾಯ್ದ ಗಜಶಾಸ್ತ್ರ ಕತ್ತಲ್ಪವೆನಿಸಿ—

ಶಾತ್ರವಸಂಕುಲಪ್ರಭಯ ಭ್ಯಾರವನೀಂಬ ಯಶಂ ಸೈದಬ್ಬು ಲೋ-
ಕತ್ತರು ಯವುಧ್ಯದೊಳ್ಳ ಪರೆಯೆ ಜೀರದ ಕಂಚಿಯು ಕಾಡುವೆಟ್ಟು ಯಂ
ಚಿತ್ತವಿದಂ ಜಿಳದೆಯೊಳ್ಳ ಸುಂಗೊಳಿ ಕಾಡಿತದೀರು ಪಲ್ಲವ
ಇವೆ ನೇತ್ತಿಯೊಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದು ನೇತ್ತಿಯೊಂದು ॥

ಆ ನೃಪತುಂಡಾನುಂಣಿ ಕಾಂಚೀನಾಥನ ಕೆಯೊಳಿಯ್ಯ ಕೊಂಡಂಗಡ ಹೇ -
ಮಾರ್ಣವದಿಯೆಂಬಿ ಪೆಸರುಮನೇನೆಂಬುದೊ ಗಂಗನ ಪರ ಶಾಯ್ಕಾನ್, ತಿಯೆಂ ||

ಅಂತು ವೀರವೂತಾರ್ಥಂಡನೆನಿಸಿದಾತನ ಮಗಂ ಶಿವವೂರದೇವಂ ಸ್ವೇಗೊಟ್ಟಿ
ನೆಂಬಿರದನೆಯ ವೇಸರಂ ತಾಯ್ದು ಶಿವವೂರನುತನೆಂಬ ಗಜಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ವಾಡಿ,
ಮತ್ತೊ—

ಏನೇಯ್ದುದೋ ಶಿವವೂರನುಹೀವಳಯಾಧಿಪನ ಸುಭಗ ಕವಿತಾಗುಣಮಂ |
ಭೂವಳಯದೊಳ್ಳಾ ಗಜಶಾಸ್ತ್ರಕ್ವೋವನಿಗೆಯು ವೋನೆಕೆವಾಡುವಾದುದೆ
ಪೇಟ್ಯ್ಯಂ ||

ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನರೇಂದ್ರನಾತನನುಜಂ, ತನ್ನಂದನಂ ಚಾಗ ಭೂ
ಭುಜರೊಳ್ಳಾ ಮಿಕ್ಕೆಣಿಗಂಗನಾತನ ಮಗಂ ಶ್ರೀರಾಜಮಲ್ಲಂ ತದಾ
ತ್ಯಜನಾತಂ ಮರುಳಂ ತದೀಯ ತನಯುಂ ಶ್ರೀ ಬೂತುಗಂ ತತ್ತ್ವತಂ
ವಿಜಗೀಷತ್ವಮನಾಃಿ ನಿಂತೆಜ್ಞಿಯಪಂತಾನಾ ಮಹೇಂದ್ರಾಂತಕಂ ||

ಎನಿಪ ಭುವನ್ಯೈಕವೀರನ ನರಸಿಂಗನವನೆ ವೀರಚಿಡಂಗಂ |

ಮನುಜವತಿ ರಾಜಮಲ್ಲಾಂಕನಾತನಿಂತೆಜ್ಞಿಯವನೆ ಕಜ್ಞಿ ಯಗಂಗಂ ||

ಅಂತಾತನನುಜಂ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನುವೆನಿಪ ಭೂತುಗವನೂನಡಿ ಕೃಷ್ಣ
ರಾಜಂಗೇ ಬಾವನೆನಿಸಿ—

ತಾನಿಉದಂದುಕೊಂಡ ಪ್ರದುಮಂಡಲಮಂ ಪೆಜರೊಳ್ಳಿವಾನ ಪೇಂ

ಬೀ ನುಡಿವೇಡ ಕೊಳ್ಳೇದಿಗೆ ಬಿಭೂತನಾತನ ಸಂಚಿವಾರದು

ದ್ವಾನಿಗೆ ರಾಯನಾ ಪಡಿಗೆ ಚೋಳ ನಿವರ್ ದೊರೆಯೆಂದೊಡಿ“ ನ್ನಭೂ
ತೋನಭವಿಷ್ಯ ”ಮೆನ್ನುದವರಾರಳವಂ ಜಗದುತ್ತರಂಗನಾ ||

ಶ್ರೀ || ಜಾಪ್ಯವಿ ಸಾಕ್ಷಿಮು | ಧ್ಯಾಯ್ಯಾಕ್ಸಸಮು ಕೋಪ |

ವಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಯನಳುರೆ ಭೂತುಗಂ ರಾಜ್ಯ | ಚಿಷ್ಟಮಂತದಂ ತುಳಿಗಂಗೆ ||
ಅಕ್ಕರ || ಬಲವಂ ಪೇಟ್ಟಿಡೆ ದಾಳಿಯೊಕ್ಕೊಂಡನಾ ಜಿತ್ರಕೂಟಮುನೇಳು
ಮಾಳವಮಂ |

ತಲೆಯುಂ ಕೊಂಡ ನಾರಾಯನ ತನ್ಮಾನಾದ ಹಳೆಯುಂ ಕೊಂಡನಂತೊಂದೆ

ಮೆಯೋಳಾ |

ಪಲವುಂ ಕಲ್ಲಿಳನೆಲ್ಲಿಯುಂ ನಿರಿಸಿದಂ ಗಂಗವಾಳವಮೆಂದು ವೇಸರನಿಟ್ಟು
ಕಲಿಯ ಪೇಟ್ಟಿಂದದೊಡಿಯೆಂಬ ಕಲಿಯನಿಂತಚಲಿತಗಂಗನಂ

ಪೇಟ್ಯ್ಯಂನಾವಂ ||

|| ರೇವಕನಿಮ್ಮಡಿಗಂ ವಿದ್ಯಾವಲ್ಲಿಭನಪ್ಪ ಭೂತುಗೇಂದ್ರಂಗವಾ |

ದೇವಿಗಮಿಂದುಧರಗಾ ಪಾವಕಿನ್ನೊಲ್ಳಾ ಮರುಳದೇವನಗ್ರತನಾಜಂ ||

ಸತ್ಯಾಹಾತ್ಸಕಲ ಮಹಿಶ ಕೃಣಭೂಪ್ರಾ

ಭೂನಾಥ: ಖಲ್ಲ ಮದನಾವತಾರ ಸಂಜಾಂ |

ಛತ್ರ ನರಪತಿಭರ್ಮಿನಕಾಶ್ರಿದಾಸ:

ಸಂಪ್ರಾತೋ ಮರುಳ ಇತಿ ಪ್ರತಿತ ನಾಮಾ ||

ಅಂತಾ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಂಗಳಿಯನೆನಿಸಿದ—

ಆ ಮರುಳಳೆನನೆನುಜಂ ಭೀಮಾನುಜ ಸನ್ನಿಭ ಪರಾಕ್ರಮಸಿಂಹಂ ।

ಶ್ರೀಮಾರಸಿಂಹದೇವಂ ಹೇಮಾದ್ರಿ ಶರೋವಿಲಗ್ನಿಕೀರ್ತಿಸಪತಾಕಂ ॥

ಅಂತಾತಂ ನೋಟಂಬಕುಲಾಂತರಕುನುಂ ಪಲ್ಲವಮಲ್ಲನುಂ, ಗುತ್ತಿಯಗಂಗನುಮೆ ನಿಸಿದನಾತನನುಜಂ :—

ಶ್ರೀ ರಾಜಮಲ್ಲದೇವಂ ಭಾರತಿ ಕೇಯಾರ ರಾಜಶೀಖರನಾತಂ ।

ಭಾರವಿ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಾಣಮಯೂರಂ ವಾಲ್ಯೋಕ ಕಾಳಿದಾಸಂ ವಾಸಂ ॥

ಆತನ ತಮ್ಮ—

ಶ್ರೀ ನೀತಿಮಾರ್ಗಭೂಪತಿ ಕಾನೀನಂ ಬಲಿ ದಿಲೀವ ದಧಿಚಿಗುತ್ತಂ

ಸಾಕ್ಷಾ ।

ದ್ವಿನಾನಾಥ ಜನಕ್ಕೆ ನಿಧಾನಂ ಗೋವಿಂದಾಭಿಧಾನ ನರೀಂದ್ರಂ ॥

ಆತನ ಕಿಱಿಯ-ವಾಸವ ಮಹಿಭುಜಂಗಂ, ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಲ್ಲನೆನಿಸಿದಾಹವ ಮಲ್ಲದೇನನಯ್ಯಂ ರೇವರಸನ ತಾಯ್ ಸಾವಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯಿಂ ಕಿಱಿಯ ಕೆಂಚಲ ದೇವಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಗೋವಿಂದರದೇವ—

ನಿರವದ್ಯ ಚಿರತನಸ್ವಯಧರಂಧರಂ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯ ನಿರ್ಬರ ಗಂಡಂ ।

ಪರಜಕ್ರಕರ್ಚಂಗಂಡರಮೂಕುತಿ ಗಂಡದಲ್ಲಣಂ ನೃಪತಿಲಕಂ ॥

ವಸುಧಾಲಂಕಾರನಾರೋಹಕರಮೋಗದ ಕೈಬಲ್ಯಣಿ ಬ್ರಹ್ಮನುಗ್ರಾ

ರಿ ಸಮಾಲೋತ್ಸಾಹ ಶಕ್ತಿಪ್ರಾಳಯಕರ ಕರಾಭಿಇ ಖಡ್ಗಂ ಯಶಶ್ವಿ ॥

ಪ್ರಸರ ಪುಷ್ಟಿನ್ನ ದಿಜ ಕ್ರಂಡಲನಧಿಕಬಲಂ ಗಂಗನಾರಾಯಣಂ ರ

ಕ್ಷಾಸಗಂಗಂ ಗಂಗಜೂಡಾಮಣಿಸ್ತ ಪತಿಲಕಂ ವೀರಮಾತಾಂದ

ದೇವಂ ॥

ತಳಿಯಂ ದಾಂಟುವ ಕರಿಯಂ ಫ್ಲಿಲನೆ ಪಿಡಿದುಗಿಯೆ ನಿಜಶರಂ

ವೇಚಕಮುಂ ।

ಕಳೆದುದು ಕರಿಶಿರಮುರಮುಂ ಪಳಿಲೆನೆ ತಾಗಿದುದು ಕದನ

ಕಂರಿರವನಾ ॥

ಆತನನುಜಂ ಜಗದ್ವಿಖಾತಂ ಕೊಮರಂಕಭೀಮನರುಮೋಳಿದೇವಂ ।

ನೀತಿಜ್ಞನಧಿಕತೇಜಸರಾತಿ ಬಲಪ್ರಾಯ ಕಾಳನಾಹವಧಿರಂ ॥

ಅಂತಾತಂಗಿ ಕೆದಂಬಮಯೂರನಾತ್ಮಜಿ ಜಾಕಲದೇವಿಗಂ, ಪಂಚಲ ದೇವಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಶಾಂತಿಯಬ್ಬರಸಿಗಂ, ಗುಡಿಯದಿಗಿಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿರಾಜ್ಯ ಗೆಯಿಸುದನಸ್ವಯದ ಬಲವಮುದೇವಗಂ ಪುಟ್ಟಿದಬ್ಬಲದೇವಿಗಂ ಸಹಸ್ರಭಾಯಪ್ರತಾಪನುಂ, ಮಹಿಳ(ಅಹಿ)ಹಯಂನಂಶೋಽಧ್ವನನುಂ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಟುತ್ತಿ ಪುರವರೀಶ್ವರನುಂ ಮಧ್ಯದೇಶಾದಿಪತಿಯಮೆನಿಸಿದರ್ಯನ ಚಂದರ ಸಂಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಗಾವಬ್ಬರಸಿಗಂ ಅರುಮೋಳಿದೇವಂಗಂ—

ಸರಸತಿಯುಂ ಸಿರಿಯುಂ ದಿನಕರನುಂ ಪುಟ್ಟಿದುರವೆಂಬಿನುಂ ಚಟ್ಟಿಲೆಯುಂ ।
ವರವಧು ಕೆಂಚಲೆಯುಂ ಸತ್ಯರುಸೋತ್ತಮನೆನಿಸಿ ರಾಜನಿಡ್ಯಾ ಧರನುಂ ॥

ಪುಟ್ಟಿ ತನಗಂದು ರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟಂ ಕೈಸಾದುರದೆಂದು ರಕ್ಷಸಗಂಗಂ ।
ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ ರಮನೆಯೋಳಾ ನೆಟ್ಟಿನೆ ತಂದಿರಿಸಿದಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಂ ॥

ಅಂತು ಸುಖಂ ಬಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಾರಶ್ವಂಗಳಿಬರಿಂ ಹಿರಿಯಚಟ್ಟಿಳಿ
ದೇವಿಯಂ ತೊಂಡೆನಾಡು ನಾಲ್ಕುತ್ತೀಣಾಸಿರಕ್ಷಿಧಿಪತಿಯುಂ, ಕಾಂಚೀನಾಧನುಂ,
ತುಶ್ವರಪ್ರಸಾದನುಂ, ವೃಷಭಲಾಂಭನನುಮೆನಿಸಿದ ಕಾಡುನೆಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ಷಸಗಂಗ
ಪೆಮಾರ್ಫನದಿ ವಿವಾಹೋತ್ಸವಂ ಮಾಡಿ, ಚಟ್ಟಿಳಿದೇವಿಗೆ ಕಾಡವನುಹಾದೇವಿ
ಪಟ್ಟಿನುಂ ಕಟ್ಟಿ ಸುಖದಿನಿರಿಸಿದಂ ।

ಆ ವೀರದೇವಂಗಂ ಕಂಚಲದೇವಿಯೆನಿಸಿಯುಂ ವರದಂತಿಯ ಸೆಸರಂ ತಾಟ್ಲ
ವೀರಮಹಾದೇವಿಗಂ—

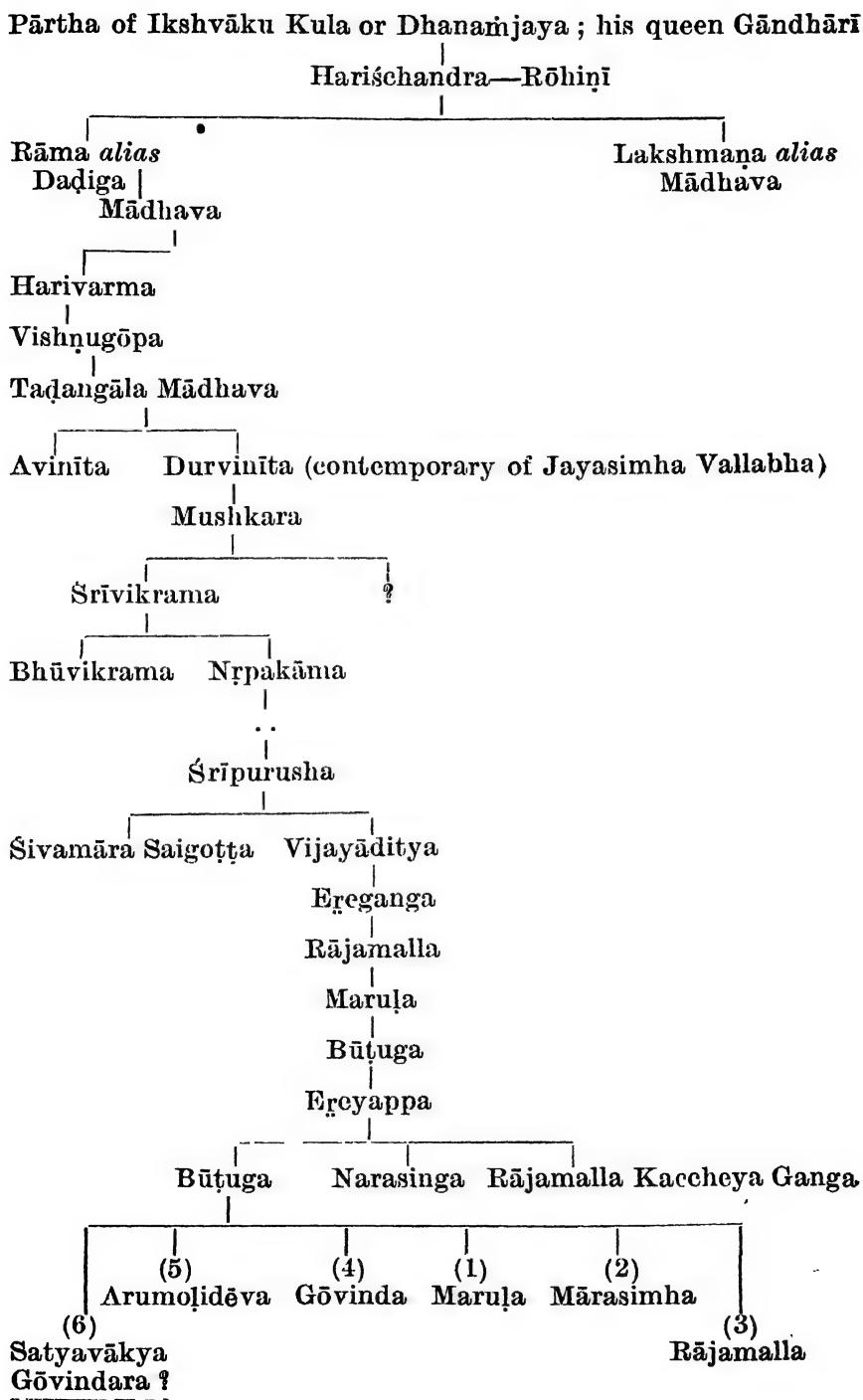
ದಶರಥತನಯರಂದಮನಸಿದಿರಿ ಸೋಲಿದ್ದ ತ್ಯಾಲನುಂ ಗೋಗ್ರಿಗನುಂ ।
ಕುಸುಮಾಸ್ತನೆನಿಸಿ ದೊಡ್ಡಂಗ ವಸುಧೀಶನುನುಂತು ಬಮಂಗನುಂ
ತನಯರವರ್ ॥

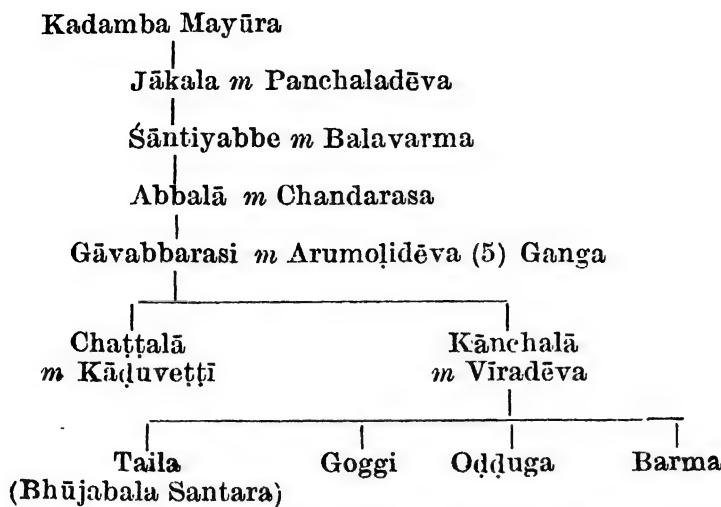
ಪುಟ್ಟಿಲೋಡಮವರಾತ್ಮಗೃಹದೊಳಾ ಪುಟ್ಟಿದುದ್ದೇಶ್ವರ್ಯಮೋಣ್ಣ ಮಾಪ್ರಂ
ಕೂಪ್ರಂ ।

ನೆಟ್ಟಿನರಿನ್ನಪರ ಗೃಹದೊಳಾ ಪುಟ್ಟಿದುತ್ವಾತ ಭೀತಿ ಚೇತೋವಿಕಲಂ ॥

ಅಂತಾ ಕುಮಾರರ್ ಸುಖದಿಂ ಬಳಿಯುತ್ತಿರೆ, ಯನರೊಳಗ್ರಜಂ ತ್ಯಾಲಪದೇವನ
ಸಹಾಯ ಸಿಂಹನೆನಿಸಿಯುಂ ತನ್ನ ಬಾಹಾಬಲನೆ ಚತುರಂಗ ಬಲಮಾಗಿ
ದಾಯಿಗರುಮವಾಟವಿಕರುಮಂ ರಾಜ್ಯಕಂಟಿಕರುಮಂ ನಿಷ್ಪಂಟಕಂ ಮಾಡಿ
ತನ್ನ ದೋಷಲವಿಕ್ರಮದಿಂ ಶಾಂತರವಟ್ಟಿಮವಟಯಿಸಿ ಭೂಪಾಲ ಸಾಂತರ
ನೆನಿಸಿ ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂ ಗೃಹಂ ॥

This important record gives one version of the genealogy of Gaṅgas, thus :—

A few details are given about the kings. The first king Pārtha is said to have killed a ruler of Kānyakubja. Durvinīta captured Kāduveṭṭi in battle and established his daughter's son in the hereditary kingdom of Jayasimha Vallabha. Śrī Vikrama is said to have ruled upto the banks of Tāvī. Nrpa-kāma acquired fame as a Chāgi (*Tyāgi*) by giving elephants (or great gifts) to donees. Śrīpurusha wrote a *Gajaśāstra*, defeated the Pallava Kāduveṭṭi at Chiṭarde and obtained the title Permāṇaḍi. Saigoṭṭa Śivamāra was the author of a *Gajaśāstra* and his *Gajāśṭhaka* was very popular. Ereyapa was known as Mahēndrāntaka. Būtuga II was the brother-in-law of Kṛṣṇa, conquered Chōla maṇḍala and Pudu maṇḍala and wrested the imperial insigniæ from Lalleya. He conquered Chitrakūṭa and Dāhaṭa. Marula obtained from Kṛṣṇa the parasol called Madanāvataṭa and was the son-in-law of Kṛṣṇa. His younger brother was Mārasimha Nojamba Kulāntaka. His younger brother Rājamalla was equal to Bhāravi, Bāṇa, Mayūra, Vālmiki, Kālidāsa and Vyāsa. His younger brother was Nītimārga Govinda. His younger brother(?) Satyavākyā Gōvindaradēva was known as *Gandaramūkuti*, *Rakkasa Ganga*, *Ganga Nārāyaṇa*, *Viramārtāṇḍa*. His younger brother was Arumolidēva Komaranka Bhīma, who married Gāvabbarasi and his eldest son Taila became a Sāntara ruler and was known as Bhūpāla Sāntara.

I. X XV. YĀJÑAVALKĪYA NIBANDHA OF APARĀRKA

भक्त्या यस्य सविस्मयः स्मररिपुर्दुद्धया च वाचस्पतिः ।
 विकृत्यादिष्टतांगणः शुचितया भास्वान्क्षमित्वेन भूः ।
 जीमूतान्वय भूषणं सविपुळां योगीश्वरेणोदिते ।
 शास्त्रोवाक्य नयानुगां वितनुते व्याख्यां सतां सम्मताम् ॥ 1-5

..

रात्रे यस्य निरंकुशा वसुमती कोशस्समृद्धः सुहृत् ।
 छर्कोदुर्गमनागमं क्षतपरा सेना हितार्मत्रिणः ।
 शास्त्रार्थामृत चर्वणार्तिमतिः विश्वैक नाथोप्यसौ ।
 शौश्रौदार्थयशोधनोऽमुमपरादित्यो निबंधं व्यधात् ॥

श्रीविद्याधरवंशप्रभव श्रीशिलाहार नरेन्द्र जीमूतवाहनान्वय प्रसूत श्रीमदपरादित्य
 देव विरचिते याज्ञवल्कीय धर्मशास्त्रे निबंधेऽपरार्के ।

Aparārka was a king of the Śilāhāra family. In the lists of Northern Śilāhāras there are two Aparādityas—the first Aparājita of the Bhadāna grant (E.I., III, 997 A.D.) called Aparāditya by Ranna and defeated by *Irivabedanga*; the second Aparāditya was in c. 1127 A.D.

LXXVI. *ŚRĪKANTHA CHARITA OF MANKHAKA*

वचोभिर्नुदे दन्त द्युति श्रीखण्ड पाण्डुभिः ।
 वादिनां दपोष्मायेन शूपर्यरकाध्वसु ॥
 यश्श्रीमदपरादित्य इति दूत्यप्रसिद्धये ।
 प्रजिधाय घनश्लाघः काइमीरान् कुकुणेश्वरः ॥
 तेन श्रीतेजकण्ठेण सोत्कंठमनुबभ्रता ।
 इति सोधिकवैश्या निरवद्यमगद्यत ॥

(Ch. XXV—109 to 111)

Mankhaka says that Aparāditya of Koṅkaṇa sent Teja-
 Kanṭha to the assembly of learned men in Kāshmīr in the time
 of Jayasimha of Kāshmīr (1129–1150 A.D.).

LXXVII. *SAHASA BHIMA VIJAYA OF RANNA*

ನೆಗಟ್ಟಿಂ ಫೂಜರ ದ್ವಿಪಫಟಾಳಿಗೆ ತನ್ನಯ ಸೂಚಿಯಾನೆ ತೋ
ಷ್ಟಿಗೆ ಸಮರಾಗ್ರದೊಳ್ಳಾ ಪರಿಯೆ ಸಿಂತಹಿಸಂದವು ರಾಜಪುತ್ರರಾ
ನೆಗಳಿನೆ ಮುನ್ನಮೀಂಬ ಬಟ್ಟಕೆಂಬ ಜನೋಕ್ತಿಯೊಳಾಯ್ತು ಸೂ
ಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವಪರಾನೆ ದಾರದವ್ಯಾಲಾದವು ರಾಜಕುಮಾರರಾನೆಗಳ್ಳಾ ॥

I-16

ಜಲಧಿಯ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಬಲಜಲಧಿಯ ನಡುವಳ್ಳಿವರ್ಕ ಕೋಪತೀಗಳನಡುವಿ ।
ತ್ತಲೆವೋತ್ತಿದ ಪುಳ್ಳಿಯ ಪುಟ್ಟಿಲಿದ್ವನತಿ ಚಕ್ಕಿತ ಚಿತ್ತನಪರಾದಿತ್ಯಂ ॥ 23

....ಬಂದುದು.... ಚತುರ್ಧಯುಗದೋಳ್ಳಾ ಚಾಳುಕ್ಯಮಾತಾಂಡನಿಂ
ದಪರಾದಿತ್ಯನ ಮಂಡಲಾಂಶುನಗರಂ ಶಾಂತಣವಂಶಾಣವಂ ॥ 25

ಕಂಡೆಂ ಗ್ರಹಣಮುದನಾಖಿಂಡಲ ದಿಜ್ಞಾಖಿದೆ ಬಂದು ಸರ್ವಗಾರ್ಣಂ ।
ಗೊಂಡತ್ತಪರಾದಿತ್ಯನ ಮಂಡಲಮುಂ ಭಾಮರಾಮ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯನಾ ॥ 26

ಮೊದಳೊಳ್ಳಾವಂತರಿನಿಸುದಿತೋದಿತಮಾಗಿ ಮಂಡಲೀಶ್ವರನಿಂದ ।
ಭ್ಯಾದಯುಪರನೇನಿಸಿ ಚಕ್ರಯಿನುದಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೆದಿದಂ ಕವಿರನ್ನಂ ॥ 34

ಪಡೆಯೆಡೆಯ ಕಡೆಯ ಬಡವಕ್ಕಾಡೆ ಪಡೆದನೋ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೋಳ್ಳಾ
ತೈಲಪನೋಳ್ಳಾ ।

ಪಡೆದಂ ಮಂಹಿನೋನ್ನತಿಯಂ ಪಡೆದಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿವೆಸರಂ ರನ್ನಂ ॥ 37

ದೋರೆಯಱಾವ ವಸ್ತು ಪುರುಷರ್ ಪರಿಕಿಸಿ ಬೆಲೆಮಾಡೆ ಗಂಗಮಂಡಲ ಚಕ್ರೀ ।
ಶ್ವರ ಕಟಕೋತ್ತಮನಾಯಕ ವಿರಚನೆಯಿನನಂಫರತ್ತಮಾದಂ ರನ್ನಂ ॥ 40

ಕನ್ನಡಮೆರಡಱಾನೂರರ ಕನ್ನಡಮಾತಿರುಳ ಕನ್ನಡಂ ಮಧುರಮೋರ್ ।
ತ್ವನ್ನಂ ಸಂಸ್ಕಾರಮೆನೆ ಸಂಪನ್ನಂ ನೆಗಲ್ಲುಭಯ ಕವಿತೋಳ್ಳಾ ಕವಿರನ್ನಂ ॥ 42

ವನರುಹಭವನನೇನಿಸಿದ ದಂಡನಾಯಕಂ ಕೇಳಿತಿದ್ವ ಪೇಟ್ಟಂ.... ॥ 51

....ವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿಯಿಂತೆಂದಳ್ಳಾ :— ಅವರ ಪೂರ್ವಜರಪ್ಪರಸುಗಳೊಳ್ಳಾ
ಗಯೋಧ್ಯಾಪುರಪರಮೇಶ್ವರಂ ಸತ್ಯಾದಿಗುಣಾಶ್ರಯವಲ್ಲಭನುಂ ಅತಿ ಪ್ರಾಧ ದಿಶಾ
ದಂತಿ ಪ್ರಕಟ ಪ್ರಭಾವನಪ್ಪ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯದೇವನಿಂ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನಾಪರನಾಮ
ಧೀಯನುಂ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಗಜಫಳ್ಳಾವಿಫಳ್ಳಿ ಸಿಂಹನೇನಿಸಿದ ಜಯಿಸಿಂಹದೇವನಿಂ
ಅತಿಪ್ರವರ್ಧನ ಪ್ರಜಾನುರಾಗನುಮತಿ ಪ್ರಬಲ ರಣರಾಮನೇನಿಸಿದ ರಣ
ರಂಗಸಿಂಹನಿಂ, ವಾತಾಪಿಪುರಪರಮೇಶ್ವರನುಮಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞ, ದೀಕ್ಷಿತನುಂ
ದ್ವಿಪಾಂತರ ಪ್ರಕಟ ಪ್ರಭಾವನುಮನಿಸಿದ ಪುಲಕೇಶಿದೇವನಿಂ, ಪರಿರಕ್ಷಿತ
ಪವಿತ್ರವನುರನೇನಿಸಿದ ಕೇರಿತವನುರದೇವನಿಂ, ತತ್ತನಯನಪ್ಪೆರಡನೆಯ
ಸತ್ಯಾಶ್ರಯದೇವನಿಂ, ಅವನ ಕಣಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಮಂಗಳಾಣವನಿಂ,

ಸತ್ಯಾಶ್ರಯನಷ್ಟೇ ರದನೆಯ ಸತ್ಯವ್ರತಿಯಿಂ, ತತ್ತ್ವನಯನಪ್ಪಾದಿತ್ಯವನುರ್ವಿಂ, ತದಪತ್ಯನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂ, ತತ್ಪುತ್ರನಪ್ಪ ದುರ್ಧರಮಲ್ಲನಿಂ, ತನ್ನಂದನನಪ್ಪ ನಿರವದ್ಯಾಪರ ನಾಮಧೀಯನಪ್ಪ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕನಿಂ, ತತ್ನಿನುಮಿತ್ರನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾಂವನೆನಿಸಿದ ಕೊಂಕಣ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂ, ತತ್ನಿನುಮಿತ್ರನಪ್ಪ ಕೇತ್ರಿವನುರ್ವಿಂ, ಆತನ ಕೆಜ್ಜಾಯ ಮಗನಪ್ಪ ಭೀಮುಪರಾಕ್ರಮನಿಂ, ತಜ್ಜಾತನಪ್ಪೇ ರದನೆಯ ಕೇತ್ರಿವನುರ್ವಿಂ, ತತ್ನಿನುವಪ್ಪ ಪಿಣಿಯ ತೈಲಪನಿಂ, ಆತನ ಮಗನಪ್ಪ ಮುಕುಂದಿಯ ಕೊಂದ ಕುಂದಿಯ ಭೀಮನಿಂ, ಆತನ ಮಗನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯದೇವನಿಂ, ಆತನ ಮಗನಪ್ಪ ರಣರಂಗಮಲ್ಲನಿಸಿಪ್ಪ ಅಯ್ಯಣದೇವನಿಂ, ಆತನ ಮಗನುತ್ತಂಗಮಲ್ಲನಿಸಿದ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂ, ಚಾಳುಕ್ಯ ಕುಲೋದ್ಭವನಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯಂಗಂ ಜೈದ್ಯ ಕುಲೋದ್ಭವನೆಯಪ್ಪ ಬೊಂಧಾದೇವಿಗಂ ಪುಟ್ಟದಂ—

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯಂ ಶ್ರೀಪದ್ಭ್ರಿಮಿ ವಲ್ಲಭಂ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜಂ ರಾಜಪರಮೇಶವರಂ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾರಕಂ ಕರಹಟಿ ಭಯಂಕರಂ ಜಾದಿಜಾಂಧರಕುಲೀನ ಭುವನ ಸದ್ಗುಣಮಣಿ ವಿಭೂಷಣಂ, ಸಿಂಧುರ ಕಂಧರಾಧಿರೂಢ ಪಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟಿರ್ಲೈಂಫಂ ಭದ್ರಕ ವಿದ್ವಾವಣಂ ಕೊಂಕಣ ಭಯಂಕರಂ, ಉಭಯಬಲದಲ್ಲಣಂ, ಮಾಮುಲೀವರಿಗಜಕೇಸರಿ, ಕರೀಂದ್ರಕಂಂಿರವ ಮಲ್ಲಂ, ವೈರಿಫಣೀಂದ್ರ ಸಾವಣಂ, ಕಾರ್ಕಲಿಕರಾಜಗಜಕೇಸರಿ ರಣ ಕುಂಭಿಕುಂಭಕಂಂಿರವಂ, ಯಾದವಕುಲಾಂಬರದ್ಯಮನಣಿ, ರಣರಂಗಭೀಷಣಂ, ರಿಪುಬಲಪುಂಜಕ ಗಜಫಂಟಾಭಂಜನನುಂ, ಸಾಮುಂತಮೃಗಶಾಮೂಲ ರಣರಂಗರಾಕ್ಯಸಂಅಕಳಂಕ ರಾಮ, ತಳವಗ್ರ ತಳಪ್ರಹಾರಂ, ಅರಷಫರಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟಿಕಾಲಕೂಟಿಂ, ನಿಜಭುಜಚಕ್ರವರ್ತಿಪಾಂಚಾಳಮದೇಭವಂಚಾನನಂ, ಸಂಹಾರಸಿಂಹತ್ವಗೂಜರವಜ್ರದಾಢಾ ಗೂಜರ ಭಯಜ್ವರ ಸಮಸ್ತ ಮಾಳವಸವ್ರಾಚಿರ, ಶತ್ರುಗ್ರಹೋಚಾಷ್ಟಿನನು ಮನೇಕ ದೇಶಾಧಿಶ್ಯರನುಂ, ಪರನ್ಯಪನದಗಜಫಂಟಾಭಂಜನನುಂ ಉತ್ಪಕ್ಷಮಲ್ಲಂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಾನುದಿತ್ಯಲಪದೇವನೆನಿಸಿದಾಹವನಮಲ್ಲದೇವನಿಮುದಿತೋದಿತಮಾಗಿ ಬಂದ ಜಾಳುಕ್ಯವಂತಂ

.....

ನರಪತಿ ತೈಲಪಂ ಬೆಸಸೆ ಫೂಜರ ಸೇನೆಗೆ ಸೂಚಿಯಾನೆಯಂ
ಪರೆಯಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಿನೊಟ್ಟಿಜೆಯ ಕವ್ವಮನಷಟ್ಟಿವದೆಂದು ಕೊಂಕಣೇ
ಶ್ವರನನಿದಿಚಿರ ಸಾಧಿಸಿದನಂಬುಧಿಸೀಮೆವರಂ ನಿಮಿಚಿರದಂ
ಧರಿಯನದೇಕೆ ಕೇಳಬಾಯ ! ಸಾಹಸ ಭೀಮನ ಸಾಹಸಂಗಳಂ ||
ಶಕಸಮ ಗತಿ ಬುತುಯುಗ ಶತಿ ನಿಕರಾಂಕಂ ಚಿತ್ರಭಾನು ಸಂವತ್ಸರ ಕಾ ||
ರೀಕ ಸಿತಸಸ್ತಮಿ ದಿನದೊಳ್ಳ ಸುಕರಂ ಬುಧಸೇವ್ಯಮಾಯುರನ್ನನ
ಕಾಷ್ಯಂ ||

Ranna completed this work on Friday 27th October, 982 A.D. He gives the genealogy of his patrons Tailapa and Iṣivabedāṅga. Taila won victories over Karahāṭa, Pallikōṭa, Bhadraka, Koṅkaṇa, Krākalika, Rāshṭrakūṭa, Panchāla, Gurjara and Māṭava. Satyāśraya burnt the capital of Aparāditya in the west and destroyed the Gurjara army. Ranna obtained the title Kavi Chakravarti from the emperor Tailapa himself.

LXXVIII. AJITANĀTHA PURĀNA OF RANNA

ದಿಗಿಭದೊಳಗನುರಕರಿದಾನಿಗಳೊಳಗ್ಗೆ ಉದ ದಾನಚಿಂತಾಮಣಿ ಚ ।
 ಕ್ರಿಗಳೊಳಗಾಹವಮಲ್ಲಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಕುಂ ವಿಷಯದೊಳಗೆ ವೆಂಗ್ರೀವಿಷಯಂ ॥
 ವೆಂಗಿನುಂಡಲಮದಜಿಂಗಾಳ್... ಕನ್ನೆನ್ನೆದೇಶಮನಲಂಕರಿಸಿ
 ದುರು ಪುಂಗನೂರ್ ಜಗತ್ತಿಲಕಮದಕ್ಕೆಮುಖ್ಯಮೆನೆ ಪೆಂಪೆಸಿದಿರುದು
 ನಾಗಮಯ್ಯನಾ ॥

ಆ ನೆಗಟ್ಟಿ ನಾಗಮಯ್ಯನ ಸೂನುಗಳಿರ್ವರೀದಲವರೊಳಗ್ಗೆ ಸುತಂ ನಿ ।
 ದ್ಯಾನಿಧಿ ಮಲ್ಲಪನನುಜನನೂನ ಗುಣಂ ಪ್ರೋನ್ನಮಯ್ಯನಣಿನ ಭಕ್ತಂ ॥ 26

..
 ಪಡೆವೆಂ ಪುತ್ರನನೊರ್ವಂ ಪಡೆವೆ ನಾನೊಂದೇಸಿನಕ್ಕುಂ ಜಯಂ
 ನುಡಿದೆಂ ಕೇಳಿರಿಮೆಂದು ಮುನ್ನೆಂಬಾಪಿ ತದ್ವಿಷ್ಯನಾಜಾರದೊಳ್ಳಾ (?)
 ಗುಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಕುಮಾರಲೋಧ್ರ ಸಮರ ಪ್ರಾರಂಭದೊಳ್ಳಾ ಬಲೈನೇ
 ವರ್ವಡಿ ಭೂವಲ್ಲಭನಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದಂ ಶಾಯಾಚಿರ್ವತಂ ಮಲ್ಲಪಂ ॥ 30
 ಗುರು ಜಿನಚಂದ್ರಮನಿಂದ್ರರ ಪರೋಕ್ಷದೊಳ್ಳಾ ತಮ್ಮತಿರ್ವರುಂ
 ಪ್ರೋನ್ನಿಗನಿಂ ।

ಬರೆಯಿಸಿದರ್ಂ ಸಕಳೋರ್ವಿಗೆ ಪರೆಯಿಸಿದರ್ಂ ಸಲೆ ಪುರಾಣಿಂದಾ
 ಮಣಿಯಂ ॥

ಪರಮದೊಂಹರೊಳೊಂದಿ ತನ್ನೊಳಿಜ್ಞಾಯಲ್ಲಾ ಗೊಳಿನಿಂದರಂ ಬಪ್ರದಂ
 ಸೀರಗಂ ಪಾರದೆ ತಾಗಿ ತೈಲಪನ್ನಪಂ ಬಾಟೆಂದು ಬಾಟ್ಯಾ ತ್ವಂ
 ಚ್ಯಾರದಿಂ ಸಾಚಿರದರಂ ಪಡಲಪಿಸಿ ಕಾನೇರೀ ಸರಿತ್ತೀರದೊಳ್ಳಾ
 ಸುರಲೊಂಕಾತಿಥಿಯಾದ ಪ್ರೋನ್ನನೆನಲಂ ಗಂಡರ್ ಪೆಣರ್ ಗಂಡರೋ ॥

ಅವರೊಳ್ಳಾ..... ಅಶೀಲ ಜಗತ್ತ್ಯಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದಿಗಂಬರ ವೈರೋಚನ
 ಶ್ರೀ ಜಿನಚಂದ್ರ ದೇವಚರಣಾರವಿಂದಾರಾಧನಾ ವಿಧಿ ಕೃತಾಂತಃಕರಣನುಂ
 ಚಾಳುಕ್ಯಾಭರಣನುಂ ಶ್ರೀಮದಾಹವಮಲ್ಲಿದೇವ ಸಾಮಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಪ್ರವರ್ಥನಾನ ಹೇತುಭೂತ ನಿಜಾದೀಶಪರಂಪರಾ ಪ್ರಕಾಶಿತ ಪರಿಜ್ಞಾ
 ನಾತಿಶಯನು ಮಪ್ರತಿಮಲ್ಲನೆನಿಪ್ಪ ಮಲ್ಲಪಂಗೆ—

ವಿನಯಮತಿನಾಗಿಯಬ್ಬಿಗಮನನೂನಗುಣನೆನಿಪ್ಪ ನಾಗಮಯ್ಯಂಗಂ ನಂ ।
 ದನೆಯಿಸಿದಬ್ಬಿಕಬ್ಬಿಯ ಜಿನಪಾದಪಯೋಜ ಭ್ಯಂಗಿ ಕುಲವಧುವಾದಜಾ ॥

ಅಂತಾ ಪುಣ್ಯಭಾಜನರಪ್ಪವರ್ಗೆ ಗಂಡಮಯ್ಯನುಂ ಮೆಳಮೆಯ್ಯನುಂ
 ಪ್ರೋನ್ನಮಯ್ಯನುಂ ಆಹವಮಲ್ಲನುಂ ವಲ್ಲನುಮೆಂಬ ಪ್ರರುಷರತ್ನಂಗಳುಂ,
 ಅತ್ಯಾನುಬ್ಬಿಯುಂ ಗಂಡಮಬ್ಬಿಯುಂ ನಾಗಿಯಬ್ಬಿಯುಮೆಂಬ ಕನ್ನಾ
 ರತ್ನಂಗಳುಂಪುಟ್ಟಿ.... ಚಾಳುಕ್ಯಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಮಹಾಮಂತ್ರಿಯಾದ ದಲ್ಲಪಂಗೆ
 ಪುಟ್ಟಿ ನಿಜಮಹಿಂಪತಿಯ ಮಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ದಿಜಾಂಗನುಂ ನಾಗರಾಜನುಮೆನಿಸಿದ

ನಾಗದೇವನೆಂಬ ಪುರುಷರತ್ನಕ್ಕೆ ಅತಿಮಂಜ್ಞಿಯುಂ ಗುಂಡಮಂಜ್ಞಿಯುಮೆಂಬ ಕನ್ನಾರತ್ನದ್ವಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಿನಿಬರುಂ ಸುಖದಿನಿರೆ, ಮಂಬ್ಲಪ ತನೊಜಂ ಗುಂಡ ನತಿ ಪ್ರಚಂಡನಾಗಿ—

ನರನೆನಿಪ ಶಾಯ್ರದಿಂ ಗೋನರನಂ ಪೆಣಿದಿಱಾದು ಗೆಲ್ಲು ನಿಜವಿಜಯ ಯಶಂ । ಪರಿಯೆ ನೆಗಟ್ಟಿದ ನವನೀಧರಿಯೋಳ್ಳ ಮಂಬ್ಲಪನ ತನಯನೆಂಬುನ್ನತಿಯಂ ॥

..

ಎನೆ ನೆಗಟ್ಟಾ ದಲ್ಲನೆನಂದನಂಗಮಾಕಾತೆಯತ್ತೆಮಂಜ್ಞಿಗಂ ಮೆಚ್ಚೆಗಮಾದಂ ತನಯಂ ಪಡೆವಳತ್ತೆಲಂ ವಿನಯಾಲಂಕಾರನೆನಿಸಿದಣ್ಣಿಗದೇವಂ ॥

ಅಂತು ನಿಜಕುಲತ್ತಿಲಕನೆನಿಸಿದ ನನ್ನಿ ನಾರಾಯಣ ತನಗೆ ತನಯನಾಗೆ ನಾಗದೇವನಭಿನವ ಕಾಮದೇವನುಂ ಹಯವತ್ತರಾಜನುಂ ಸುಭಟುಂಕಾಡೂ ಮಣಿಯು ನೋರಟಿರಮಲ್ಲನುಮಾಹವಮಲ್ಲದೇವ ವಾದಪಂಕಜಭ್ರಮರನು ಮೆನಿಸಿ

ಕುಮರರ ಕಾಳಗದೋಳ್ಳ ಪತಿಯ ಮುಂದೆ ತಣಾಸಂದು ನಿಂದು ಕಡಿತಲೆಗೊಂಡ

ನ್ಯಮತಂಗಂಗಳಂ ವಿಕ್ರಮಸಿಂಗಂ ದಲ್ಲನಂದನಂ ಪ್ರೋಣದಿರಿಂದಂ ॥

ಜನಪತಿ ಮೆಚ್ಚೆ ತನ್ನಯ ಚಮೂಹತಿ ನಾಡಿದನಾಪ್ತಮಂತ್ರಿ ದಲ್ಲನ ಮಗನೀತನೆನಂತರಿತವರಾರ್ ಪತಿಭಕ್ತರುನಿಗಳಾರು ಮಿ

ಲ್ಲಾನಿಸಿದ ನಾಗದೇವನಣಿಮುಟ್ಟಿ ಧುರಂಧರನಾಗದೇವನೆಂ

ಬಿನಮಿಯಾದಿಕ್ಕೆದಂ ಸೆಣಿಸಿ ಪ್ರೋಕ್ಕುರನಾಜಿಯೋಳಂಗರಕ್ಕೆ ಸಂ ॥

ಕಳಕುಳಮಾಗೆ ಹಂಚಳನಬಲ್ಲುಡೆ ಪಂಚಲನಶ್ವಸಂಕುಲಂ ।

ಕಳಕುಳಮಾಗೆ ಪಂಚಲನ ದಂತಿಷ್ಟಾನಳಿ ಯುದ್ಧರಂಗದೋಳ್ಳ ।

ಕಳಕುಳಮಾಗೆ ಗಾತ್ರಕರ ದಂತಿವಿಫಾರತದೋಳುಗ್ರದಂತಿ ಮಿ ।

ಕ್ಷುಳ ಕರುವಾಗರಂ ಪರಿದುದುಧ್ವಟ್ಟಿನಿಂ ಸುಭಟ ತ್ರಿಜೀತ್ರನಿಂ ॥

ಬಲ್ಲಹನ ಬೆಸದೋಳೋಣಟಿರಮಲ್ಲಂ ದಲ್ಲತನೂಭವಂ ಕರಹಡಿಂ ।

ಮಲ್ಲಮನಂ ಬೆನ್ನಿಟ್ಟಿದ ಬಲಾಲ್ಲಾಲ್ಲನದಿಂ ನಿಜೇಶನಂ ಮೆಚ್ಚೆಸಿದಂ ॥

....ಅಂತು....ನಾಗದೇವಂ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಗಿ....ಅಂತು ಗುಂಡಮಂಜ್ಞಿ ಮಹಾಸತೀ ಸಮುಚಿತಾಚಾರದೋಳಮಾಭರಣದೋಳ್ಳ ನೆಗಲ್ಲಿ.. ಗುಂಡೆಲ್ಲಂ ಪ್ರೋಗಟಿ

ಜಿನಪದ ಭಕ್ತೆ ಜಗತ್ತುಯ ಜನವಂದಿತಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪೂಜಿತೆ ಜಿನ ಶಾ ।

ಸನರುಚಿಪಡೆವಳತ್ತೆಲನ ಜನನಿಯಿ ತೀರ್ಥಕರ ಜನನಿಯೆನ್ನದರೋಳರೀ ? ॥

ಆಸನ್ನ ಭವ್ಯೆಯುಂ ಜಿನ ಶಾಸನ ದೀಪಿಕೆಯು ಮೆನಿಸಿ ಮಣಿಕನಕಮಯೋಳಿ ದಾಃಸಿ ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಗಳಂ ಸಾಸಿರದಯ್ಯಾರನಟ್ಟೆಯಿಂ ಮಾಡಿಸಿದಳ್ಳು ॥

ಉನ್ನತ ಕುಕ್ಕುಟೀಶ್ವರ ಜಿನೇಶ್ವರನಂ ಜಿನಭಕ್ತೆ ಪೇಗಿ ಕಾಂ ।
ಬನ್ನೆಗಮನ್ನಮಂ ಬಿಸುಟು ಹೆವರೆತಮಂ ಹರಿದೇಷಿ ತಜ್ಜಿನಾ ॥
ಸನ್ನದೊಳತ್ತಿಮಂಬೀಗೆ ಪಥಶ್ರಮವಾಜಲಕಾಲನ್ನಷ್ಟಿಯಾ ।
ಯೆನ್ನದೊ ದೈವಭಕ್ತಿಗದು ಜೊಧ್ಯಮೆ ಕೊಳ್ಳವೆ ಪ್ರಪ್ರವೃಷ್ಟಿಗಳಾ ॥
ಪ್ರೇನ್ನಿಗನುಂ ಮಲ್ಲಪನುಂ ಪ್ರೇನ್ನನಿಮಯಿತ್ಯಾಯಿ ಪುರಾಣಜೊಡಾಮಂಯಂ ।
ಮುನ್ನಂ ಸೇಯಾಸಿದಂತಿ ಗುಹೋನ್ನತ ಕೆವಿರತ್ತನಿಂದಿದಂ ಪೇಳಿಸಿದಳಾ ॥

..

ನೃತಮಂ ಪೇಯಿಷ್ಟಿದೆ ನೋಂತು ತಾಜಾದೊಡಲಂ ಚಕ್ರೀಶನಾಜಾಳ್ಳಧಿವಂ
ಸುತನಂ ಪೇಯಿಷ್ಟಿದೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿರಕಟಕಾಂಧೀಯಾಗಿದೆಯಾ ।
ಯತಿಯಂ ಪೇಯಿಷ್ಟಿದೆ ಕೆಟ್ಟುಕಾಲದೊಳಿದಂ ಕೊಂಡಾಡಿದೈ ಧಮದು
ಸ್ನಾತಿಯಂ ಸೆಚ್ಚಿಸುವಂದು ನೀನೆ ಪಿರಿಯೈ ಶ್ರೀದಾನಂಜಿಂತಾಮಂತೀ ॥
ಪಿರಿಯಂ ಬೂತುಗನಾತನಿಂನುಮಳನಾತಂಗಂ ನೊಱಂಬಾಂತಕಂ ।
ಪಿರಿಯಂ ನೆಟ್ಟನೆ ದಾನಧಮರದೆಡಿಯೋಳಾ ಇಂದ್ರಾಯಂ ಕರಂ ॥
ಪಿರಿಯಂ ತಂಕರಗಂಡನಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯಂ ತದ್ವಾರಮಂ ಪೊತ್ತನಿ ।
ತ್ತುರಿಸುತ್ತಿಪ್ರದರಿಂದೆ ನೀನೆ ಪಿರಿಯೈ ಶ್ರೀದಾನಂಜಿಂತಾಮಂತೀ ॥
ಎನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿತ್ತಿಮಂಬೀಯ ತನಯಂ ಹಡೆವಳತ್ತೆಲನಷ್ಟುಗಡೆವಂ ।
ವಿನಯಾಣವನೊಬ್ರಿತ ಶಾಯಿಸಿಧಾನಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸ್ವೇನ್ನಾಧಿಂಶಂ ॥
ಶ್ರೀನೇಮಿಜಂದ್ರ ಮುನಿಗಳಾ ಕಾನೂಗಣತಿಲಕರ ವರತಿಪ್ಪರಾ ಸದ್ವಿ ।
ದ್ವಾನಿಧಿ ನಿಲಯನಯ್ಯಂಯ್ಯಂ ತಾನೋದಿಸಿ ಕುಶಲ

ನಾದನಟ್ಟಿಗದೇವಂ ॥

ಜಗತೀಂಕರ್ಮನಾಳೀ ತೈಲಸ್ಯಪನೇಕಚಳ್ಳತ್ತದಿಂ ಚಕ್ರವ ।
ತೀರೆಗೆ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿವರಂ ನಿಮಿಗೆ ನೆಲನಾಸಾಪ್ವದಿಪ್ಪ ಸಾರೋದಯಂ ॥
ಮಿಗೆ ತೈಲಂ ನೆಗಟ್ಟಿತ್ತಿಮಂಬೀಯ ಮಗಂ ಮತ್ತಾವ್ಯಮಂ ಮೆಚ್ಚಿಕೇ ।
ಇಷ್ಟ ಗುಣಂಗೋಳ್ಳ ಜನಕ್ಕಮನಕ್ಕೆ ವಿಭವಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ॥

..

ಧರಣಿಗೆ ನೆಗಟ್ಟಿರ್ಬಾ ಸಲೆ ರಟ್ಟಿರಾಜ್ಯದೊಳಾ ಮುನ್ನ ಪೆಂಪನುಂ

ಪ್ರೇನ್ನಿಗನುಂ ॥

ನರಪತಿ ಪೂಜ್ಯಂ ಚಾಳೂಕ್ಯರಾಜ್ಯದೊಳಾ ನೆಗಟ್ಟಿನುಭಯಕೆವಿ ಕೆವಿರತ್ತಂ ॥
ಅಭಿನುತ ಚೈನೇಂದ್ರ ವಚೋವಿಭವಂ ತಬ್ಬಾನುಶಾಸನ

ಪ್ರಭವವಚೋ ।

ವಿಭವವೊಡನೆಸಿಯೆ ರಂಜಿಪನುಭಯವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತಂ ಕೆವಿರತ್ತಂ ॥

ಕರಮೆಸಿದವರತ್ತುತ್ತರು ಪರಿಕಲ್ಪದೆ ಪರಶುರಾಮಚರಿತಂ ಚಕ್ರೀ ।

ಶ್ವರಚರಿತಮಂಬಿತತೀಂಶ್ರೀಶ್ವರಚರಿತಂ ರತ್ತನಿಂದೆ ಭುವನಶ್ರಯದೊಳಾ ॥

ಬೆಳುಗರೆ ನಾಡೊಳ್ಳು ಪ್ರೀದ ಬಳಿಗಾಱರ ಕುಲದೊಳೀಉಿದ ಜಿನ ಶಾಸನವುಂ ।
ಬೆಳುಗುವ ಚಕ್ರೀಶ್ವರ ಮುಂಡಲೀಶ್ವರಂ ಬೆಸೆನೆ ನೆಗಟ್ಟು ಕವಿ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
ಅಱಕೆಯ ಗಟ್ಟಿಗೆಯುಂ ಪೆದೊರಣಿಯುಂ ಪರಿದಲ್ಲಿ ತದ್ದು ವಾಡಿಗೆ
ತೆಂಕೆಲ್ಲಾ ।

ತೊಱಗಲೆಗೆ ಬಡಗಲಿದುರ್ದು ನೆಜಿಯೆ ಸುಖೋದ್ವೀಪಮೆನಿಸಿ
ಬೆಳುಗಲಿ ದೇಶಂ ॥

ಬೆಳುಗಲಿಯ ಯಶ್ವಾರೋಳಗ್ಗೆ ಇಮೆನಿಸುವ ಜಂಬುಖಿಂಡಿಯೆಪ್ಪತ್ತಕೆಂ ।
ತಿಳಕಮೆನೆ ನೆಗಟ್ಟು ಮುಡುವೋಳಲೊಳಿ ಪುಟ್ಟಿ ಸುಪುತ್ರ ನೆನಿಸಿದಂ
ಕವಿರತ್ನಂ ॥

ಸಂದ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣ ವಿಭೂಷಣದಿಂ ನೆಗಟ್ಟು ಬ್ರಿಲಬ್ರಿ ತಾಯ್
ತಂದೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಪಾದಕಮಲಭ್ರಮರಂ ಜಿನವಲ್ಲಭೀಂದ್ರನ
ಣ್ಣಂ ದೃಢಬಾಹುರೇಚಣನುದಾರಗುಣಂ ಗುಣೀಮಾರಮಯ್ಯನೆಂ
ದಂದೆ ವಣಿಕ್ಕುಲಾರ್ಕನೆನಿಸಿತ್ತೆಸಕೆಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥
ದೊರೆಕೊಂಡು ಸಾಮ್ಯ ಸಂವತ್ಸರದೊಳ್ಳ ಕರ್ಕಟಕರಾತಿಯೋಳ್ಳ
ಸಾಮ್ಯ ಮುಖಿಂ ।

ಗುರುವತ್ಪುಲನುದಯಿಸಿದಂ ಸರಸ್ವತೀ ರತ್ನಮಂಡನಂ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
ಗುರುಗಳಜಿತಸೇನಾಚಾರ್ಯರಿಂದಾದ್ವಾದಿ ವಂದಾಯ್
ಚರಿತರಜಿತಶಾಯ್ ಸಾಮ್ಯ ಚಾಪ್ಯಂಡರಾಯಂ

..

ಮದನಾವತಾರಮುಂ ಕನಕದಂಡ ಚಾಮರಮನುನ್ನದೇಭಮನುತ್ತುಂ ।
ಗದಭತ್ತೀಗಾವೆಯುಂ ಪಡೆದುದಾತ್ತ ಕವಿತಿಲಕನೆನಿಸಿದಂ ಕವಿರತ್ನಂ ॥
ಷಂತತ ದೇವಭತ್ತೀ ಪತಿಭತ್ತೀ ಗುಣಂಗಳಿ ಭೂಷಣಂಗಳಿ ।
ಪರ್ವತಿಸೆದಿಸಿರನಂ ತನಗಿ ಧರ್ಮಕುಲೋಚಿತ ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯಂ ।
ಕಾಂತಿಯರೊಳ್ಳಣಂ ಬಡೆದ ಧರ್ಮದ ಪೆಮೆಗೆ ನೋಂತ ಜಕ್ಕಿಯಂ ।
ಶಾಂತಿಯಮೆಂಬರಿರವರೆ ಕುಲಾಂಗನೆಯುರ್ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥
ವಿದಿತ ವಿರೋಧಿ ವತ್ತರದ ಭಾದ್ರಪದೋದಿತ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದೊಳ್ಳ ।
ಬಿದಿಗಿಯೋಳಾದಿವಾಸರದೊಳ್ಳತ್ತರೆಯೋಳ್ಳ ಶಿವಯೋಗದೊಳ್ಳ ಸುಖ ।
ಪ್ರದಮೆನೆ ಕನ್ನರಾಸಿಯೋಳಿ ವೃತ್ತಿಕ ಲಗ್ಗುದೊಳಕೆಜಾಂಶಮಾ ।
ದುದು ಕವಿರತ್ನ ಸಂದನಸರಾಯಂ ಜಾತಕಮುತ್ತರೋತ್ತರಂ ॥
ವಿಜಯಾಬ್ದಂ ನೆಗಟ್ಟುಂದು ಮಾಗರ್ವಿಶಿರ ಶುದ್ಧಿಕಾದತೀ ವಾಸರಂ
ರಜನಿವಲ್ಲಭವಾರಮಪ್ಪಿನಿ ನಿಶಾನಾಧಾಂಶಕಂ ಕೂಡಿ ನಾ
ಕಜ ಮಂತ್ರಿಪ್ರಕರೋದಯಂ ನೆಗಟ್ಟಿನಂ ತನ್ನಂಚ್ಚದೊಳ್ಳ ಪುಟ್ಟಿದಳ್ಳ
ನಿಜವಣೋತ್ತಮೆ ಯತ್ತಿಮಬ್ಬಿ ಕವಿರತ್ನಾಂಭೋಧಿಯೋಳ್ಳ ಲಕ್ಷ್ಮಿನೋಳ್ಳ ॥

ನೆಗಟ್ಟಿವರಿರ್ವರ ಪೆಸರ್ಗ್ರಂ ನೆಗಟ್ಟಿವ್ ತನ್ನಿರಡುಮುದ್ದುಕೃತಿಗಳ್ ರಾಯಂ ।
 ಮಗನತ್ತಿಮಜ್ಞಿಮಗಳಿನೆ ನೆಗಟ್ಟಂ ಸಂತಾನವ್ಯಧಿಯಿಂ ಕವಿರನ್ನುಂ ॥
 ಶಕ ವರ್ಷಂ ಪಂಚದಶಾಧಿಕ ನವಶತಮಾಗೆ ವಿಜಯ ಸಂವತ್ಸರ ಕಾ ।
 ತೀರ್ಥ ನಂದಿಶ್ವರ ದಿನದೋಳ್ ಸ್ತುಕಟಿಸಿದುದು ರತ್ನನೀಂದರುಜತಪುರಾಣಂ ॥

Ranna, the author of this work, was born in 949 A.D. His teacher was Ajitasena and his master Chāvunḍarāya. His son Rāya was born on 4th August, 989 A.D., and his daughter Attimabbe on 27th November, 993 A.D. This work was published in 993 A.D. Ranna was patronised by Dānachintāmani Attimabbe, the daughter of Mallapa (the Patron of Ponna) and the wife of Dallapa Nāgamayya the minister of Āhavamalla. His son was Anṇigadeva Paṭevala Taila.

In Ś. 929, Plavanga, Phālguṇa Nandīśvarāshṭami, Thursday (27th February 1007 A.D.), Attimabbe, the wife of Nāgideva, made a grant to a *basadi* constructed by her at Lokkigundi, when her son Paṭevala Taila was ruling Māsavāṭi 140 (M.E.R., 28 of 1926-27).

LXXIX. CHEBROLU INSCRIPTION OF ĀHAVAMALLA

స్వాత్మి సకల భువనవల్లభ శ్రీమదాహావమ్లడేన శ్రీపాదపద్మార్థ రాఘవ
పరమ్మణులసాధక సకలజగదుత్తంస విస్రపంశాలంకార సత్తిగనంకకార సాహిత్య
విద్యానిధి వినయరల్చుంబుధి శంకరకింకగ కొంకణాధయంకర సమదారాత్మి
మత్తమాతంగ మస్తక ప్రశ్నవిదారణదారుణ ఆదనథరపంజర సామంతవజ్రపంజర
నిజభుజపరాక్రమ నిజీంతప్రతిమ్ల పుగబలజలనిధికబలన బడవానలో రంగదావ
నల వాజి కుళ కమలభాను ॥ స్వాత్మి శక సమాంబులు దొంబ . . . నూటి యురువది
యొన్నిధి యువు పరాధన సంవత్సరాబునంబయలనంబియదిపోయి . . .
నదన్నుడ యొ . . . స్క్రందల రెడ్లు . . . కోటులం గాల్చి పద్మి చేంబ్రోల
విడిసి కొమరస్వామికి ల్రెముకిగ్రె . . .

This Telugu inscription, dated 1006 A.D. acknowledges the rule of Satyāśraya Iṣivabedaṅga in the Vengi country. After the raids of Rājendra Chōla into the Chālukya territory Āhavamalla repulsed him and overran Andhra provinces also.

LXXX. BALAGĀMVE INSCRIPTION OF JAYASIMHA II

స్పృస్తి సమస్త భువనాశ్రయ శ్రీ పృథివేష్టిభ మహారాజాధిరాజ
పరమేశ్వర పరమభట్టారక సత్యాశ్రయ కులతిలకం జంతుక్కాభరణం
మల్లికామోదం మాపాడి భీమం రాజగజకేసరి గండరోళ్లండం
గండబంగాఱం జోళోగ్రాభానలం జోళభండనాపేశ్విదగ్ధ
రాయ పవిత్ర జూడామణి అరిరాయితలేయ కరవత్తుం అరిరాయ సిలేదం
రాయ ప్రతాపాధిత్యం తేజోమాతాండం శాయినారాయణం రాయ
మున్నిర బడబానలం జౌవాణ సహస్ర బాహురాయ జగరుంపి
కీతిక నిద్యాధరం కోదండరామం శ్రీనుచ్ఛిళుక్కవంతోద్ధ్వనం
శ్రీమత్తైలపరాజ్యముత్తరోత్తరాభివృద్ధి ప్రవధమానమాచంద్రాక్ష
తారంబరం సలుత్తమిరే—

ధరీయం చూళుక్కాన్న యదరసుగళోనేష్టిష్టి సింహాసనమునా ।
భ్రమయోధ్యాపురవరచోళ్లా పరమోత్సాహదిందమిదుఁ తద్వంత
భువనం ॥

జయవనితీతం సత్యాశ్రయదేవం బ్రహ్మకులమనోట్టిన సత్యా ।
శ్రుయుకుళవేనే సకల ధరిత్రయునాళ్లం సావాభూమవేసరేసవినగం ॥
ఆ సత్యాశ్రయుకులదోళాసుదతీతం ప్రతాపి నూమాడి త్తీలం ।
వాసనవిభవం రిపుసంత్రాసి యతోభాసి సకల ధరిత్రయునాళ్లం ॥
రట్టిర క్యేగెవిద్దీళేయం పట్టిముమం రట్టిరాజ్యదరసుగళుం మూ ।
బిట్టి తరిదోట్టిరట్టిఫురట్టిం చూళుక్కోరాజ్యపట్టిమునాంతం ॥
ఆ జయసింఘన్నపాళం భోజన్నపాంభోజనిన నిభతీజం ।
రాజీంద్రజోళ గజవృగరాజం రాజాధిరాజసేనిపుదు పిరిదే ॥

..
మాళవమేళుముం పుడుకేగట్టిసి పత్టెత్తుటియట్టి జేరనం
జోళసుముం సముద్రదోళగిద్యదుదదిదదనందు తేజదు
బీళు సమద్రముం గళయి పచిఫుదట్లుదు దిగ్జుయం దిశా
పాలర నట్టసుత్తిదిరాంతలాంవవరారా జయసింహ దేవనం ॥

తత్వదపదోళపజేవి సనుధిగతపంచనుకొశ్చ మహామండ
లేశ్వరం బనవసిపురవరాధిశ్వరం చూముండాలభ్యవరస్తసాదం....
కట్టకదగోవం.... సత్తిగనచట్టం శ్రీనుదిఱావబిడంగడేవరముగం
శ్రీనున్నకొముండలేశ్వరం కుండవురసర్ బనవసిపస్తిభాసిరముం
సాంతలిగే సాసిరముం హైవేయున్నారం ఉభయ సామ్యదిం పశ్చిమ
సముద్రపయింతం సులసంచ్ఛా వినోదదిం బలపురదన్నేలేవిడినోళా

ರಾಜ್ಯಂ ಗೆಯುಗ್ತಿದುರ್ ಶಕ ವರ್ಷ ೯೪೦ ಸಿದ್ಧಾಧಿರ್ ಸಂವತ್ಸರದ ಪುಷ್ಟಿ ಶುದ್ಧಿ ಬಿದಿಗೆ ಆದಿತ್ಯವಾರದಂದುತ್ತರಾಯಣ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರ್ವನಿಮಿತ್ತದಿಂ... ಕೊಟ್ಟರ್... ಶಿವಶಕ್ತಿ ಪಂಡಿತದೇವರ ಕಾಲಂ ಕಚೆ... .

This inscription of 1028 A.D. refers to the victories of Jayasimha over Bhōja, Rājēndra Chōla, Mālava and Chēra. Jayasimha's titles were Mallikāmōda, Chōlōgrakālānala, Kirti-Vidyādhara and Kōdanḍa Rāma, Gaṇḍa Bangāra, etc. His subordinate was Kundamarasa, son of Irivabedaṅga, ruling Banavāse.

LXXXI. MADANA TILAKA OF CHANDRA RĀJA

ಶ್ರೀಜಗದಾಪ್ಯಾಪಿತಕೇತಿರ್ ಕುಂತಲಭಧರಾಧಿಶೇಂ ದ್ವಿಪದ್ಭೂಮಿವ ।
 ನ್ಯಾಜಕಾಲಂ ಹರಿನೂತಿರ್ ನಿಮುಖಲಗುಣಂ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಷ್ಟುತ್ತಂ ।
 ವಿಜಯಾದಿತ್ಯ....ಭಾತಿವತ್ತಿರ್ ಜಯಸಿಂಹಂ ದೇವದೇವಾಂಭಿರ್ಪಂ ।
 ಕಚಬೃಂಗಂ ನುತ ಚಕ್ರವರ್ತಿತಿಲಕ್ಷಂ ಚಾಳುಕ್ಯವಂಶೋತ್ತಮಂ ॥
 ಬಲವರ್ದಾದ್ವಿಪ್ಲಮವತ್ತಿರ್ ಕಂಟಕತಿರೋವ್ಯತ್ಯೇತಿರ್ ಸಂಯ(?)ಗ್ರತಾ ।
 ವಿಲಪ್ಯಾದ್ವಿರವರಲಾಭವುತ್ತಿರ್ ಮಂಗಧೋವಿರೋವಾಲ ಲೀಲಾತ್ತಿರ ಕುಂ ।
 ತಳ ದೇಶೋದ್ಭವ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭುವನಪ್ರೇತ್ಯೇತಿರ್ ಲುಪ್ತಪ್ರಜಾ ।
 ಕುಲವಿಶ್ವಾತ್ತಿರ ಮುಕುಂದಮೂತಿರ ನೆಗಟ್ಟಿಂ ಶ್ರೀಕೇತಿರ್ವಿದ್ಯಾಧರಂ ॥
 ಜೋಳಮುಖವಿಳಯಕಾಲಂ ಕಾಲಮುಖ ಪ್ರಾಸಿತೋದ್ಭತ್ತಾಹಿತಮಾಳಂ ।
 ಮಾಳವರಾಜಕ ಶೂಲಂ ಶೂಲಾಯಂಧ ಚರಣಕಮಲಭೃಂಗಂ ಸಿಂಗಂ ॥
 ಮಾಳಯಾಂಧ್ರಾಬುರ್ದ ಮಾಗಧ ದ್ವಿವಿಡ ವೆಂಗೀ ವಂಗ ಸೇವಾಳ ಕೇ ।
 ರಳ ಪಾಂಚಾಳ ಕಳಿಂಗ ಕೊಂಕಣ ಸುರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿರ ಕಾಶ್ಮೀರ ಕೋ ।
 ಸಲಲಂನಾಕ ತುರುಪ್ಪ ಗೋಳ ಕನೆ ಕಾನಾಕ್ಷೀಂದ್ರ ಕಾಂಭೋಜ ಸಿಂ ।
 ಹಳ ದೇಶಾಧಿವರಂ ಭಯಂಗೋಳಿಸಿದಂ ವಿಶ್ವಾಂತದಿಂ ಮಾಚಿಗಂ ॥

ಅಭಿನವ ಭಗದತ್ತುಂ ಭೋಗದೋಳ್ಳಾರುದತ್ತುಂ ।
 ಸ್ವಭುಜ ವಿಜಯಸಾಧಂ ಖಂಡಿತಾರಾತಿಪಾಧಂ ।
 ಸುಭಟನಿಕಟಿಸಾಮಂತಾವತಂಸಂ ಘನಾಂ ಸಂ ।
 ವಿಭವ ಜಿತಬಿಡೋಜಂ ಮಾಚ ಕಾಂತಾಮನೋಜಂ ॥

..

Māchanṛpa the patron of the poet Chandra Rāja was a subordinate of Jayasimha who defeated the Chōla, Magadha and Mālava kings.

LXXXII. KOLLIPARA GRANT OF ARIKĒSARI

.....चालुक्य वंशः

तस्मिन्वर्षे कलाभृत्कल कलि जनित ध्वान्तभित्सौम्यवृत्तिः ।
 क्षीरोदन्वत्युदंशुः शाश्वत इव यः प्रादुरासीन्महात्मा ।
 उत्त्वातानि प्रतापावनभितरिपुभूभृत्कले भूत घात्या ।
 भ्राता सत्याश्रयस्स प्रभुगुणमहितो भूतलख्यातकीर्तिः ॥

एतसाद्रणविक्रमाद् पृथुबलाद् सत्याश्रयक्षमाभृतः ।
 पृथ्वीशः पृथ्वीपतिः पृथुनिभो लोकस्तुतोभूत्सुतः ।
 तस्मात्तपृथिवीपतिर्वसुमति ख्यातो महाराजकः ।
 ल्यागौदार्थपरः परार्थनिरतः प्रादुर्बभूवात्मजः ॥

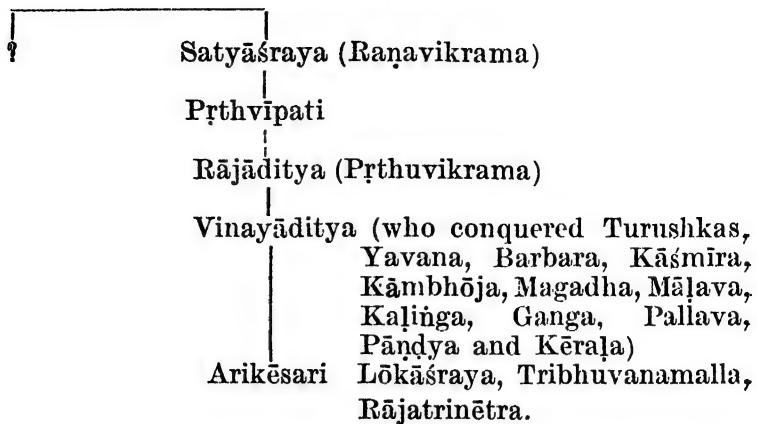
आसीत्तस्मान्महाराजाद् आत्मजः पृथुविक्रमः ।
 पृथु मांधारात् संकाशो राजादित्यो धराधिपः ॥
 ततो भवत्सुतो थीमान् थ्रीरामो रामविक्रमः ।
 विश्वराङ् विनयादित्यो युद्धमङ्गो नृपांकुशः ॥

तुरुष्क यवन बर्बर काश्मीर कांभोज मगध मालव कलिंग गंग पल्लव पाण्ड्य
 केरल प्रभृति नरपति स संब्रम समर्चित पादपीठः भगवन्नारायण वर चराहलांछन
 वशीकृताशेष विश्वंभराचक्रः अभवद्विनयादित्यान्नल नहुष दिलीप दुंधुमार प्रतिभः
 अरिकेसरीति नाश्चासूनुः.....समस्त लोकाश्रय त्रिभुवनमल्ल राजनिनेत्र साहसराम
 इत्येतरभिधानंरभिष्टुतः ॥

कलौ व्यासे जगत्सिम्न् सुरेन्द्रेभार्क सागराः ।
 दानेन तेजसास्थित्या जितायेन महात्मना ॥ 4128

अंकुट गुरुकुलेन शैवाचार्यैरवास तपः प्रभावस्य श्रीकण्ठाचास पर्वतोत्तरद्वारे
 पश्चाद् एर्लाश्वरे कृतनिलये सदा शाकाहारिणः सद्यो शिवाचार्यस्य शिष्यः.....श्री
 मुग्धशिवोनाम शुद्धचरितो महितः । तस्मै महामुनये अरिकेसरिणा समस्तलोका-
 श्रयेण राजनिनेत्रे पूर्वोदितेन शितिभूत्सुतेन राजांकुशेन आहवविक्रमेण ग्रामः
 शिवाराधन तत्परार्थं तपस्विने मुख्य शिवाय दत्तः ॥

This grant gives the following genealogy:

In Kali 4128 (?) he gave to Mugdhaśiva a village. If the date is genuine it refers to 1027 A.D. when western Chālukya Jagadēkamalla Jayasimha was ruling. Perhaps Arikesari II took his title Tribhuvanamalla from Vikramāditya V, who was also known as Tribhuvanamalla.

LXXXIII. PANCHATANTRA OF DURGA SIMHA

.... श्री जगदीर्कमल्लन्तेस्तेदं विश्वांभराचक्रदीर्घा । I-१०
 स्मृति श्री वनितास्त्रयं वरवरं ज्वालुक्षराजायन्त्रय
 प्रस्तुत्यैदयै श्रीलभानु विनताशेषद्विष्णुस्तक
 न्यस्तांपूर्वद्वयनभिवैष्णवे मुहिरकप्त्वाक्षवैत्तुंग भा
 यस्तुंभं न्यवचक्रवत्तितिलकं श्रीक्षेत्रविद्याधरं ॥
 जय लक्ष्मीपति सत्यश्रीयनप्रतिमप्रतापनंगजरापं ।
 जयसिंहस्तपं सत्यश्रीयकुलतिलकं समस्त भुवनाधारं ॥
 दिग्भवात्तदीर्घांदृदंति सुररीराला तंभायुधं चक्रव
 तिगज्जीराला श्री जगदीर्कमल्लमुहिपं श्रीलंगज्जीरुप
 न्यगरीराला वासुकि दंदनायुकरीरालं श्रीगंदभारिश्रयं
 मुगिलंदारा पूर्वगिला पयीनिधि परीताशेष भूभागदीराला ॥
 सक्षेत्राविश्वर दंदनायुकविनातांपूर्वद्वयं दंदना ।
 युक वीराग्रज्ञ दंदनायुक चमुक चक्रायुधं दंदना ।
 युक त्रिज्जीरानिधि दंदनायुक निकायाधीश्वरं दंदना ।
 युक चूडामुण्डीयंदु बण्णी सदरारा श्रीसिंहसनायहनं ॥
 तच्छरणकमलभूंगं सच्छरितं शौयुर.... कुलैद ।
 न्यच्छंद्रनपगतारि कुच्छुच्छक्त्रं चक्रवत्ति दंदाधीशं ॥
 धरणीचक्रदीर्घालृष्ट वाधिवरनिपूत्तेत्रुंदु सूत्या क्षेत्रंदु भी ।
 कर क्षेत्रावानलनं तदीय युवतीनेत्रांभुधारा परं ।
 परीयं मुट्टीसि गील्लमुं तेजेद रामुंगग्निलं विक्रमा ।
 भरणं विक्रमुदिं श्रीविक्रमुभं क्षेत्रादंदरामाधिपं ॥
 चतुरंभुरातीवलयै क्षीतिरक्षेत्रादक्ष त्रिशैला क्षेत्रीयकमु- ।
 दित बाहुराहु केबलीक्षुत चेतालीवालीका नमुव्वेदंदु विलासं ॥
 बुधव्वेतालीक गायकाधिक नष्ट विज्ञावाद भूदीन वाम ।
 गधनंदि प्रकराधिक क्षेत्रमुहिजं दीर्घवर्वदिं दांत व्वै ।
 रिधराधीश बलक्ष्मी गांडिवधरं गंगाधरं तुंग श ।
 क्षेत्रं वज्रधरं धराधरधरं श्रीक्षेत्रविद्याधरं ॥
 एने नैगल्यै कुमारस्त्रामी नैच्छेत्तुमुददिंद वीरायै पदेदं चक्री
 शन संधिविग्रहास्पदमुनात्मा सात्मुत समुंत्रवर्गं दुर्गं ॥
 आत्मन नूत्मन गुणसंस्थातात्मज जन्मभूमी क्षेत्राट्टि धा ।
 श्रीक्षेत्रकमलील जन्मविश्वात्मं क्षेत्रकाद नादु सोगर्यासित्तेकुर्मं ॥
 आ नादीर्घग्रहारं भूनारी कुचत्तराग्रहारं विपूल ।
 श्री नीलयैन्निसि स्त्रीयुक्ति नानावस्त्रूत्तर.... ॥

....ಆ ಬ್ರಹ್ಮೋದಯದೊಳ್ಳಾ...

ಆ ರೇವಾಂಬಿಕೆಗಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನೆನೆಲ್ಲಾ ಸಂದೀತ್ವರಾರ್ಥಂಗಮು ।

ರ್ವೀರಾವಾಧಿವ ವಲ್ಲಭಂ ಬುಧಜನಾನಂದಪ್ರದಂ ಸಾಪ್ನಾಯಿ ।

ಕ್ಷೀರೋದಾಮ್ಯತರೋಚಿ ಪುಟ್ಟಿ ನೆಗಟ್ಟಿಂ ಶ್ರೀದುರ್ಗಸಿಂಹರ ಗುಣಾ ।

ಧಾರಂ ಧಿರನುದಾರ ಚಾರುಚರಿತಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನ್ಯೈಕಾಶ್ರಯಂ ॥

ಜನಕಂ ಕನ್ಮೈ ಕುಲಪ್ರದೀಪ ನವನೀದೇವಾನ್ವಯಾಂಭೋಜನೀ ।

ದಿನವಂ ಗೌತಮ ಗೋತ್ತಮಂಡನನಿಲಾಲೋಕಸ್ತುತಂ ದಾನಿ ವಾ ।

ಗ್ರಾನಿತಾಧಿಶ್ವರನೂಜ್ಞತಂ ಜನನಿ ಶುದ್ಧಾಚಾರೆ ಸದ್ಧಾಮು ವ ।

ತರ್ವಿ ರೇವಾಂಬಿಕೆಯೆಂದೊಡಾರ ಪ್ರೋಗಟರೀದುಗಾರಾನ್ವಯ ಖ್ಯಾತಿಯಂ ॥

ಧರೀ ಬಣ್ಣಿನ ಸ್ವೇಯಡಿಯೋಳ ಸ್ವೋರೆದಾಳ್ಳನ ಸಕೆಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬೀಸದಂ ।

ಹರಿಹರಭವನಂಗಳನಚ್ಚುರಿಯೆನೆ ನಾಡಿಸಿದನೇಂ ಕೃತಾಧರನೋ ಸಿಂಹಂ ॥

...

ಪರಮಾತ್ಮಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪುರಹರಂ ದೇವಂ, ಮಹಾಯೋಗಿಗಳಾ ।

ಗುರುಗಳಾ ಶಂಕರಭಟ್ಟರೈದೆ ಪ್ರೋರೆದಂ ಶ್ರೀಜೋಳಕಾಲಾನಲಂ ।

ಧರಣೀಶಾಗ್ರಣಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಿಲಕಂ ಪ್ರೌಣ್ಯತ್ವವೇರಿಭಕೇ ।

ಸರಿ ಸಿಂಹಂ ಹತಿಯೆಂದೊಡುನ್ನತಿಯ ನಿನ್ನೇನಣ್ಣಿ ಪೆಂ ಬಣ್ಣಿ ಪೆಂ ॥

...

Durgasimha was a *Sandhivigrahin* at the court of Jayasimha II. Chōlōgrakālānala, Kīrtividyādhara, Kōdaṇḍa Rāma were other titles of Jayasimha. Śrīgaṇḍabhūriśrava was an eminent general of Jayasimha. Durgasimha was the disciple of Śankarabhaṭṭa and built many temples in his native village Sayyaḍi in Kisukāḍunādu.

LXXXIV. *BHĀSHĀBHŪSHANA OF NĀGAVARMA*

Sūtra 175.—ತಥಾ ಪ್ರಯೋಗೋ ಗುಣವರ್ಮಣ :—

ಶ್ರೀ ರಾಜಾವರ್ತಕ್ರಿಂ ಕಂಡಿರಿಸಿದ ಸಿರಿಪೋಲ್ ಕೊಸ್ತುಭಂ ಮೇಷೋಮಾಲಾ
ಕಾರಂಚೋಲ್ ಶಂಖವನ್ಮೃಂಗೋಡಲಿಯ ಮುಗುಳ್ಳೋಲ್ ನಾಭಿಕೂಸ್ತೋಪ
ಜಾತಂ

ನೀರೇಜಂ ನೀಳ್ದ್ವ ಕನ್ನೆಯ್ದ್ವಲಪೋಲಿರೆ ತನುಚ್ಚಾಯೆಯಿಂ ಮಿಕ್ಕೆ ಲೋಕಾ
ಧಾರಂ ರಕ್ಷಿಪ್ಪನಕ್ಕೇ ಭುವನ ಭವನವನ್ ಗಾಂಗಚಕ್ರಾಯುಧಾಂಕಂ

Nāgavarma quotes a verse of Guṇavarman in praise of Ganga Chakrāyudhāṅka (probably Maruḷa Puṇeseya Gaṅga).

LXXXV. CHHANDOMBUDHI OF NĀGAVARMA

ಆ ಹೋಳಕಬ್ಬಿಗಂ ವಿದ್ಯಾಪರಿಣತನೆನಿವ ವೆಣ್ಣುಮಯ್ಯಂಗಂ ವಾಕ್ |
 ಬ್ರೀಹತಿ.... ತತ್ತ್ವಗುಣೋಪೇತಂ ನಾಗವನುರನಗ್ರತನ್ಂಜಂ || I-೨೨
 ಶುಂತಿಪ್ರತ್ಯಂ ಪೋಣದರ್ ರಣದೊಳ್ಳಾ ಪದ್ಯಜಂ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ಳಾ ಶ್ರೀ |
 ಕಾಂತಂ ನೋಡಲ್ಾ ಸಿರಿಯ ಸಿರಿಯೊಳ್ಳಾ ಸಿಂಧುಜಂ ಶೋಚದೊಳ್ಳಾ ಕೆ | -೨೩
 ಇರಂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದೆನಿವ ನುಡಿಯೊಳ್ಳಾ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಂತೋ |
 ರಂತಾಂತೋದಾರತೆಯೊಳ್ಳಿಸದಂ ಕಂದ ಕಂದಪರದೇವಂ ||
 ಅರಸಂ ರಕ್ಷಸಗಂಗಂ ಗುರುಗಳಿನೆಗಟ್ಟಿಂಜಿತಸೇನದೇವರ್ | ದಯೆಯಿಂ |
 ಹೊರೆನ ಸ್ವಪನಣ್ಣನೆನೆ ಮಚ್ಚಿರಸುವರಾರ್ | ನಾಕಿಯಿರುಳೊಳ್ಳೀಂ
 ಪುಟ್ಟಿದನೋ || -೨೪

ಗಂಡರ ಮೂಕುತ್ಯನಿಸಿದ ವೂಂಡಳಿಕರ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ ರಾಯಂ |
 ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೊರೆದನೆನೆ ಧರಿ ಕೊಂಡಾಡದ ಕೊಂಡ ಕೊನೆಯದೇ ನಾಕಿಗನಂ ||

Nāgavarma was the son of Venṇamayya and Polakabbe. His master was Rakkasa Ganga (Gōvinda), his teacher was Ajitasena and his protector was Aṇṇa. He was praised by Rāja who was a *Sandhivigrahi* and had the title *Gaṇḍara Mūkuti* (which title is given to Gōvinda himself in the Humcha inscription). Another Gaṇḍara Mūki Aṇṇana Singa Bachheya Nāyaka was ruling Honguṇḍa in 1065 A.D. under Vishṇuvardhana Vijayāditya (c. 47, E.C., XI).

LXXXVI. *KARNĀTAKA KĀDAMBARĪ* OF NĀGAVARMA

క్షీతియోళ్స్వణికాంతిప్రసరమసదళంపవే సందిదుఁడంతా
 కృతిమున్నం బాణావాణీప్రియన వజనదిం మత్తి కేణాటిభాషా
 చతుర్ముం ప్రోది కాదంబరి పసరిసే రాజేంద్ర చంద్రాంకనోళ్లా సం
 గతివేత్తావం త్రిలోఽశేషకంచరియేనే సందుదా చంద్రతారం ॥ II—ల్లాల
 ఇవు కాలింగాభిధేయప్రవిదితమివు కాంభోజ బాష్పుల్లికదేశోర్లో ।
 ద్వ్యావముశ్వం రాతియాగిదఁప్రవివు నిజనామాంకవిద్యోతవాగ్ ।
 ల్యువు నానా శాసనం సత్యుతివనితిగిదొచ్చిత్యనేందిత్తనత్యు ।
 త్సవదిం విద్వత్సుభామండలి తణివేనగం భోజరాజక్షీతితం ॥
 అతి చతుర కెవి కచదంబం స్తుతెయిసే చూతుయిఁవ్యుత్తియం తళిదు జగత్తా ।
 స్తుతెనాద నాగపూజ్యం కృతిపంతాం సుఖదినికేయిననళివరిగం ॥

Nāgavarma seems to make a reference to Rājendra (Chōla ?). The poet was honoured by Bhōjarāja who gave him many horses of Kāmbhōja, Bāhlika and Kāliṅga.

LXXXVII. KĀVYĀVALOKANA OF NĀGAVARMA

ಬಲ್ಲೇಣನುಚ್ಚಕೋಳರೆನಿತ್ತರುರೀಎನುಣಿಯಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಾ
ನಲ್ಪುರೆಗಂ ಪ್ರ(?)ಹತದಿಂದಿಉಡಿತ್ತಿದೊಡಗ್ರಹಸ್ತದೊಳ್ಳಾ
ನೇಲ್ಪು ಪೆಣಕ್ಕೆ ಪದ್ದೆಚಿಗೆ ವೈರಿಯ ನಾಲ್ಕು ಬಲಕ್ಕೆಮೊಂದೆ ಬಂ
ಬಲ್ಪುರಿಯುತ್ತಮಿದ್ದು ಜಯಾದ್ವಿರದಂ ಜಯಾಸಿಂಗ ಭೂಪನಾ ॥

..

ಪದಿನೆಣಾಭ್ರಾಸಿರ ಲೋಹವಕ್ಕೆಲೆಯ ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳಿಭಾರಸಿರಂ
ಮುದಮುಂಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದ್ದ ದಂತಿಷ್ಟಿಗಳ್ಳಾ ಪತ್ತಿಂಟುಲಕ್ಕುಂ ರಣೋ
ನೃದಪತ್ತಿವ್ರಜಮೆಂಬ ಸ್ನೇಹ್ಯಮುದದಿಂ ಬಂದರ್ ಪಲರ್ ಕಾದಿಯೋ
ಡಿದೊಡೆಬ್ಬಪ್ಪದ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ಸಿಡಿದಂ ಜಾಳುಕ್ಕೆ ಜಕ್ಕೇತ್ವರಂ ॥

..

ಪ್ರಗಿಲಂ ಶ್ರೀದನಶೀಲನಕ್ಕುರಿಗನಾದಂ ಪಲ್ಲವಗ್ರಾಹಿ ವಾ
ಸುಗಿ ನಮಾತ್ಮಾದುದನಾಗಲುಂ ನಮೆಯಲುಂ ಮೈಯ್ಯಾಕುರ್ಮಮೇ ತಾರನೆಂ
ಬಿಗಡಾ ವೇಳೆಯನೆಂಬ ಡೋಂಬನರಿಯೆಂ ಕುತ್ತಂ ನೆಲಕ್ಕೆಕ್ಕಲೆಂ
ದಗಲೆಂ ರಾಜಿಗ ನಿನ್ನ ನೆನ್ನೊಡಲೋಳೆನ್ನೋ ಪ್ರಾಣಮುಳ್ಳನ್ನೆಗಂ ॥

..

ತದಪತ್ಯಂ ಜಾಗದಪೆಂಪ್ರೋದವಿರೆ ನೆಗಟ್ಟಿಳಾ ಜಗಕ್ಕೆ ವಿನಯಗುಣ್ಯೆಕಾ
ಸ್ವದೆ ಸುಗ್ರಿಯಬ್ಬಿ ತನಗೊಂದಿದ ಜಾಗವೆಡಂಗಿಯೆಂಬ ಸೆಸರಿಸವಿನಗಂ ॥

..

ಉದಯಾಸ್ತೂನ್ನತ ತ್ಯಿಲ ಸೇತುಹಿಮತ್ಯುತ್ಯಿಲ ಪಯ್ಯಂತ ಸಂ
ಪದೆಯುಂ ವಾರ್ಧಿತರತ್ತರಂಗ ನಿನದತ್ಯಾಂಚಿ ಕಲಾಪಾಂಚಿತಾಂ
ಸ್ವದೆಯುಂ ಸಾಧಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಗಂಗೆ ನೆಲನಂ ನಿವ್ಯಾಂಜದಿಂದಂ ನಿವಿ
ಚೆದಗೆಲ್ಲಂ ಭುವನ್ಯೇಕರಾಮ ಮಹಿವಂಗಕ್ಕುಂ ವೇರಗ್ರಹಕ್ಕುಮೋ ॥

..

ಶ್ವಾನಂಗಳ್ಳಾ ಗಂಡ(ಧ)ಮಾತಾರಂಡನನತಿ ಹಿತದಿಂ ಕಾಪುಗೊಂಡಿದುರ್ ವುಗ್ರ,
ಶ್ವಾನಂಗಳ್ಳಾ ಕಂಡು ದೂರಾಂತರದೊಳಿವರ ಬರಂದವಿಂ ಬಲ್ಲಿದಸ್ತೃ
ದ್ವಾಂನಾರೀ ನಾಧನೊಳ್ಳಾ ತಲ್ಲಿಉಂವ ಬವಸೆಯುಂ ಪೂಣ್ಣ ಬಂದಪ್ಪರೀತಂ
ಗೀ ನಿದ್ರಾಭಂಗಮುಂ ಮಾಟ್ಟಿದು ಪದನಣಮಲ್ಲಿಂದು ನಿಂದಾಂತುವಾಗಳ್ಳಾ ॥

..

ಪ್ರಣತಗುಣರೆನಿಪ ವಿಬುಧಾಗ್ರಣಿಗಳ್ಳಾ ಕೆಯೊಂಡು ಪ್ರೋಗಟಿ ಸಲೆ ನೆಗಟ್ಟಿವುಧಾ
ರುಣಿಯೊಳಗೆ ನಾಗವರುಂನ ಗುಣವರುಂನ ಶಂಖವರುಂನ ಧ್ವಾನಂಗಳ್ಳಾ
ಅದ್ವೈತವಾದಿ ನಿವಹ ಮದದ್ವಿರದ ಘಟಾವಿವಾಟನ್ಯೇಕಪಟಿವ್ಯುಂ
ಸಾಂದ್ರಾದಾಜಲಸಿಂಹಂ ವಿದ್ವಾಂಸರ್ ಪ್ರೋಗಟಿ ವಾದಿರಾಜಂ ನೆಗಟ್ಟಂ ॥

ಕರಣಿಮಣಿಗಳೊಳ್ಳವುನೋಯಿಸ್ತುದೆ ಪೆಱಪೆಱರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ ಕೊಟ್ಟಿಡಿ
ಗಳೊಳ್ಳಂ

ಕರಣಿಯಿಲ್ಲ ತೈಲನಲ್ಲದ ಪೆಱನಾವೊಂಪಿಕ್ಕೆ ನೋಟಿಸ್ತು ಡಿತ್ತು ಲೆಗೋಜಂ ॥
ತೊಱಗಲೆ ಇಟ್ಟಹಳ್ಳಿನಗಲ್ಲಾ ಜಿರಗೋಳವೆನಿಸ್ಪಾಗುವುದೆ
ತ್ತಾಟಕೆಯ ಬೀಡನಟ್ಟಿಗಳ ಬೂತುಗ ಬೀರುಗ ಗೋಯೆಯಕೆಳಂ
ನೆಱಿಯರೆನಿಸ್ತ್ವೆದಂ ಕೆಡಿಸಲಂಕದ ಮುನ್ನಿನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ್ಳಾ
ಪೆಱರಳವಲ್ಲವಂ ಕೆಡಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿಜಿ ತೈಲಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥
ಗೆಲವಂಗೊಂಡಭಿವಾಸಿಯಾದನೊಳಕೊಂಡನ್ನಾವನಿಕಾಂತೆಯಂ
ಸಲೆ ಶಾಚವ್ರತಿಯಾದ ನಿತ್ಯಾಱದೆಱಿಯಾತ್ಮಾ ಬಳ್ಳಂ ಜಗ ।
ದ್ವಲಯಕೊನ್ನುಂಡಿಕಾಱನಾದನ ನಯಕುಳ್ಳಿಯಾ ಸಂಗ್ರಹದೊಳ್ಳಾ
ಕಲಿಯಾದಂ ವಿವರೀತ ಜಾತಚರಿತಂ ಭೂಪಾಲರೊಳ್ಳಾ ಕಾಮದಂ ॥
ತರನೇಯಾತ್ಮಾಕ್ರಿಕ್ಯ ಭಂಡಾರದ ಪುಟಿಕೆಗಳಂ ಪುಂಜಿಸಲ್ಪೇರ್ಯಾ ಸುವಣ್ಣೀ
ತ್ತರಮಂ ತೊಱಟಲ್ಪೇಯಾ ದಂತಿಗಳನಿರಿಸವೇಯಾ ಮುಂದೆ ವಾಹಂಗಳಂ ಚಿ
ತ್ತರಿಸಲ್ಪೇಯಾ ಚಿತ್ತಚೀನಾಂಬರ ಪರಿಕರಮಂ ಮಾಣದೆಂದೋಳಿಯಂ ಲೆಂ
ಕರನಾಗಟ್ಟೇಯಾನಿಯಲ್ಪವರವಗೆ ಮಹಾದಾನಮಂ ವಿಕ್ರಮಾಂಕಂ ॥
ತುರುಗದಳಂಗಳ್ಯಾವಿತರೆ ತುರಂಗನಾರೂಢನಾಗಿ ತನ್ನಯ ಹಯಮಂ
ಪರೆಯಿಸಿ ಕೊಂಗುಳಿವಮಂ ಕರಾಸಿಯಂದಿಯಾದು ತನಿಸಿದಂ ಹಯಬಲಮಂ
ಖಿಲೆಯನ್ನೋಲೆಯೋಳಿಕ್ಕಿದನಾಲೀಧವಮನಿಟ್ಟಿ, ಬೇಳಿ ಸುಡಿದಟ್ಟಿದನ್ನೇಂ
ಚೊಳನೆ ಕೇರಳ ಧಾತ್ರೀಪಾಲಂ ನುಡಿದಂತೆ ನಾಳಿನಿಲಾಂತವದೊಳ್ಳಾ ॥
ಕರಿವ್ರೋಲ್ ಭದ್ರಗುಣಂ ಕೇಸರಿವ್ರೋಲ್ ನಿವ್ಯಾಂಚ ಶಾಯಂನಂಭೋನಿಧಿ
ವ್ರೋಲ್

ಶರಣಾಗತರಕ್ಕಣಪಟು ಗಿರಿವ್ರೋಲ್ ನಿಷ್ಪಂಪ ಚಿತ್ತನಾ ನೃಪತುಂಗಂ ॥
ತನಗಿಂಬಪ್ಪುದನಾಯ್ಯ ನೋಡಿ ಪಲವುಂ ಬಿಲ್ಲುಲಿಗೊಳ್ಳಾ ಬಿಲ್ಲನೊಂ
ದನೆ ಕೊಂಡೆಯಾಸಿ ನೀವಿಜೇವ್ರೋಡದೊಡತೊಂದ್ತೊಂದ್ತೊಂದು ಸೂ
ಪ್ಪನೆಯಂ ಪಾವಿನ ಬೆನ್ನೊಳಾದುವನತಿ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದೇಳುಮಂ
ಜನಕಾಧಿಶ ತನೂಚಿಯಾಣ್ಣನಿಸುವಂತಿಜ್ಞಂ ಮಹೇಂದ್ರಾಂತಕೆಂ ॥
ಕಾಯಲುಂ ಬಲು ಗರ್ವದಿಂ ನೆಲನೆಲ್ಲಮಂ ನೆಲಕೆಲ್ಲಮಾ
ತೀರ್ಯಾಯಲುಂ ತನಗಾಚತುಭೂಜಮಂ ಭುಜದ್ವಯಮಾದನಿ
ತಾಯದಾಯತಿ ತೋಳೋಳೋಪ್ಪಿಲೆ ಮಿಕ್ಕ ವೆಂಪಿನ ಕೇತ್ತಿನಾ
ರಾಯಣಂ ದಯಿಗಯ್ಯ ಶಾಗ ಚತುಭೂಜಂ ಗರುಡಧ್ವಜಂ ॥
ವಿಕ್ರಮಹಿನ್ ಮುನ್ನಿಲ್ಲಾದುರ್ವಕೊಂಡುದು ತನ್ನನೀಯಂಗಡಶ್ವಮೇ
ಧಕ್ಕತು ಧೂಮವಾದುದು ಗಡಂಬಯಾಯಂ ಶಿವಿಧೂಮಯೋನಿ ಯೆಂ
ಬೀಕ್ರಮಮೆಂತು ಪೇಟಾಮೆನೆ ವಿಕ್ರಮಯಜ್ಞವಿಧಾನಮಂ ಧರಾ
ಚಕ್ರಮೆ. ಮೆಚ್ಚಿ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಜಸಂ ಬಡಿದಂ ಪ್ರೋಲಕೇಸಿವಲ್ಲಭಂ ॥

ಸಿಂಗಿದುದಿಲ್ಲಿನ್ನುಂ ಮನದಿಂ ಗೋವರಗಡಣದೊಳ್ಳಾ ದನಂಗಾಹಿತನಂ ।
 ನೀಂಗಳದೆತ್ತು ಆವಿರ್ ಬಹುಂಗಂ ಬಗೆದಿರುವುದರಿಂದನಂಗಾಹಿತನಂ ॥
 ಆತನ್ನಲ್ಲದನಂ ಮೇಚ್ಚಿಂ ಮಾತೇಂ ತಾಂ ಮಾರನಾದೊಡಂ ।
 ಕೇತನಂ ರತ್ನಿರಾಗಕ್ಕೆ ಕೇತನಂತಾರನ್ನಲ್ಲನಂ ॥
 ಅವಿಹಿತವೇಗಮೇಣಿಯ ಜವಂ ವ್ರಣಮುಕ್ಕೆತಕಾಯಮೇತ್ತಿ ಕ
 ಟ್ಟುವ ಮದಮುಣಿಸ್ತೇನೇವ್ರ ಸೊನೆ ಬಿಂಬಿ ಗಜಧ್ವಜಮಂಬರಕ್ಕೆ ನಿ
 ಟ್ಟುವ ಜಯಕೇತು ಸಂದೆಯದ ದಂದುಗಮುಂ ಕಿಡಿಸಿತ್ತು ಮುಂದಣೋ
 ದುವ ರಿಷ್ಯುದಂತಿಗಂ ಪೆಚಿಗಣಟ್ಟುವ ಅಟ್ಟಿರಮೇರುದಂತಿಗಂ ॥
 ಕಲಿಪಾಧ್ರಂ ಪಾಧ್ರಂಸಿಂದಂ ಕಲಿರವಿತನಯೆಂ ಪಾಧ್ರಂಸಿಂದಂ
 ಕಲಿಭೀಮುಂ ಪಾಧ್ರಂಸಿಂ ಕಣಂಸಿನಸಿಲಜಸಿಂ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಧೀಶ ಭೃತ್ಯಂ ॥
 ಕಲಿ ಶಕ್ರಾಪತ್ಯಂಸಿಂ ಕಣಂಸಿನಸಿಲಜಸಿಂದಂಜನಾ ಪ್ರತ್ಯಂಸಿಂದಂ
 ಕಲಿ ಧಾತ್ರಿಚಕ್ರದೊಳ್ಳಾ ವಿಕ್ರಮ ಗುಣನಿಳಯುಂ ವೀರಮಾತಾರಂಡದೇವಂ ॥
 ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ಕೊಣನೆಂತು ಮಂಧನ ಶತೀ ಸೌಂದರ್ಯದೊಳ್ಳಾ, ವಿಕ್ರಮಾ
 ಸ್ವಿತನೆಂತುಂ ಪೆಟಿವಂ ಮಹಾಜಿ ಮುಖದೊಳ್ಳಾ ನಿಣೀರ್ಫತ ಸಮೃಗ್ಂಹ
 ಶ್ರುತನೆಂತುಂ ಬಧಿರಂ ಕರಂ ಪರವರೀ ವಾದಂಗಳೊಳ್ಳಾ ಸೊಬತೆಂದ್ರಿಯ
 ದ್ವಿತವಾಶ್ಚಯ್ರಮಂಭೂತಪೂರ್ವನೇಸಕಂ ಶ್ರೀಗಂಡಮಾತಾರಂಡನಾ ॥
 ಹಿಮಕುಮುದ ಕುಂದಶಿಧನಳಮೇನಿಪ ನಿಜಕೇತಿಯಿಸಕದಿಂದಮಿಳಾ ಲೋ ।
 ಕಮನೆಯೆಂ್ಬ ರಕ್ತಮಂಪುಂತು ನಾಡಿದಂ ಕೃಷ್ಣಂಸಿಂತಿದೇನಚ್ಚಿರಿಯೋ ॥
 ವಾತಿ ಪೆರವಿಣಿ ಶರಣಾಯಾತಂಗಸುರಂ ಬಿಯಕ್ಕೆ ಗುಪ್ತಂ ರಿಷ್ಯುಸಂ ।
 ಘಾತಕ್ಕೆ ಪರಾಕ್ರಮನೆನೆ ಭೂತಲಮೇನೆಂದು ಕೇತಿಯಂ ಬಣ್ಣಿಪುದೋ ॥
 ಜೋಡಿಕರಮಣಿಯಾರೋಡಗಾಡಿಯುಮನವಗ್ರಲ್ಲಿಳಿನಿಪ ವಸುಧಾಂಗನೆಯುಂ ।
 ಕೋಡೋಳಿ ತಳೆದಂ ಸೊಬಿಗನ ಗಾಡಿಗೆ ಮಾಯಾಂತ ಸೊಬಿಗಿದಾವುದು ಗಜಿಗಾ ॥
 ವಸುಧಿಗೆ ಸಂದ ಹೀನರಿಪುವಗ್ರಮನೋಡಿಸಿ ಚಕ್ರ ಮೇಚ್ಚಿ ಬ ।
 ತ್ವಿ ಸೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯುಂ ಮೆರೆದು ಮಂತ್ರಪದಕ್ಕುಧಿನಾಧನಾಗಿ ಪೆಂ
 ಪಿಸವಿನಮಾರೋಳಂ ವಿಮುಖವೃತ್ತಿಯೋಳಂದದ ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂ ।
 ದೆಸಗದ ವೈನತೀಯನಿವನೆಂಬದು ಸಾಹಸವೈನತೀಯನಂ ॥
 ಭಯದಿಂ ಕಚ್ಚಿದುದೋಂದು ಪುಲಾ ಮುಗಿದ ಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರ್ ಕೇಶಂಗಳುಂ
 ನಯನಾಂಭಃಪ್ಲವವೋದುವಲ್ಲಿ ಪಿರಿದುಂ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಮಾಡೆ ವೈ
 ರಿಯನಾಗ್ಳಾ ನಗುವಂತಿರಿದುದು ಕನತ್ವದ್ದುಂ ವಿನಿಭಿನ್ನುಕುಂ
 ಭಯುಗೋಧ್ಯದಿಪವ ವರ್ಷಾಕ್ತಿಕಾಳಿಕಳಿತಂ ಶ್ರೀವಿಪ್ರಮಾತಾರಂಡನಾ ॥
 ಸೆಲಿಗೋಳಿ ನಿಜಭುಜಾಸಿಯೋಳಿಲಿದು ಜಯಾಂಗನೆ ವರೋಧಿವಂಶಾವಳಿಯುಂ ।
 ಸೆಲಿಗಿಡಿಸಿ ನಿನ್ನ ತೇಜೋಽಜ್ಞಲನಂ ತಳ್ಳುಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿ ವಿಕ್ರಮತುಂಗಾ ॥
 ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂ ಕಡೆಗೋಡಿವೋಗಿ ಪಿರಿದುಂ ಚಲ್ಲಿಂ ಕುಚದ್ವಂಡಪದಿ
 ಟ್ಟಿಡೆಯಿಂ ಸ್ವೇದಜಲಂ ತುಳುಂಕೆ ಜಘನಾಂತದೇರ್ಶದಿಂದಾವಗಂ

ಬಿಡುಣ್ಣತ್ತಿರೆ ಮನ್ಯಾಧರ್ವವಮನಂಗಾವೇಶದಿಂ ಕಾಲ್ತಿದಂ
 ಬಡೆ ಬಂದಾಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳ್ಳ ಪದಪಿನಿಂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಠಿ(ಷಕ್ರ)ಮಾತಾಂಡನಂ ।
 ಹರಹಾಸದ್ಯತಿಯಂ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಗಂಗಾ ಸಿಂಧುಕಲ್ಲೊಲ ಶೀ ।
 ಕರಮಂ ನಿಂದಿಸಿ ಸಿಂಧುವಾರಕಸುಮಶ್ರೀಯಂ ಪಳಂಚಾಡಿ ಭಾ ।
 ಸುರ ಚಂದರ್ಲಾಂಶು ವಿಕಾಸಮಂ ತೆಗಟ್ಟಿ ಮುಕ್ತಾಹಾರ ವಿಸ್ತೃತ ಡಂ ।
 ಬರಮಂ ಮಿಕ್ಕು ಬೆಳಪ್ಪುದುಜ್ಜ್ವಲ ಯಶಂ ಶ್ರೀ ಗಂಡಮಾತಾಂಡನಾ ॥

..

ದ್ವಿಜವಂಶಾಂವ ಪಾರಿಜಾತಕುಜದೇಶೀಯಂ ಜಿನೇಂದ್ರಕ್ರಮಾಂ
 ಬುಜ ಚಂಚನ್ನವಚಂಚರಿಕ ಯುವಲೀಲೋದ್ವಾಮನ್ಯೇದಂ ಯುಗೀ ।
 ನ ಜನೋದಾಹರಣಪ್ರಸಾಧಿತ ಧರಿತ್ರೀಮಂಡಲಂ ಸತ್ಯವಿ
 ವ್ರಜ ಚೂಡಾಮಣ ನಾಗವನುಂನಿದನುವಿಂಸಂಸ್ತತಂ ಮಾಡಿದಂ ॥

..

In this work Nāgavarma quotes from the works of previous authors and there are several important historical allusions to :

Jayasimha (Jagadēkamalla II).

Rājiga (Rājēndra or Vīra Rājēndra).

Bhuvanaika Rāma (Kṛṣṇa III ?)

Gāṇḍa Mārtāṇḍa (Kṛṣṇa III ?)

Vādirāja (Jaina Scholar, c. 1010 A.D.)

Taila (Taila II) who fought at Toragale, Raṭṭahalli, Ājiragōla with the Bēdas, Būtuga, Biruga and Gova.

Kāmada.

Vikramānka (Vikrama V ?)

Kongulivarma

Nṛpatunga (Amōghavarsha)

Mahēndrāntaka (Ereyappa)

Kirtinārāyaṇa (Gōvinda III ?)

Polekēśi who celebrated the Aśvamedha (Pulakēśin I ?)

Barma

Raṭṭara Mēru (Singaṇadēva Ś. 981.) E.C., X.I., cd. 78)

Vīramārtāṇḍa (Vishṇuvardhana Vijayāditya ?).

LXXXVIII. *CHANDRAPRABHA CHARITA
OF VİRANANDIN*

वभूव भव्याम्बुज पद्मबन्धुः
पातिमुनीनां गणभृत्समानः
सदग्रणी देशगणाग्रगण्ये
गुणाकरः श्री गुणनंदि नामा ।
गुणग्रामाम्बोधेः सुकृत वसतेः मित्रमहसां
असाध्यं यस्यासी च किमपि महीशासितुरिव ।
स तच्छिष्ठो उयेष्टः शिशिर कर सौम्यः समभवत्
प्रविष्ट्याते नामा विबुध गुणनंदीति ॥
मुनि जननुत पादः प्राप्त मिश्या प्रवादः ।
सकल गुण समृद्धः तस्यशिष्य प्रसिद्धः ।
अभवदभयनंदी जैनधर्माभिनंदी ।
स्वमहिमजितसिधुः भव्यलोकैकवन्धुः ॥
भव्याम्बोज विद्वाभ्वनोदयतपते भास्त्रसमानत्विषः ।
शिष्यस्तस्य गुणाकरस्य सुधियः श्रीवीरनंदील्यभूत् ।
स्वाधीनाखिल वाङ्मयस्य भुवनप्रख्यातकर्त्तेः सतां ।
संसत्सुव्यजयन्त यस्य जयिनो वाचः कुतकार्कुशः ॥
शब्दार्थं सुंदरं तेनरचितं चारु चेतसा ।
श्रीजिनेन्द्र प्रभु(?)स्येदं चरितं रचनोउज्ज्वलम् ॥
यः श्रीवर्मनृपो वभूव विबुधः सौधर्मकल्पे ततः ।
तस्माच्चाजितेसन चक्रभृदभूत् यश्चाच्युतेदस्ततः ।
यश्चाजायत पश्चनाभ नृपतिः योवैजयन्तेश्वरो ।
यःस्यात्तर्थकरः स सप्तमभवे चंद्रप्रभः पातुवः ॥

Vīranandi was the disciple of Abhayanandi the disciple of Guṇanandi of Dēśīgaṇa. He is earlier than Vādirāja (1025 A.D.) who refers to him in his *Pārśvanātha Charita*.

LXXXIX. *LOKOPAKARA OF CHAVUNDA RAYA*

ಸಮದಾರಾತಿಗಜೀಂದ್ರಗಂಧ ಗಜಕುಂಭಾಸ್ವಾಳನಾಭೀಳ ವಿ
 ಕ್ರಮಸಿಂಹಂ ಜಯಸಿಂಹಚಕ್ರಿ ದಯೆಯಿಂಕೈಕೊಂಡು ಸವಾರಧಿಕಾ
 ರವನಿತ್ತಾಪ್ಯಾಂಶಿಂಭೀಯ್ಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೂರೆದಂ ತಾನೆಂದೊಡಾರಾಯ್ದ ನೋ
 ಡಿ ಮಹಿಂಭಾಗದೊಳ್ಳಿನ್ನುತ್ತಿಕ್ಕೆವಡೆದಂ ಚಾವುಂಡನೇಂ ಧನ್ಯನೋ ॥
 ಸಕೊಳೇವಿರ್ವಿನತಿ ಚಾಳುಕ್ಯ ಕುಳಾಂಬರತಿಗೃಹೋಚಿ ಜಯಸಿಂಹಂ ಕೊ ।
 ತುರಕೊಡಿ ಮಹಾಬಳಿಯ ಗ್ರಾಹಕತನವುಂ ಪಡೆದನಭಿನುತ್ತಂ
 ಚಾಮುಂಡಂ ॥

..

ಇದು ಮುನಿವೇದಾಂತ ಶಕಾಬ್ದದ ಕೊಂಡನ ಸಂಪತ್ತರದ
 ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷಂ ।

ಬಿದಿಗೆ ಗುರುವುಷ್ಟದೊಳ್ಳುದಯಿಸಿ ಲೋಕೋಪಕಾರವೇಸಿದು
 ಜಗದೊಳ್ಳೋ ॥

ಜನನಾಧಂ ಜಯಕೇಳಿ ದೇವನೆಸವೇಕಚ್ಚತ್ತದಿಂದಾಯಿ ಮೇ ।
 ದಿನಿಯಂ ನಿಮುಳವಾಲೆ ಕೊಳ್ಳಿಯಿಳಿಗಾಯುಂ ಶ್ರೀಯು
 ಮಾರೋಗ್ನಮುಂ ।

ಧನಮುಂ ಧಾನ್ಯಮುನುಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಜಗಕೇಲೋಕೋಪಕಾರಂಜತು ।
 ವರನಧಿ ಪಾವೃತ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳರಗಿಳಾ ಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂಬರಂ ॥

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಭುವನಜನವಿನುತ ಹರವರಪ್ರಸಾದೋತ್ಪನ್ನವಾಗಿವಿಳಾಸಂ
 ಶ್ರೀಮತ್ವನಿತಾವಿಳಾಸತನಾಜಂ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಾಮುಂಡರಾಜ ವಿರಚಿತಮವು
 ಲೋಕೋಪಕಾರಂ—

Chāmuṇḍa Rāya the author of *Lokopakara*, was the son of Kavita-vilāsa, son of Bhaṭṭapārya who was the son of Śankara Bhaṭṭa of Panguande (Pāyaguṇde ?) family. Chāmuṇḍa Rāya was a *Sarvādhikārin* under Jayasimha II the Chālukya emperor of Kalyāṇi, and completed this work in Ś. 947 Krōdhana Mārgaśīra 2, Thursday, Pushya (16th December 1025 A.D.). In the last verse he mentions Jayakēśi as ruling the earth. This is probably Jayakēśi of Maṇalur who along with Mārasimha was in charge (nādagāvunḍas) of Puligere 300. Later in the days of Sōmēśvara I, between 1045–63, Chāmuṇḍa was in charge of Balagāmve and his subordinate Nāgavarma caused several temples to be erected (*Shikarpur*, 11, 14, 151, E.C., VII).

XC. *NYĀYAVINIŚCHAYA VIVARĀNA OF
VĀDIRĀJA*

श्रीमर्तिसहमहीपतेः परिषदि प्रख्यात वादोन्नतिः ।

तर्कन्यायतमो पहोचतगिरिः सारखत श्रीनिधिः ॥

शिष्यः श्रीमतिसागरस्य विदुषां पत्युःतपः श्रीभृतां ।

भर्तुः सिंहपुरश्वरो विजयते स्याद्वाद् विद्यापतिः ॥

इत्याचार्यवर्य स्याद्वाद् विद्यापति विरचितायां न्यायविनिश्चय तात्पर्यावश्योत्तिन्यां
व्याख्यान रत्नमालायाम्—

The *Nyāyaviniśchaya Vivaraṇa* or *Tātparya Vidyōtini Vyākhyānaratnamāla* is a commentary on the *Nyāyaviniśchaya* of Akalāmka. Vādirāja was the disciple of Matisāgara and famous in the court of Jayasimha. Madhvāchārya is said to have been the contemporary of a Jayasimha and vanquished two Jaina scholars Vādirāja and Buddhisāgara (Matisāgara). But c. 1040 A.D. is too early a date for Madhvāchārya.

XCI. *YASÖDHARA CHARITRA OF VÄDIRÄJA*

व्यातन्वन् जयसिंहतां रणमुखे दीर्घं ददौ धारिणीम् ॥ III

रणमुखे जयसिंहो राज्यलक्ष्मीं वभार । IV

श्री पार्श्वनाथ काकुस्य चरितं येन कीर्तितम् ।

तेन श्री वादिराजेन दृढ्या यशोभरीकथा ॥

Vädiräja casually alludes to Jayasimha as having obtained his kingdom in battle.

XCII. ĪKĪBHĀVA STŪTRA OF VĀDIRĀJA

वादिराज मनुशाब्दिक लोको
 वादिराजमनु तार्किक सिंहः ।
 वादिराज मनु काव्य कृतस्ते
 वादिराजमनु भव्य सहायः ॥

XCIII. *PĀRSVANĀTHA CHARITA OF VĀDIRĀJA*

अतुच्छ गुण संपातं गृध्रपिच्छं नतोऽस्मितम् ।
 पक्षीकुर्वन्ति यं भव्या निर्वाणायोत्पर्तिष्णवः ॥
 स्वामी निश्चरितं तस्य कस्यनो विस्मयावहम् ।
 देवागमेन सर्वज्ञो येनाद्या प्रदर्शयते ॥
 अचिंत्य महिमादेवः सोभिवन्द्यो हितैषिणा ।
 शब्दाश्च येन सिद्ध्यन्ति साधुत्वं प्रतिलंभिताः ॥
 त्यागी स एव योगीद्वा येनाक्षय्यसुखावहः ।
 अर्थिनेभव्य सार्थाय दिष्टोरलकरंडकः ॥
 तर्कं भूवल्लभोदेवः स जयत्यकलंक धीः ।
 जगद्द्रव्यं मुषोयेन दण्डिताः शाक्य दस्यवः ॥
 स्याद्वाद गिरिमाश्रित्य वादिसिंहस्य गर्जिते ।
 दिङ्गानागस्य मदध्वंसे कीर्तिंभंगो नदुर्घटः ॥
 नमः सन्मतये तस्मै भवकूप निपातिनाम् ।
 सन्मतिर्विवृतयेन सुखधाम प्रवेशिना ॥
 जिनसेनमुनेस्तम्य माहात्म्यं केन कथ्यते ।
 शलाकाः पुरुषास्सर्वे यद्वशो वच वर्तीनः ॥
 आत्मनैवाद्वितीयेन जीवसिद्धिं निवध्रता ।
 अनंतकीर्तिनामुक्तिरात्रिमार्गे व लक्ष्यते ॥
 कृतस्त्वं तस्य सा शक्तिः पाल्यकीर्तिर्महोजसः ।
 श्रीपदं श्रवणं यस्य शाल्विकान् कुरुते जनान् ॥
 अनेकं भेदं संधानाः खनंतो हृदये मुहुः ।
 बाणा धनंजयोन्मुक्ताः कर्णस्येव प्रियाः कथम् ॥
 वंदे यानंतवीर्योब्दं यद्वागमृतं वृष्टिभिः ।
 जगज्जिधत्सञ्चिर्वाणः शून्यवादं हुताशनः ॥
 ऋजुसूत्रं स्फुरद्रलं विद्यानंदस्य विस्मयः ।
 श्रुण्वतामप्यलंकारं दीप्तिरंगेषु रिंगति ॥
 विशेषवादिं गीर्युभं श्रवणाबद्धं बुद्धयः ।
 अङ्गेशादधिगच्छंति विशेषाभ्युदयं बुधाः ॥
 चंद्रप्रभाभिं संबद्धास्सपुष्टा मनः प्रियम् ।
 कुमुददीप्तीव नोधते भारती वीरनंदिनः ॥

प्रशस्ति :—

श्री जैन सारस्त पुण्यतीर्थ
 नित्यावगाहामल बुद्धि सत्त्वैः ।
 प्रसिद्धभागी मुनि पुंगवेत्रैः
 श्री नन्दि संघोस्ति निराहितांहः ॥

तस्मिन्नभूयदत संयम श्रीः
 त्रैविद्य विद्याधर गीत कीर्तिः ।
 सूरि: स्वयं सिंहपुरैक मुख्यः
 श्रीपालदेवो नयवर्त्मशाली ॥

तस्याभवद्भव्य पथोरुहाणां
 तमोपहो नित्य महोदय श्रीः ।
 निषेध दुर्मार्ग नयप्रभावः
 शिष्योत्तमः श्री मतिसागराख्यः ॥

तत्पाद पद्मब्रह्मरेण भूमा
 निः श्रेयस श्रीरति लोलुपेन ।
 श्रीवादिराजेन कथा निबद्धा
 जैनी स्वबुद्धयेयम निर्दयापि ॥

शाकाब्दे नगवार्धिरंध गणने संवत्सरे क्रोधने ।
 मासे कार्तिकनामि बुद्धिमहिते शुद्धे तृतीयादिने- ।
 सिंहे पाति जयादिके वसुमतीं जैनी कथेयं मया ।
 निष्पत्ति गमिता सती भवतुवः कल्याण निष्पत्तये ॥

लक्ष्मीवासे वसति कटके कट्टगा तीर भूमौ ।
 कामा वासि प्रमद सुभगे सिंहचक्रेश्वरस्य ।
 निष्पत्तोयं नवरससुधा स्यंदि सिंधुप्रबंधो ।
 जीयादुच्चर्जिन पतिभव प्रकमैकान्तपुण्यः ॥

अन्य श्री जिनदेव जन्म विभव व्यावर्णनाहारिणः ।
 श्रोता यः प्रसरत्प्रमोद सुभगो व्याख्यानकारीचयः ।
 सोयं मुक्तिवधूनिसर्ग सुभगो जायेत किंचैकशः ।
 सर्गत्तेऽप्युपयाति वाङ्मय लसलक्ष्मी पदश्रीपदम् ॥

In this work Vādirāja alludes to Jaina scholars : Gr̥ddhṛa Pichha, Samantabhadra, Dēva, Akalamka, Vādisimha, the author of *Sanmati*, Jinasēna, Anantakīrti of *Jivasiddhi*,

Pālyā Kirti, Dhananjaya, Anantavīrya, Vidyānanda, Vīra-nandin of *Chandraprabha Charitā*.

In the *Praśasti*, Vādirāja says that in the Nandisāṅgha there was Śripāla Traividya of Śripura. His disciple was Matisāgara, the guru of Vādirāja. This work was completed in 1025 A.D. when Jayasimha was on the banks of Gaṭṭagā (Ghaṭaprabhā).

XCIV. *GADYA CHINTĀMANI* OF VĀDĪBHASIMHA

सरखती स्वैर विहार भूमयः
 समंतभद्रं प्रसुखा मुनीश्वराः ।
 जयंतु वाग्वज्ञ निपातपाटित
 प्रतापराद्धान्तं महीधकोटयः ॥
 श्रीपुष्पसेन मुनि नाथ इति प्रतीतो
 दिव्योमुनिर्मम सदाहृदि सञ्जिदध्यात् ।
 यच्छक्तिः प्रकृतिमूढमतिर्जनोऽपि
 वादीभसिंह मुनिपुंगवतामुपैति ॥
 इत्येवं गणनायकेनकथितं पुण्याश्रवं श्रुण्वताम् !
 तज्जीवंधरवृत्तमन्तं जगति प्रख्यापितं सूरिभिः ।
 विद्यास्फूर्तिं विधायि धर्मजननी वाणी गुणाभ्यर्थिनां ।
 वक्ष्ये गद्यमयेन वाच्चय सुधावर्षेण वाक्सद्ये ॥
 श्रीमद्वादीभसिंहेन गद्यचितामणिः कृतः ।
 स्थेयदोङ्गदेवेन चिरादास्थान भूषणः ॥
 स्थेयदोङ्गदेवेन वादीभहरिणा कृता ।
 गद्यचितामणिलोके चितामणिरिवापरः ॥

Vādībhasimha was the disciple of Pushpasēna. He was also known as Odeyadēva.

XCV. *KSHATRA CHŪDĀMANI OF VĀDĪBHASIMHA*

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरि विरचिते क्षत्र चूडामणि काव्ये सुक्तिश्रीलंभो नाम
एकादशोलंभः ॥

In the commentary of *Śruta Sāgara* on *Yaśastilaka Champu* Vādībhасimha and Vādirāja are called the disciples of Sōma-dēvāchārya, the author of the *Champu* (959 A.D.).

स वादिराजोऽपि श्री सोमदेवाचार्यस्य शिष्यः “वादीभसिंहोपि मदीय शिष्यः ।
श्री वादिराजोऽपि मदीय शिष्यः” — इत्युक्तत्वाच ॥

**XCVI. PARĪKSHĀMUKHA SŪTRA LAGHUVRTTI
OF ANANTAVIRYĀ**

अकळंक वचनांभोधेरुद्धेये येन धीमता ।
न्याय विद्यामृतं तस्मै नमो माणिक्य नंदिने ॥
प्रभेन्दु वचनोदार चन्द्रिका प्रसरे सति ।
माहशाः कनु गण्यन्ते ज्योतिरिंगण सञ्चिभाः ।
तथापि यद्वचोपूर्व रचना रुचिरं सताम् ।
चेतो हरं भृतं यद्वच्य नवघटे जलम् ॥
वैजेय प्रियपुत्रस्य हीरपस्योपरोधतः ।
शांतिषेणार्थमारब्धा परीक्षामुख पंजिका ॥

..
अकळंक शशांकैर्यत् प्रकटीकृतमखिल मान निभनिकरम् ।
तत्संक्षिप्तं सूरिभिरुद्धमतिभिः व्यक्तमेतेन ॥

..
श्रीमद्वैजेय नामाऽभूद्यग्णीर्गुणशालिनाम् ।
वदरीपाल वंशालि व्योमद्युमणिरूर्जितः ॥

तदीयपक्षी भुवि विश्रुतासीत्
णाणांब नामा गुणशालिधीमा ।
यं रेवतीति प्रथिताम्बिकेति

प्रभावतीति प्रवदंति सन्तः ॥

तस्यामभूद्विश्वजनीव वृत्तेः
दानांशु वाहो भुवि हीरपाख्यः ।
स्वगोत्र विस्तार नभोशुमाली

सम्यत्क्व रत्नाभरणार्चितांगः ॥

तस्योपरोध विशतो विशदोरु कीर्तिः ।
माणिक्य नंदिकृत शास्त्रमगाध बोधम् ।
स्पष्टीकृतं कतिपयैः वचनैरुदारैः ।
बाल प्रबोधकर मेतदनंत वीर्यैः ॥

इति प्रमेय रत्नालापर नामधेय परीक्षामुखवृत्तिस्समाप्तः ॥

Anantavīrya wrote this *Vṛtti* on Māṇikyanandin's *Parikshā-mukha Sūtras*, for the sake of Hirapa, son of Vaijēya and Nañāmba, of Badarīpāla vamśa, at the request of Sāntisēna. Anantavīrya has been alluded to by Vādirāja (c. 1020 A.D.). He seems to have belonged to Aruṅguṇānvaya of the Drāvida Saṅgha and was the contemporary of Prabhāchandra of Krāṇūrgaṇa (Nagar, 35, E.C., VIII).

XCVII. *ALAMKĀRA CHINTĀMANI* OF JINASĒNA

श्रीमत्समंतभद्रादि कविकुञ्जरसंचयम् ।
 मुनिवन्द्यं जनानंदं नमामि वचनश्रियै ॥
 अलंकारमलंकारं चित्तामणि समाह्यम् ।
 इष्टालंकारदं सूरि चेतोरंजनदं ब्रुवे ॥

(I. 3—4).

..

जहाति कोहशीकान्तं वधू संबुध्यतां रिपुः ।

एनेदु करिवं नाथं कान्तेयं संबुमुक्षेयिम् ॥ 118

(९८०८० च१०८० नाथ० च१०८१९१० स०८१८१८११०)

नीरतोर (१११ ड०११)

रतान्निष्कान्ता नीरता अरे संस्कृत कर्णाट जातिः ॥

(अस्य संस्कृतं यथा—कथमाहूतवान् नाथः कांतां वै संबुमुक्षितः अस्य प्रश्नस्योत्तरं कर्णाटभाषायाम्—नीर तारे इति ; तदर्थः जलमानय इति)

..

श्रीमत्समंतभद्रार्यं जिनसेनादिभाषितम् ।

लक्ष्यमात्रं लिखामि स्वनामसूचित लक्षणम् ॥

..

इत्यलंकारं चित्तामणौ रसादिनिरूपणे नामं पंचमपरिच्छेदः ॥

This work is sometimes attributed to Ajitasēna. Jinasēna and Ajitasēna were the *paramagurus* of Mallishēṇa and the gurus of Kanakasēna. Therefore this work may be dated c. 980 A.D. Ajitasena is probably the author of *Srutabōdha* also. Jinasēna gives several interesting examples of a composition in two languages Kannada and Samskr̥t.

The Mulugunda inscription dated Friday 24th December 1053 A.D. (E.I., XVI) mentions the following gurus of Mula-gunda :—

Ajitasēnabhaṭṭāraka

|
Kanakasēna|
Narēndrasēna|
Nayasēna (a grammarian : 1053 A.D.)

He is evidently different from the author of *Dharmāmr̥ta* in Kannada (1112 A.D.).

XCVIII. *UDAYASUNDARI KATHA OF SODHAJA*

कोकण भुवा....स्थानकं नाम राजधानी नगरमागत्यावस्थितः, कोकण महीभुजो जाह्नवेय मुनयोरेवसरस्ती श्रियोवेणीसंगमेन संवर्गितः छित्तराजेन संभूषितो नागार्जुनेन सम्मानितो मुम्मुणि नरेश्वरेणेति सोदरेण क्रमोपभुक्त राज्यसंपदा राज्यत्रयेण प्रतिपद्यमानः कवीन्द्र सदसि प्रतिष्ठामाससाद् ॥ (p. 12).

अशोकत्रीति कथानिवंधस्य कर्ता महाकविश्रांदनाचार्य नामा श्वेतांबरः सूरि: । श्वेतांबरसूरिरन्यश्चाशुकवितया परमं प्रकर्षमापन्नः खड्ग काव्य परितुष्टेन महीभुजा नागार्जुन राजेन खड्गाचार्य इति प्रदत्तापर नामधेयो विजयसिंहाचार्यः कविः । कविरपरश्च सकल लोकोपरंजकानामास्पदमशेषतो गुणानामभिनवो वयसा साक्षाद्द्विबमष्टापदोपरचितः जैनेन्द्रमनुहरनत्या मनोहरमूर्त्या दिगंबराचार्यो भाषात्रय विष्णवंकश्च नाम्रा महाकीर्तिः । इन्द्र नामा च इत्यमञ्जरीति चंपूकथादश्च सर्वहितालाप शालिभिः गुणरग्रणीश्चसतां सत्कविरित्यादिभिर्मित्रैर्धीमद्विरासैः बन्धुभिश्चानवरतमापृष्ठव्यमान वृत्तांतो विलोक्यमान प्रबंधः प्रशस्यमान गुणश्च विश्राम्यन् किंयस्येव यावदास्ते दिनानि तावदेक हेलैव भूपाल मुभटस्य कविकुंजर दक्षैक संग्रहरुचेराकान्त धरा विरोधिनखरायुधस्य ; कोकण महीभुजो मुम्मणि राजस्यांतिकादाजगाम कविः पाठकश्च भाषात्रयस्य लाग्ना वचस्वीच परमं परमं मित्रामाशेशवादवनीश्वरस्य तस्य च कवेर्विद्युरिव मधुरा साहारनामा सौजन्य गुणास्पदं भट्टम् ॥....

SōdhaJa, the son of Sūra and Pampāvatī, was honoured by the rulers of Konkaṇa at their capital Sthānaka. Chittarāja Nāgārjuna and Mummuṇi made him the chief poet of their court. SōdhaJa mentions the following scholars : Svētāmbara Chanḍanāchārya, the author of *Asōkavīṭi* ; Vijayasimha who obtained the title *Khadgāchārya* from Nāgārjuna, the Digambara Mahākīrti ; Indra the author of *Katnamanjarī*.

The dates of the Northern Śilāhāra kings Chitta Rāja Nāgārjuna and Mummuṇi are 1026 A.D. and 1059–60 A.D.

XCIX. MAHĀPURĀNA OF MALLIŚHĒNA

वाराणस्यां चतुष्खण्डे येन साक्षात्कृतः स्तुतेः ।

जीयस्समंतभद्रोसौ जिनधर्मवियच्छशी ॥

जीयाच्छ्रीपूज्यपादोपि येनाकारिचलक्षणम् ।

..

शिष्यः श्री वीरसेनस्य जिनसेनो मुनीश्वरः ।

महापुराण राद्धान्त कर्तासौ जयतच्चिरम् ॥

यज्ञाम प्रहणाच्छाः सदर्पा वादि कुंजराः ।

जीयाद्वैतोऽकलंकोसौ पर वादीभ केसरी ॥

अनंतवीर्यदेवोपि विद्यानंदादयस्तथा ।

जयन्तु कुमतध्वान्त प्रणाशन खरांशवः ॥

कवित्वादि गुणोपेता वाग्वधूः वरदामम् ।

मल्लिष्वेण मुनीन्द्रस्य भूयाद् भूयादहर्निशम् ॥

(I. 21-26)

..

श्रीमूलसंधेऽजितसेन सूरि जिनेन्द्र धर्माम्बर चारु चन्द्रः ।

राजेन्द्रमौळि प्रविन्तुंवितांग्रिः जीयादशेषागम पारदश्वः ॥

शिष्योग्रजः कनकसेन मुनिस्तद्यथारित्र संयम तपो....मूर्तिः ।

दूरीकृतस्मर शरावळि मोहपाशः जातः कषाय तिमिर द्युमणिमुनीन्द्रः ॥

शिष्यस्तदीयो जिनसेन सूरिः बभूव भव्याम्बुज चंडरोचिः ।

ध्वस्तांगजोपास्त समस्तसंगो जिनोक्तमार्गचरणैक निष्ठः ॥

तस्यानुजः सकलशास्त्रपुराण वेदी

निश्चेष्ट कर्म निचयेऽधन दाहदक्षः ।

आसीत्समस्त विबुधाग्रगणिः नृलोके

विख्यातवानिह मुनीद्र नरेऽद्रसेनः ॥

श्री जिनसेन सूरि तनुजेन कृदृष्टिमतप्रमेदिना ।

गारुडमन्त्रवाद सकलागमलक्षण तर्कवेदिना ।

तेन महापुराणमुदितं भुवनत्रय वर्ति कीर्तिना ।

प्राकृत संस्कृतोभय कवित्व धृता कविचक्रवर्तिना ॥

तीर्थे श्री मुलुगुंद नाम्निनगरे श्री जैनधर्मालये ।

स्थित्वा श्री कविचक्रवर्ति यतिपः श्रीमल्लिष्वेणाह्यः ।

संक्षेपात्प्रथमानुयोग कथनं व्याख्यान्वितं श्रुष्टवां ।

भव्यानां दुरितापहं रचितवान्निश्वेष विद्यांबुधिः ॥

वर्षैकंत्रिशताहीने सहस्रोशकभूभुजः ।
 सर्वजिद्वस्त्वरयेष्ट स शुक्रं पंचमीदिने ॥
 अनादितस्समाप्तं तु पुराणं दुरितापहम् ।
 जीयद्वाचन्द्रतारार्कं विदग्धं जनं चेतसि ॥

इत्युभयभाषा कविचक्रवर्तीं श्रीमल्लिषेणसूरि विरचित त्रिषष्ठिलक्षण महापुराण
 संग्रहं समाप्तम् ॥

C. *NĀGAKUMĀRA CHARITA OF MALLIŚHĒNA*

जित कषाय रिपुर्गुणवारिधिः नियत चारु चरित्र तपोनिधिः ।

जयतुभूपति किरीटविघट्टित क्रमयुगो जिनसेनमुनीश्वरः ॥

अजनि तस्यमुनेर्वर दीक्षितो विगत मान मनो दुरितांतकः ।

कनकसेनमुनिमुनिपुंगवो वर चरित्र महात्रत पालकः ॥

जित मदोऽजनितस्य महामुनेः प्रथित वाग् जिनसेनमुनीश्वरः

..

तस्यानुजः चारु चरित्र वृत्तिः प्रख्यात कीर्तिर्भुविपुण्यमूर्तिः ॥

नरेन्द्रसेनो जित वादिसेनो विज्ञात तत्त्वो जित कामसूत्रः ।

तच्छिष्यो विबुधाग्रणिर्गुणनिधिः श्रीमत्तिलषणाह्यः ।

संजातः सकलागमेषु निपुणो वाग्देवतालंकृतः ।

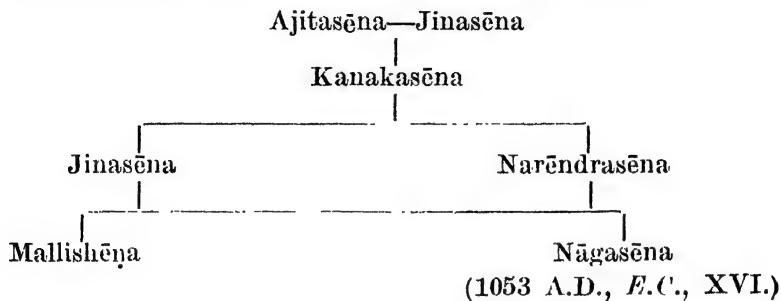
तेनैषा कवि चकिणा विरचिता श्रीपंचमी सत्कथा ।

भव्यानामदुरितौघ छेदन करी संसारविछेदिनी ॥

CI. SAJJANA CHITTA VALLABHA OF MALLISHĒNA

वृत्ते विशतिभिश्चतुर्भिरधिकैः सलक्षणेनान्वितैः ।
 प्रन्थं सज्जनचित्तवल्लभमिदं श्री मल्लिष्ठेणोदितम् ।
 श्रुत्वात्मेन्द्रियं कुंजरान् समरटोहस्त्वन्ति ते दुर्जग्राम् ।
 विद्वांसो विषयाटवीषु सततं संसार विच्छिन्नतये ॥

Mallishēṇa wrote the *Mahāpurāṇa* in §. 969 (2nd May Saturday, 1047 A.D.) at Muṇugunda. He had the title *Ubhayabhbhāshā Chakravarti*. In the *Nāgakumāra Charita* and *Mahāpurāṇa*, he gives the following *guruparampara*:

CII. *CHANDRA CHŪDĀMANI ŚATAKA*
OF NĀGAVARMA

ಉದಯಾದಿತ್ಯನ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಲಲಾನುಂ ನಾಗವನುಂ ಸನುಂ
ತುದಯಾದಿತ್ಯನ ರಾಯಭಾರಿಯೆನಿಸಿದಾರ್ತಾಗ್ರಜಂ ಭಾಸ್ತಿಧಂ
ವೋದಲಾದಿಶ್ವರ ಭಕ್ತರಪ್ರಿವರ್ಗೆ ಪೇಣ್ಣೀ ಜ್ಞಾನಸಾರಂ ಸುಖಾ
ಸ್ವದವೋತ್ತಂದುಗೆ ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ಫಲನುಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಜ್ಞಾಡಾನುಂಣೀ ॥

This Nāgavarma was the *sandhivigrahin* of Udayāditya and his elder brother Bhāskara was an ambassador (*Rāyabhāri*). Udayāditya is probably the Ganga subordinate of Somēśvara II Bhuvanaikamalla, ruling Balligāve in 1071 A.D.

CIII. JĀTAKA TILAKA OF ŚRIDHARĀCHĀRYA

श्रीमदनंत चतुर्ष्ययदामुं जितदुरित.... ल ।
 श्रीमद्युमितं श्रीलैोर्क्ष्यासामु.... नाश्चिमगे शाश्वतपदमुं ॥
 धरणीसुत्त्वे. . . फूनं निरतिशयोज्ज्वलयशः प्रकार श्री ।
 करण मेनिसि नैगल्लनं करणरत्वेंमुदु जगज्ज्वलनं ॥
 बरीपं चित्रित चित्रदंति मृदुरैशामुंदनादंबरं
 स्फुरितंबाजने संस्नेगद्यज (?) मुहिभ्यैश्चेन्योऽसां
 दर मुद्यत्त्वेनिता गुणं गणेचयोऽभावाद्यलंकार बं
 धुरमेंमुन्नुतियं जगक्ष्यै नैगल्ल० वाश्चैधरं श्रीधरं ॥
 मुन्नान्नरुं जातकमुं कन्नुददिं वृत्त्वेनागे पैल्लैतरि ।
 लैन्नु० पैल्लैवरियोजुत्त्वन्नु० श्रीधरने पैल्लैमेंदादरदिं ॥
 सुभगवत्तं काव्यकवित्त्वभूषणं श्रीधराचायुर रसितं जंद्रु ।
 वृभजरितं शास्त्रकवित्त्वभूषणं धरीगे नैगल्ल० जातकतिलकं ॥

..

धरणीगरिनिधि शकाभ० विरोधि वैक्षरद माग्नशिरद शुक्लै ।
 तर चतुर्धि दिवसद गुरु वृष्ट्यदेहोऽसेदुदिलेगे जातकतिलकं ॥
 सकल मुहित्तलं चेलगे धात्रीयनाहमवमल्ल भूमिवा
 लक्ष्मीसेदाल्ल० सालैमुलैनल्ल० रिदनेहोदुव कैल्लैक्लै भ ।
 कैक जनकागल्ल० समनिसिकै मुनेहोरध कायुरसिद्धि जा ।
 तकतिलकं जगक्ष्यै परिदिक्षुर (?) दिनेश शशांकरुल्लैनं ॥

This work was completed on 16th November 1049 A.D.
 in the reign of Āhavamalla Sōmēśvara I. Śridhara was also
 the author of a *Chandraprabha Charita*.

CIV. *MITĀKSHARA OF VIJÑĀNĒŚVARA*

उत्तमापपदस्येयं शिष्यस्य कृतिरात्मनः ।
 धर्म शास्त्रस्य विवृतिः विज्ञानेश्वर योगिनः ।
 इति याज्ञवल्क्य सुनि शास्त्रगताविवृतिर्नकस्य विहिता विदुषः ।
 प्रमिताक्षरापि विपुलार्थवती परिषिंचति श्रवणयोरमृतम् ॥
 गम्भीराभिः प्रसन्नाभिः वागिर्भर्यस्ता मिताक्षरा ।
 अनल्पार्थाभिरर्थाभिः विवृतिर्विहिता मया ॥
 नासीदस्ति भविष्यति क्षितितले कल्याण कल्पं शुरं ।
 नोऽवृष्टः श्रुतएव वा क्षितिपतिः श्रीविक्रमाकोपमः ।
 विज्ञानेश्वर पण्डितो न भजते किंचान्यदन्योपम ।
 श्राकल्पं स्थिरमस्तु कल्प लतिका कल्पं तदेतत्त्वयम् ॥
 स्थावाचां मधुर वपुषां विद्वदाश्रव्य सीमां ।
 दातार्थीनामतिशय जुषामर्थि सार्थार्थीनायाः ।
 ध्यातामूर्तेः मुरवजायिनो जीवितादार्कचन्द्रम् ।
 जेतारीणां तनुसहभुवां तत्त्वविज्ञान नाथः ॥
 आसेतोः कीर्तिराशेः रघुकुलतिलकस्या च शैलाधिराजा ।
 दा च प्रत्यक्षपयोधे चटुल तिमि कुलोत्तुंग रिंगत्तरंगात् ।
 आ च प्राचस्समुद्रात् नत रृपतिशिरो रक्षा भासुरांग्रिः ।
 पायादाचन्द्रतारं जगदिदमस्तिलं विक्रमादिल्य देवः ॥
 अन्तर्मुखानि यदि रवानि तपस्ततः किं
 नांतर्मुखानि यदि रवानि तपस्ततः किं ।
 अन्तर्बहिर्यदि हरिश्च तपस्ततः किं
 नान्तर्बहिर्यदि हरिश्च तपस्ततः किम् ॥

इति श्रीमद्भारद्वाज पद्मनाभभद्रोपाध्यायात्मजस्य श्रीमत्परमहंस परिव्राजक विज्ञानेश्वर भट्टारकस्य कृतौ क्रुजुमिताक्षरायाम् ।

This famous commentary on *Yājñavalkya Smṛti* was written by the *Paramahamsa* *Parivrājaka* *Vijñānēśvara*, the son of *Padmanābhabhaṭṭa*, in the reign of *Vikramāditya VI*, of *Kalyāṇi*.

CV. *VIKRAMĀMKA CHARITA OF BILHĀNA*

पुरंदरेण प्रतिपाद्यमानमेवं समाकर्ण्य वचो विरिंचिः ।
 सन्ध्यांबुद्धैः चुलुके सुमोच्च ध्यानानुविद्वानि विलोचनानि ॥ I-46 ॥

हिमचलस्थैव कृतःशिलाभिरुदार जांबूनद चारुदेहः ।
 अथाविरीसीत्सुभट्टिलोक त्राणप्रवीणशुचुकुकाद्विघातः ॥ 55 ॥

विपक्ष वीराद्वृत कीर्तिहारी हारीति इत्यादि पुमांस यत्र ।
 मानव्य नामा च बभूवमानी मानव्यय यःकृतवानरीणाम् ॥ 58 ॥

जिगीषवः केपि विजित्यविश्वं विलासदीक्षा रसिकाक्रमेण
 चकुः पदं नागरखण्ड चुंबि पूगदुमायां दिशि दक्षिणस्याम् ॥ 64 ॥

तदुद्धर्वैर्भूपतिभिस्तीलं चोली रहस्साक्षिणि दक्षिणाब्धेः ।
 करोद्र दंतांकुरलेखिनीभिरलेखिकूले विजय प्रशस्तिः ॥ 65 ॥

श्रीतैलपो नाम नृपः प्रतापी क्रमेण तद्रूपं विशेषकोऽभूत् ।
 क्षणेन यः शोषित पंकशेषं संख्येद्विषा वीररसंचकार ॥ 68 ॥

विश्वंभरा कण्टक राष्ट्रकूट समूलं निर्मूलन कोविदस्य ।
 सुखेन यस्यांतिकमाजगाम चालुक्य चंद्रस्य नरेन्द्रलक्ष्मीः ॥ 69 ॥

चालुक्य वंशामल मौक्तिक श्री सत्याश्रयोभूदथ भूमिपालः ।
 खड्डेन यस्य भृकुटी कुधेव द्विषां कपालान्ययि चूर्णितांने ॥ 74 ॥

प्राप्तस्ततः श्री जयसिंहदेवः चालुक्यसिंहासन मण्डनत्वम् ।
 यस्य व्यराजंत गजाहवेषु सुक्ताफलानीव महायशांसि ॥ 79 ॥

तसादभूदाहवमल्लदेवः त्रैलोक्यमल्लापरनामधेयः ॥ 87 ॥

कौशेयकः क्षमातिलकस्य यस्य पीत्वातिमात्रं द्विषतां प्रतापं ।
 आलोच्य बाष्पांबुभिराचचाम चोली कपोलस्थल चंदनानि ॥ 90 ॥

दीप प्रतापानल सञ्चिधानात् भित्रतिपासामिव यत्कृपाणः ।
 प्रमार पृथ्वीपति कीर्ति धारां धारामुदारां कबली चकार ॥ 91 ॥

अगाध पानीय निमग्नभूरि भूमृत्कुदुंबोपि यदीयखडः ।
 भाग्यक्षयान्मालवभर्तुरासीदेकां नधारां परिहर्तृमीशः ॥ 92 ॥

भोजक्षमापाल विमुक्त धारा नियातमात्रेण रणेषु यस्य ।
 कल्पांत कालानल चण्डमूर्तिः चित्रं प्रकोपामिरवापशांतिम् ॥ 94 ॥

चितामणिर्यस्य पुरोवराकस्तथाहि वार्ताजन विश्रुतेयम् ।
 यत्तत्र सौवर्ण तुलाधिरूपे चकेस्म पाषाण तुलाधिरूपदम् ॥ 98 ॥

विशीर्ण कर्णी कलहेन यस्य पृथ्वीभुजंगस्य निर्गंगेन ।
 संगच्छतेऽद्यापि न डाहळ श्रीः कर्पूर ताटंक नखैर्यशोभि: ॥ 102 ॥

उत्थंभयामास पयोनिधेर्यः तीरे जयस्तम्भमदंभवीरः ।	
असूयितं स्वैर विहार शीलैरालानभीत्या जलवारणेन्द्रैः	॥ 111 ॥
दोर्दण्डपर्वाद्विड प्रकाण्डं यः समुखं धावितमेकवीरं ।	
आभाजनं वीररसस्य चक्रे बाणोत्करच्छिद्र परंपराभिः	॥ 114 ॥
पृथ्वीभुजंगः परिकाल्पतांशी यशः पटोल्लंठन केळिकारः ।	
आभाजनं वीर रसस्य चक्रे बाणोत्करच्छिद्र परंपराभिः	॥ 115 ॥
चकार कल्याणमिति क्रमादसौ पुरं परार्थं पृथिवीपुरंदरः ॥	II-1
..	
सविक्रमेणाद्युत तेजसाच चेष्टाविशेषानुमितेन बालः ।	
श्रीविक्रमादित्य इति क्षितीदोरवापविख्यातगुणः समाख्यम् ॥	III-1
अत्रांतेरभूज्यसिंह नामा पुत्रस्तुतीयोपि नराधिपस्य ।	
खप्रेपि संवाद यशोदपिदश्चंद्रार्धं चूडस्य न हि प्रसादः	॥ 25 ॥
सर्वासु विद्यासु किमप्यकुण्ठसुकंठमानं समरेत्सवेभ्यः ।	
श्रीविक्रमादित्यमथावलोक्य संचितयामास रिषुः कदाचित्	॥ 26 ॥
अलंकरोत्यद्युत साहसांकः सिंहासनं चेदयमेकवीरः ।	
एतस्य सिंहीमिवराजलक्ष्मीमिंकस्थितां कः क्षमतेभियोक्तम्	॥ 27 ॥
करोग्मितावद्युवराजमेनमल्लक्षसाम्राज्य भरस्तनूजम्	॥ 28 ॥

The extract from Bilhaṇa's *Vikramānka-dēva Charita* refers to events only up to the coronation of Vikramāditya VI. From the *Chuluka* of Brahma sprang up the Chalukya family. There was Tailapa who destroyed the Rāshṭrakūṭas. His son was Satyāśraya. His son Jayasimha distinguished himself in elephant fights. His son was Āhavamalla Trailōkyamalla. He defeated the Chōṭas, took Dhārā from the Pramāra of Māṭava. Bhōja had to abandon Dhārā. Āhavamalla performed *tulāpurusha dāna*. Karṇa of Dāhaṇa was vanquished and a pillar of victory was set up near the sea. The Draviḍa also was repulsed. He made the city of Kalyāṇa. His three sons were Sōmēśvara, Vikramāditya and Jayasimha. The old king desired to crown Vikramāditya as Yuvarāja. Sōmēśvara I committed suicide by drowning himself in the Tungabhadra after declaring his faith in Śiva.

CVI. NILGUNDA GRANT OF VIKRAMĀDITYA VI

स्वस्ति समस्तं भुवनं संस्तूयमानं मानव्यसगोत्राणां हारितीपुत्राणां कोशिकी
वरप्रसादलब्धं श्वेतात्पत्रं राज्यचिह्नानां सप्तमातृका परिरक्षितानां कार्तिकेय वरप्रसाद-
लब्धं मयूरपिंचं कुन्तव्यजानां भगवन्नारायणासादित वरं वराहलाञ्छनेक्षणं क्षण-
वशीकृताराति राजमण्डलानां समस्तभुवनाश्रयं सर्वलोकाश्रयं विष्णुवर्धनं विजयादित्यादि
विशेषनामां राजरत्नानामुद्भवभूमिः ।

कवलित नलक्ष्मीः दुर्जयोर्जित्य हारी
विहित पृथु कदंबाडंबरो मौर्यनिर्जित् ।
निजभुजबलं भूमोत्पाटयत्राष्ट्रकूटान्
खिलित कलचुरि श्रीरस्ति चालुक्यवंशः ॥
तज्जेषु राज्यमनुपात्य गतेषु राज
स्वेकान्नषष्ठिगणनेषु पुरादयोध्यात् ।
तद्वंशजास्तदनु षोडशा भ्रूमिपाला:
क्षमां दक्षिणापथजुषां विभरां बभूव ॥

दृष्टावष्टव्याथां कतिपयपुरुषांतरितायां चालुक्यं कुलं संपदि भूयः चालुक्यं वंश एव ।

कंदः कीर्तिं लतांकुरस्य कमलं लक्ष्मी विलासास्पदं ।
वज्रं वैरिमहीभूतां प्रतिनिधिर्देवस्य दैत्यद्युहः ।
राजासीज्यसिंह वल्लभ इति ख्यातश्वरित्रैनिर्जैः ।
योरेजे चिरमादिराज्यं चरितोत्कण्ठाः प्रजानां हरन् ॥

योराष्ट्रकूटं कुलमिद्रं इति प्रसिद्धं कृष्णाह्यस्य सुतं मष्टशतेभसैन्यं ।

निर्जित्य दग्धनृपं पंचशतोबभार भूयश्चालुक्यं कुलं वल्लभं राज्यलक्ष्मां ॥

चटुलं रिपुतुरगं पटुभट करटिघटा कोटि घटित रणतरागः सुकृतं हरं चरणरागः
विजयीभूतस्यरणरागः । तत्तनयः पुलकेशि केशनिष्ठूदनं समोभवद्राजा वातापिपुरपति
रकलित कलिकलंक कलः ।

वयमपि पुलकेशिक्षमापतिं वर्णयन्तः
पुलकं कलितदेहः पश्यत्ययापिसंतः ।
सहि तुरगं गजेद्रं ग्रामसारं सहस्रं
द्वयपरिगतं क्षुत्रिकू साच्चकाराश्वमेधम् ॥

तत्त्वानयः

नलनिलय विलोपी भौर्य निर्याण हेतुः ।
 प्रथित पृथुकदंब स्तंभभेदी कुठारः ।
 भुवनभवन भागापूरणारंभ भार-
 व्यवसित सित कीर्तिः कीर्तिवर्मानृपोऽभूत ॥

तदनु तस्यानुज

सर्वद्वीपाकमण मनसा यस्य नौ सेतुबंधैः
 उल्लंध्यादिंध व्यधित पृतना रेवतीद्वीपलोपम् ।
 राज्यश्रीमान्हयपतिरभूद्यस्य कालच्चुरीणां
 वग्रे भूमि सहस सकलोर्मगल्मर्मगलीशः ॥
 उयेष्टप्रातुस्सति सुतवरेष्य र्भकत्वादशक्तेः ।
 यस्मिन्नात्मन्यकृतहिघुरं मंगलीशः पृथिव्याः ॥
 यस्मिन्प्रत्यर्पितपदथ महीं यूनिसत्याश्रयो सौ ।
 चालुक्यानां क इवहिपथो धर्मतः प्रन्यवेत ॥
 जेतुर्दिशं विजित हर्ष महानृपस्य दातुर्मनोरथ शताधिकमर्थयदभ्यः
 सत्यादि सर्वगुणरब्लगणाकरस्य सत्याश्रयत्वमुपलक्षणमेव यस्य ॥
 अडमरीकृतदिव्यलयोर्दिंति द्विडमरी परिगीत महायशाः ।
 मृडमरिष्टभिदं मनसोद्वहन् निङ्गुमरिः क्षितिपोऽजनि तत्सुतः ॥
 तसुतोविक्रमादित्यो विक्रमाकान्त भूतलः ।
 ततोपि युद्धमव्लास्थो युद्धे यमसमोनृपः ॥
 तज्जन्म विजयादित्यो वीरानेकांगसंगरे ।
 चतुर्णा मण्डलानामप्यजयत् विजयोपमः ॥
 तद्द्वाविक्रमादित्यो कीर्तिवर्मा तदात्मजः ।
 येन चालुक्यराज्य श्रीरंतरयन्याभूहुचि ॥
 विक्रमादित्यभूपाल भ्राता भीमपराक्रमः ।
 तदनु कीर्तिवर्मैभून्मृत्प्रसादित दुर्जनः ॥
 तैलभूपस्तोजातो विक्रमादित्यभूपतिः ।
 तत्सुनुभवत्सात् भीमराजोऽरि भीकरः ॥
 अच्यणार्थस्ततो जज्ञे यद्वंशस्य श्रियंसकां ।
 प्रापयन्निव वंशास्यं सववे कृष्ण नंदनाम् ॥

अभवत्तयोस्तनूजो विभव विभासि विरोधि विध्वंसी ।
 तेजोविजितादित्यः सत्यधनो विक्रमादित्यः ॥
 चेदीश वंशतिलकां लक्ष्मणराजस्य नंदनां नुतशीलां ।
 बोंथादेवीं विधिवत् परिणिष्ये विक्रमादित्यः ॥
 सुतमिव वसुदेवादेवकी वासुदेवं गुहमिव गिरिजा मि(?)द्रेवमधेन्दुमौळेः ।
 अजनयदथ बोंध्रादेव्यतः तैलभूपं विभवविजितशक्रं विक्रमादित्य नाम्नः ॥
 अरिकुंभि कुंभ भेदन रिपुदुर्ग कवाट भंजन प्रभृतिः ।
 सहजबलस्य हरेरिव बालक्रीडा भवेद्यस्य ॥
 और्जित्याच्चरणारविव प्रचलितं साक्षात्कुलः क्रामतः ।
 कूरौ बद्धशरीरकौ गुरुजनद्रोह प्ररोहाविव ।
 कालात्खापिडत राष्ट्रकूटक कुल श्री वल्लिजातांकुरं ।
 लूनौ येन मुखेन कर्कररणस्तंभै रणप्रांगणे ॥
 इत्थं पुरादिति सुतैरिव भूत धात्रीं
 योराष्ट्रकूट कुटिलैर्गलितामधस्तात् ।
 उदृत्य माधव इवादि वराह रूपो
 बभ्रे चलुक्यकुल वल्लभ राजलक्ष्मीम् ॥
 भग्मह रशादभवद्धूपालाद् राष्ट्रकूटकुलतिलकात् ।
 लक्ष्मीरिव सलिलनिधेः श्री जाकब्बाह्या कन्या ॥
 चालुक्यवंशांबर भानुमाली श्रीतैलभूपाल उपैतये मां ।
 तयोरथलेकाभ्युदयाय योगः स चंद्रिका चंद्रमसोरिवासीत् ॥
 श्रीतैलभूपालात् श्रीजाकब्बासमजीजनत् ।
 श्रीमत्सत्याश्रयं स्कंदमम्बिकाश्रयंबकादिव ॥
 तस्यानुजः श्रीदशवर्मनामा तद्वलभा भाग्यवतीच देवी ।
 तयोरभूद्विक्रमशील शाली श्री विक्रमादित्यनृपस्तन्जः ॥
तदनु तस्यानुजः
 यस्याखिलव्यापि यशोवदातमकाण्डदुर्घांवुविव वृद्धिशंकां ।
 करोति मुखामर सुंदरीणामभूतसभूपो जगदेकमङ्गः ॥
विख्यात कृष्णवर्णे तैलखेहोपलब्ध सरळत्वे ।
 कन्तलविषये नितरां विराजते मल्लिकामोदः ॥

ततः प्रतापज्वलन प्रभाव निर्मूल निर्दरध विरोधिवंशः ।
 तस्यात्मजः पालयिता धरायः श्रीमानभूदाहवमल्लदेवः ॥
 आत्मावस्थानहेतोरभिलषति सदा मंडपं मालवेशो ।
 दोक्षताळी वनांतान्यनुसरति सरिज्ञाथ कूलानि चोक्षः ॥
 कन्याकुब्जाधिराजो भजति च तरसा कंदरास्ता हिमाद्रेः ।
 उद्दामायत्रताप प्रसर भर भवोद्धाति विश्रान्त चित्ताः ॥....

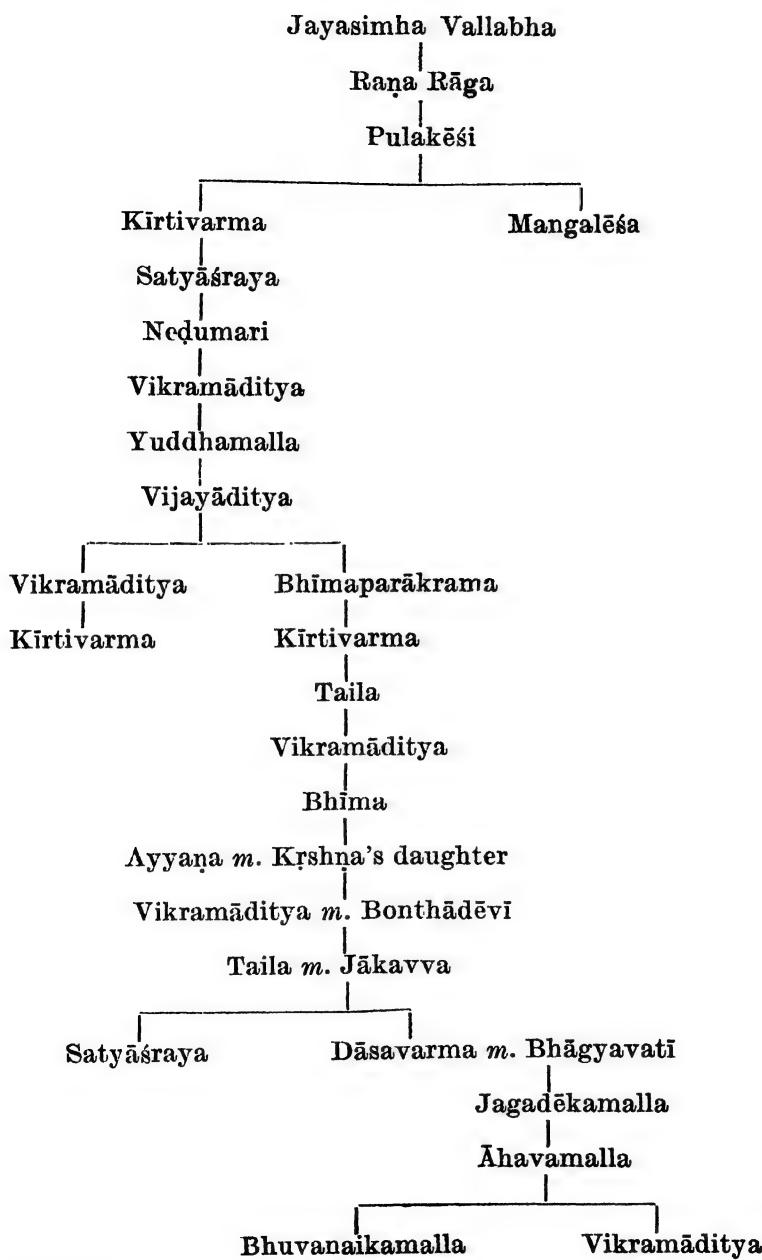
तस्माद्जायत जगज्जनित प्रमोद शृंगार वीर रसिकः कविलोक कांतः ।
 कान्ताविलोल नयनोत्पल चारुचंद्रः चालुक्यवंशतिलको भुवनैकमलः ॥
 यः पत्रं स्फुटं पुष्कलाक्षरं धरं पाणौ कृपाणाच्छ्लात् ।
 आजन्म प्रतिपच दास्य विजय श्रीदत्तमुच्चर्ददत् ।
 साक्षं ग्राहयितुं दिशां परित्रृदृष्टि सर्वानिवप्राहिणत् ।
 प्रत्यासौ निजकीर्तिमप्रतटिनी स्फर्धानुबंधोयताम् ॥

तदनु तस्यानुजः

आसीत्तेजः कलित कमलोल्लासन ग्रौदपाद ।
 स्पर्शादुच्चैः श्रियमयनिभृच्छेखराणां दधानः ।
 ध्वान्तभ्रांतं दद्विव दशारंजनं वैरिवीर ।
 स्मेराक्षीणां मुहुरपहरन् विकमादित्यदेवः ॥

....सतु श्री पृथ्वीवल्लभ महाराजाधिराज परमेश्वर परम भट्टारक सत्याश्रय
 कुलतिलक चालुक्याभरण श्रीमत्तिभुवनमल्ल वल्लभ नरेन्द्रदेवः कुशली....यथास्माभिः
 चालुक्य विकमवर्षे द्वादशे प्रवर्तमानेनकाले प्रथमसंवत्सरे पुष्य बहुल त्रयोदश्यां
 वङ्गुचारोत्तरायण संकान्तौ....पलत पाण्ड्य विज्ञापनया द्रविडदेशागतेभ्यो....
 ब्राह्मणेभ्यो....श्रीमत्तिभुवनमल्लदेवेन निर्गुदनामग्रामो...दत्तः ॥

This grant, dated Ch. Vik. year 12, Prabhava, *Pushya* bahula 13, *Vaddavāra*, *Uttarāyana Samkrānti*—shows that the later Chālukyas belonged to the older family of Bādāmi thus :

CVII. *GŌVAIDYA OF KĪRTIVARMA*

జిననాప్తం గురు దేవజంద్రమునిపం త్యైలోక్యములాల్చిపం ।
 జనకం పాలభవంధ్య.. బెళలదేఱ తాయెకలంవాక్షీపీవరం విక్రమాం ।
 క సరిఱంద్రం తలగ్గుజాతనెనలంతారూ సోఱంపరీ కీర్తివ- ।
 మ్ర సరిఱంద్రంబరమెందు ధాత్రి పోగట్టుం నిచ్చుం మహోత్సాహదిం ॥
 అధికం రక్తప్రభం కాలిచననమవిరి అంతస్థ సత్యా ।
 ఊద జీవధనం నోఱలూ బహిః ప్రాణమం నేడి నిదానం
 జగక్షేందు కావ్యం ।
 బుదో (?) సద్యైష్యరత్నం దేసేదేసేగేసేయలూ పేణ్ణనుత్సాహదిం మి ।
 త ధరావిక్షేధర (?) పాలభవంధ్యం సహజకవి జితోత్సాహనం
 కీర్తిజంద్రం (?)

The author Kīrtivarma was the son of Trailokyamalla and
 Belalā (?) and the younger brother of Vikramānka. He was
 the disciple of Dēvachandra and had the title Pālabha-
 vandya (?)

CVIII. RĀJAMĀNASOLLĀSA OF SŪMĒŚVARA

वन्दे भगलता बीजं लिंगरूपं महेश्वरम् ।	
अव्यक्तमपि संव्यक्तं यस्यांतः स चराचरम् ॥	I-1
चालुक्य वंश तिलकः श्रीसोमेश्वरभूपतिः ।	
कुरुते मानसोल्लासं शास्त्रं विश्वोपकारकम् ॥	
शिक्षकं सर्व वस्तूनां जगदाचार्यपुस्तकम् ।	
अभ्यस्योऽयं प्रयत्नेन सोम भूपेन निर्मितः ॥	
..	
षोडशाभिहिताष्टष्ठिः प्रभवायब्दसंयुता ।	
दावैरपि समायुक्ताः शकभूपेहितास्समाः ॥	II-62
एकपंचाशादधिके सहस्रे शरदांगते ।	
शकस्य सोम भूपाले सति चालुक्यमण्डने ॥	63
समुद्र रशनामुर्वीं शासति क्षतविद्विषि ।	
सर्वशास्त्रार्थं सर्वस्य पाथोधिकलशोऽद्वे ॥	64
सौम्यं संवत्सरे चैत्र मासादौ शुक्रवासरे ।	
परिशोधित सिद्धान्तं लब्धास्त्युः ध्रुवका इमे ॥	65
..	
एक ग्राम प्रभुं कुर्यात् दशग्रामप्रभुंतथा ।	
ग्रामाणां विंशते: कुर्यात् प्रभुंशतसहस्रयोः ॥	160
ग्रामदोषं समुत्पन्नमशक्तः शासितुं यदि ।	
दशग्रामेशितुः शंसत् दशेशो विंशतीश्वरे ॥	161
विंशतीशः शतेशाय तत्सर्वं विनिवेदयेत् ॥	162
वृयाद्वामशतस्खामीं सहस्रस्खामिनेऽखिलम् ।	
उत्पन्नांस्तु तथा दोषान् ग्रामाधीशेनिवेदितान् ॥	163
ज्ञात्वा तत्रास्थितास्सर्वे कुरुत्सेषां प्रतिक्रियाम् ।	
पंचाशत्तम आदेयो भागः पशुहिरण्ययोः ॥	164
अष्टमो द्वादशोवापि षष्ठो वा धान्यतो नृपैः ।	
फलक्षेत्रानुरूपेण गृहीयात्तकरं नृपः ॥	165
स्त्रीकुर्यादथ षड्भागं पण्यमानं पूर्गसर्पिणाम् ।	
रसगंधौषधीनांच मूलपुष्पं फलस्य च ॥	166
तृणानां शाकपत्राणां कर्मणां चर्मणासपि ।	
मृत्तिकाकृत भाण्डानां भाण्डस्याशमभवस्य च ॥	167
आपस्थितोप्याददीतं श्रोत्रियाचकरं नृपः ॥	168
..	

द्वीपयूधं समागच्छे दार्द्रं ग्रामस्य लंपटम् । प्रत्याहं दृश्यतेतत्र तदामार्गे निरुध्यते ॥	
क्रोशमात्रायतां भूमि विस्तरेण तत्समम् । वृक्षैः परिखयावापि समन्तात्परिवेष्टयेत् ।	
द्वारं तत्र प्रकुर्वांति निवर्तन मही मितम् । कुंजराणां प्रवेशार्थं वारिबन्धविचक्षणः ।	
प्रविष्टान् द्विरदांस्तत्र सम्यगालोक्य बुद्धिमान् । वारिद्वारं निरुध्यते वारि वृक्षस्तिरस्कृतैः ।	
अंतस्थान् बन्धयेन्नागान् सर्वं लक्षणं संयुतान् । ईदृग्बन्धास्तुयो बन्धो वारिबन्धस्स उच्यते ॥	195
मंजाडी प्रोच्यते गुंजा तास्तिस्थो रूपकं भवेत् । रूपकैर्दशभिः प्रोक्तः कलंजो नाम नामतः ।	459
कांस्यपात्रद्वयं वृत्तं समानं रूपमानतः ॥ चतुर्शिलद्र समायुक्तं प्रत्येकं रज्जुं यंत्रितम् ।	460
दण्डः काम्यस्य श्लक्षणो द्वादशांगुलि समितः ॥ पक्षद्वये समानश्च प्रान्तयोर्मुद्रिका युतः ।	
मध्ये तस्य प्रकर्तव्यः कण्डकः कांस्य निर्मितः ॥ पंचांगुलायतं तस्य मूले छिद्रं प्रकल्पयेत् ।	
निवेश्य छिद्रिते तस्मिन् शालाकांगुलिमात्रका ॥ शालाका प्रानतयोस्तस्याः कीलयेत्तोरणाकृतिम् ।	
तोरणस्य शिरोमध्ये कर्तव्या लघुकुण्डली ॥ तत्र रज्जुं निवधीयात् तां धृत्वा तोलयेत्सुधीः ॥	
कलंज मानकं द्रव्यमेकदेशे निवेशयेत् । अन्यतो जलं बिंदूनस्तु तोलनार्थं विनिश्चियेत् ॥	466
..	
विप्रैस्सह महीपालो गुण दोषौ विचारयेत् । विचारे यत्र तिष्ठन्ति विप्रा श्रुतिविद्ब्रयः ।	
पंचवा सप्तवा सास्यात् सप्ततंतुसमासभा ॥	1249
..	
प्रागेव पृच्छतिप्रायो वाक्यं वादार्थमागते । विचारयति यः सम्यक् प्राङ्गुवाकः स तु स्मृतः ॥	1257
मत्तो वा प्रमत्तो वा तथाप्येष न दुष्पति । कुलीना परभार्यावा युवतीचं प्रसूतिका ॥	1281

रजस्वला पक्षहीनानाहातव्या सभां प्रति ।	
अर्थं प्रत्यर्थं वाक्यानि लेखयित्वा विचारयेत् ॥	1282
..
नृपंगेहानि वक्ष्यामि स्तम्भ संख्या प्रमाणतः ।	.
चतुष्क भेद शालाभिः चतुर्भैर्मेनोहरैः ॥	II-29
चत्वारो मध्यग स्तंभा यत्र तत्र चतुष्कम् ॥	II-32
तस्माद्विहिरङ्गिदस्याच्छालास्यात्तदनंतरम् ।	.
अङ्गिदं च पुनः शाला क्रमणैवं प्रवर्ध्यते ॥	II-33
..
ततः स्वयं समारोहेद्विष्यं कांभोज वाजिनं ।	.
धन्वतर त्रयादन्तर्द्वारयोस्तोरणद्वयम् ।	.
तोरण स्तंभयोर्मध्यं चतुर्धन्वन्तरायतम् ।	.
कुर्यात्कंदुक निष्कासं ज्ञातुं जग्यपराजयौ ।	.
यैश्वकंदुक निष्कासः कृतस्तेषां जयो भवेत् ।	.
वक्र कुण्डलिताप्राःस्युवेत्रजः दद्वंधनाः ।	.
शोणेन चर्मणा नद्वा मुखे कृषेन गुणिताः ।	.
पंचांशुङ्ग परीणाह गेडिकाश्वादुमात्रिका ।	.
शोभिता हेमपङ्गेन क्वचिद्रत्न विभूषिता ।	.
प्रशृण्य गेडिकाससवे पक्षद्वितय साधिनः ।	.
आरोहेयुवरान् वाहान् स्वतोरण समीपगाः ।	.
सुवृत्तं कंदुकं कलुमं पारिमद्रक दारणा ।	.
चर्मणा बेष्टित भध्यं लोहितं दृष्टिरंजनम् ।	.
दुवाल्या प्रेरयन्नश्चं गेडिकाग्रेण भूतले ।	.
कंदुकं चालयेदेकः परतोरण सम्मुखम् ॥	.
तत्पक्षाश्वानुगच्छेयुः प्रतिपक्षाश्व सम्मुखम् ।	.
आगच्छेत ततस्त्वेकः कंदुकं ताडयन् बलात् ।	.
जवयुक्तेन वाहेन प्रतीपं कंदुकं नयेत् ।	.
प्रतिपक्षस्तथैवान्यः कंदुकं परिवर्तयेत् ।	.
एवमन्योन्यं संघर्षयातायातैश्च कंदुकम् ।	.
कीडन्तः प्रेरयेयुस्ते बहुधातैरनैकशः ।	.
पुरो धातेन तैष्वेकः पक्षाद्वातेन चापरः ।	.
तिर्यग्धातस्तथाचान्यो बहिर्धातस्तथेऽतरः ।	.
गगनस्थं परःसादी गेडिकाग्रेण धारयेत् ।	.
एवं संकुल धातेन कंदुकं भुविचांबरे ।	.

नयंतस्तोरणस्यांतः बहिनिष्कास्य कंदुकम् ।
 जयं लभंते तत्पक्षा स्तूयनाद् विजृंभितम् ।
 विनोद्यकंदुकेनैव जयमासाद्यभूपतिः ।
 तस्माद्वतरेदश्वान्स्तूयमानश्च वंदिभिः ।

 राज्ञः सप्तांगपूर्णस्य निशेषीकृत वैरिणः ।
 विशतिप्राह भोगानां श्रीमत्सोमेश्वरो नृपः ।
 कंदपौत्सवहेतुमङ्गुत लसत्रोळास लीलास्पदम् ।
 विद्वन्मानुष रंजिनीं जनतया संकीर्तितां प्रत्यहम् ।
 साश्वर्यामुपभोग विशतिमिमां सोमेश्वरोवींपतिः ।
 वारदवीकुलनंदनः कथितवान् सर्वार्थं संसिद्धये ॥

इति महाराजाधिराज सत्याश्रयकुलतिलक चालुक्याभरण श्रीमङ्गलोकमल्ल श्री सोमेश्वरदेव विरचितेऽभिलेषितार्थचित्तामणौ राजमानसोळासे ।

This important encyclopædic work, written on Friday 22nd March 1129 A.D., throws valuable light on almost all aspects of Karnāṭaka culture, from cooking to Kingship. It is attributed to Śōmēśvara III, who had the title Sarvajña.

The local administration was in the hands of officers over 1, 10, 20, 100 and thousand villages, with correspondingly increasing power. The revenue from animals and gold was 1/25th, from grain $\frac{1}{8}$ th or 1/12th or 1/6th ; from areca nuts and ghee, *rasapadārthas*, scents, medical herbs, flowers, fruits, grass, edible leaves, leather goods, earthen and stone ware, and fish, etc., 1/6th. No tax was to be levied from Śrōtriya Brahmins.

Khedda operations for catching elephants are described. Weights and measures are enumerated.

3 Manjādi or Gunjas	= 1 Rūpaka
10 Rūpakas	= 1 Kaļanju

The Balance is described and also the process of weighing.

The king's advisors were five or seven. The method of adjudicating disputes, the qualifications for witnesses and the prescribed penalties are mentioned.

Some architectural details about the construction of palaces are given.

The game of polo comes in for a detailed description.

CIX. *DHARMĀMRTA* OF NAYASĒNA

పొడవీళరా భువన్సైకమల్లి నుత పాదాంభోజిరత్నజీతరా ।
దృఢ చిత్తరా గుణిజండ్రపండితరిళాలోకైక పూజ్యరామునం । .
బడి తైవిద్యుమహాభిధానమునదంకొత్తమ్ముట్టిం కేరట్టిరేం ।
మొడి తైవిద్యు నరేంద్రసేన మునిపోలాప్పగ్గిలైరారా లోకదోషా ॥

ನೈಲಾಪುರದಿನಿಂದ ನೇಮಿಜಿನಪತಿಯಿಂದ, ವಾರಿನಿಧಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಪುರಜಿನಾಧಿಪತಿನಿಂದ । ಜೊಳೆನುಹಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ದಿವಿಜವಲ್ಲಭನಿಂದ, ಲಲಿತಪುರದೊಳ್ಳಿಂದ ಶಾಂತಿಜಿನಿ ಪತಿಯಿಂದ । ಬಂದಣಿಕೆಯೊಳ್ಳಿಂದ ಶಾಂತಿಜಿನಪತಿಯಿಂದ, ಶಾರಿಯೂರೊಳ್ಳಿಂದ ಶಾಂತಿಜಿನ ಪತಿಯಿಂದ । ಹಾನುಗಲ್ಲೊಳ್ಳಿಂದ ಮಲ್ಲಿನಾಧಜಿನನಿಂದ, ಪರಿವಳಿಯೊಳುನಿಂದ ಪುರುದೇವ ಜಿನನಿಂದ । ಪುಲುಗೆಜ್ಞಿಯೊಳುನಿಂದ ಶಂಭುಜಿನಪತಿಯಿಂದ, ಶ್ರೀಕೂಪಣದೊಳುನಿಂದ ಶತ್ರಿನಾಧಜಿನನಿಂದ । ಮುಣುಗುಂಡದೊಳ್ಳಿಂದ ಚಂದ್ರಕ್ಷಣಿನಿಂದ, ಹಟ್ಟಿಗೆಜ್ಞಿಯೊಳುನಿಂದ ಚಂದ್ರಕ್ಷಣಿನಿಂದ । ಎಳಿವತ್ತಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಚಂದ್ರಜಿನಪತಿಯಿಂದ, ಮಾಳವದಿನೆಲೆನಿಂದ ಸಕ್ಕೀರಿ ಜಿನನಿಂದ । ಅಶ್ರವದೊಕ್ಕೊಸ್ಪಿದ್ರಷ್ಟಸುವ್ರತೀಶ್ವರನಿಂದ, ಗಾಳಿಮಂಹಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಶಂಭುಜಿನ ಪತಿಯಿಂದ । ತೀರೆಯೊಕ್ಕೊಲೆನಿಂದ ಪಾಶ್ವಜಿನಪತಿಯಿಂದ, ತವನಿಧಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಪಾಶ್ವಜಿನ ಪತಿಯಿಂದ । ಶಾಶಾಂಬಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಪದ್ಮಪರಿವೃಧನಿಂದ ಅಹಿಜ್ಞತ್ವದೊಳ್ಳಿಂದ ಪಾಶ್ವಜಿನ ಪತಿಯಿಂದ ॥

సాను భ్రంగుంపిందు తావఱు పుదిదనేందు....
 గిరితిఱివాయుమాగి తిసంశ్యేయోళావగనోందువతీసు
 త్రీరే శక్కాలమున్నతియు నెండనెవక్క రదొళా మహోత్సవం
 బెరసిసెదిపి భాద్రపదవాసదొళగ్గ ద తుక్క పక్కదొళా
 నిరుపముప్ప పాడివదొళోప్పువ హస్తయుతాళవారదొల
 ధరణీత పూజ్యం భప్పేయైత్తరవంచ్యం కావ్యరత్నమనములయకః
 కరమేనిగిదిర్ గ్రంథం నిరతం నివాసహమాయ్యు నివిష్టుతేయ

ಮುಳುಗುಂದದೊಳಿದು ಮಹೋಜ್ಞಪ್ರಲಿಂಗಮಾರ್ಪಣತ ಮನಯ್ಯಾಯಿಂದಂ
ಭಾವ್ಯ-
ವಳಿಗಳುಂಟಿದಂ ಧರಿತ್ತಿತಳಪ್ರಾಜ್ಯಂ ಸುಕವಿ ನಿಕರಸಿಕವಾಕಂದಂ ॥

The date of this work is give as S. 1037, *Nandana*, *Bhadrapada Suddha 1*, Sunday, *Hastanakshatra*. But the date is irregular and probably meant for S. 1034 (Sunday, 25th August, 1112 A.D.), the teachers mentioned by *Nayasena* are :

Ajitasena

Somadévapañdita (con. of *Soméśvara* I 1042-68 A.D.).

Guṇachandra (con. of *Bhuvanaikamalla*).

Narendrasena Traividya.

Nayasena.

Nayasena mentions the holy places of Jainas—*Mailāpura*, *Chōla*, *Lalitapura*, *Bandaṇike*, *Śāriyūr*, *Hānugal*, *Parivali*, *Pulugere*, *Kopāṇa*, *Muļugunda*, *Pottagere*, *Elavatti*, *Tere*, *Tavanidhi*, etc.

CX. VIZAGPATAM GRANT OF ANANTAVARMA
CHŌDA GANGA

... आसीदेव सितातपत्रतिलकः क्षोणीभृदस्यात्मजो
वीर श्रीविनिता स्वयंव्रतपतिः देवस्स कोलाहलः
निर्माणाजिति गंगवाडिविषये कोलाहलाख्यं पुरं
यश्चकेसुरसद्वर्वाक्षणरसः प्रत्यूहमक्षणां होरः ॥
तत्सुतो धृतशरासनयष्टिः ग्रामरक्षदपवर्जितचौर्या ।
शासन प्रथित पाशविधेयां एकएव स विरोचन संज्ञः ॥
गते तत्र नरेन्द्राणां कोलाहल पुरीभुजां ।
एकाशीत्यं तद्विश्यो वीरसिंहोभवत्रृपः ॥
तस्य कामार्णवः सूनुः दानार्णव गुणार्णवौ ।
मारसिंह इतिख्यातो वज्रहस्ताख्यं पंचमाः ॥
अथकामार्णवोदत्वा पितृव्याग्र निजां पुरां ।
प्रायात्पृष्ठां भुवं जेतुं महेन्द्रं भ्रातृभिर्गिरिम् ॥

तत्र च सकल सुरासुरसिद्धसाध्यकिरीट कोटि विवृष्टमसृणचरणपीठमाराध्य
गोकर्णस्वामिनमस्य प्रसादात्समासादित वरवृषभलांछनः समुपलब्ध सकल साम्राज्य
चिह्नैरुपशोभमानः स नरेन्द्रो महेन्द्राचलशिखरादवतीर्थ युधिष्ठिर इव चतुर्भिरनुजैरनु-
गम्यमानः समरनीरसिक बालादित्यं निर्जित्य कामार्णवः कलिंगमग्रहीत् ॥

This grant of 1118-19 A.D. gives an account of the origin of the Eastern Gangas of Kalinga. The son of Turvasu was a Gāngēya who gave his name to the family. In his line was Kōlāhala who built Kōlāhalapura in Gangavādi. After him ruled Virōchana and Virasimha. Virasimha had four sons Kāmārṇava, Dānārṇava, Mārasimha and Vajrahasta. Kāmārṇava gave away the kingdom to his uncle and accompanied by his brothers went to Mahēndragiri. Here, after worshipping Gōkarṇa Svāmi and obtaining the Bull insignia he overthrew Bālāditya and became the lord of Kalinga.

CXI. ŚRAVAÑA BELAGOŁA EPITAPH OF
MALLIŚHĒNA

वर्षः कथन्न महिमा भणभद्रबाहोर्मोहोरुमल्लमदमर्दन वृत्तबाहोः ।
यच्छिष्यतास सुकृतेन स चन्द्रगुप्तः शुश्रूष्यतेस्म सुचिरं वन्दवताभिः ॥
वन्द्यो विभुर्भुवनकैरिह कौण्डकुंदः कुन्दप्रभाप्रणयिकीर्ति विभूषिताशाः ।
यश्चारुचारणकरांबुजचंचरीकः चक्रेशुतस्य भरते प्रयतः प्रतिष्ठाम् ॥
वन्द्योभस्मक भस्यसाकृतिपदुः पद्मावती देवता ।
दत्तोदात्त पदस्वमन्त्रवचनव्याहृत चन्द्रप्रभः ।
आचार्यस्स समंतभद्रगणभृत्येनेह कालेकलौ ।
जैनं वर्त्मसमन्तभद्रमभवद्वद्वसमंतान्मुहुः ।
चूर्णी । यस्यैवं विधा वादारंभ संरम्भ विजृमिताभिव्यक्तयस्सूक्तयः :—
पूर्वं पाटलिपुत्र मध्यनगरे भेरीमया ताडिता ।
पश्चान्माल्व सिंधुठक्कविषये कांचीपुरे वैदिशे ।
प्रासोहं करहाटकं बहुभौर्वियोत्कटं संकटं ।
वादार्थी विचराम्यहं नरपते: शर्दूल विकीडितम् ॥
अबदु तटमटतिक्षटति स्फुटपदुवाचाट धूजटेरपि जिहा ।
वादिनि समन्तभद्रे स्थितवति तवसदिस भूप कास्थान्येषाम् ॥
योसौ धाति मलद्विषद्वलशिलास्तम्भावली खण्डन ।
ध्यानासि: पदुर्हतो भगवतः सोऽस्य प्रसादीकृतः ।
छत्रस्यापि स सिंहनन्दि मुनिना नोचेत्कर्थं वा शिला ।
स्थंभो राज्य रमागमाध्वं परिधिः तेनासिखण्डो धनः ॥
वक्रग्रीव महामुनेर्दशशत ग्रीवोप्यहीद्रो यथा ।
जातंसोत्तुमलं वचोबलमसौ किमग्र वाग्मव्रजं ।
योसौ शासनदेवता बहुमतोहीवक्त वादिग्रह ।
ग्रीवोस्मिन्नथ शब्दवाच्यमवदन्मासान् समासेन षट् ॥
नवस्तोत्रं तत्र प्रसरति कर्वीद्राः कथमपि प्रणाममज्ञादौ(?) रचयतन्नदिनिमुनै ।
नवस्तोत्रं येन व्यरचिसत्कलाहृत् प्रवचन प्रपंचांतर्भव प्रवणवर संदर्भं सुभगम् ।
महिमा स पात्रकेसरिगुरोः परंभवति यस्यभक्त्यासीत् ।
पद्मावती सहाया त्रिलक्षण कदर्थनं कर्तुम् ॥
सुमति देवमसुस्तुतयत्येनवः सुमतिसप्तकव्याप्तयाकृतं ।
परिहृतापथतत्त्वपथार्थिनां सुमति कोटिविवर्ति भवार्ति हृत् ॥
उदेयसम्यग्दिशिदक्षिणस्यां कुमारसेनो मुनिरस्तमापत् ।
तत्रैव चित्रं जगदेकभानोस्तिष्ठत्यसौ तस्य तथा प्रकाशः ॥

धर्मार्थ काम परिनिर्वृति चाहचिंतश्चिंतामणिः प्रतिनिकेतमकारि येन ।
 सस्तूयते सरस सौख्यं भुजा सुजातः चिंतामणिर्मुनिवृष्टानकथंजेन ॥
 चूडामणिः कवीनां चूडामणि नाम सेव्य काव्य कविः ।
 श्रीवर्धदेव हिंकृतपुण्य कीर्तिमाहर्तुम् ॥
 य एवमुपश्लोकितो दण्डना ।
 जहोः कन्यां जटाग्रेण बभार परमश्वरः ।
 श्रीवर्धदेव संदत्से जिहाग्रेण सरस्वतीम् ॥
 पुष्पास्त्रस्य जयेगणस्य चरणं भूमुच्छिखाघटनं ।
 पद्मयामस्तु महेश्वरस्तदपिनप्राप्तुंत्विलामीश्वरः ।
 यस्याखण्डकलाऽवतोष्ट विकसद्विकपाल मौलिस्खलत् ।
 कीर्तिस्स्वस्सरितो महेश्वर इह स्तुत्यस्म कैस्त्यान्मुनिः ॥
 यस्सप्तिमहावादान्जिगायायान्यथामितान् ।
 ब्रह्मरक्षाचितस्सोच्यो महेश्वर मुनीश्वरः ॥
 तारायेन विनिर्जिताघटकुटी गूढावतारा समं ।
 बौद्धैः योद्धृतपीठपीडित कुहकदेवात्तसेवांजलिः ।
 प्रायश्चित्तमिवांप्रि वारिज रजः स्नानं च यस्याचरत् ।
 दोषाणां सुगतस्तसकस्य विषयो देवाकलंकः कृती ॥
 यस्येदमात्मनोनन्य सामान्यं निरवद्यविद्या विभवोपवर्णनमाकर्ष्यते ।
 राजन् ! साहसरुंग ! सन्ति बहवश्वेतातपत्रावृपाः ।
 किंतु त्वत्सद्वशा रणे विजयिनः ल्यागोन्नता दुर्लभाः ॥
 तद्वत्संति बुधानसंति कवयो वादीश्वरो वासिमनो ।
 नानाशास्त्रविचार चातुर धियः काले कलौ मद्विधा ॥
 राजन् ! सर्वारिदर्प प्रविदलनपदुस्त्वं यथात्र प्रसिद्धः ।
 तद्वत्यातोऽहमस्यां भुवि निखिलमदोत्पाटनः पण्डितानां ।
 नोचेदेषाहमेते तवसदसि सदा संति संतो महांतो
 वक्तुं यस्यास्ति शक्तिः स वदतु विदिताशेष शास्त्रो यदि स्यात् ॥
 नाहंकार वशीकृतेन मनसा नदेष्विणा केवलं ।
 नैरात्म्यं प्रतिपद्य नश्यतिजने कारुण्यं बुद्ध्या मया ।
 राज्ञः श्रीहिमशीतलस्य सदसि प्रायो विदर्थात्मनां ।
 बौद्धैघान् सकलान् विजित्य स घटः पादेन विस्फोटितः ॥
 श्रीपुष्पसेनमुनिरेव पदंमहिम्नो देवस्य यस्य समभूत्सभवान् सधर्मा ।
 श्रीविक्रमस्य भवनं ननुपद्मेव पुष्पेषुमित्रमिहयस्य सहस्रं धामा ॥
 विमलचन्द्रगुरोर्गुरुप्रशमिताऽखिल वादि मदंपदं ।
 यदि यथावद् वैष्णवपंडितैर्ननु तदान्ववदिष्यत वाग्विभोः ॥

पत्रंशत्रुभयंकरोह भवनद्वारे सदा संचरन् ।
 नानाराज करीन्द्रवृद्ध तुरग त्राताकुले स्थापितं ।
 अनुचन् पाशुपतान् तथागतसुतान् कापालिकान् कापिलान् ।
 उद्दिश्योद्भूत चेतसा विमलचंद्राशांबरेणादरात् ।
 दुरितप्रहनिप्रहाद्धयं यदि वेभूरिनेन्द्रवंदितं ।
 ननुते नहि भव्य देहिनो भजत श्रीमुनिमिद्रनंदिनम् ॥
 घटवादि घटा कोविदः कोविदां प्रवाक् ।
 परवादि मल्लदेवो देव एव न संशयः ॥
 येनेयमात्मनामधेय निरुक्तिरुक्ता नामपृष्ठवंतं कृष्णराजं प्रति :—
 गृहीतपक्षादितरःपरस्याद् तद्वादिनस्ते परवादिनस्युः ।
 तेषां हि मल्लः परवादिमल्लः तत्राम मन्नाम वदन्ति सन्तः ॥
 आचार्यवर्यो यतिरार्थदेवो राद्धान्तकर्ता ध्रियतां स मूर्मि ।
 यस्खर्गेयानोत्सव सीन्नि कायोत्सर्गस्थितः कायमुदुत्सर्जे ॥
 श्रवणकृततृणोसौ संयमं ज्ञातुकामैः शयनविहितवेला सुप्तलुप्तावधानः ।
 श्रुतिमरभसवृत्तयोःम्भुज्यपिच्छेनशिश्ये (?) किलमुदुपरिवृत्या दत्ततत्कीटिवर्त्मा ॥
 विश्वंयः श्रुतविंदुनावररुद्धे भावं कुशाश्रीय या ।
 बुद्धयेवातिमहीयसा प्रवचसा बद्धं गणाधीश्वरैः ।
 शिष्यन् प्रत्यनुकंपया कृशमती नैदंयुगीनासुगीः ।
 तं वाचार्चत चन्द्रकीर्तिगणिनं चंद्राभकीर्तिं बुधाः ॥
 सद्भर्मकर्म प्रकृति प्रणामाद्यस्योत्प्रकर्म प्रकृति प्रमोक्षः ।
 तत्राम्नि कर्मप्रकृतिर्नमामो भद्रारकं दृष्टकृतांतं पारम् ॥
 अविख्वाम्बस्तु समस्तविद्यः श्रैविद्यशब्देऽप्यनुमन्यमानः ।
 श्रीपालदेवः प्रतिपालनीयः सतां यतस्तत्वविवेचनीधीः ।
 तीर्थं श्रीमतिसागरो गुरुरिलाचकं चकारस्फुर- ।
 उज्ज्योतिः पीततमः पयः प्रविततिः पूतं प्रभूताशयः ।
 यास्मद्भूरि परार्थं पावनगुण श्रीवर्धमानोल्लसद् ।
 रक्षोत्पत्तिरिळाधिपशिरः शृंगारकारिण्यभूत् ॥
 यत्राभियोक्तरि लघुर्लघु धामसोम साम्यांग भूत् स च भवत्यपि भूतिभूमिः ।
 विद्या धनंजयपदं विशादं दधानो जिष्णुस्स एव हि महामुनि हेमसेनः ॥
 यस्यायमवनिपति परिषदि निग्रहमहीनिपात भीति दुस्थदुर्गर्वतारूढ प्रतिवादि
 लोकः प्रतिज्ञा श्लोकः :—
 तर्के व्याकरणे कृतथमतया धीमत्तयाप्युद्धतो ।
 मध्यस्थेषु मनीषिषु क्षितिभूतामग्रे मया स्फर्धया ।

यः कश्चित्प्रतिवक्तितस्य विदुषो वागेय भंगंपरं ।
 कुर्वेवश्यमिति प्रतीहिन्दृपते हे हैमसेनं मतम् ॥
 हितैविणां यस्य वृणामुदात्त वाचानिबद्धाहित रूपासिद्धिः ।
 वंयो दयापांचमुनिं स वाचास्तिसद्धस्तां मूर्धनियः प्रभावैः ॥
 यस्य श्रीमतिसागरो गुरुरसौ चंचवशः चंद्रसूः ।
 श्रीमान्यस्य स वादिराज गणभृत्सब्रह्मचारी विभोः ।
 एकोतीव कृती स एव हि दयापाल ब्रती यन्मना ।
 स्यास्तामन्य परिग्रह ग्रहकथा खेविग्रहे विग्रहः ॥
 त्रैलोक्य दीपिकावाणी द्रम्भ्यामेवोदगदिह ।
 जिनराजतयेकस्मादेकस्माद्वादिराजतः ॥
 आसद्धयांबरमिंदुबिंब रचितौत्सुक्यं सदा यद्यश ।
 च्छुत्रे वाक्चमरीजराजि रुचयोभ्यर्णच यत्कर्णयोः ।
 सेव्यः सिंह समच्यं पीठविभवः सर्वप्रवादि प्रजा ।
 दत्तोचैर्जंय कारसारमहिमा श्रीवादिराजो विदाम् ॥
 यदीय गुणगोचरोयं वचन विकासः प्रसरः कवीनाम् :—
 श्रीमच्छानुक्य चक्रेश्वर जयकटके वाग्वधू जन्मभूमौ ।
 निष्काण्डं डिंडिमः पर्यटति पदुरटो वादिराजस्यजिष्णोः ।
 जयुद्यद्राददर्पो जहिहि गमकता गर्वभूमाजहीहि ।
 व्याहारेष्यो जहीहि स्फुटमृदुमधुरश्राव्य काव्यावलेपः ॥
 पाताळे व्यालराजो वसति सुविदितं यस्य जिहासहस्रं ।
 निर्गन्ता स्वर्गतोसौ न भवति श्रिष्णो वज्रभृद्यस्यशिष्यः ।
 जीवेतां तावदेतां निलय बलवशाद्वादिनः केऽत्र नान्ये ।
 गर्व निर्मुच्यसर्व जयिनमिनसमे वादिराजं नमंति ॥
 वाग्देवी सुचिर प्रयोग सुदृढ प्रेमाणमप्यादरान् ।
 आदत्ते मम पार्श्वतोऽयमधुना श्रीवादिराजोमुनिः ।
 भोमो पश्यत पश्यतैष यमिनां किं धर्म्य इत्युच्चकैः ।
 अब्रह्मण्यपरा पुरातनमुनेः वाग्वृत्तयः पांतुवः ॥
 गंगावनीश्वर शिरोमणि बद्धसंध्या रागेश्वरसच्चारुणचारुनखेंदुलक्ष्मीः ।
 श्रीशब्दपूर्वविजयांतविनूतनामा धीमानमानुषगुणोर्त्त तमः प्रमाण्युः ॥
 ततो हि सखवानेष श्रीवादिराजदेवेन—
 यद्विद्या तपसो प्रशस्तमुभयं श्रीहेमसेनेमुनौ ।
 प्रागासीत्सुचिराभियोग बलतो नीतं परामुक्तिं ।
 प्रायः श्रीविजये तदेतदस्तिलं तत्तीठिकायां स्थिते ।
 संक्रांतं कथमन्यथान्तिचिराद्विद्येहर्गीहक्षपः ॥

विद्योदयोस्ति नमदोस्ति तपोस्ति भास्वन्नोप्रत्वमस्ति विभुतास्ति नचास्ति मानः ।
यस्याश्रये कमलभद्रमुनीश्वरं तं यः ख्यातिमापदिह शाम्यदघैर्गुणौचैः ॥

शङ्खमात्रं पवित्रितं मनो भवति यस्य सतामिह तीर्थिनाम् ।

तमतिनिर्मलमात्मविशुद्धेय कमलभद्रं सरोवरमाश्रये ॥

सर्वार्गैर्यमिहालिंगं सुमहाभागं कलौ भारती ।

भास्वं तं गुणरत्नभूषणगुणैरप्यत्रिमं योगिनां ।

तं संतस्तुवतामलंकृत दयापालाभिधानं महा ।

सूरि भूरिधियोऽन्नं पंडितपदं यत्रैव युक्तं स्मृताः ॥

विजितमदन दर्पः श्रीदयापालदेवो विदित सकलशास्त्रो निर्जिताशेष वादी ।

विमलतरथशोभिर्व्यासदिक्चक्रवालो जयति न तमहीभृन्मौलिरत्नारुणांप्रिः ॥

यस्योपास्य पवित्रं पादकमलं द्वंद्वं नृपः पोद्यसलो ।

लक्ष्मीं सञ्जिधिमानयत्स विनयादित्यः कृताज्ञाभुवः ।

कस्तस्यार्हति शांतिदेव यमिनः सामर्थ्यमित्यं तथे- ।

त्याख्यातुं विरलाः खलु स्फुरदुरु ज्योतिर्दशास्तादशाः ॥

“स्वामीति” पाण्डव पृथिवीपतिना निरुष्ट

नामास इष्टविभवेन निजप्रसादात् ।

धन्यस्स एव मुनिराहवमल्ल भूभुग्-

आस्थानिका प्रथित शब्दचतुर्मुखाख्यः ॥

श्रीमङ्कूर विह्वरसार वसुधा रत्नं सनाथो गुणे-

नाक्षणेन महीक्षितामुरुमहः पिण्डशिशरोमंडनः ।

आराध्यो गुणसेन पंडितपतिः स स्वास्थ्य कार्मजना ।

यत्सूक्तागदं गंधतोऽपि गळित गळानि गतिं लंभिताः ॥

वंदेवंदितमादरादहरहः ख्याद्वाद विद्याविदां ।

स्वांत ध्वांतिवितानधूननविधौ भास्वन्तमन्यं भुवि ।

भकत्यात्वाजितसेनमानतिकृतां यत्सञ्जियोगान्मनः ।

पद्मं सद्यभवेद्विकासविभवस्योन्मुक्त निद्राभरम् ॥

..

यस्य च शिष्ययोः शान्तिनाथं पञ्चनाभं पंडितयोरखण्डपाण्डित्यं गुणोपवर्णन-
मिदमसंपूर्णम् :—

..

दीक्षा च शिक्षा च यतो यतीनां जैनं तपस्तापहरन्दधानात् ।

कुमारसेनोऽवतु यच्चरित्रं श्रेयःपथोदाहरणं पवित्रम् ।

..

तेन श्रीमदजितसेन पंडितदेव दिव्य श्रीपादकमलमधुकरीभूत भावेन श्री महानु-
भावेन जैनागम प्रसिद्ध सल्लेखन विधि विस्त्रियमान देहेन.....
शाके शून्यशरांबरावनिमित्ते संवत्सरे कीलके ।
मासे फालगुणके तृतीय दिवसे वारे सिते भास्करे ।
खातौ श्वेतसरोवरे सुरपुरुं यातो यतीनांपतिः ।
मध्याह्ने दिवसत्रयानशनतः श्रीमल्लिष्ठेणो मुनिः ॥

This inscription dated S. 1050, *Kilaka*, *Phālguna Śuddha* 3, Sunday, *Svātinakshatra* (1128 A.D. 10th March), is a record of the *Kuṇḍakunḍānvaya*, Nandi samgha. Bhadrabāhu the Śruta Kēvalin was served by Chandragupta. Then in his lineage came :

Kuṇḍakuṇḍa.
Samantabhadra.
Simhanandi.
Vakragrīva.
Vajranandin (author of *Navastōtra*).
Pātrakēsari.
Sumatidēva (author of *Sumati Saptaka*).
Kumārasēna.
Chintāmaṇi (the author of *Chintāmaṇi*).
Śrīvaradhadēva (the author of *Chūḍāmaṇi* and praised by Dandin).
Mahēśvara.
Akaṭamka (the contemporary of a Sāhasatunga).
Pushpasēna.
Vimalachandra.
Indranandin.
Paravādimalla (the contemporary of Kṛṣṇa Rāja).
Āryadēva.
Chandrakīrti (the author of *Śrutabindu*).
Karma Prakrti.
Śrīpāla Traividya..
Matisāgara.
Hēmasēna Vidyādhanaṁjaya.
Dayāpāla (the author of *Rūpasiddhi*).
Vādirāja (the contemporary of Jayasimha).
Śrīvijaya (worshipped by a Ganga).
Kamalabhadra.

Dayāpāla Pāṇdita.

Śāntidēva (worshipped by Hoysala Vinayāditya, had the title “*Svāmi*” from a Pāṇḍya and “*Śabda Chaturmukha*” from Āhavamalla).

Guṇasēna Pāṇdita of Mallūr.

Ajitasēna

Śāntinātha	Kumārasēna	Padmanābha	Mallishēṇa
			<i>d. 1128 A.D.</i>

CXII. DĀVANAGERE INSCRIPTION OF BIJJALA

ಶ್ರೀ ಗಿರಿಜಾವರಂ ಹರನದೊರ್ವಳಿಭಾವುರಪುತ್ರಿ ತನ್ನನ್ನಿಂ ।
 ತಾಗಳುವೊಲ್ಲಾಷಾಸ್ತಿಸೆ ತದ್ವರ್ಧಿತೆಯಷ್ಟಿಫಲಾರ್ವಣಾಭರ್ದಿಂ ।
 ರಾಗದಿನಾಕೆಯಂ ಕನಸಿನೊಳ್ಳಿರೆಯಲ್ಲವುಸಂದ ತತ್ತ್ವಮಾ ।
 ಯೋಗದಿನಿತ್ಯರಾಂಶಮೆನೆ ನಿಂದುದು ಗಭರವದಭ್ರವಿಭರಮುಂ ॥
 ಅತಿಶಯರೂಪಾನ್ವಿತನತಕ್ಯುವಿಕ್ರಮನನೂನಶುಭಲಕ್ಷ್ಯಣ ಸಂ ।
 ಯುತನೆಖಿಳಸತ್ಯಭಾವಿಶ್ರಾತನುದರುಸಿದಂ ರಿಪುವ್ರಜೋಷ್ಣ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥
 ಉದಯಿಸಿನಾಪಿತಕಮರ್ದಿನದೊರ್ವನ ನರಮಾಂಸ ಭಕ್ತಿಯಂ ನೃಪನಂ ದು-।
 ಮರ್ದನಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಜಗನ್ಮದಮುಂ ಪಡೆದನಲ್ಲಿ ಕಾಳಂಜರದೊಳ್ಳಾ ॥
 ಅಂತಾತನಂ ಕೃತಾಂತದಂತಾಂತರ್ವತ್ವಾದಿ ತದೀಯಪ್ರಾಜ್ಞಸಾಮಾಜ್ಞ
 ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಬಾಹಾವಳೇವನದಿ ನಿಬ್ಬಂಧಾಂಡು, ನವಲಕೃಜಾಹಳ ಮಂಡಳ
 ಮನುಂಡಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಂ ಮಾಡಿ ಕಳಜುರಿ ಕುಲತಿಳಕಂ ಕೃಷ್ಣಭಾವಾಲನರಸುಗ್ರೀದ
 ನಾತನಸ್ಪರ್ಯಜಾತರೊಳನೇಕ ಭಾವಾಳಕ ಪ್ರವರ್ತನಾವೃತಿಕ್ರಮಣದೊಳ್ಳಾ—

ಪೇಸರ್ವಡಿದಂ ನಿಜಾಕೃತಿ ವಿದಗ್ಧಿ ವಧೂಜನವಶ್ವವಿದ್ಯೆಯೆಂ ।
 ಬೆಸಕಮನಪ್ಪು ಕೆಯ್ಯೆ ನಿಜವಿಕ್ರಮಮುದ್ಧತನಾಶಹೇತುವೆಂ ।
 ಬೆಸಕಮನಪ್ಪು ಕೈಯ್ಯೆ ನಿಜಕೀರ್ತಿರು ಪೂರ್ವಸುಧಾಂಶುರೋಚಿಯೆಂ ।
 ಬೆಸಕಮನಪ್ಪು ಕೈಯ್ಯೆ ಧರಣೀಪತಿ ಕ್ರಿಂತನುವಿರೋಚಿಯೆಂ ॥

ತದ್ವಿಖ್ಯಾತಂಗಧಿಕಭುಜದ್ವಯಮೆನೆಸಂದರಾಜ ಬಿಜ್ಞಾಳನೆಂಬರ್ ।
 ಸದ್ವಿಧ್ಯರ್ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಹೃಷ್ಯದ್ವಲ್ಭರಾದರೀರ್ವರುಂ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರರ್ ॥
 ಅವರೊಳಗಗ್ರಜಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ಬಿಜ್ಞಾಳದೇವನನೂನಸಾಹಸೋ ।
 ದೃವನಿಧಿ ಶತ್ರುಮಾಂಡಲಿಕಮುಂಡಲಿಯಂ ನಿಜಮಂಡಲಾಗ್ರದಿಂ ।
 ದವನತ ವೃತ್ತಿಗಾಳ್ಳಿಸಕೆದಂದು ಜಗದ್ವಿಜಿಗೀಷು ಭೂ ।
 ಭವನದೊಳಕ್ಕಿಲಾವಣ (?) ನೃಪಂಗಿನೆ ಸಿಂದನಿಳೀಜ್ಯ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ಳಾ ॥
 ಹರಿಗೆ ಚತುಭುಜಂ ದಿವಿಜದಂತಿಗೆ ದಂತಚತುಷ್ಪಮೋಪ್ಸಂ-
 ತಿರೆ ತದಿಳೀಶ್ವರಾನುಜ ಮಹಿಳೆಪತಿ ಗಮ್ಮಾಗಿ ಶಂಖವರ್ಮನಾ ।
 ನರಪತಿ ಕನ್ನರಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ಜೋಗಮನನೆಂಬ ತನೂಜರಿಂತು ನಾ ।
 ಲ್ಲರುಮೆಸದಿರ್ವರಂತವರೊಳಗ್ರಜನಮ್ಮಾಗಿಯಾಂತನುವಿರುಯಂ ॥
 ಅನಂತರಂ ತದನುಜಂ—

ಅಂತರನಂತ ಕಾನನದೊಳಬ್ಬಿಸಿ ಮತ್ತು ಇದೊಡಿದನ್ಯ ಭೂ ।
 ಕಾಂತರನಂತು ಕಾನನದೊಳಬ್ಬಿರೆ ಶಾಸಿಸಿಲೀಲೆಯಂ ಪದಾ ।
 ಕಾಂತರನಾಧ್ಯವೃತ್ತಿಗೆ ಸಮಂತು ನಿಯೋಜಿಸಿ ಧಾತ್ರಿ ಬಣ್ಣಂ ಸಂ ।
 ತಂತರ್ಯಾ ಕಾಡಜೊಗಮನನ್ಯಾಪಂ ಮೆರೆದಂ ನಿಜರಾಜನೀತಿಯಂ ॥

ತತ್ವತ್—

ಅರಿಭೂನಾಲರಮಿಂದಾಸೆ ಭೋಂಕನೆ ಕರಿಂ ಕೇಳ್ತುಸ್ತೇಗಂ ತೇಜವಾ ।
ವಧಾಸುತ್ತು ನಿರ್ಯಾಸದಾಬ್ದಿ ವಿನಿಮಯಗೊಂಡ್ಯಾರಂದಾನ ದಾನವು ।
ದ್ವಾರಿಸುತ್ತು ಧಿರಂಗಳಿಂ ಮನುವವಿತ್ತಾ ಚಾರಮಂತಾಂತಿರ- ।
ಸ್ವರಿಸಿತ್ತಾ ತ್ವಚರಿತ್ರಮೇನಂಧಿಕನೋ ಪೆಮಾರ್ದಿ ಭೂಪಾಲಕಂ ॥

ಆ ನೃಪಂಗೆ—

ಉದಯಿಸಿದಂ ಪ್ರತಾಪನಿಧಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ನಿಧಿನಾಥನಿಂ- ।
ತುದಯಿಸಿ ಯೋವನೋಂದ್ದಿ ತ ವಧೂತತಿಗು ಶ್ವಾಸ್ತಾಪ್ರವಂಚಮು ।
ತುದಯಿಸಿ ದುಮುದಾರಿ ಧರಿಂತ್ಯಾರಮಾಲೆಗೆ ನೂನಭೀತಿಮು ।
ತುದಯಿಸಿ ಬಾಂಧವ ಕ್ಷೀತಿತಳೀಶ್ವರ ಸಂತತಿಗು ಶ್ವೇತ್ಸವಂ ॥

..

..... ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಂಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜಂ
ಕಾಳಂಜರಪುರವರಾಧಿಶ್ವರಂ ಸುವರ್ಣವ್ಯಷಭಧ್ವಾಜಂ ದಾರುಕತ್ಯಾಯ್
ನಿಷೋರ್ವಣಂ, ಕುಳಾಚುರಿ ಕುಳಕಮಳಮಾತಾರಂಡಂ, ಕದನ ಪ್ರಚಂಡಂ,
ಮಾನಕನಕಾಚಲಂ, ಸುಭಟರಾದಿತ್ಯಂ ಕಲಿಗಳಂಕುಶ ಗಜಸಾಮಂತ ಶರಣಾಗತ
ವಜ್ರಪಂಚರ ಪ್ರತಾಪಲಂಕೇಶ್ವರಂ ಪರನಾರೀ ಸಹೋದರಂ ಶನಿವಾರಸಿದ್ಧಿ ಗಿರಿ
ದುಗ್ರಮಲ್ಲಂ ಚಲದಂಕರಾಮುಂ ವೈರೀಭ ಕಂರಿರವಂ ನಿಶ್ಚಂಕಮಲ್ಲನಾಮಾದಿ
ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಹಿತಂ ಶ್ರೀಮದ್ಭೂಜಬಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶ್ರಿಭೂಮನಮಲ್ಲ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ವರ
ವಿಜಯರಾಜ್ಯಮುತ್ತರೋತ್ತರಾಭಿನೃದ್ಧಿ ಪ್ರವಧರ್ವಮಾನಮಾಚಂದ್ರತಾರಂ ಸಲು
ತ್ತಮಿರೆ.

This inscription of Bijjala gives one version of the origin of the Kālachūryas. Born to the God Śiva and a Brahmin girl, Kṛṣṇa killed a King of Kālānjarā and became the ruler of Dāhala, nine lakhs. In his family was born Kannama. His two sons were Rāja and Bijjala. The elder son Bijjala ruled the kingdom. Rāja had four sons Ammugi, Śankhavarma, Kannara and Jōgama. After Ammugi his younger brother Jōgama became king. Jōgama's son was Permādi. Permādi's son was Bijjala, the Kālachūrya emperor.

Another inscription (Sk. 236, E.C., VII), attributes the Kālachūrya origin to king Sōma who worshipped Bhava in Kailāsa with Kadamba flowers, along with Aśvatthāma.

CXIII. VACHANAS OF BASAVA

ಅಶನೇ ಶಯನೇ ಯಾನೇ..... ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ಬಸವಣ್ಣನೋದುವ ರೆಂಬುವರು ಭವಿಬಿಜ್ಞಾನ ಗದ್ದಿಗಿಯ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿದು ಓಲ್ಮಿಸಿತ್ತನೆಂದು ನುಡಿವರಯ್ಯ ಪ್ರಸ್ತಂಭರು ॥ (ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಳ 184).

ಎಂಬತ್ತೊಂಟು ಪವಾಡವ ಮೇರೆದ ಹರಗಳ ಹೊಹದಂತಾಯಿತ್ತನ್ನು ಭಕ್ತಿ ॥
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರುಳ್ಳನ್ನುಕ್ಯಾ(ರ) ಬಿಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರ ಎನಗೇಕಯ್ಯ
ಆ ನೀಬಿಜ್ಞಾನಂಗಂಜುವನೆ ಅಯ್ಯ ॥

ಅರಸು ವಿಚಾರ ಶಿರಿಯು ಶ್ರಾಂಗಾರ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಪಾನವ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ಕೆಲ್ಕಾಣ
ಹಾಳಾಯಿತ್ತು ನೋಡ । ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮದಭಿಮಾನದಿಂದ ಜಾಲೋಕ್ಯರಾಯನ
ಅಳಕೆ ತೆಗೆಯಿತ್ತು ಸಂದಿತ್ತು ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ ನಿಮ್ಮಕವಳಿಗೆ ॥

(ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಳ 99).

Basavēśvara, the Viraśaiva revivalist and reformer, in his sayings refers to certain allegations made against him—that he was subordinate to a heretic (Bhavi) Bijjala and he alludes to the charge that there was some embezzlement of funds, in the treasury of Bijjala. Basava also refers to the destruction of Kalyāṇa and the extinction of the rule of a Chālukyārāya because of offending a Jangama.

CXIV. *SIDDHANTASIROMANI* OF BHĀSKARĀCHĀRYA

आसीत्सहस्राचलाश्रितपुरे त्रैविद्या विद्वज्ञने ।
 नाना सज्जन धार्मि बिज्जल बिडेशाण्डल्यगोत्रोद्विजः ।
 श्रैतस्मार्त विवारसार चतुरो निशेष विद्यानिधिः ।
 साधूनामवर्धिमहेश्वर कृती दैवज्ञचूडामणिः ॥
 तज्जस्तच्चरणारविंदयुग्ल प्राप्तप्रसादः सुधीः ।
 मुग्धोद्वाधकरं विद्वगणकप्रीतिप्रदं प्रस्फुटम् ।
 एतद्वचक्त सदुक्ति युक्ति बहुलं हेलागम्यं विदाम् ।
 सिद्धान्तं ग्रथनं कुबुद्धिमथनं चक्रे कविर्भास्करः ॥
 रसगुणपूर्णमहीसम
 शकनृपसमयेऽभवन्ममोत्पत्तिः ॥
 रसगुणवर्णेण मया
 सिद्धान्तशिरोमणी रचितः ॥

The celebrated astronomer Bhāskarāchārya was born in 1114 A.D. and wrote this work in his 36th year (1150 A.D.) at Bijjalabidu. The Pāṭña inscription of 1207 A.D. (E.I., I, p. 341) gives the following details about his family.

Trivikrama Kavichakravarti of Śāṇḍilyavamśa
 Vidyāpati Bhāskarabhaṭṭa (patronised by Bhōjarāja)
 |
 Gōvinda Sarvajña
 |
 Prabhākara
 |
 Manōratha
 |
 Mahēśvara Kavīśvara
 |
 Bhāskara
 Lakshmidhara (patronised by Jaitrapālayādava)
 Chāngadēva (patronised by Simhaṇa)

CXV. *RĀGHAVA PĀNDAVIYAM* OF KAVIRĀJA

श्रीमद्रामायणं गंगा भारतं सागरोमहान् ।
तत्संयोजनं कार्यज्ञौ कविराजं भगीरथौ ॥

I-40.

सुबंधुर्बाणभृशं कविराजं इति त्रयः ।
वकोक्तिमार्गं निपुणाश्रतुर्थो विद्यतेनवा ॥

I-41.

इति श्रीहलधरणीप्रसूतं कादंबकुलतिलकं चक्रवर्तिं वीरं श्रीकामदेवं प्रोत्साहितं
कविराजं पंडितविरचिते राघवपाण्डवांये महाकाव्ये कामदेवांके रावणदुर्योधनवधं
श्रारामयुक्तिरामेषकेनामत्रयोदशस्सर्गः ॥

Kavirāja wrote this *dvyarthā* Kāvya, due to the encouragement given by the Kadamba chieftain Kāmadēva, born in Haḍharaṇī (Hangal). Kāmadēva's dates range from 1181 to 1211 A.D. (Sb. 659, Sk. 179, E.C., VII).

CXVI. ABBALUR GRANT TO EKANTADA RAMAYYA

..... ಆ ಹಿನುಗಿರೀಂದ್ರುದ ದ್ವೀಣವಾಶ್ವಾವತ್ತಿಯಪ್ಪ ಭರತವರುವ ದೊಳು ಕುಂತಳದೇಶವೆಂಬುದಧಿಕಶೋಭೈವತ್ತಿಸೆನ್ನದಲ್ಲಿ—
ಸೋಗರಿಪುಡಳಂದೆಯೆಂಬುದುನಗರಂ ಜೆಲುವೆಸೆದುನಾಡುವೆಯುವರಾವತಿಗಂ;
ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ವಿಬುಧಜನದಿಂದಗಳಿತ ಧನಧಾನ್ಯಜಲಸಮೃದ್ಧಿಯನೆಂದುಂ ॥

.....
ಆವತರಿಸಿರ್ದನಲ್ಲಿ ರಜತಾಚಲದಿಂ ಗಿರಿಜಾಸಮೇತನು
ತ್ವವದೊಳಿ ಸೋನುನಾಭನಖಿಳಾಮರಹಾಳಿಸಿನದ್ದು ರತ್ನಸಂ
ಭವ ಕಿರಣ ಪ್ರಭಾಪಟಲವುಂಜ ಪರಾಗ ಪದಾಭ್ಜನಧಿಧೀಯಿಂ
ದವನತ ಭಾಕ್ತಿಕಾಭಿನುತ ಸಿದ್ಧಿಧಾರ್ತೋದಯ ಕಲ್ಪಭೂರುಹಂ ॥
ಆ ಸೋನುನಾಭಪುರಸಂವಾಸಿತರೊಳು ಬ್ರಹ್ಮಪುರಿಗಳೊಳ್ಳಾವಿಪ್ರರೋಳಾ ।
ವ್ಯಾಸ ಶುಕ ವಾಮದೇವ ಪರಾಶರ ಕಸಿಲಾದಿ ಸದ್ಗುರನೊಬಂ ಸೆಗಟ್ಟಿಂ ॥
ಶ್ರೀವತ್ಸಗೋತ್ತಮನುರ್ವೀವಿನುತಂ ನಿಶಿಲ ನೇದವೇದಾಂಗನಿದಂ ।
ಪಾನನಚರಿತ್ರ ಗುಣಸದ್ವಾನಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ

ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನೆನಿಪಂ ॥

ಆ ವಿಪ್ರನ ಸತಿ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಯಾ ಸತ್ಯತಪನ ಸತಿಗಂ ಗುಣಸ- ।
ದ್ವಾರವದೆ ಪದ್ಮಾಂಬಿಕೆ ಸಲೆ ಪಾವನ ಸುಚರಿತೈ ಪತಿಹಿತಪ್ರತೆಯೆನಿಪಳ್ಳಾ ॥

ಆ ದಂಪತಿಗಳ್ಳಾ ಪಲಕಾಲವನವತ್ಯರಾಗಿದುರ್ ಬಂದು ದೆವಸಂ “ನಾ ಪುತ್ರಸ್ಯ
ಲೋಕೋಸ್ತು” ಎಂಬ ವೇದನಾಕ್ಯಮಂ ತಿಳಿದು—

ಪುತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸತ್ಯವಿತ್ತಾಚರಣಂ ಸೆಗಟ್ಟಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾ ।
ಪತ್ರಾಣಸೀಶನೆಂದು ಕಳತ್ರಾಸ್ವಿತನಾಗಿ ಶಂಭುವಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ॥

ಅನ್ನೇಗಮಿತ್ತ..... ಮಹೇಶ್ವರಂ ಕವಿಳಾಸಪರ್ವತದ ರಮ್ಮಭೂಮಿಯೊಳು
.... ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿನಿರೀ ನಾರದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ

ಓಹಿಲ ದಾಸಿ ಚೆನ್ನಸಿರಿಯಾಳ ಹಲಾಯುಧ ಬಾಣನುದ್ಭಟ್ರ್ ।
ದೇಹದೊಳೊಂದಿ ಬಂದ ಮಳಯೇಶ್ವರ ಕೇಶವರಾಜರಾದಿಯಾ ।
ಗೃಹಿಕಸ್ಯಾಖ್ಯಮಂ ಬಿಸುಟ್ ಸಂಖ್ಯಗಣಂ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಸ ।
ದ್ವೀಹದೊಳೊಳ್ಳಿರಲ್ ಸಮಯಮುತ್ಪಟಿವಾದುದು ಜೈನ ಚೌಧರೋಳ್ ॥

ಎಂಬುದಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ದರಹಿಸಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನಂ ನೀಂ
ಮನುಷ್ಯಲೋಕದೊಳು ನಿನ್ನಂತದೊಳೊಳೊವರನಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪರಸಮಯಂಗಳಂ
ನಿಯಾಮಿಸೆಂಬುದಂ, ವೀರಭದ್ರನುಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಭಟ್ಟಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟದೊಳು
ತಾಪಸರೂಪದಿಂ ಬಂದು “ಪುತ್ರಂ ಪರಸಮಯನಿಯಾಮಕಂ ನಿಮಗೆ ಪುಟ್ಟು
ಗುಮೆ”ಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ

जैनमार्गेषु येयातौ बहवो दक्षिणापथे ।
ते दूषिताऽभवन्सर्वे रामेण तव सूनुना ॥

ಎಂದು ಪರಮಪ್ರಸಾದಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಂ, ಪುರುಷೋತ್ತಮಭಟ್ಟರು ಕೃತಾರ್ಥ ರಾಗಿ ಸಂತಸಂಬಂಧಿಸ್ತ್ಯಾ, ಮಗನಂಪಡಿದು, ಜಾತಿಕಮಾರ್ಗದಿಕ್ಕಿಯೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ದೇವತೊಂದ್ದೀಶಂ ರಾಮನೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟುರ್ಂ. ಆತನುಂ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಜನಾನ್ಮನುರೂಪಮಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಯುಕ್ತನಾಗಿ ನಿಸ್ಪತ್ತಿಯಂತೆ ಜರಿಯಿಸುತ್ತ್ವೋ

ವಕಾಗ್ರಭಕ್ತಿಯೋಗದಿನೇಕಾಕಿ ಎನಲ್ಪ್ರಸಾದ ಸಂದು ಶಿವನಂ ಪಿರಿದ ।

పేరుకాంతదొళురాధిసి యేరుకాంతదరామనేంబ పేసరం పడెదం ||

.....ಅಂತು ಬಂದು.....ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಸೋಮನಾಥನಾರಾಧಿಸುತ್ತ
ಮಿಪ್ರದನಾಪರವೇಶ್ವರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ
(ಅತ್ಯಶೋಽಕದ್ವಯಂ)

अब्बलूरु वरग्रामं गत्वा राम ममाज्ञया ।

तत्रवासं कुरु स्वस्थं यज मां भक्तियोगतः ॥

जैनस्यह विवादं च शंकां हित्वा क्रुष्वथ ।

खशिरोपि पर्णं कृत्वा पुत्रं त्वं विजयीभव ॥

ఎందు సోఎనునాథ డేవరు బెసిసిదొడెసికాంటరామయునభులుర బుహ్యేత్తప్పరసాధనదొళు నిష్పత్తి వ్యవస్థల ప్రతీయిందిరి—

ବୁଲାଇଦିଲ୍ଲି ବଂଦୁ ଜୈନର୍ମାଲରଙ୍ଗତା ସଂକଗାନ୍ଧ ସହିତଂ ପରିଦୟଂ ।

ಜಲದಿಂದ್ದು ವಾರಿಸಿದರು ತೊಲಗದೆ ಜಿನದೇವನೆಂದು ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯೋಳಾ ॥

ಅದಂ ಕೇಳಿ ಇಕಾಂತರಾವು ಯ್ಯಾನತಿ ಕುದ್ರಾಗಿ “ ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಣ್ಣದೇವತಾ ಸ್ವನಂ ಮಾಡಲಾಗದೆಂ ” ದದಂ ಮಾಣದೆ ಸುಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಂತೆಂದಂ ।....

ಹರನೆಂತಿರೀವನೇ ನಿಮ್ಮರುಹಂಮುಂಕೊಟ್ಟಿದುದಾವುದು ಮುನ್ನಂ

ಹರನೈಳ್ಳಾ ಪಡೆದರನೇಕರ್ ವರಮಂ ಬಾಣದಿನಿಶಾಳ(?) ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ್ಳಾ ||

ಎನ್ನೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠರೆಂಗು ಸೀರಿಂ ಮುನ್ನಿನ ಹಿತರ ಹೇಳಲೇಕೆ ನಿಮ್ಮುದ್ದು ಶಿರವಂ ।

జనమరియలరిదు కొట్టాతనొళిం పడే నీనేభక్తునాతనేదేవం ॥

ఎనలేకాంతదరావుం మనసిజరిపుగితు తలేయ

ನಾಂ ಪಡೆದೋಡೆ ನೀ |

ವೆನಗೀವ ಪಣವುದೇನೇನೆ ಮುನಿದೆಂದರ್ ಜಿನನಂ ಕಿತ್ತು,

ಶಿವನಂನಿಲುಪೆವು ॥

ಎನೆ ಕುಡುವದೋಲೆಯಂ ನೀವೆನಗೆಂದಿತ್ತೋಲೇಲೆಗೊಂಡು

ಶಿರಮುಂ ಭೋಳೆಂ ।

ಕೆನೆಲರಿದು ಕುಡುವಪದದೋಳಾಶಿವನಂ ಸ್ವಿಧಿಯ ಮಾಡಿ ರಾಮುಂ
ನುಡಿಗುಂ

ಉಡುಗದೆ ಶಂಭು ನೀನೆ ಶರಣನ್ನೆಡಡಂ ಮುನಮನ್ಯಭಾವದೋಳಾ
ಒಡರದೋಡಂ ಈ ಕೃಪಾಣ ಮುಖದಿಂ ತಲೆಪೋಗದೆ ನಿಲ್ಪಿದಲ್ಲಿದಿ
ದೋರಡೆ ಶಿವ ನಿನ್ನ ಮುನ್ನಿನಡಿಗಿರುಳ್ಳನುತ್ತಂ ಕಲಿರಾಮನಾಟ್ಯ ಕೈ
ಗಿಡದರಿದಿಕ್ಕಲಾರವಿಸಿದಂ ಶಿರಮುಂ ಶಿವನಂಫ್ರಿಯುಗೃಧೋಳಾ ॥

ಅರೆಗವಿಗೊಂಡನೇ ಕಿತ್ತು ನೋಡಿದನೆ ಕೂರ್ಬಗಟ್ಟು ವೆಯ್ಯಿ ।
ಗರಿದನೆ ಸೆರಗಂ ಪಾರ್ಫನೆ ಬಾಟ್ಟಿ ಭಕ್ತರಿನುತ್ತಂ ಬಲಾಲ್ ರಾಮುಂ
ಪಡೆದಂ ॥

ಬೆರಗಾಗಿ ಜೈನರೆಲ್ಲಂ ಮರುಗಿ ಜಿನಪ್ರಭಯನೆಂಬುದುಂ ಮಾಡಿದನ್ನೆ ।
ದರಗಿ ಕಾಲ್ಪಿಕಿಯೆ ಮಾಡಿ ಬರಸಿಡಿಲಂತೆರಗಿ ಜಿನನ ತಲೆಯಂ

ಮುರಿದಂ ॥

..

ಅದನೆಲ್ಲಂ ನೆರೆಪೋಗಿ ಬಿಜ್ಜಣ ಮಾಹಿರಾಲಂಗೆ ಜೈನಕರಳು
ಕರವದಿಂ (?) ವೇಣ್ಣ ವಿರೋಧವಾಗೆ ಪಿರಿದುಂ ದೂರುತ್ತಿರಲ್ ಕೋಪದು
ಮಾದನಾ ಬಿಜ್ಜಣ ಭೂಭೂಜಂ ಮುನಿಸಿನಿಂ ರಾಮಯ್ಯನಂ ಕಂಡು ನೀ
ನಿದನನ್ಯಾಯಮನಸೇಕೆಮಾಡಿದೆ ಯೆನಲ್ ಕೋಟ್ಟೋಲೆಯಂ ತೋರಿದಂ ॥

ಅವರಿತ್ತೋಲೆ ಇದೆ ನೀನವಧರಿಷುವದಿಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಭಂಡಾರದೋಳಿ- ।
ನ್ನವರೊಡ್ಡವನಿರಲಿ ಯೆನೊಳ್ಳಿದ್ದುವದಾಪ್ರೋಡಿ ನಿಮ್ಮಮುಂದೆ ಜಿನರಂ ಪಲರಂ ॥

ಅಂತಪ್ಪಡಿತಲೆಯನಾಂದನರ ಕೈಯೊಡ್ಡನೆನರಿದಂ ಸುಕ್ಕಿಂ ಬಳಿಕಾಂ
ಪಡಿನೆನೆನಗಾನೆ ಸಜ್ಜಿಯ ಬಸದಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೆಂಟುನೊಬುವ ಬಸದಿ
ಜಿನರಂ ಪಲರನೊಡ್ಡುವದಿನೆ, ಬಿಜ್ಜಣರಾಯಂ “ನಾವೀಕೂತುಕಮುಂ
ನೋಡುವನೆಂ”ದು ಬಸದಿಗಳ ಪಂಡಿತರುಮುಂ ಜೈನರಂ ಕರೆದು “ನೀ ಮಾಪ್ಪಡಿ
ಬಸದಿಗಳಂ ಪಣಂ ಮಾಡಿ ಓಲೆಯಂ ಕುಡುವದೆಂ”ದವ “ರಾವೀ ಮುನೊಡಿದೆ
ಬಸದಿಯಂ ದೂರಲ್ ಬಂದಿವಲ್ಲರ್ದನೊಡ್ಡಿ ಜಿನಪ್ರಭಯಂ ಮಾಡಲು ಬಂದವ
ರಲ್”ವೆನೆ, ಬಿಜ್ಜಣರಾಯಂ ನಕ್ಕುಂ “ನೀವಿನ್ನಸಿರದೆ ಪೋಗಿ ಸುಖದಿನಿರಿ”
ವೆಂದವರಂಕಳುಸಿ, ರಾಮಯ್ಯಂಗಳಿಗಲ್ಲರುಮರಿಯೆ ಜಯ ಪತ್ರಮಂ
ಕೋಟ್ಟಿರು ॥.....

ಶ್ರೀಮತು ಬಿಜ್ಜಣದೇವಂ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳು ನಾಡಿದ ಪರಮಾಹಂಕಾರಂ.
ನಿರತಿಶಯಮಪ್ಪ ನಾಮೇಶ್ವರ ಭಕ್ತಿಗಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸೋನಾಧ ದೇವರ
ದೇಗುಲದ ಮಾಟಕೊಟ ಪ್ರಾಕಾರ ಖಂಡಸ್ವಾಪಿತ ಜೀಜೋದಾರಕ್ಕಂ ದೇವರಂಗ
ಭೋಗಸ್ಯೇವೇದ್ಯಕ್ಕೇ ಬನವಸೆ ಪನ್ನಿಭಾರಸಿರದ ಕಂಪಣಂ ಸತ್ತಳಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತರ
ಮನ್ನೆಯ ಚಟ್ಟಿರಸನು ನಾ ಕಂಪಣದಗ್ರಾಯಿತ (?) ಪ್ರಭುಗಾಂಡಂಗಳುಂ
ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಶ್ರೀಮತಿಜ್ಜಣದೇವಂ ಸತ್ತಳಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತರೊಳಗೆ ಮುಳುಗುಂದ
ದಿಂ ತೆಂಕಣ ಗೋಕಾವೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವುಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಿದ್ಧಾಸಹಿತಂ ಶ್ರಿಭೋಗ
ಮುಮುಂ ಏಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳ ಕಾಲಂ ಕಚ್ಚಿ ಧಾರಾಪೂರ್ವಕಂ ನಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿದಂ ॥

..
ಶ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋನೇಶ್ವರದೇವಂ-ಆತನ ಪರಾಕ್ರಮ ಪ್ರಭಾವಮೆಂತಂದಡಿ-
ಕೋಡುಳ್ಳಗ್ರಹದೇಭವೋಂದರಡಿನಲ್ಲಿಂಬತ್ತು ಹೊಡ್ಡಿಗಿರಲ್ಲಾ ।
ಕೋಡಿಟ್ಟಾನದೆತಯ್ತು ಕಾದಿ ಗೆಲಿದಂ ಕೋಡಿಲ್ಲದೊಂದಾನೆಯಿಂ ।
ನಾಡಂ ಬೀಡ ನಿಭಂಗಳಂ ತುರುಗವುಂ ಸೋನೇಶ್ವರಂ ಭಿಲ್ಲಮುಂ ।
ನೋಡಲ್ಪ್ಯಾ ಕಳಿಕೊಯ್ದ ವಂಶಮನದಂ ನಿವೂಲನಂ ನಾಡಿದಂ ॥

..
ಅಂತಾ ಶ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋನೇಶ್ವರದೇವಂ ಸಕಲ ಚಮೂನಾಧ ಶೀರೋ
ಮಣಿಯಾಂ ಜಾಳುಕ್ಕರಾಜ್ಯಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕನಪ್ಪ ಕುಮಾರ ಬಮ್ಮಯ್ಯನುಂ
ತಾನುಂ ಸಲೆಹಲ್ಲಿಯ ಕೊಪ್ಪದೊಳು ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿದೊಂದು
ದೇವಸಂ ಧರ್ಮಗೋಣಿಸ್ತಿಯೋಳಾ ಪುರಾತನ ನೂತನರಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತರ ಗುಣ
ಸ್ತುವನಂ ನಾಡುತ್ತಮಿದು ಏಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯಂಗಳಬ್ಬ ಲಾರೊಳಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಲ್ಲರ್ ನೆರೆದು ಬಂದು ಮಹಾವಿಷಾದಂ ನಾಡಿ ನಿಂತಲೆಯನಾಂದುಕೊಂಡು
ಶಿವನಕ್ಕೆಯೋಳಾ ಪಡೆದೆಯಪ್ಪದೆ ಜನನೋಡಿದು ಶಿವನಂ ಪ್ರತಿಪ್ಪೆನಾಡುವೆನೆಂದು
ಒಡ್ಡವನನೋಡಿ ಕ್ಕೆಲೆಯಂ ಕೊಟ್ಟೊಡಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟೊಲೆಯಂ ಕೊಂಡು ತನ್ನ
ತಲೆಯನಾಂದುಕೊಂಡು ಶಿವಂಗಿ ಪೂಜೆ ನಾಡಿ ಬಳಿಕಾ ತಲೆಯಂ ಏಳುದೆವಸಕೆ
ಮುನ್ನಿನಂತೆ ತಲೆಪ್ಪೆಲೆವೀಳ್ಳಂತು ಪಡೆದು ಬಿಜ್ಜಣ ದೇವನ ಕ್ಕೆಯೋಳು ಜಯ
ಪತ್ರವಂ ಪ್ರಾಜೀ ಸಹಿತಂ ಕೊಂಡುದಂ ಜಿನನೋಡಿದು ಬಸದಿಯನಾಂದು ಬಿಸುಟ್ಟು
ನೆಲನಂ ಖಂಡಿಸಿ ವಿರಸೋನಾಧ ದೇವರಂ ಪ್ರತಿಪ್ಪೆನಾಡಿ ಶಿವಾಗನೋಕ್ತ
ವಾಗಿ ಪರಮತದ ಪ್ರಮಾಣದ ದೇಗುಲಮುಂ ಶ್ರಿಕಾಟವಾಗಿ ನಾಡಿಸಿದರಾ—
ಎಂಬುದಂ ಕೇಳ್ಣ ಶ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಸೋನೇಶ್ವರದೇವಂ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು
ನೋಡುವರ್ಥಿಯಾಂ ಬಿನ್ನವತ್ತೆಯಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಬರಿಸಿ ಯಂರಸಿದಿಗೊಂಡು
ತನ್ನಮನೆಗೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿ ಪಿರಿದುಂ ಸತ್ಯಾರದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಕ್ರಮ
ಸೋನಾಧ ದೇವರ ದೇಗುಲ(ಕ್ಕೆ)....ಬನವಸೆಪನ್ನಿಭಾರಸಿರದ ಕಂಪಣ

ನಾಗರಬಂಡವೇಸ್ತ ತ್ರೈಳಗಣ ಅಬ್ಜಲೂರನಾದೇವಗೆ ಪೂರಾಗಲ್ಲೀಳ್ಜ್ಯ
ವೆಂದು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಕಂಪಣದ ಮನ್ಮೇಯ ಮಲ್ಲಿದೇವನಂ ಮುಂದಿ
ಬ್ರಾಹ್ಮರಮೇಲಾಳ್ಜ್ಯ ಮನ್ಮೇಯ ಸುಂಕ ದಂಡ ದೋಷ ನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಹಿತವಾಗಿ
ವಿಕಾಂತದ ರಾಮಯುಂಗಳ ಕಾಲಂ ಕಚ್ಚೆ.. ಪರಮೇಶ್ವರ ದತ್ತಿಯಾಗಿ
ತಾಮ್ರಶಾಸನಂ ಕೊಟ್ಟು ಅನೇಯ ಮೇಲೇರಿಸಿ ಮೇರೆಯಿಸಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಪರಿಪಾಲಿಸಿದಂ ॥

..

ಸ್ವಾಸ್ತಿ ! ಸಮಧಿಗತ ಪಂಚಮಹಾಶ್ವ ಮಹಾ ಮಂಡಳೀಶ್ವರಂ ಬನವಾಸಿ
ಪುರವರಾಧಿಶ್ವರಂ, ಮಧುಕೇಶ್ವರ ದೇವ ಲಭ್ಯ ಪ್ರಸಾದಂ ವಿದ್ವಜ್ಞನಾಹಾಲ್ದಂ
ಮಯೂರವನಮ್ ಕುಲಭೂಷಣಂ ಕಾದಂಬ ಕಂಂಿರವಂ.... ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾ
ಮಂಡಲೀಶ್ವರ ಕಾಮದೇವರಕ್ಷರ್ ಪಾನುಂಗಲ್ ಪಾನೂರುಂ ದುಷ್ಪ ನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟ
ಪ್ರತಿಪಾಲನದಿಂ ಆಳುತ್ತಮುದು ಆಬ್ಜಲೂರ ವೀರ ಸೋಮನಾಥದೇವನಂ
ಬಂದು ಕಂಡು.. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಂ ವಿಸ್ತುರಂ ಕೇಳು ಪರಮ ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂ
ದೊಡಗೊಂಡು ಸೋಗಿ ಪಾನುಂಗಲ್ ನೆಲೆವಿಡಿಸೋಳಾ.. ಪಾನುಂಗಲ್ ಪಾನೂ
ರೋಳಗಣ ಕಂಪಣಂ ಹೊಸನಾಡಿಸ್ತ ತ್ರೈಳಗಿ ಮುಂಡಗೊಡದ ಸಮಾಪದ
ಮಲ್ಲಿವಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವುಂ.. ರಾಮಯುಂಗಳ ಕಾಲಂ ಕಚ್ಚೆ ಧಾರಾ
ಪೂರ್ವಕೆಂ ಮಾಡಿ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೊಟ್ಟು ಧರ್ಮವುಂ ಪ್ರತಿಪಾಳಿಸಿದಂ ।

..

ಕೇತವರಾಜ ಚಮೂರವಂ ಶಾಸನವಂ ಹೇಣ್ಡನಂತದಂ ತಿದಿನಿರಾ ।
ಯಾಸದೆ ಬರೆದನೀಶನ ದಾಸಂ ಶಿವಚರಣಕವುಲ ಶರಣಂ ಸರಣಂ ॥

This inscription of c. 1180 A.D. throws light on the religious conditions in the twelfth century in Karnāṭaka. It deals with the exploits of Ēkāntada Rāmayya, the son of a Brahmin of Alānda Purushōttama and his wife Sītādēvi. Rāma came to Abbalūr where the Jainas under the leadership of Śankara Gouṇḍa challenged him to prove the superiority of Śaivism over Jainism. Ēkāntada Rāma accepted the challenge and having cut off his own head, obtained it back from Śiva. He began the destruction of the Jaina temples and the Jainas complained to the emperor Bijjala. Bijjala held an impartial enquiry and having pacified the Jainas honoured Ēkāntada Rāma by giving him a certificate of victory.

Ēkāntada Rāmayya built a temple at Abbalūr and was residing there when the Western Chālukya Emperor Sōmēśvara

IV, who was at Selehalliya Koppa, invited the Śaiva saint to his court and granted the village of Abbalūr in Nāgarakhaṇḍa 70 to Rāmayya.

Next, Mahāmaṇḍalēśvara Kāmadēva the Kadamba chief-
tain worshipped the feet of Ēkāntada Rāmayya and granted the village Mallavalli in Hosanādu 70, in the province of Pānumgal 500.

The inscription was composed by Kēśavarāja Chāṇḍrapa and engraved by Saranya.

CXVII. ŚRĪKARA BHĀSHYA OF ŚRĪPATI

यत्संवीक्षणमात्रं जर्जरितं भक्तानीकपुर्यश्चकम् ।
 द्वैताद्वैतं विशिष्टं बौद्धमतं मत्तेभेन्द्रं कण्ठीरवम् ।
 शैवाद्वैतं विवेकसारं विलसत्तिसद्वांतं पक्षप्रदम् ।
 शंभो त्वचरणं भवाद्वितरणं मन्ये जगत्पोषणम् ॥ 2 ॥
 श्रीमत्सर्वकलासु कोविदतमः प्रालेयशैलात्मजा ।
 जानेः पूर्णकृपाविशेषणिचयं प्रज्ञानं धीयो वभौ ।
 सम्यग्रेवणं देशिकेन्द्रं धृतं षलिंगावधानोज्जवलम् ।
 सिद्धार्थं मरुलग्रभुं बुधनुतं तं मन्महे श्रेयसे ॥ 8 ॥
 एको रामाख्यसिद्धं प्रथितं गुणगणागण्यं पुण्योदयश्रीः ।
 सम्यक् संसेव्यमानं बुधं नुतं चरितं द्वापराचार्यवर्वयम् ।
 उद्यद्वेदांतशास्त्रोभयगतं विलसच्छैव संस्थापनाद्यम् ।
 पूर्वाचार्यं प्रशिष्यं शरणमहिमं देशिकेन्द्रं प्रपद्ये ॥ 9 ॥
 वातूलांतिमं कामिकादि शिवशास्त्रज्ञानं षाठमातुरः ।
 मीमांसाद्वयतत्त्वं बोधकं वचस्संरभणांभोजजः ।
 तर्कव्याकरणादि शास्त्रं निचये साक्षाद्भवानीपतिः ।
 तस्यैश्ची गुरुर्मूर्तये शिवमताचार्याय तुभ्यं नमः ॥ 10 ॥
 श्रीमद्दण्डशिखोपवीतं विलसत्कंथाजिनालंकृतः ।
 काषायांबरं कुण्डिका प्रणवपात्रं छत्रं मौजीभरः ।
 वेदान्तोभयं वाक्यवेभितलसच्छ्रीभस्सं षुटीयुतो ।
 एकोरामं यतीदशेखरं शिवाचार्यस्सदा पातुनः ॥ 11 ॥
 श्री वैश्यासिकं ब्रह्मसूत्रं पदं मुख्यार्थं शिवानुग्रहात् ।
 भाष्यं श्रीकरनामकं भवद्वरं दुर्वादिगर्वापहम् ।
 श्रीमच्छ्रीपतिः पंडितेन्द्रं यतिना व्याचक्षते सांप्रतं ।
 सर्वानर्थविनाशकं बुधनुतं तत्त्वार्थं बोधाकरम् ॥ 12 ॥
 अदेषोपनिषत्सारविशेषाद्वैतं मण्डनम् ।
 शिवज्ञानप्रदं सूत्रं भाष्यं जयतु सर्वदा ॥ 13 ॥
 वेदागमार्थं तत्त्वज्ञं शैवानां मोक्षं कांक्षिणाम् ।
 वैदिकानाम् विशुद्धानामेतद्वाष्यं हि कल्पितम् ॥ 14 ॥
 शुद्ध्यैकदेशप्रामाण्यं द्वैताद्वैतं मतादिषु ।
 द्वैताद्वैतमतेशुद्धे विशेषाद्वैतसंज्ञके ॥ 15 ॥

वीरदैवक सिद्धान्ते सर्व श्रुतिसमन्वयः ।
विशब्देनोच्यते शंभुः द्वासुपर्णेति मंत्रतः ॥ १६ ॥

शेष शङ्खेन शारीरो यथाग्रेरिति मंत्रतः ।
अद्वैतेन भवेयोगो यथा नद्यादिभिस्सदा ॥ १७ ॥

अगस्त्यमुनि चंद्रेण कृतवैष्यासिकां शुभां ।
सूत्रवृत्तिं समालोक्य कृतं भाष्यं शिवकरम् ॥ १८ ॥

..

इति श्रीमन्तिराभार वीरशेषं यति ब्रज परिवृद्ध श्रीपतिपंडित भगवत्पादाचार्य कृत द्वैताद्वैताभिधान विशेषाद्वैतसिद्धान्तस्थापक वैष्यासिक ब्रह्ममीमांसासूत्रार्थप्रकाशके श्रीकरभाष्ये ।

This is an important Śaiva commentary on the Brahmasūtras in support of Dvaitādvaita or Viśeṣhādvaita. Śrīpati salutes Rēvaṇa Dēśika, Maruṇa prabhu, and Ekōrāma Siddha who was his guru. Śrīpati follows the Brahma Sūtra Vṛtti of Agastya. Śrīpati is also the author of a work called *Śiva Dīpikā*.

Among the authors cited by Śrīpati are Manchaṇa Paṇḍita, Śivārādhya Bhaṭṭāraka (author of *Kaivalya Prakāśa* and *Śiva Jñānachandrōdaya*), Nilakanṭha Bhagavatpāda, Śrikanṭha Śiva, Bhaṭṭa Bhāskara, Ghaṇṭānāda, Jyōtirnāda, Chaturvēda Vēdānta Bhāshyakāra Haradatta.

Śrīpati was the younger contemporary of Manchaṇa Paṇḍita and older than Mallikārjuna Paṇḍita who refers to the miracles performed by Śrīpati at Vijayavāda at the court of Anantapāla Daṇḍanāyaka (cf. *Sivatattvasāramu*). This same miracle is also alluded to in an inscription of Mahāmaṇḍalēśvara Pallakēta under the Vengi Chālukyas (E.I., 1910, M.E.R., 536 of 1900). Anantapāla and his brother Gōvinda were Viceroys of Vengi 1400 between 1118-1124 A.D. (M.E.R. 819 of 1922). Therefore Śrīpati's date is c. 1120 A.D. Unless the genuineness of Śrīpati's authorship is questioned, this work cannot be assigned to a later date than the twelfth century. The mention of Madhva and of Vijñānēśvara throws some doubt on the authorship.

CXVIII. *BASAVESA VIJAYA OF SANKARA*

आनयित्वा हठाद्विष्णुं काश्यां विश्वेशा सञ्जिधिम् ।
 बभंज विद्विष्णे यस्तं मन्ये मंचण पडितम् ॥
 प्रसादः पावन इति प्रतिज्ञायाभिमंशुके ।
 बाध्वा बबन्ध यशशम्यां जीयाच्छ्रीपति पण्डितः ॥
 येनस्त्रेतरावभावासीद्विजय वाटिका ।
 हव्य कव्य कियादूरा द्विजालिः सप्तवासरम् ॥
 श्रीमल्लिकार्जुनाराध्य देवायांजलिरप्यते ।
 अवासोर्ध्वदशो रुद्राद्विद्रावित विरोधिने ॥

CXIX. *ŚIVATATTVĀRAMU* OF
MALLIKĀRJUNA PANDITA

శ్వాపచండైను శివభక్తి పరుండగునేని నతడుఁ ద్విజనయుఁండా ।	
శ్వాపచనకు కీడుశివభక్తి పరాఖ్యాభుడైనట్టి ద్విజుడుమహేశా ॥	194
గృహనుగఁ సప్టాప్రాణములనవశ్చముఁశేయుకుండునది హింసమదై ।	
శివనిందకులగు పాశుల నవిచారవృత్తిఁజంపునగు సీళానా ॥	275
శివనిందావిషయంబగు నవమాసము సెప్పునట్టి యప్పుస్తుకముల్లో ।	
అవిచారంబున కాల్పుగనవు జెప్పెడివాని జంపునగు సీళానా ॥	276
శివనిందారతు జంపిన జనమఱి తల్లూరణమున జచ్చిన సీళం ।	
ధు విఘ్రంబుల సీకారుణ్య నశంబున ముక్కిఁబొందు నరుఁడీళానా ॥	277
ఒకక్కుడై దైపము శిశుడంని నిక్కుము సేయుటకు మొడిచె నిష్టులుచీరక్క ।	
ప్రసుక్కుక శ్రీపతిపండితు డక్కుజమగ విజయవాడనల జమిత్తేవా ॥	406
అనిమేత్యం శివభక్తుండ సమశ్రేష్టుడుని పలుకి ఇస్యన్యులలోడ్డు ॥	
ఇసపోకై బండారాపు బసప్పుడు వినమైత్తి త్రావి బ్రతుకడై రుద్రా ॥	427
మనుమశ రాయీ ! శివలింగ సమేతులుఁ డక్కుఁఁబొందగాచని నిమూడే ।	
ల్యసుఖంబగి బండారపు బసవన పిసమైత్తి త్రావి బ్రదుకడై రుద్రా ॥	433
కడుగడు రౌద్రంబున జతపడు మడకరిఁజంపి యప్పుడై పరియూడె భువిను ।	
క్కుడుగియు బ్రిజులు డడుగడు మడిపెల మాచయి భక్తి మహిలాఁ గలదే ॥	439

The author of this Viraśaiva work Mallikārjuna Pandita was the contemporary of Basava and is said to have died a few days after the death of Basava (c. 1160 A.D.). He is probably the same as Jangama Mallikārjuna, the guru of Nanne Chōḍa who refers to him as “*Śivatattvāmala mati prakāśudu*” in his Telugu work *Kumārasambhavamu*.

Mallikārjuna is said to have been the contemporary of a Velanāṭi Chōḍa (1163–1181) and of Pāngal Udayāditya and Buddha Rāja. He refers to the miracles performed by Śrīpati Pandita, Basava, Madīvāla Mācha, Sakalēśa Mādarasa, Moraṭada Venkayya, etc.

Some inscriptions at Śrīsailam (M.E.R., 169 of 1913 ; 418 and 419 of 1926) refer to one Vibhūti Gourayya of Māchi-rājapalli in Orugallu, the house servant of Mallikārjuna Pandita.

CXX. PAKSHIKA PRATIKRAMANA KRIYA

श्रीमानशेष नूरनायक वंदितान्त्रिः
 श्री गुप्ति गुप्त इति विश्रुत नामधेयः ।
 यो भद्रबाहु मुनिपुंगव पट्टपद्म
 सूर्यः स वो दिशतु निर्मलसंघ वृद्धम् || 1 ||

श्रीमूलसंघेऽजनि नंदिसंघः
 तस्मिन् बलात्कार गणेतिरम्यः ।
 तत्रा वभौ पूर्वपदांशवेदी
 श्रीमाधनंदिनरदेव वन्द्यः || 2 ||

पेण्टे तदीये मुनि मान्य वृत्तौ
 जिनादि चंद्रं सममूदतंदः ।
 ततोऽभवत्पयं च सुनामधामा
 श्रीपद्मनंदिर्मुनि चक्रवर्ती || 3 ||

आचार्यः कुण्डकुण्डाख्यो वक्त्रीवो महामतिः ।
 एळाचार्यो गृग्निपिच्छः पद्मनंदीति तन्यते || 4 ||

तत्त्वार्थ सूत्र कर्तृत्वात् प्रकटीकृत सन्मतिः ।
 उमास्वाति पदाचार्यो मिश्यात्व तिमिरांशुमान् || 5 ||

लोहाचार्यस्तोजाते जातरूप धरोऽमरैः ।
 सेवनीयः समस्तार्थ विवेधनविशारदः || 6 ||

ततः पट्टद्वयोजाता प्राच्युदीन्युपलक्षणात् ।
 तेषां यतीश्वराणां स्युः नामानीमानि तत्त्वतः || 7 ||

यशः कीर्तिर्यशोनंदी देवनंदि महामतिः ।
 पूज्यपादापराख्यो यो गुणनंदीगुणाकरः || 8 ||

वज्रनंदी वज्रवृत्तिः ताकिंकाणां महेश्वरः ।
 कुमारनंदी लोकेन्दुः प्रभाचंद्रो वचोनिधिः || 9 ||

नेभिर्चंद्रो भानुनंदी सिंहनंदी जटाधरः ।
 वसुनंदी वीरनंदी रत्ननंदी रतीशभित् || 10 ||

माणिक्यनंदी मेघेन्दुः शांतिकीर्तिमहायशाः ।
 मेरुकीर्तिमहाकीर्तिः विष्णुनंदी विदांवरः || 11 ||

श्रीभूषणः शीलचन्द्रः श्रीनंदी देशभूषणः ।
 अनंतकीर्तिर्धर्मादि नंदीनदितशामनः ॥ 12 ॥
 विद्यानंदी रामचंद्रो रामकीर्तिरनियवाक् ।
 अभयेन्दुन्नरचंद्रो नागचंद्रः स्थिरव्रतः ॥ 13 ॥
 नयनंदी हरचंद्रो महीचंद्रो मलोहिजतः ।
 माधवेन्दुर्लक्ष्मीचंद्रो गुणकीर्तिगुणाश्रयः ॥ 14 ॥
 गुणचंद्रो वासवेन्दुः लोकचंद्रो स्वतत्त्ववित् ।
 तैविद्यः श्रुतकीर्त्याख्यो वैष्णवकरण प्रभास्करः ॥ 15 ॥
 भावचंद्रो महाचंद्रो माधचंद्रोकियाश्रणी ।
 ब्रह्मनंदी शिवनंदी विश्वचंद्रस्तपोधनः ॥ 16 ॥
 रैद्वान्तिको हरिनंदी भावनंदी मुनीश्वरः ।
 सूरकीर्तिविद्याचंद्रः सूरचंद्रः श्रियानिधिः ॥ 17 ॥
 माघनंदी ज्ञाननंदी गंगकीर्तिर्महत्तमः ।
 सिंहकीर्तिर्हेमकीर्तिः चारुनंदी मनोजधीः ॥ 18 ॥
 नेमिनंदी नामिकीर्तिः नरेन्द्रादियशः परम् ।
 श्रीचंद्रः पद्मकीर्तिश्च वर्धमान मुनीश्वरः ॥ 19 ॥
 अकल्पकथंद्रगुहः ललितकीर्तिरनुत्तमः ।
 त्रैविद्यः केशवचंद्रः चारुकीर्तिः सुवीर्मणिः ॥ 20 ॥
 सैद्धान्तिकोऽभयकीर्तिः वनवासी महातपाः ।
 वसंतकीर्तिर्व्याघ्राहिसेवितः शीलसागरः ॥ 21 ॥
 तस्यश्रीवनवासिनस्त्रियुभवन प्रख्यात कात्तेरभूत् ।
 शिष्योऽनेकगुणालयः शमयम ध्यानापगासागरः ॥ 22 ॥
 वादीन्द्रःपरवादि वारणगण प्रागतस्यविद्रावणे ।
 सिंहः श्रीमतिमडेपेति विदितस्त्रैविद्य विद्यास्पदम् ॥ 23 ॥
 विशालकीर्तिरवरत्रृत्तमूर्तिः ततोमहात्मा शुभकीर्तिदेवः ।
 एकांतराज्यग्रतपेविधाता धाता च सन्मार्गविदोविधाने ॥ 24 ॥
 श्रीधर्मचंद्रोऽजनि तस्यपदे हम्मीर भूपालसर्वनीयः ।
 सैद्धान्तिकः संयमि सिंधुचंद्रः प्रख्यात माहात्म्य कृतावतारः ॥ 25 ॥

This work gives the names of the gurus of *Balātkāragaṇa*
 Nandi Samgha :

1.	Bhadrabāhu	36.	Abhayēndu
2.	Guptigupta	37.	Narachandra
3.	Māghanandi	38.	Nāgachandra
4.	Jinachandra	39.	Nayanandi
5.	Padmanandi (Konḍakunda)	40.	Harachañdra
6.	Umāsvāti	41.	Mahīchandra
7.	Lōhāchārya	42.	Mādhavēndu
		43.	Lakshmīchandra
		44.	Guṇakirti
		45.	Guṇachandra
Eastern		46.	Vāsavēndu
8.	Yaśahkirti	47.	Lōkachandra
9.	Yaśonandi	48.	Śrutakirti Traividya
10.	Dēvanandi (Pūjyapāda)	49.	Bhāvachandra
11.	Guṇanandi	50.	Mahāchandra
12.	Vajranandi	51.	Māghachandra
13.	Kumāranandi	52.	Brahmanandi
14.	Prabhāchandra	53.	Sivanandi
15.	Nēmichandra	54.	Viśvachandra
16.	Simhanandi	55.	Harinandi Saiddhāntika
17.	Jaṭādhara	56.	Bhāvanandi
18.	Vasunandi	57.	Sūrakirti
19.	Viranandi	58.	Vidyāchandra
20.	Ratnanandi	59.	Sūrachandra
21.	Māṇikyanandi	60.	Māghanandi
22.	Mēghachandra (Indu)	61.	Jñānanandi
23.	Śāntikirti	62.	Gangakirti
24.	Mērukirti	63.	Simhakirti
25.	Mahākirti	64.	Hēmakirti
26.	Vishṇunandi	65.	Chārunandi
27.	Śrībhūṣṭhaṇa	66.	Nēminandi
28.	Silachandra	67.	Nābhikirti
29.	Śrīnandi	68.	Narēndrayaśas
30.	Dēśabhūṣṭhaṇa	69.	Śrīchandra
31.	Anantakirti	70.	Padmakirti
32.	Dharmanandi	71.	Vardhamāna
33.	Vidyānandi	72.	Akalamka
34.	Rāmachandra	73.	Chandraguru
35.	Rāmakirti	74.	Lalitakirti

75. Kēśavachandra	81. Vādīndra (disciple of
Traividya	Vanavāsin)
76. Chārukīrti	82. Viśālakīrti
77. Abhayakīrti	83. Śubhakīrti
Saiddhāntika	84. Dhārmachandra
78. Vanavāsi (?)	(eon. of Hammīra)
79. Vasantakīrti	85. Sindhuchandra
80. Śilasāgara	Saiddhāntika

CXXI. *PUSHPADANTA PURĀNA OF
GUÑABHADRA II*

ವದನಮತಿ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನಾಳ್ಳಿದು ಶಾಂತಿಯನಾಂತುದಂತವೆ ।
ಯಿಂದುವತಿಕಾಂತಿಯಂತನು ದಯಾಣವನುಂ ಸೆಲೆವಿಚಿಣಿತ್ತು ನೋ ।
ಇದೊಡೊಗೆತಂದ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಕೆಳಾಕಳಿತಂ ವಚನಾಪೃತಂ ಮನೋ ।
ಮುದಮನೋಡಚೆದತ್ತು ವಿಬುಧಗ್ರಳೊಳ್ಳಾ ಮುನಿಜಂದ್ರ ದೇವನಾ ॥ I-32
ಭಾವಿಸೆ ಚಿತ್ತುಮೇನಲ್ಲಾ ವಿಬುಧಾವಳಿ ಗುಣವನು ಬುಧನತಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕೂ ।
ತೋರ್ವಿ ಮುನಿಜಂದ್ರ ಪಂಡಿತದೇವರ್ ಗುರುವಾಗೆ ಕವಿತೆಬಿರಿದುದು
ಚಿತ್ತು ॥ 59

ಎಂದೊರಂತಿರೆ ವಚ್ಚದೇವ ನರನಾಥಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ಳಾ ಕೂರ್ತಿನೇ ।
ಷ್ಟೋಂದಂ ಕೋರಿವಿದರೆಯ್ಯೆ ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ಳಿ ಬ್ಯಾರಿಂ ಶಾಂತಿವ- ।
ಮುರ್ಂ ದೀನಾನತವನು ನಾದರಿಸಿ ನಿರ್ಂಹೇಯಿಂದೊಡೀಗ್ಳಾ ಮನಂ ।
ದಂದೆಂ ಪಾಲ್ಗುಡಮದೇನಲ್ಲಾ ಜಿನಕರ್ಥಾವಿಸ್ತಾರಮಂಸಾರಮಂ ॥ 67

ಜನಕಂ ವಿಶ್ವತವಂದಿ ವೃಂದಜನಕಂ ಬಷ್ಟು ಲಸನಾತ್ತಿ ಮೂ ।
ನಿನಿ ಮಾದಾಂಬಿಕೆ ಭಾವೆ ಭಾವುಲೆ ಜಿನೀಂದ್ರಂ ದೃವನೃಮೃಶೀ ।
ತೀರ್ಥಿಧಾನಂ ಸೃವಕಾತಿರ್ಥವೀರು ನೆಹಿತಕಾಮಿಭೃದ್ಬೃಹದ್ವಾಸ್ತುನಾ ।
ಜ್ಞಾನೇನಲ್ಲಾ ನಾಣ್ಯಭು ಶಾಂತಿವನು ನನದಿನ್ನೇವಣ್ಣಿಪಂ ಬಣ್ಣಿಪಂ ॥

CXXII. *CHANDRANĀTHĀŚHTAKA OF
GUÑAVARMA II*

ಬಹುವಿದ್ಯಾಮಂಡನಂ ಪಂಡಿತಮುನಿಪತಿ ಚಂದ್ರಪ್ರತಿ ಶ್ರೀಪದಾಂಭೋ !
ರುಹ ಸೇವಾಸಂಗ ಭೃಂಗಂ ಕ್ಷೇತ್ರಿನುತ ಗುಣಮನುಂ ನಚೋನಾಲೆಯಿಂದ !
ನ್ನಹಮಾದಂ ಪುಂಜಿಸಲ್ಲಾ ರಾಜಿನ ವದನನಷಂ ಮಾಳ್ಯಿ ಭವ್ಯಗ್ರಿ ಸೌಖ್ಯ !
ವಹಮಂ ಕೊಲ್ಲಾ ಪುರ ಶ್ರೀ ತಿಭುವನನತಿಳಕಾಲಂಕೃತಂ ಚಂದ್ರನಾಥಂ ||

Guñavarina II wrote the *Pushpadānta Purāṇa* at the request of Śāntivarman, who heard of Guñabhadra's fame in the court of Vajraṭa. Guñavarma was the son of Bappa and Mādāmbikā. His suzerain was Kārtivīrya and patron was Nālprabhu Śāntivarman. His guru was Munichandra Pañḍita.

Kārtivīrya IV was a Rāṭṭa of Soundatti (c. 1202–1220 A.D.). In the inscriptions of his son Lakshmaṇa (J.B.B.R.A.S., X, No. 8) Munichandra is called *Rāṭṭapratishthāchārya*. Among his ministers, Śāntinātha, the son of Kāmarāja, is mentioned as a *Karaṇāgrāṇi*. Vajra is probably the chieftain defeated by Bomma the general of Hoyśāla Narasimha II in c. 1221 A.D. (In. 106, E.C., VI).

CXXIII. *SANGĪTA RATNĀKARA OF ŚĀRÑGADĒVA*

अस्ति स्वस्तिगृहं वंशः श्रीमान् काश्मीर संभवः ।
 ऋषेवर्षगणाउजातः कार्तिक्षालित दिङ्मुखः ॥
 यज्वभिर्धर्मभिर्धृतैः वेदसागर पारगैः ।
 योद्विजेन्द्रैरलं चक्रे ब्रह्माभिर्भूगतैरिव ॥
 तत्राभूत्भास्कर प्रख्यो भास्करस्तेजसांनिधिः ।
 अलंकर्तुं दक्षिणाशां यश्चके दक्षिणायनम् ॥
 तस्याभूत्तनयः प्रभूतविनयः श्री सोङ्कः प्रोढधीः ।
 येन श्रीकरण प्रवृद्धविभवं भूवलम् भिलम् ।
 'आराध्याख्यिल लोक शोकशमनी कीर्तिस्समासादिता ।
 जैत्रे जैत्रपदं विधायि महती श्री सिंघण श्रीरपि ॥
 एकक्षमावर्णये क्षितीश्वरमिळन्मौलिंद नीलाविळ-
 प्रोदंचयुति चित्रिकांप्रि नखर श्रेणिनृपालाग्रणीः ।
 श्रीमान् सिंघण देवमेव विजयी यस्य प्रतापानलो ।
 विश्वव्याप्त्यपि दंदहीति हृदयान्ये विद्रिषामुद्धराः ॥
 तं प्रसाद्य सुधीं धुर्यो गुणिनं गुणरागिणम् ।
 गुणग्रामेण योविप्रान् उपकारैरतीतृपत् ॥
 शब्दौ न किं नक्ति जज्ञौ नदधैकां च संपदम् ।
 किंधर्मं विदधौ नैष न बभौ कैर्गुणैरयम् ॥
 तस्माद्गधांबुधेजीतः शार्ङ्गेवस्तुधाकरः ।
 उपर्युपरि सवान्याः सदोदारः स्फुरत्करः ॥

 शाश्वताय च धर्माय कीर्त्यैनिःश्रेयसायच ।
 आविष्करोति संगीत रत्नाकर मुदारधीः ॥

इति श्रीमदनवद्य विद्याविनोद श्रीकरणाधिपतिः श्री सोङ्क नंदनः निदेशंक श्रीशार्ङ्गदेव विरचिते संगीतरत्नाकरे ।

The author of this standard work on *Karṇāṭaka* music, Śārṅgadēva was the son of Sōḍhaṭa and the grandson of Bhāskara. Sōḍhaṭa was the *Śrīkarāṇa* under Bhillama, Jaitra, and Singhana Yādava.

CXXIV. *LĒKHA PANCHĀŚIKA*

संवत् 1288 वर्षे वैशाख शुद्धि 15 सोमे येह श्रीमद्विजयकृष्णके महाराजाधिराज श्रीमत्सिंहणदेवस्य महामण्डलेश्वर राणक श्रीलावण्य प्रसादस्य च । संराजकुल सिंहण देवेन महामण्डलेश्वर राण श्री लावण्य प्रसादेन पूर्वरूपात्मीय ऽ(आत्मीय) देवेषु रहणीयम् । केनापि कस्यापि भूमीनाकमणीया ॥

This is a treaty between the Vāghēla Lāvanya Prasāda of Anahillapattāṇa and Simhāṇa Yādava concluded in 1230 A.D. It asserts the suzerainty of Simhāṇa. Lāvanya Prasāda agreed not to encroach on Yādava territory and to surrender fugitives from justice.

CXXV. *SŪKTIMUKTĀVALI* OF JALHĀNA

तस्यान्वयोभूत्करित्वदनाथो दादा सदा दान निदान भूतः ।	
यस्येक्षणाद्विज्ञान भूपैसैन्यं दैन्यं गतं संयतिविक्रमेण ॥	5
चत्वारस्तस्यसंजातस्तनया नयशालिनः ।	
भुजा इव हरेश्वर्त विक्रम श्रीविभूषिताः ॥	6
चतुर्सुख मुखोद्वीर्ण निगमा इव ते वभुः ।	
रुयाता महीधरो जह्नः साम्बो गंगाधरस्तथा ।	7
उपायैरिवतैःकाले चतुर्भिः सुप्रयोजितैः ।	
मैलुगिक्षेणियालस्य राज्यजातं सदोन्नतम् ॥	8
विज्ञानवलराशि विमश्य भुजमंदरेण यःकृतवान्	
वीरश्रियमंकस्थां सनकस्य महीधरस्तुत्यः ॥	9
..	
विजित्य विज्ञानं याते शूरलोकं महीधरे ।	
निनाय भिलुमं जह्नो राजतं क्षयवर्जितम् ॥	11
गूर्जर भूभूत्कटके कण्डक विषमेऽतिरुर्गमे येन ।	
भगदत्त कीर्तिभाजा दुष्टगजः स्वेच्छयाऽनीतः ॥	12
मलः पल्लवितोरुशीतिरभितः त्रस्यद्रूलो मैलुगिः ।	
सुंजः पण्डित विक्रमस्त्रिभुवनब्रह्मा किल व्राह्मणः ।	
अन्नोनुच्छपराक्रमो विवृतभू वप्त्ररणप्रांगणे ।	
येनाकारि मुरारिविक्रम सृता किंकिन न तस्योर्जितम् ॥	13
आसीद्वंगाधरस्तस्य भ्राता गंगाधरोपमः ।	
एकान्बवंधयोव्याकान् सुमोचैकान् यद्वच्छया ॥	16
तस्याभवत्सूनुरनून सत्वे जनार्दनाहः करिवाहिनीशः ।	
समुद्रवयो भुवने बभार सहश्रिया चित्रमशेषमेतत् ॥	18
सिंहोप्यध्यापितस्तेन गजशिक्षां तदद्भुतम् ।	
यमार्जुनं लसत्पत्रं समूलमुदमूलयत् ॥	20
विश्वत्राणपरायणः स्फुरदुरु स्खर्णार्चितार्थं व्रजः ।	
तस्मादद्भुत विक्रमः समभवत् श्रीलालिमदेवः सुधीः ।	
मन्त्रैर्निर्जित देव मन्त्र धिषणैः जाग्रन्नय प्रक्रमैः ।	
राजयं कृष्णमहीपतेरविकलं दत्त्वा स्थिरं योव्यधात् ॥	21
अगस्त्यइव यस्याशीर्न्यचित श्कितिभृद्भौ ।	
चित्रं सोप्यकरोन्नत्यत्कबन्धसमरार्णवम् ॥	22

तस्यास्ते तनयो नयोदधिविधुमुद्या(?)नां सुधीः ।
साराचार विचारणासु चतुरः श्रीजहणाख्यः क्षितौ ॥ 26

..

मतिप्रादत्तमस्मै प्रतिहित बलवद्देषि सर्गेष्वसर्गम् ।
राज्यं प्राज्यं प्रभावं प्रथितगुणभृता कृष्णराजाय भक्त्या ।
तन्निर्वाहंमयेति द्विगुणित धिषणा शक्तिभक्तिविधते ।
सर्वं यः स्वामिकार्थं हितमनयहृता भावुकेनानुजेन ॥ 27

ध्रुवं यस्यास्ति हस्ताङ्गे मदांधा करिवाहिनी ।
दानादेकं प्रवाहोत्र इश्यते कथमन्यथा ॥ 28

..

श्रीकृष्णराजनृपतिस्तस्मात्परमेश्वरादजनि सूनुः ।
यः शक्तिधरः स्वामी कुमारभावेऽप्यभूद्भवेन ॥

तेनेयं क्रियते वीक्ष्य सत्सुभाषितसंग्रहान् ।
सूक्तिमुक्तावळी कण्ठं कंदळीभूषणं सताम् ॥ 28

..

हरीशयोऽस्त्रयस्त्रिंशत् पद्मतीनामिदं शतम् ।
श्रीमता भगदत्तेन जह्नेन व्यरच्यत ॥

..

शाकेऽकाङ्क्षीश्वरं परिमिते वत्सरे पिंगलाख्ये ।
चैत्रेमासे प्रतिपदितियौ वासरे सप्त सप्तः ।
पृथ्वीं शासत्यतुलमहमा यादवे कृष्णराजे ।
जह्नस्यार्थे विरच भिषजा भानुना सेयनिष्ठा ॥

शश्वत्कृष्णमहीपं संपदुदधेः वृद्धौ निशाकारकः ।
कांन्त्यंभोज विकासं तिग्मकिरणः चाणक्यै चारुर्यवान् ।
स्फूर्जत्तर्कः... कर्कशमतिः साक्षात्कृतालंकृतिः ।
प्रागभारोभिषजां वरो विजयते श्रीभास्कराख्यो सुधीः ॥

श्रीकंठीरवं राजस्य धर्मवित्तिम् मन्त्रिणः ।
सूक्तिमुक्तावळी सेयं कुर्यात्कल्याणं संततिम् ॥

इति श्रीमदारोहक भगदत्त जह्नणदेव विरचिता सूक्तिमुक्तावळी समाप्ता ।

This work—real author of which was Vaidyabhānu Pandita Bhāskara, was finished on Saturday 17th March 1257 A.D. in the reign of the Yādava Krishṇa.

In the Yādava family was Dāda who defeated Bijāṇa. His four sons were Mahīdhara, Jalha, Sāmba and Gangādhara. Mahidhara died fighting with Bijāṇa under Mailugi. Jalha captured Bhillama, obtained the title Bhagadatta by capturing the elephants of the Gūrjaras, and defeated 'Malla Mailugi Munja and Aṇṇa. Gangādhara was the father of Janārdana, after whom Simha, Arjuna and Lakshmidēva served Kṛṣṇa. Lakshmidēva's son was Jalhaṇa who was the commander of Kṛṣṇa's elephants.

CXXVI. ARJUNAVĀDA INSCRIPTION OF KRISHNA.

ಶ್ರೀಮತ್ತದವಾದಿಮಂಧ್ಯಗ್ರಾಮ ಬಾಗವಾದಿಪುರವಾರಾಧಿಶ್ವರ ಮಾದಿರಾಜ
ನ ತನೂಜಂ ಬಸ್ವವರಾಜನ ಮಹಿಮೆಯೆಂತೆಂದೊಡೆ—

ಮಂಗಳ ಕೀರ್ತಿಪುರಾತನ ಜಂಗಮಲಿಂಗೈ ಕಭಕ್ತಿ ನಿಭರ ಲಿಳಾ ।

ಸಂಗಂ ಸಂಗನಬಿಸವಂ ಸಂಗತಿಯುಂ ಮಾಳ್ಯೈ ಭಕ್ತಿಯೋಳಗನವರತಂ ॥

ಯಾದವ ಭೂಮಿವಾಲಿರಳಿಯಂ ಚತುರಬಿಂಬಿ ಪರೀತಿಯೆಂನಿಸ-

ಗೀರ್ವಾದಯರಾಳ್ಪರಂತವರೊಳಶ್ವ ಚಮೂಜೆಯವಾರ್ಥ ಸಿಂಹೆಣಂ

ಕಾಂತಾಂದಯಿತಂ, ತದಗ್ರತನಯ ಪ್ರಭವಂ ನೃಪಕನ್ನರಂ ಸಮ

ಸೈತ್ಯೋದಧಿ ನೇಲೆಯಂ ಸ್ವೇರೆಗೆ ಬೆಳ್ಳಾಗ್ರಿ ದೆಯೋಳ್ಯೈಳಲಂ ನಿಮಿಷಿಂದಂ ॥

ಸಲೆ ಭೂದೇವಕ್ಷಾಂತ್ರಲಸದೆ ಗೋ ಭೂಮಿ ಹೇಮವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಂ ।

ಮಲೆವರಸುಗಳೊಳ್ಳೊಂಬಂ ಬಲವಂತಂ ಕನ್ನರಂ ಪ್ರತಾಪಸಹಾಯಂ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯ ಶ್ರೀ ಷ್ವಧಿವೀವಲ್ಲಭ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರಮ ಭಟ್ಟಾರ್ಪಕ ದ್ವಾರಾವತೀ ಪುರವರಾಧಿಶ್ವರ ಯಾದವಕುಲ
ಕಮುಲಕಳಿಕಾವಿಕಾಸಭಾಸ್ವರ ಯರಿರಾಯ ಜಗರ್ಯಂಪ ಮಾಳವರಾಯ ಮದನ
ತ್ರಿಷೇತ್ರ ಗೂಜರಾಯ ಭಯಂಕರ ತೆಲುಂಗುರಾಯ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾಯ
ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಮಾವಳೀ ಸಮಾಲಂಕೃತ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಾಧ ಪ್ರತಾಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಶ್ರೀಕನ್ನರ ದೇವಂ ದೇವಗಿರಿಯನೆಲೆವೀಡಿನೊಳು ಸುಖಸಂಕಫಾವಿನೋದದಿಂ
ರಾಜ್ಯಂಗೆಯುತ್ತಮಿರೆ....

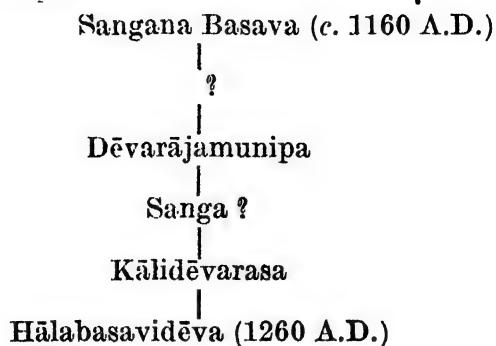
ಸಂಗನ ಬಸವನ....ಗೃಹಂ....ದೇವರಾಜಮುನಿಪನ ತನಯಂ ।

ಜಂಗಮಪರುಸಂ....ದ ಸಂಗಂ ಸ್ತುಯಸುತನೆನಿಪ್ಪ ಶಲಿದೇವರಸಂ ॥

ಕಲಿದೇವಮುನಿಪನಾತ್ಮಜ ಸಲೆಮೂಜಗದೊಳಗೆ ಮೆಱಿವಮಾನವದೇವಂ
ಗೆಲಿದಂ ಅಸನಬೆಸನವ ಭಲರಧಿಕಂ ಹಾಲಬಸವಿದೇವ ಮುನಿಶಂ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನಾಶ್ರಯಂ ಮಹಾಮಾಹೇಶ್ವರಂ ಕವಿಭಾಸಪುರವ
ರಾಧಿಶ್ವರರುಂ ನೃಷಭಧ್ವಜಂ ತೀಸರ್ತಿ ಪುರಾತನ ಪಾದಾಚರ್ಚರುಂ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದ ನಿಯತರುಂ ಸಮಯ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಿಂಗ ವಿರಸವರಾಜನನ್ನೆ
ಯರುಮಾಪ್ತ ತಪಶ್ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವಿರಪ್ರತಿ ಹಾಲಬಸವಿದೇವಂಗೆ ಆ ಮಹಾ
ಪ್ರಧಾನಂ (ಚಾವುಂಡಂ) ಅಟ್ಟಿರಾಜ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನುಮಪ್ತಿ ನಾಗರಸರು
ಶಕವರುಂ ಸಾಸಿರದನೂಜಿಂಬತ್ತನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಂಪತ್ತರದ ಜೈತ್ರ
ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಸೋಮವಾರ ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ ಪುಲಿಗಱಿಯ
ಸೋಮವಾಧ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಚೌಡಿಸೆಟ್ಟಿಯರು.... ನಾಗರಸರು
ಯತಿರಾಯ ಹಾಲಬಸವಿದೇವಂಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಣಾದ್ವಂದು ಧಾರಾ ಪೂರ್ವಕಂ
ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು ॥

This inscription edited by me (*E.I.*, XXI, p. 9), is dated Monday, 12th April, 1260 A.D. Chāvundarāya and Nāgarasa gave a grant to Hālabasavidēva a descendant of Basavēśvara. The mutilated genealogy is as follows :

CXXVII. *KALPATARU OF AMALĀNANDA*

स्वयंप्रभसुखं ब्रह्म दयारचित विग्रहम् ।
यथार्थानुभवानंदं पदगीतं गुरुं नभः ॥

विद्या प्रश्नय संयमाः शुभफला यत्सन्निधिस्थानतः ।
पुंसां हस्तगतां भवति सहसा कारुण्य वीक्षा वशात् ।
आनन्दास्तम यतीश्वरं तमनिशं वंदे गुरुणांगुरुं ।
लब्धं यत्पदपश्चयुग्म मनधं पुण्येरनर्तेमया ॥

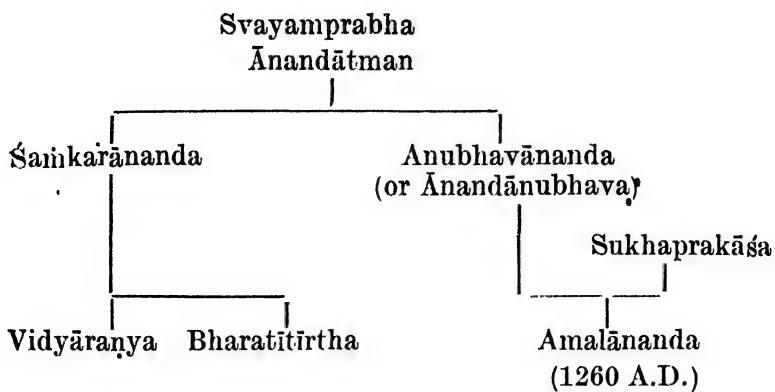
ग्रंथः ग्रंथ्यभिधास्फुटंति सुकुलः यसोदयेकौ मुदा ।
व्याकुवैत्यपि यत्र मोहतिभिरं लोकस्य संशाम्यति ।
प्रोद्यत्तारक दिव्य दीपि परमं व्योमापि नीराज्यते ।
गोभिर्यस्य सुखप्रकाश शशिनं तं नौमि विद्यागुरुम् ॥

वैदिक मार्ग वाचस्पतिरपि सम्यक्सुरक्षितं चक्रे ।
नयविजित वादिदैत्यः सजयति विवेश्वराचार्यः ॥

रुदोयं वेदकाण्डान्नयमयविटपो भूरिशाखाविचाराः ।
सद्वर्णानंतपर्णः समुदित परमब्रह्म बोधप्रसन्नः ।
साक्षद्वस्तावचेयं दददमृतफलं जीवविश्वेशर्वाद्राः ।
संसाराकौत्थ ताप प्रमथन निपुणः तन्यते कल्पवृक्षः ॥

कीर्त्या यादव वंशसुन्नमयति श्रीजैव्रदेवात्मजे ।
कृष्णेक्षमाभृति भूतलं सह महादेवेन संविद्धति ।
भोगींद्रे परिमुचति क्षितिभिरप्राद्युत दीर्घश्रमं ।
वेदान्तोपवनस्य मंडनकरं प्रस्तौमि कल्पद्रुमम् ॥

The *Kalpataru* of Amalānanda is gloss on the *Bhāmati* of Vāchaspati. Amalānanda was the disciple of Anubhavānanda or Ānandānubhava the author of a commentary on the *Ishṭasiddhi* of Vimuktātmān and *Nyāyaratna Dipāvali*. Amalānanda's teacher's teacher was Ānandātmān and his *Vidyāguru* was *Sukhaprakāśa*. This Ānandātmān was also the guru of Śaṅkarānanda, who was the guru of the great Vidyāraṇya.

Amalānanda wrote this work when the Yādava emperor Kṛṣṇa, the son of Jaitradēva, was ruling along with his brother Mahādēva (c. 1260 A.D.).

CXXVIII. VRATAKHANDA PRASTI OF HEMADRI

वृन्दार वृन्दारक वृन्द मौलिमंदारमाला सुरभीकृतांग्रिः ।
 आसीदमुष्मादसुरावतार भारापहाराय पुरा सुरारिः ॥
 बभूव प्रद्युम्नः किल कुसुम धन्वा मधुरिपोः ।
 त्रिलोकं वीरोरासौ तनयमनिरुद्धं प्रसुषुवे ॥
 ततोभूम्यत्यक्षक्षपण निपुणेनैव महसा ।
 परिस्कूर्जद्वत्रः शतमखसखः प्रादुरभवत् ॥
 वज्रस्य सूनुः प्रति बाहुरासात् दासीकृतक्षमापति चक्रवाळः ।
 ततोऽपि सम्राडभवत्सुबाहुः प्रसूत सोऽयं चतुरस्तनूजान् ॥
 तेनतेसार्वभासेन तनया विनयान्विताः ।
 विभज्य वसुधाचकं चक्रिरे पृथिवीश्वरः ॥
 यथा विभागं वसुधामशेषां तदापालयतां चतुर्णाम् ।
 द्वद्वप्रहारी दिशिदक्षिणस्यां प्रभुर्भूव प्रथमात्कनीयान् ॥
 सर्वेऽपिपूर्वं मधुराधिनाथाः कृष्णोदितो द्वारवतीश्वरास्ते ।
 सुबाहु सूनोरनु दक्षिणाशा प्रशासितो यादव वंशवीराः ॥
 ततः सराजा निजराजधानीमधिष्ठितः श्रीनगरं गरीयः ।
 लेभे सुतं सेउण चंद्रसंज्ञं यत्संज्ञया सेउणदेशमाहुः ॥
 अथ धडियसो महीपतिस्तनयस्तत्य बभूव भिलमः ।
 अजनिष्ठ ततोपि राजुगि स्तदनु प्रादुरभूत्स बादुगिः ॥
 जज्ञे धडियमस्ततः प्रतिभटक्षमापाल कालानलः ।
 तस्मादाविरभूत्रभूत विभवो भर्ता भुवो भिलमः ।
 एतस्मान्महसां महानिधि रसौ श्रीवेसुगिर्जग्रवान् ।
 हन्ता भीमभुजोजसामसुहदां तस्मादभूदर्जुनः ॥
 अजस्माविष्कृतदानवीरः प्रभूतहस्तार्चित दानवारिः ।
 ततः स राजा विरराज राजाश्रियोविलासैर्जितराजराजः ॥
 आसीद्विलासी नृपतेरमुष्यात्सभिलमः पलवितोरुकीर्तिः ।
 स वादुगिः खादुगिरां कवीनां स्तोत्रैक पात्रं भवतिस्म तस्मात् ॥
 ततोमहीं महीपालो पालयामास वेसुगिः ।
 संहृत प्रोद्यदुदाम धाम सामंतं संततिः ॥
 ततोऽपि नृपभिलमः समरसीम भीमकिया ।
 निर्गळ भुजार्गला युगळ काल लीलालयः ॥
 ततः समदमेदिनी पति पतंग भंग व्रतः ।
 ग्रतापशिखिं लंघित त्रिजगदंगणः सेउणः ॥

परम्म देवः सततोबभूव द्विषद्वधूनेत्र घनांवुद्वृष्टो ।
 परंमदेनेव रुचां चयेन यस्य प्रतापेन चिरव्यराजि ॥
 समद्वृतो येन महाभुजेन द्विषां विमर्दो परमर्दिदेवः ।
 आस्थापि चालुक्य कुलप्रदीपः कल्याण राज्येऽपि स एव एन ॥
 तस्मादनंतरमनंत भुजप्रतापः क्षोणीपतिः समभवत्सहसिंहराजः ।
 तस्यानुजस्तदनु भूवलयं बलीयान्नायतस्त्रिजगती विजयी सराजः ॥
 लंजीपुरातसमानीय कर्पूरतिलकं गजम् ।
 स कर्पूर व्रतं पूर्णमकरोत्परमर्दिनः ॥
 तस्मादप्रतिमल्लोऽभून्मल्लुर्गिवल्लभः क्षितेः ।
 ॥ अदजृभत जंभारि दोर्दण्ड चण्डिमा ॥
 आसाद्य सद्यः स्वनिवास हेतोः श्रीपर्णखेटं नगरं रिपुभ्यः ।
 आहारि येनोत्कल्ल भूमिपालादुत्तुग मातंग घटा हठेन ॥
 तस्मादमर गांगेयो संबभूव भुवः पतिः ।
 अथाविंदत गोविंद राजः साम्राज्य संपदम् ॥
 ततो मल्लुर्गि पुत्रोऽभूत् भूपालोऽमर मल्लुर्गिः ।
 अथ काळीय बलाळः पालयामास मेदिनीम् ॥
 महीपतेस्तस्य विहाय पुत्रान् गुणानुरक्ता यदुवंश लक्ष्मीः ।
 श्री भिलमं तस्य ततः पितृव्यमव्याजराजद्वृजमाजगाम ॥
 यः श्रीवर्धनमाससाद नगरं क्षोणीपतेरंतकान् ।
 यः प्रखंडक भूभृतं च समरे दृष्टं व्यजेष्ट क्षणात् ॥
 यो वा मंगल वेष्टकं क्षितिपतिं श्री विलुणं जग्निवान् ।
 कल्याण श्रियमप्यवाप्य विदध्ये यो होसक्लेशं व्यसुम् ॥
 स दंडिकामंडलमंडयत्रीमकंपसंपत्प्रभवैर्विलासैः ।
 चक्रे पुरं देवगिरिं गिरीश प्रसाद संपादित दिव्यशक्तिः ॥
 तदनु मदन मूर्तिः कीर्तिंको चन्द्र सांद्रः ।
 द्युति विशद यशोभिः शोभितस्मावकाशः ।
 अभवदवनिपालो जैत्रपालः कराळः ।
 प्रहरण रणरंगतुंगदुतुंगखङ्गः ॥
 दीक्षित्वा रणरंग देव यजने प्रोदस्त शशस्त्रवः ।
 श्रोणीभिर्जगती पतीन् हुतवता येन प्रतापानले ।
 तिलिंगाधिपतेः पशोविंशमनम् रौद्रस्य रौद्राकृतेः ।
 कृत्वा पूरुषमेधयज्ञ विधिना लब्धस्त्रिलोकीजयः ॥

तस्मादभूदभिनव स्परचारुमूर्तिः ।
 कीर्तिः पदं सकिल सिंघणेदवभूपः ।
 उद्देष्ट दोर्युगळ गर्वित वैरिवीर ।
 सीमांसनी वदन कैरव चण्डभानुः ॥
 येनानीयतमत्र वारण घटा जज्जलभूमीभृतः ।
 कक्षोलादवनीपतेरपहृता येनाधिराज्यश्रियः ।
 येनक्षोणिभृदर्जुनोऽपि बलिना नीतिः कथाशेषतां ।
 येनोदामभुजेन भोजनृपतिः काराकुदुंबीकृतः ॥
 यद्रंभागिर केसरीव निहतो लक्ष्मीधरक्षमापतिः ।
 यद्वाहावल्लिभिः प्रसह्यरुधे धाराधराधीश्वरः ।
 बल्लाळक्षितपाल पालितभुवां सर्वापहारश्वयः ।
 श्रीसिंहस्य महीपतेर्विजयते यद्वाललीलायितम् ॥
 कृष्णो महादेव इति प्रतीतौ जातौसिंहनृपस्य पुत्रौ ।
 तथोस्तु पूर्वप्रभवः पुरस्तात् कृष्णेति विख्यातमतिरूपोऽभूत् ॥
 येनाकारि विशाल वीसल चमू संहार कालानले ।
 हेलोन्मूलित मूल राजसमेर निर्वारमुर्वातिलं ।
 येनानेक महफल क्रुकृतां संवर्ध्यसानोनिशम् ।
 कृष्णः कालवशात्पुनस्तरुणतां धर्मोऽपि संप्रापितः ॥
 ततः कृष्णोराजन्यमराजन्यमरतरुणी चामर मरु ।
 तरंगैरुतुंगं दिवि किमपि तेजः श्रितवति ।
 परित्राताभूमेः समजनि जगजित्वरमहा ।
 महादेवः सेवार्थसक सकल क्षमाभृतनुतः ॥
 तिलिंग क्षितिपालतूल निचय प्रक्षेप चण्डानिलो ।
 गर्जद्वूर्जर गर्वं पर्वतभिदा दम्भोळि दोर्विकमः ।
 हेलोन्मूलित कोंकणक्षितिपतिः कर्णाटलाटोद्धृट ।
 क्षोणीपालविडम्बनः सहि महादेवः कथं वर्ण्यते ॥
 यो भोजदेवान्नपते: प्रतापी जग्राह वाहं मदभंदसत्त्वात् ।
 सार्थं जनन्या सह जीवितेन सोमेश्वरस्यापि जहार राज्यम् ॥
 यदीय गंधद्विपम्बंडपाळी निष्ट्यूत दानांबुतरंगिणीषु ।
 सोमः समुद्रलङ्घनमेव यस्य जगतां संहार इत्युच्यते ।
 कुद्दो वत्रधरोऽपि यः क्षितिभृतं मैनाकमात्रायतं ।

स्मारं स्मारममुष्य दुस्सहमहः संदोह दावानलं ।
 तेनां भोनिधिनापि कौकणपतिः नारक्षिकुक्षिस्थितः ॥
 वाहानामधियस्य वैरिविषयेष्वातन्वतां धन्विनां ।
 आतिलिंग नृपींगणादनुदिनं वाद्यादि लोलाऽभवत् ।
 यस्तस्यैव रणे जहार करिणः तत्पंच शब्दादिकम् ।
 यस्तस्याज वधूवधादुपरतः तद्भूभुजां रुद्रमाम् ॥

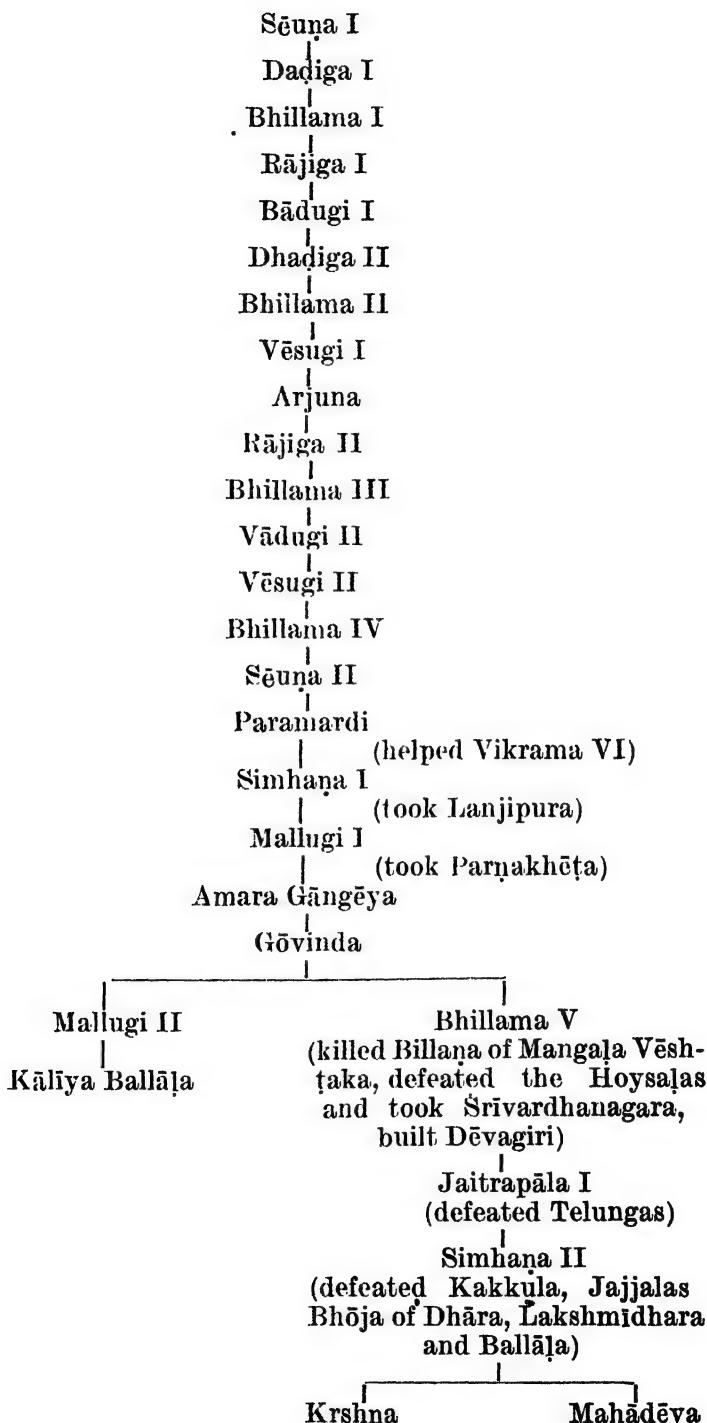
..

अयं शिशुस्त्री शरणागतानां हन्ता महादेव नृपो न जातु ।
 इथं विनिश्चित्य ततोऽति भीतैरर्थैः पुरुन्ध्री निहिता नृपत्वे ॥
 अत एव हि माल्वेश्वरः शिशुमेव स्वपदे निवेशयत् ।
 स्वयमाशु विहाय संपदः कपटेनैव चिरं तपस्यति ॥
 विषम समरकर्तुः शात्र्वो यस्य पाणौ ।
 प्रलय दहन धूमश्याम धामाति भीमम् ।
 पृथुतरकरवाल व्यालमालोकयंतो ।
 भव शरणमितीमं मन्त्रमुच्चारयन्ति ॥

..

आस्ते मणिडेत दण्डिका परिसरः श्रीसेउणाख्यः परं ।
 देशः पेशल वेशभूषण वचो माधुर्य धुर्याकृतिः ।
 तस्मिन्देवगिरी पुरी विजयते त्रैलोक्य सारथियां
 विश्रान्तः सुरशालि रौलशिखर स्फर्धिष्णु सौधावळिः ॥
 जगत्रयी गीतगुणप्रशस्तिः शास्ता समस्तावनिमण्डलस्य ।
 श्रीमानिमामन्वय राजधानी सोयं महादेव नृपो विभर्ति ॥
 कुर्वन्विभूति विस्तारैरिलावृत्रसमाश्रियम् ।
 अधितिष्ठति हेमाद्रिरिमां विबुध बांधवः ॥
 सासंपत्तिदिं यशोबलभिदं सोयं प्रतापो महान् ।
 एकैकं पृथिवीभूतो भुवि महादेवस्य लोकोत्तरम् ।
 यस्य श्रीकरणाधिपः स्वयमयं हेमाद्रिसूरिः पुरः ।
 ग्रैढ प्रातिभवर्घ्यमान विलसद्वशोभृशं शोभते ॥

Hēmādri traces the genealogy of the Yādavas of Dēvagiri from Yādu. In his lineage there was Subāhu. One of the four sons of Subāhu, Dr̥ḍhāprahāra conquered the South and made Śrinagara his capital. His son Sēuna I gave his name to Sēunadēśa. His descendants were :

Kṛṣṇa defeated Visala and Mūlarāja. Mahādēva conquered Tillinga, Gūrjara, Konkanā and Karnāṭaka. The kings Bhōja, Sōmēśvara and Pratāpa Rudra were defeated and killed. For fear of Mahādēva, the Āndhras placed a woman on the throne and the Mālāvas crowned a child.

Hēmādri besides the *Chaturvarga Chintāmanī* also wrote *Āyurveda Rasāyana* and a commentary as Boppadēva's *Muktā-phala*.

CXXIX. VIJÑĀNĒSVARI OF JÑĀNADĒVA

एसें युग्मं पारिक्लीं अपणिमहाराष्ट्रं मंडलीं ।
 श्री गौदावरीच्याक्लीं दक्षिणलीं ॥
 त्रिभुवनैकपवित्रं अनादि पंचकोशसेत्रं ।
 जेथं जगन्में जीवनसूत्रं श्री महालया आसे ।
 तेथं यदुवंशविलासं जो सकलं कला निवासं ।
 न्यायाते पोष्णं क्षितीशं श्रीरामचन्द्रं ।
 तेथं महेशान्वयं संभूतें श्रीनिवृत्तिनाथं सुते ।
 केले ज्ञानं देवें गीते देशीकारलेणं ॥

Jñānadēva wrote this work in the reign of Yādava Rāma-handra, in the Pancha Krōṣa Kshētra near the Gōdāvarī.

CXXX. *BHĀNU VIJAYA*

जीर करा वारण कंदन
 हेमाद्रि तुर्का लागले पण
 दिल्लीश्वरों देवो निधन
 मन्त्री पावश्युकेला
 भानुगणीं असाहणे पणे
 अहिताप्रेरिले दुर्जने
 तुर्का काँई असे अंगवणे
 हेमाद्रिये ची बंधाविले ॥

Bhānu Vijaya deals with the history of the Mahānubhāva sect. It is alleged that Hēmādri Pañdita made an alliance with the Muhammadans and placed in prison Bhānubhaṭṭa known as Bhāskara Kavivyāsa, a leader of the Mahānubhāva sect.

The Mahānubhāva sect was founded by Gunṭama the son of a Kāṇva Brahmin Anantanāyaka and Nēmāmbikā. Gundama or Kaivalyapati was born in 1125 A.D. at Rāḍhapuri in Vidarbha.

CXXXI. *VRSHĀDHIPA ŚATAKAMU OF
PĀLKURIKE SŪMANA*

శీమగజంబు జీకొనిన బిట్టర జంపుడు బిజ్జలేంద్రుతు ।

ద్వామతద్రకిల్లి— క్రైము—టయుఁడత్తు—రినెత్తిన విక్రమాధతుం ।

దా నుడియూళిమాచనకు సగ్గలయైన మహానుభావ నా ।

సామివి నీనె నెక్కు బసవా బసవా బసవా సృష్టాధిపా ॥ 83

దండితవాదియై కివుఁడె దైరముగాకని కస్సులిచ్చి తా ।

నిండు మనంబుతీఁడ నెడనిద్దపుంగన్నులు దాల్చిశాలు మూ ।

పండిత మల్లికాఱు—నుడు ప్రస్తుతిసేయగ సేచు— నిన్ను నె ।

వ్యుండు నుతీంప సేచు— ॥

అకుటిల లింగజంగమ సమగ్ర దఱూ కణిర ప్రసాది పా ।

లుకుతెకి స్తోపునాథుఁడత్తి లాల్యమునక్ బసపన్న దండునా ।

యునను కొప్ప నీ శతక మపు—ఇ చేసెదగన్ బరించు వా ।

రికి వినువారికిన్ గలుగు ప్రశేయము నాయువు భుక్తిముక్తియున్ ॥

Pālkurike Sōmanatha is also the author of the Telugu *Basava Purāṇamu*. He was the son of Vishṇu Rāmi and Śriyādēvi. His gurus were Karasthalī Viśvanātha and a Belidēva Vēma's grandson. In his *Panditārādhya Charita* he says that he learnt the history of Mallikārjuna Pāṇḍita from tradition. He was born at Pālkurike in Orugal and died at Kalike near Śivaganga (Bangalore District). He was the contemporary of Pratāparudra (probably the second, c. 1292–1323 A.D.). In his *Basava Purāṇamu* he refers to Śripati as the contemporary of Anantapāla.

శ్రీపతిపండితుఁడివున్క్తిని కెలగోటి బ్రాహ్మణులైన నెన్నయన్న

నాలుకనే గోసినైతుననుచు ననంతపాలుని సథాస్థిని ।

నెకొన్నగాఁ జండునిప్పులు గాడె చక్కన పొత్తి పచ్చడమున ముడిచె ॥ VII

In his *Panditārādhya Charita* also Śripati is referred to

కదునద్దియుత్తుత్తికత—ను బ్రహ్మావడి బ్రహ్మాము బ్రహ్మావాదుల ద్రుంచి ।

హరుధక్తి యుత్తుత్తికథిపతినాగ బరకెదాదొల్లి శ్రీపతిపండితయ్య ॥

Similarly his *Śivabhakti Vijaya* also refers to the miracle performed by Śrīpati (*Kākatiya Sanchika*, p. 135).

Pālkurike Sōma is mentioned by Sōma Rāja, the author of *Udbhaṭa Kāvya* assigned to S. 1144. But this date is defective and hence Sōmanātha should be placed in the 13th century.

OXXXII. *JINENDRAKALYANĀBHYUDAYA*
OF HASTIMALLA

श्रीमान्पाण्ड्यमहीश्वरे निजभुजादण्डावलंबेकृते ।
कर्णादाखुनिमण्डलं पदनतानेकावनीशेऽवति ।
तत्प्रीत्यानुसरन् स्वबंधुनिवर्हविंद्रिद्विरासैस्समम् ।
जैनागरसमेन संतरनमे(?) श्री हस्तिमल्लोऽवसत् ॥

सम्यक्त्वं सुपरीक्षितं मदगजोन्मुक्ते सरण्यापुरे ।
चास्मिन् पाण्ड्य महीश्वरेण कपटाद्धंतुं स्वमध्यागते ।
शैल्यां जिनमुद्र धारिणमपास्यासौ मदध्वंसिना ।
श्लोकेनापि मदेभमल्ल इति यः प्रख्यातवान् सूरिभिः ॥

सोऽयं समस्त जगदूर्जित चारुकीर्तिः ।
स्याद्वाद शासन रमाश्रित शुद्ध कीर्तिः ।
जीयादशेष कविराजक चक्रवर्तिः ।
श्रीहस्ति मल्ल इति विश्रुत पुण्यमृतिः ॥

• • • • •

CXXXIII. *VIKRĀNTA KAURAVA OF HASTIMALLA*

सूत्रधारः—अस्ति किल सरस्ती स्त्रयंवर वल्लभेन भट्टार गोविंदस्त्रामि सूनुना
हस्तिमल्ल नाम्ना महाकवितत्रजेन विरचित विक्रान्त कौरवं नाम रूपक
मिति—

..
श्रीवत्स गोत्र जन भूषण गोप भट्ट
प्रेमैक धाम तनुजो भुवि हस्तियुद्धात् ।
नाना कलांवुनिधि पाण्ड्य महीश्वरेण
श्लोकैङ्गशतैस्सदसि सत्कृतवान् बभूव ॥

इति श्री गोविंद भट्ट स्वामिनः सूनुना श्री कुमार सत्यवाक्य देवर वल्लभोदय
भूषणानामार्थमिश्राणामनुजेन कर्वर्धमानस्याग्रजेन कविना हस्तिमल्लेन विरचितः
विक्रान्त कौरवः समाप्तः ॥

प्रशस्तिः—

गोविंद भट्ट इत्यासीत् विद्वान् मिथ्यात्व वर्जितः ।
देवागम सूत्रस्य श्रुत्यासद्वर्णनानिवितः ॥
अनेकान्त मतं तत्त्वं बहुमेने विदां वरः ।
नंदनास्तस्य संजाता वर्धिताखिल कोविदाः ॥
दाक्षिणात्या जयन्त्यत्र खर्णयशी प्रसादतः ।
श्री कुमार कविस्सत्यवाक्यो देवरवल्लभः ॥
उद्यज्ञूषणनामाच हस्तिमल्लाभिधानकः
वर्धमानकविद्येति घट्भवान् कवीश्वराः ॥
श्रीमद्वीपांगुडीशः कुशलवरचितःस्थानपूज्यो वृषेशः ।
स्याद्वादन्याय चक्रेश्वर गजवशकृद्वास्तिमल्लाहयेन ॥
गद्यैः पद्यैः प्रबंधैः नवरसभरितैराहृतोऽयं जिनेशः ।
पायान्नः पादपीठस्थलविकटलस्तपाण्ड्यमौऽिं प्रभौघः ॥

Hastimalla was the son of Gōvindabhaṭṭa and his brothers were Kumāra Satyavākyā, Dēvaravallabha, Udayabhūṣhaṇa and Vardhamāna. He obtained the title Hastimalla from a Pāṇḍya for having vanquished an elephant.

Dēvachandra in his Rājāvālikaṭhe makes Hastimalla the disciple of Guṇabhadra and says that his son was Pārśva-paṇḍita and his pupil a Lōkapāla.

The Pāṇḍya chief may have belonged to the Baṭṭa line (M.A.R., 14 of 1929) or, to Ucchangi.

